

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-185-25
UC67

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zarządzaniu danymi.
Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zarządzaniu danymi^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) organ prowadzący pojedynczy punkt informacyjny, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/868”;
- 2) właściwy podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868;
- 3) organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia 2022/868;
- 4) organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868;
- 5) organ prowadzący wykaz zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868;
- 6) tryb udostępniania informacji gromadzonych w wykazie zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868;
- 7) tryb rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868;
- 8) tryb rozpatrywania wniosków o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023).

²⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej oraz ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023.

- 9) tryb nakładania na dostawców usług pośrednictwa danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału III tego rozporządzenia;
- 10) tryb nakładania na uznane organizacje altruizmu danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału IV tego rozporządzenia;
- 11) tryb postępowania w sprawie naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 i art. 31 rozporządzenia 2022/868;
- 12) administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2022/868.

Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi.

3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się.

4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.

Rozdział 2

Ponowne wykorzystywanie danych

Oddział 1

Pojedynczy punkt informacyjny

Art. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi pojedynczy punkt informacyjny, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „punktem informacyjnym”, w portalu danych, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), zwanym dalej „portalem danych”.

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi wykaz zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „wykazem zasobów”, i udostępnia ten wykaz w portalu danych.

2. Podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „podmiotem sektora publicznego”, udostępnia w portalu danych informacje gromadzone w wykazie zasobów, o których mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868, zgodnie z przepisami art. 32 i art. 34 ust. 4–6 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego oraz przepisami wydаныmi na podstawie art. 34 ust. 7 tej ustawy.

Art. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określa kryteria i metodykę obliczania opłat, o których mowa w art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2022/868, oraz udostępnia je w punkcie informacyjnym.

Oddział 2

Dostęp do celów ponownego wykorzystywania danych

Art. 6. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „wnioskiem o ponowne wykorzystywanie”, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868;
- 2) dane wnioskodawcy:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony,
 - b) adres zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony;
- 3) wskazanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, do których ma zostać udzielony dostęp do celów ponownego wykorzystywania;
- 4) cel ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której dane wskazane we wniosku będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług;
- 5) informacje, o których mowa w art. 5 ust. 9 rozporządzenia 2022/868, dotyczące zamiaru przekazania do państwa trzeciego danych nieosobowych wskazanych we wniosku oraz cel takiego przekazania.

2. We wniosku o ponowne wykorzystywanie wnioskodawca może wskazać warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2022/868, które w opinii wnioskodawcy powinny zostać określone przez podmiot sektora publicznego przy udzielaniu dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych.

Art. 7. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie składa się do podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji, zgodnie z art. 8 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/868.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje wniosek o ponowne wykorzystywanie do wskazanego we wniosku podmiotu sektora publicznego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. W przypadku niewskazania we wniosku o ponowne wykorzystywanie podmiotu sektora publicznego minister właściwy do spraw informatyzacji zwraca wnioskodawcy wniosek o ponowne wykorzystywanie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 8. 1. Podmiot sektora publicznego wzywa wnioskodawcę do złożenia na piśmie wyjaśnień lub do przesłania dokumentów, jeżeli są one konieczne do rozpatrzenia wniosku o ponowne wykorzystywanie.

2. W wezwaniu podmiot sektora publicznego wskazuje termin, w jakim należy złożyć wyjaśnienia lub przesłać dokumenty, oraz skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

Art. 9. Podmiot sektora publicznego po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie:

- 1) informuje wnioskodawcę oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji, że nie posiada danych wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie;
- 2) składa wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, zwaną dalej „ofertą”, w przypadku gdy taki dostęp może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II rozporządzenia 2022/868;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w przypadku gdy taki dostęp nie może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II rozporządzenia 2022/868.

Art. 10. 1. Oferta zawiera:

- 1) warunki ponownego wykorzystywania danych, określone zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2022/868;
- 2) wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie danych, zwanej dalej „opłatą”, określoną zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2022/868, oraz wskazanie rachunku

bankowego, na który należy uiścić opłatę, wraz z terminem jej uiszczenia, nie krótszym niż 7 dni od dnia przyjęcia oferty, albo informację o braku takiej opłaty.

2. Podmiot sektora publicznego, ustalając wysokość opłaty, uwzględnia koszty, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 1.

3. Podmiot sektora publicznego, wskazując wysokość opłaty, zamieszcza w ofercie wykaz kosztów składających się na opłatę wraz z wysokością tych kosztów.

Art. 11. 1. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, może złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy lub rozporządzenia 2022/868 albo zawiadomić podmiot sektora publicznego o przyjęciu oferty, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

2. Brak zawiadomienia podmiotu sektora publicznego przez wnioskodawcę o przyjęciu oferty, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, jest równoznaczny z wycofaniem przez wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.

Art. 12. W przypadku przyjęcia przez wnioskodawcę oferty zawierającej wysokość opłaty, wnioskodawca przedkłada dowód uiszczenia opłaty w terminie wskazanym w ofercie. Dowód uiszczenia opłaty może mieć postać wydruku lub pliku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej, generowanego elektronicznie z systemu bankowego.

Art. 13. Podmiot sektora publicznego udziela dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych po:

- 1) przyjęciu przez wnioskodawcę oferty;
- 2) uiszczeniu opłaty w terminie wskazanym w ofercie i przedłożeniu dowodu jej uiszczenia, w przypadku gdy w ofercie zawarto wysokość opłaty.

Art. 14. 1. W przypadku złożenia sprzeciwu podmiot sektora publicznego, w drodze decyzji, odmawia udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych.

2. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o których mowa w art. 9 pkt 3 oraz ust. 1, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 15. Prawo wyłączne, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/868, jest udzielane przez podmiot sektora publicznego w drodze umowy o udzielenie prawa wyłącznego.

Art. 16. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 w sprawach dotyczących:

- 1) wniosku o ponowne wykorzystywanie podmiot sektora publicznego stosuje odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 i 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Oddział 3

Pomoc udzielana przez właściwy podmiot

Art. 17. Właściwym podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

Art. 18. 1. Podmiot sektora publicznego, rozpatrując wniosek o ponowne wykorzystywanie, może zwrócić się do Prezesa GUS z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanym dalej „wnioskiem o udzielenie pomocy”.

2. Podmiot sektora publicznego wskazuje we wniosku o udzielenie pomocy zakres tej pomocy .

3. Prezes GUS rozpatruje wniosek o udzielenie pomocy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 21 dni od dnia jego otrzymania.

4. Prezes GUS po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie pomocy:

- 1) przedstawia podmiotowi sektora publicznego informację o sposobie i zakresie udzielenia pomocy wraz ze wskazaniem wysokości kosztów, które poniesie Prezes GUS, udzielając pomocy, określonych zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2022/868 albo
- 2) informuje podmiot sektora publicznego o braku możliwości udzielenia pomocy w zakresie wskazanym we wniosku o udzielenie pomocy wraz z uzasadnieniem.

5. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do wniosku o udzielenie pomocy stosuje się odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 i 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Rozdział 3

Usługi pośrednictwa danych

Art. 19. Organem właściwym do spraw usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes UODO.

Art. 20. Prezes UODO wydaje na piśmie oświadczenie oraz potwierdzenie, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 8 i 9 rozporządzenia 2022/868.

Art. 21. 1. Prezes UODO nakłada, w drodze decyzji, środki, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b i c oraz ust. 5 rozporządzenia 2022/868.

2. Prezes UODO udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Prezes UODO uchyla albo zmienia z urzędu ostateczne decyzje o nałożeniu środków, o których mowa w art. 14:

- 1) ust. 4 lit. b rozporządzenia 2022/868, w przypadku wprowadzenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych zmian w warunkach zgodnie z żądaniem Prezesa UODO, o których mowa w tym przepisie;
- 2) ust. 5 rozporządzenia 2022/868, w przypadku wyznaczenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych przedstawiciela prawnego lub dostarczenia niezbędnych informacji, o których mowa w tym przepisie.

Art. 22. 1. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanej dalej „skargą przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych”.

2. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie mogą zostać przekazane w terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UODO zawiadamia skarżącego o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim przekaże informacje, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych.

3. Do skargi przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Rozdział 4

Altruizm danych

Art. 23. Organem właściwym do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes UODO.

Art. 24. 1. Prezes UODO prowadzi publiczny krajowy rejestr uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej

„publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych”, w postaci elektronicznej.

2. Prezes UODO przetwarza w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych dane, o których mowa w art. 19 ust. 4 lit. a–i rozporządzenia 2022/868.

3. Prezes UODO udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informacje gromadzone w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych, o których mowa w art. 19 ust. 4 lit. a, b, f, g oraz h rozporządzenia 2022/868.

4. Prezes UODO jest administratorem publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych.

Art. 25. Prezes UODO odmawia, w drodze decyzji, rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia 2022/868, w przypadku niespełniania przez podmiot wnioskujący o rejestrację wymogów, o których mowa w tym przepisie.

Art. 26. 1. Prezes UODO nakłada, w drodze decyzji, środek, o którym mowa w art. 24 ust. 5 rozporządzenia 2022/868.

2. Prezes UODO udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 27. 1. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanej dalej „skargą przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych”.

2. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie mogą zostać przekazane w terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UODO zawiadamia skarżącego o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim przekaże informacje, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych.

3. Do skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Rozdział 5

Przekazywanie danych nieosobowych do państw trzecich

Art. 28. 1. Prezes UODO wszczyna postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek podmiotu sektora publicznego, który udzielił dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868.

2. Prezes UODO, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji:

- 1) stwierdza naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich, i nakłada administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 31, albo
- 2) umarza postępowanie.

Rozdział 6

Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych

Art. 29. 1. Prezes UODO może nałożyć na dostawcę usług pośrednictwa danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną, jeżeli dostawca:

- 1) naruszył obowiązek dotyczący zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 2022/868;
- 2) naruszył warunki świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2022/868.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 – wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi do 200 000 zł;
- 2) pkt 2 – wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi do 2 000 000 zł.

Art. 30. Prezes UODO może nałożyć na uznaną organizację altruizmu danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł, jeżeli organizacja ta naruszyła warunki rejestracji, o których mowa w art. 18 lub art. 20–22 rozporządzenia 2022/868.

Art. 31. Prezes UODO może nałożyć na ponownego użytkownika, któremu przyznano prawo do ponownego wykorzystywania na podstawie rozdziału II rozporządzenia 2022/868,

dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich.

Art. 32. Prezes UODO, ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, nakładanych na dostawców usług pośrednictwa danych, uznane organizacje altruizmu danych oraz ponownych użytkowników, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania na podstawie rozdziału II rozporządzenia 2022/868, uwzględnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze.

Art. 33. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 32, jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31.

2. W przypadku niedostarczenia danych lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie pozwalają na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO może ustalić wysokość administracyjnej kary pieniężnej w sposób szacunkowy, uwzględniając wielkość podmiotu, specyfikę prowadzonej przez niego działalności lub ogólnie dostępne dane finansowe dotyczące podmiotu.

Art. 34. Wniesienie przez stronę skargi do sądu administracyjnego wstrzymuje wykonanie decyzji, o których mowa w art. 29–31.

Art. 35. Środki z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 36. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 29–31, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu na wniesienie skargi do sądu administracyjnego albo od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego.

Art. 37. Przepisów art. 189d–189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 38. Do egzekucji administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach i przepis końcowy

Art. 39. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1799) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest właściwym podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Urzędu jest organem właściwym do spraw:

- 1) usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/868”;
- 2) rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868;
- 3) naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich.”.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej regulacji

W dniu 23 czerwca 2022 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023), dalej jako „DGA” lub „rozporządzenie”. DGA reguluje trzy główne obszary:

- 1) ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego wskazanych w art. 3 ust. 1 DGA, dalej jako „chronione dane”, tj. danych wyłączonych z zakresu regulacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56), dalej jako „dyrektywa w sprawie otwartych danych”. Regulacje te dotyczą danych chronionych ze względu na:
 - poufność informacji handlowych, w tym tajemnicę handlową, zawodową i tajemnicę przedsiębiorstwa,
 - poufność informacji statystycznych,
 - ochronę praw własności intelektualnej osób trzecich,
 - ochronę danych osobowych w zakresie, w jakim dane te wykraczają poza zakres stosowania dyrektywy w sprawie otwartych danych;
- 2) usługi pośrednictwa danych;
- 3) altruizm danych.

W rozporządzeniu uregulowano również funkcjonowanie Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych, a także problematykę transferu danych nieosobowych do państw trzecich.

DGA jest stosowane bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich od 24 września 2023 r. Niektóre przepisy rozporządzenia nie wymagają dodatkowej regulacji na poziomie krajowym i dlatego mogą być już dzisiaj bezpośrednio stosowane. W związku z tym, realizując obowiązki wynikające z DGA, Ministerstwo Cyfryzacji uruchomiło – w terminie przewidzianym w rozporządzeniu – pojedynczy punkt informacyjny w portalu danych (dane.gov.pl). Publikowany jest również wykaz zasobów chronionych danych (sukcesywnie uzupełniany), do którego prowadzenia obliguje Polskę DGA.

Mimo że DGA jest stosowane bezpośrednio, poziom regulacji nie jest pełny. W pewnym zakresie konieczne jest przyjęcie dodatkowych przepisów krajowych służących stosowaniu rozporządzenia. Prawodawca unijny pozostawił państwom członkowskim pewną swobodę w zakresie ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA.

W aspekcie instytucjonalno-organizacyjnym każde państwo członkowskie zobowiązane jest powołać lub wyznaczyć podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów DGA, tj. wyznaczyć organy, które będą pełnić funkcję właściwego podmiotu, pojedynczego punktu informacyjnego oraz organu odwoławczego (w odniesieniu do ponownego wykorzystywania chronionych danych), organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, a także organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich. Z kolei w aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych, a także wymaga ustanowienia przepisów dotyczących kar za naruszenie obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu.

W związku z tym, że polskie prawo nie przewiduje obecnie rozwiązań, które odpowiadałyby wszystkim mechanizmom regulowanym przez DGA, konieczne jest uchwalenie krajowych regulacji, które będą służyć stosowaniu przepisów rozporządzenia. Rekomendowanym rozwiązaniem jest uchwalenie nowej ustawy, w której zawarte zostaną przepisy prawa krajowego umożliwiające pełne stosowanie DGA w Polsce. Przepisy te będą regulować obszary pozostawione przez prawodawcę unijnego do uregulowania przez państwa członkowskie. Nowej ustawie proponuje się nadać tytuł „ustawa o zarządzaniu danymi”.

II. Pierwszy projekt ustawy o zarządzaniu danymi – UC146 (2022 i 2023)

Prace legislacyjne nad projektem ustawy służącej stosowaniu DGA rozpoczęły się w 2022 r. (pierwszy projekt). Założenia tego projektu dotyczące otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego zostały skonsultowane z członkami Grupy roboczej ds. strategicznych kierunków zarządzania danymi (grupa ZD) skupiającej przedstawicieli organizacji pozarządowych, przedsiębiorców, naukowców oraz administracji. W lipcu 2023 r. projekt ustawy o zarządzaniu danymi (UC146) został skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych. Prace legislacyjne nie zostały zakończone przed końcem poprzedniej kadencji Sejmu, konieczne jest wznowienie prac nad nowym projektem ustawy wpisanym do aktualnego wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Uwagi i opinie

zebrane podczas prac nad pierwszym projektem ustawy zostały wzięte pod uwagę przy opracowaniu obecnej wersji przepisów.

III. Zakres projektowanej regulacji

Istota rozwiązań przewidzianych w projekcie ustawy polega na zbudowaniu odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego, które umożliwi pełne stosowanie przepisów DGA w Polsce. Proponowane rozwiązania zostały oparte na założeniu, że regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym, lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim.

A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne

W związku z koniecznością zorganizowania przez państwa członkowskie otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego na potrzeby stosowania DGA projektowana ustawa będzie zawierać regulacje, w ramach których wyznaczone zostaną podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów rozporządzenia. Projektowana ustawa wyznacza:

1. Właściwy podmiot

DGA zawiera przepisy stanowiące podstawę do ponownego wykorzystywania chronionych danych znajdujących się w posiadaniu podmiotów sektora publicznego (zob. pkt I.1 uzasadnienia). Aby wesprzeć podmioty sektora publicznego w procesie zezwalania na dostęp do celów ponownego wykorzystywania tego rodzaju danych, rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwego podmiotu (lub kilku takich podmiotów, również sektorowych), które w zależności od potrzeb będą służyć pomocą i wsparciem dla podmiotów sektora publicznego przez:

- zapewnianie wsparcia technicznego polegającego na udostępnianiu bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewniania dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych,
- udzielanie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie ustrukturyzowania danych i ich przechowywania, tak aby były one łatwo dostępne,
- zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie pseudonimizacji oraz zapewnianie przetwarzania danych w sposób skutecznie chroniący prywatność, poufność, integralność i dostępność informacji zawartych w danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono,

- udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie,
- udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zakresie oceny adekwatności zobowiązań umownych w sytuacjach transferu danych do państw trzecich.

W przepisach projektowanej ustawy wyznaczony zostanie jeden właściwy podmiot. Funkcję tę pełnić będzie Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, dalej jako „Prezes GUS”.

Wybór Prezesa GUS wynika w głównej mierze z dużego doświadczenia Głównego Urzędu Statystycznego, dalej jako „GUS”, w obszarze zbierania, przetwarzania oraz udostępniania danych, z zachowaniem wymaganej przepisami prawa poufności danych.

Podstawą działalności GUS jest ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1799), która zobowiązuje do bezwzględnej ochrony danych jednostkowych identyfikowalnych zebranych w badaniach statystycznych i zabrania wykorzystywania tych danych do innych celów niż opracowania, zestawienia i analizy statystyczne oraz tworzenie przez Prezesa GUS operatu do badań statystycznych (art. 10 ww. ustawy).

Ponadto, zgodnie z art. 38 ww. ustawy:

- nie mogą być publikowane ani udostępniane uzyskane w badaniach statystycznych dane jednostkowe identyfikowalne,
- nie mogą być publikowane ani udostępniane uzyskane w badaniach statystycznych dane statystyczne możliwe do powiązania i zidentyfikowania z konkretną osobą fizyczną oraz informacje i dane statystyczne charakteryzujące wyniki ekonomiczno-finansowe podmiotów gospodarki narodowej prowadzących działalność gospodarczą, jeżeli na daną agregację składa się mniej niż trzy podmioty lub udział jednego podmiotu w określonym zestawieniu jest większy niż trzy czwarte całości.

Z kolei na mocy art. 35aa ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, dane osobowe od momentu ich zebrania bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej i rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie stają się danymi statystycznymi i objęte są tajemnicą statystyczną z wyłączeniem informacji zawartych w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (rejestr REGON).

Za naruszenie tajemnicy statystycznej ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej przewiduje sankcje. Zgodnie z art. 54 tej ustawy, kto narusza tajemnicę statystyczną, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Opracowywanie i udostępnianie informacji statystycznych zarówno w zakresie wskazanym w corocznym Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów, jak i wykraczającym poza ten dokument (np. na opracowania, analizy, badania realizowane na indywidualne zamówienie zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej), odbywa się zawsze przy całkowitym przestrzeganiu wymienionych przepisów prawa. Odbiorcy zamawiający dane, które nie funkcjonują w ramach ogólnodostępnego zasobu, są każdorazowo informowani o tym, że dane zostaną opracowane i udostępnione z zachowaniem tajemnicy statystycznej.

Dodatkowym ograniczeniom poddane jest udostępnianie nieidentyfikowalnych danych jednostkowych. Zbiory danych o tym charakterze mogą otrzymać jedynie ściśle określone podmioty, tj. uniwersytety i inne instytucje szkolnictwa wyższego, instytuty naukowe prowadzące badania oraz organy administracji publicznej. W takich przypadkach sporządzana jest umowa między GUS, a zamawiającym, zgodnie z którą nie ma on prawa do dalszego rozpowszechniania danych w otrzymanej formie i może je wykorzystywać wyłącznie do celów wskazanych w umowie. Mając na względzie bezpieczeństwo danych, przekazywane są one przy wykorzystaniu aplikacji internetowej umożliwiającej transfer plików z danymi statystycznymi drogą elektroniczną w bezpiecznym połączeniu szyfrowanym (TransGUS).

Standardowy proces obsługi zapotrzebowania na dane jednostkowe uruchamiany jest na podstawie złożonego przez uprawniony podmiot wniosku, wskazującego cel pozyskania danych i informację, kto będzie miał dostęp do zbioru danych. Następnym etapem jest ocena możliwości realizacji zamówienia przez jednostki autorskie prowadzące badania. W przypadku pozytywnej oceny, podmiot otrzymuje informacje o warunkach udostępnienia danych, w tym konieczności zawarcia umowy, terminach przekazania danych, ewentualnie kosztach. Akceptacja powyższych warunków pozwala na rozpoczęcie prac nad umową, która w swoich zapisach uwzględnia m.in. obowiązki odbiorcy danych oraz kwestie środków dla zapewnienia poufności danych statystycznych. Finalizacja zamówienia następuje po zawarciu umowy i wpłacie należności na konto bankowe GUS, o ile realizacja wiązała się z odpłatnością. Przygotowane zbiory danych sprawdzane są pod względem zachowania tajemnicy statystycznej. Zweryfikowane zbiory przekazywane są elektronicznie do imiennie wskazanych osób występujących w imieniu podmiotu, którym uprzednio nadano dostęp do TransGUS (indywidualny login i hasło). Otrzymują one również instrukcje obsługi aplikacji.

W przypadku danych jednostkowych nieidentyfikowalnych pochodzących z badań prowadzonych w ramach dziedziny statystyki społecznej oraz pochodzących ze spisów powszechnych, udostępnienie na potrzeby analiz dokonywanych przez instytucje

naukowo-badawcze lub uczelnie odbywa się na Stanowisku Naukowiec – środowisku informatycznym przeznaczonym do prowadzenia pogłębionych, specjalistycznych analiz, zlokalizowanym w siedzibie GUS. Szczegółowe warunki korzystania ze Stanowiska Naukowiec określa umowa między GUS a podmiotem zamawiającym dane. Zobowiązanie do zachowania poufności zawiera oddzielny załącznik do takiej umowy. Osobom działającym w imieniu podmiotu dostarczane są niezbędne instrukcje techniczne oraz zapewnione zostaje wsparcie merytoryczne i informatyczne.

Dodatkowo jednym z istotniejszych zadań GUS jako właściwego podmiotu może być zapewnienie podmiotowi sektora publicznego wsparcia technicznego przez udostępnienie bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewnienia dostępu do danych. W motywie 7 DGA podkreślono, że na poziomie Unii Europejskiej zgromadzono doświadczenie w zakresie takich bezpiecznych środowisk przetwarzania, które są wykorzystywane do badań nad jednostkowymi danymi statystycznymi na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 557/2013 z dnia 17 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej statystyki w zakresie dostępu do poufnych danych do celów naukowych i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2002 (Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 16).

Ponadto Ministerstwo Cyfryzacji, analizując możliwą strukturę otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego dla DGA w Polsce, brało również pod uwagę rozwiązania planowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Model, w którym jako właściwy podmiot wyznaczana jest instytucja statystyki publicznej, jest często stosowany (zob. szerzej OSR).

2. Pojedynczy punkt informacyjny

Drugim elementem systemu wspierającego realizację postanowień DGA w odniesieniu do ponownego wykorzystywania chronionych danych jest pojedynczy punkt informacyjny. Państwa członkowskie zobowiązane zostały do utworzenia takiego punktu dla podmiotów chcących skorzystać z danych, który będzie wspierał ich w identyfikacji właściwych zasobów możliwych do ponownego wykorzystywania na podstawie przepisów rozporządzenia. Pojedynczy punkt informacyjny ma prowadzić elektroniczny wykaz dostępnych zasobów chronionych danych wraz z odpowiednimi informacjami opisującymi te dane.

Projektowana ustawa przewiduje, że punkt informacyjny prowadzić będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Punkt będzie prowadzony w portalu danych dane.gov.pl, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym

wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), dalej jako „ustawa o otwartych danych”.

Punkt informacyjny został już uruchomiony (zob. pkt I uzasadnienia). Początkowo (wrzesień 2023 r. – kwiecień 2024 r.) punkt funkcjonował w oparciu o istniejące (standardowe) rozwiązania portalowe. Ministerstwo Cyfryzacji podjęło prace polegające na dobudowaniu nowej funkcjonalności w portalu dedykowanej wyłącznie dla punktu informacyjnego, co miało na celu usprawnienie funkcjonowania i użytkowania tego punktu. Obecnie punkt informacyjny jest prowadzony w specjalnej, wydzielonej części portalu wraz z dodatkowymi funkcjonalnościami. Ministerstwo Cyfryzacji rozpoczęło także cykl szkoleń dla administracji publicznej dotyczących wykazu zasobów chronionych danych. Pierwsze szkolenie (dla urzędów wojewódzkich, urzędów marszałkowskich i urzędów miast wojewódzkich) odbyło się w listopadzie 2023 r.

3. Organ odwoławczy

DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia środka zaskarżenia w odniesieniu do decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych. Taki środek zaskarżenia musi obejmować możliwość kontroli przez bezstronny podmiot posiadający odpowiednią wiedzę fachową – np. krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), dalej jako „RODO”, lub krajowy organ sądowy.

W związku z tym projektowana ustawa wprowadza jeden organ odwoławczy od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych (przepisy szczególne w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej). Organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez niemal wszystkie podmioty sektora publicznego (tj. kiedy od decyzji przysługuje odwołanie) będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. W przypadku decyzji, na które nie służy odwołanie (np. decyzji wydanej przez innego ministra), zastosowanie znajdować będą nadal przepisy ogólne (kodeksowe) – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Stworzenie jednego, wyspecjalizowanego organu odwoławczego, posiadającego odpowiednią wiedzę ekspercką zapewni właściwy poziom kontroli rozstrzygnięć wydawanych przez

podmioty sektora publicznego w dość skomplikowanej materii, jaką jest ponowne wykorzystywanie chronionych danych.

Wybór ministra właściwego do spraw informatyzacji wynika z faktu, że jest on obecnie jedynym organem administracji publicznej w Polsce, który posiada tak szerokie kompetencje w obszarze wymiany i wykorzystywania danych publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji pełni już od kilku lat rolę organu odwoławczego od decyzji wydawanych na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest również organem odpowiedzialnym w Polsce za politykę oraz regulacje w zakresie szeroko rozumianego zarządzania danymi.

Łączenie obu ról (pełnienie funkcji organu odwoławczego i prowadzenie punktu informacyjnego, w tym przyjmowanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i ich przekazywanie podmiotom sektora publicznego do rozpatrzenia) w żaden sposób nie będzie wpływać na poziom bezstronności organu odwoławczego. Przyjęcie wniosku o ponowne wykorzystywanie i (w istocie rzeczy „automatyczne”) przekazanie go do podmiotu sektora publicznego w celu rozpatrzenia nie będzie mieć wpływu na późniejsze rozpatrzenie ewentualnego odwołania.

Co więcej łączenie obu ról pozwoli na lepsze wykonywanie obu zadań. Doświadczenia zebrane podczas rozpatrywania odwołań pozwolą na zdobycie cennej wiedzy o tym, jak podmioty sektora publicznego stosują przepisy DGA i projektowanej ustawy. Wnioski dotyczące błędów w stosowaniu przepisów prawa materialnego i proceduralnego przez podmioty sektora publicznego oraz wnioskodawców pozwolą w odpowiedni sposób zmodyfikować informacje udostępniane w punkcie informacyjnym na temat DGA i procedury udzielania dostępu do chronionych danych. Pozwoli to również na lepsze dostosowanie oferty szkoleń dla podmiotów sektora publicznego oraz umożliwi lepszą identyfikację obszarów wymagających uwzględnienia w materiałach szkoleniowych, przewodnikach i podręcznikach przygotowywanych przez Ministerstwo Cyfryzacji. Z kolei przyjmowanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i ich przekazywanie do właściwych podmiotów sektora publicznego umożliwi kontrolę tego, jakie wnioski i do jakich podmiotów są składane. Pozwoli to następnie na zbieranie od podmiotów sektora publicznego informacji statystycznych dotyczących rozpatrywania wniosków. Informacje takie będą przydatne zwłaszcza na potrzeby ewaluacji przepisów projektowanej ustawy oraz aktywnego uczestnictwa Ministerstwa Cyfryzacji w pracach na poziomie Unii Europejskiej (dotyczących oceny funkcjonowania przepisów DGA).

Niewprowadzenie jednego organu odwoławczego byłoby rozwiązaniem niepraktycznym i nieracjonalnym z punktu widzenia dotychczasowych decyzji ustawodawcy w obszarze szeroko rozumianego dostępu do danych publicznych. Jeszcze raz należy podkreślić, że jeden organ odwoławczy funkcjonuje już obecnie na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych. Regulacje DGA, dotyczące ponownego wykorzystywania chronionych danych, są o wiele bardziej skomplikowane i wymagające niż przepisy wskazanej ustawy. Dlatego konieczne jest stworzenie warunków, w których decyzje wydawane przez podmioty sektora publicznego będą podlegały kontroli organu przygotowanego do stosowania przepisów DGA. Dotychczasowe doświadczenia ministra właściwego do spraw informatyzacji zebrane podczas pełnienia funkcji organu odwoławczego, na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych, wskazują, że organy pierwszej instancji popełniają szereg błędów podczas stosowania przepisów prawa materialnego i proceduralnego. Przyjąć należy, że podobnie będzie w przypadku przepisów DGA. System, w którym odwołania od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych będą rozpatrywane przez niewyspecjalizowane organy administracji publicznej (organy wyższego stopnia), może nie gwarantować właściwego stosowania nowych przepisów. Występujących w tym zakresie problemów nie będzie rozwiązywać możliwość zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

4. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych

DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Zadaniem takiego organu będzie przyjmowanie zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych chcących świadczyć swoje usługi na terenie Unii Europejskiej oraz monitorowanie i nadzorowanie zgodności ich działań z wymogami określonymi w rozporządzeniu. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych są zobowiązane do ścisłej współpracy i wymiany informacji z organami ochrony danych, organami ochrony konkurencji, organami odpowiedzialnymi za cyberbezpieczeństwo oraz innymi odpowiednimi organami sektorowymi, a także z Komisją Europejską i swoimi odpowiednikami z innych państw członkowskich. Ponadto przedstawiciele organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych zasiadać będą w Europejskiej Radzie ds. Innowacji w zakresie Danych. Zadaniem Rady będzie zapewnienie jednolitego stosowania przepisów rozporządzenia oraz doradzanie Komisji w kwestiach dotyczących interoperacyjności i standaryzacji. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych muszą spełniać określone wymogi wskazane w rozporządzeniu.

W przepisach projektowanej ustawy wyznaczony zostanie jeden organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych. Funkcję tę pełnić będzie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dalej jako „Prezes UODO”.

Wybór Prezesa UODO był umotywowany w szczególności doświadczeniem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dalej jako „UODO”, w obszarze ochrony danych osobowych. Zadania organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych w istotnym zakresie związane są z problematyką danych osobowych lub zbiorów mieszanych zawierających dane osobowe oraz dane nieosobowe. W DGA podkreślono, że rozporządzenie to powinno pozostawać bez uszczerbku dla RODO oraz odpowiednich przepisów prawa krajowego, w tym w przypadku, gdy dane osobowe i nieosobowe w zbiorze danych są ze sobą nierozzerwalnie powiązane. Prawodawca europejski zaleca, aby zapewnić możliwość uznawania organów ochrony danych za właściwe organy do celów DGA. W przypadku gdy inne organy działają jako właściwe organy do celów niniejszego rozporządzenia, powinny to robić bez uszczerbku dla nadzorczych uprawnień i kompetencji organów ochrony danych na podstawie RODO (motyw 4). Wówczas wszelkie kwestie wymagające oceny przestrzegania RODO organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych powinien konsultować z organem nadzorczym ustanowionym na podstawie RODO (motyw 44). Tożsame wymagania sformułowane zostały również w odniesieniu do organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Rozwiązanie polegające na wyznaczeniu Prezesa UODO jako organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych usprawni działania podejmowane na gruncie RODO i DGA, bowiem zadania realizowane będą przez jedną instytucję.

Ponadto Ministerstwo Cyfryzacji, analizując możliwą strukturę otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego dla DGA w Polsce, brało również pod uwagę rozwiązania planowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Model, w którym jako organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz/lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych jest wyznaczany organ nadzorczy ustanowiony na podstawie RODO lub organ ten realizuje pewne zadania na gruncie przepisów DGA, jest również stosowany w innych państwach członkowskich, np. we Francji, Słowacji, Węgrzech i Litwie (zob. szerzej OSR).

5. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych

Podobny system rejestracji oraz monitorowania i nadzorowania rozporządzenie wprowadza w odniesieniu do uznanych organizacji altruizmu danych. Państwa członkowskie zostały

zobowiązane do wyznaczenia co najmniej jednego takiego organu. Charakter zadań przypisanych organom właściwym do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organom właściwym do spraw usług pośrednictwa danych jest zasadniczo podobny. Dotyczy to również wymogów, jakie organy te muszą spełniać.

DGA przewiduje możliwość, aby funkcję organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych wykonywał ten sam podmiot, który pełni rolę organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Taki model został również przewidziany w przepisach projektowanej ustawy. Funkcję tę pełnić będzie w związku z tym Prezes UODO.

6. Organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich

DGA zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia w prawie krajowym przepisów, zgodnie z którymi będzie możliwe nakładanie kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. Zgodnie z DGA takie kary mogą być nakładane na podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA, dostawców usług pośrednictwa danych lub uznane organizacje altruizmu danych.

Projektowana ustawa przewiduje, że organem nakładającym administracyjne kary pieniężne w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 (dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich) będzie Prezes UODO.

Wybór Prezesa UODO jest rozwiązaniem racjonalnym i uzasadnionym. Nastąpi połączenie funkcji – jeden organ będzie nakładał wszystkie kary przewidziane w DGA. Projekt ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie nakładał kary na:

- dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów z rozdziałów III i IV DGA,
- dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich,
- podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich.

Nie jest możliwe przyjęcie innego rozwiązania. Alternatywne rozwiązanie prowadziłoby do sytuacji, w której Prezes UODO nakładałby kary na dostawców usług pośrednictwa danych

oraz organizacje altruizmu danych za naruszenia przepisów z rozdziałów III i IV DGA. Jednocześnie inny organ – potencjalnie – nakładałby na te same podmioty kary za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich (do którego przecież mogłoby dojść w ramach świadczenia przez nie usług regulowanych przez Prezesa UODO). Doszłoby wówczas do nieuzasadnionego i niepraktycznego rozdzielenia kompetencji w zakresie nadzoru nad dostawcami usług pośrednictwa danych oraz organizacjami altruizmu danych.

W wielu przypadkach kompetencje te będą się na siebie nakładać. Do stwierdzenia naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA (tj. naruszenia przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich) może bowiem dojść również „przy okazji” prowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie spełniania przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych wymogów rozdziałów III i IV DGA. Choćby tylko z tego powodu zasadne jest, aby te kompetencje były skupione w jednym organie. Projektowane przepisy nie mogą prowadzić do nadmiarowego i nieuzasadnionego rozproszenia kompetencji pomiędzy różne organy władzy publicznej. Projektowane otoczenie instytucjonalno-organizacyjne, przy i tak stosunkowo skomplikowanej i zupełnie nowej regulacji, jaką jest DGA (nieznajdującej odpowiednika w obowiązujących przepisach krajowych), musi w maksymalnie możliwy sposób być zrozumiałe dla adresatów nowych przepisów i pozostałych uczestników rynku. Ewentualne rozdzielenie podobnych (i potencjalnie nakładających się na siebie) kompetencji pomiędzy różne organy krajowe z pewnością nie służyłoby jasności i komunikatywności przepisów [o których mowa w § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283)] czy szerzej nie wypełniałoby dyrektywy poprawnej legislacji.

Nakładanie kar za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych implikuje z kolei, aby takie kary Prezes UODO nakładał również na pozostałe podmioty. Zasadne jest bowiem, aby kary jednego rodzaju nakładał ten sam organ.

Tym samym jedynym uzasadnionym rozwiązaniem jest, aby to Prezes UODO nakładał kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich. Do podobnych wniosków doszły również inne państwa członkowskie. Tytułem przykładu, projektowana ustawa niemiecka służąca stosowaniu DGA przewiduje, że Federalna Agencja ds. Sieci (*Bundesnetzagentur*) będzie organem właściwym do nakładania kar na dostawców

usług pośrednictwa danych, organizacje altruizmu danych i w sprawach związanych z nieuprawnionym transferem danych nieosobowych do państw trzecich. Tożsame rozwiązanie (jeden organ nakładający wszystkie kary) zastosowano również w Holandii, Finlandii oraz Szwecji (stan na dzień 25.08.2025 r.).

Kompetencje w zakresie nakładania kar za naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 oraz art. 31 DGA stanowią uzupełnienie roli Prezesa UODO jako organu nadzorującego dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych. Kompetencje te są ze sobą w dużej mierze nierozdzielalne.

Ponadto należy podkreślić, że UODO posiada unikalne w skali kraju doświadczenia związane ze stosowaniem przepisów z zakresu transferu danych osobowych oraz pewne doświadczenie w obszarze transferu danych nieosobowych. Stanowi to kolejny argument. Żaden inny organ czy urząd w Polsce nie posiada takiego przygotowania organizacyjnego i merytorycznego, wokół którego możliwa jest rozbudowa kompetencji w obszarze transferu danych nieosobowych do państw trzecich.

B. Otoczenie regulacyjne

Oprócz konieczności stworzenia odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego, dla celów stosowania DGA, państwa członkowskie zobowiązane są również zapewnić możliwość realizacji w prawie krajowym przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu oraz ustanowić regulacje dotyczące kar za naruszenie jego przepisów. W projektowanej ustawie zawarte zostaną w związku z tym niezbędne przepisy regulujące wskazane obszary. Kształt przepisów proceduralnych jest ściśle powiązany z rozwiązaniami instytucjonalnymi. Z kolei w przypadku regulacji dotyczących kar projektowane przepisy opierają się na rozwiązaniach podobnych do tych przewidzianych w już obowiązujących przepisach krajowych i unijnych, m.in. w RODO, ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), dalej jako „ustawa o ochronie danych osobowych”, oraz ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), dalej jako „KPA”.

1. Rozpatrywanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych

W projektowanej ustawie zawarte zostaną w związku z tym niezbędne przepisy regulujące procedurę rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (w tym w szczególności sposób wnoszenia wniosków oraz terminy przewidziane na poszczególne

czynności). Projektowana ustawa reguluje te obszary, które zostały przekazane do kompetencji państw członkowskich. Szczegóły rozwiązań przedstawione zostały w części V uzasadnienia.

2. Usługi pośrednictwa danych oraz usługi altruizmu danych

Procedury nadzoru i monitoringu, które prowadzić będzie organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, zostały uregulowane w DGA w sposób znacznie bardziej szczegółowy niż ma to miejsce w przypadku procedury rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Tym samym konieczny zakres interwencji krajowego ustawodawcy jest znacznie mniejszy.

Tryb dokonywania zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych oraz tryb rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych zostały w sposób zupełny uregulowane w DGA (zob. art. 11, art. 18 i art. 19 DGA). W projekcie ustawy zawarto m.in. przepisy regulujące sposób nakładania środków nadzorczych przewidzianych w DGA, a także terminy udzielenia odpowiedzi na skargi na dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych. W projekcie przesądzono ponadto, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem UODO stosowane będą odpowiednio przepisy KPA. Szczegóły rozwiązań przedstawione zostały w części V uzasadnienia.

3. Administracyjne kary pieniężne

W przypadku regulacji dotyczących kar projektowane przepisy opierają się na rozwiązaniach podobnych do tych przewidzianych w już obowiązujących przepisach krajowych i unijnych, m.in. w RODO, ustawie o ochronie danych osobowych oraz w KPA. W projekcie ustawy uregulowano wysokość kar pieniężnych, jakie będzie mógł (w drodze decyzji) nałożyć Prezes UODO jako organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich. Szczegóły rozwiązań przedstawione zostały w części V uzasadnienia.

IV. Systematyka ustawy

Przepisy ustawy pogrupowane zostały w następujące rozdziały:

1. Przepisy ogólne.

2. Ponowne wykorzystywanie danych.
3. Usługi pośrednictwa danych.
4. Altruizm danych.
5. Przekazywanie danych nieosobowych do państw trzecich.
6. Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych.
7. Zmiany w przepisach i przepis końcowy.

V. Szczegółowe regulacje

Rozdział 1. Przepisy ogólne

W rozdziale 1 określony został zakres spraw regulowanych projektowaną ustawą. W projekcie ustawy wyznaczone zostały organy odpowiedzialne za realizację przepisów DGA. W projekcie zawarto przepisy dotyczące ponownego wykorzystywania chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 DGA, w tym tryb rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych oraz sposób udostępniania wykazu zasobów chronionych danych. Projektowana ustawa zawiera również regulacje umożliwiające stosowanie przepisów DGA dotyczących usług pośrednictwa danych oraz altruizmu danych. W projekcie zawarto również regulacje dotyczące trybu postępowania w sprawie naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich oraz przepisy dotyczące kar pieniężnych za naruszenie przepisów DGA.

W rozdziale 1 uregulowano ponadto kwestie dotyczące postępowań administracyjnych prowadzonych przed Prezesem UODO. Przepisy te w istotnym zakresie oparte zostały na rozwiązaniach przewidzianych w ustawie o ochronie danych osobowych.

Podobnie jak w ustawie o ochronie danych osobowych w przepisach projektowanej ustawy ustanawia się zasadę subsydiarności przepisów KPA w stosunku do przepisów proceduralnych projektowanej ustawy. Jednym z celów projektu jest bowiem stworzenie przepisów proceduralnych zapewniających możliwość stosowania DGA. Zgodnie ze wskazaną zasadą subsydiarności pierwszeństwo należy przyznać regulacjom proceduralnym zawartym w przepisach DGA i projektowanej ustawy. Dopiero w przypadku braku odpowiedniej regulacji w DGA i w projektowanej ustawie stosowane będą przepisy KPA. Przepisy KPA będą zatem miały zastosowanie – z uwzględnieniem odrębności wynikających z przepisów DGA

i projektowanej ustawy – do postępowań administracyjnych toczących się przed Prezesem UODO.

Jednocześnie postępowania przed Prezesem UODO będą postępowaniami jednoinstancyjnymi. Decyzje administracyjne wydane przez Prezesa UODO w toku jednoinstancyjnych postępowań będą decyzjami ostatecznymi. Ponadto postanowienia wydawane przez Prezesa UODO w toku jednoinstancyjnych postępowań będą zaskarżalne do sądu administracyjnego, a nie będą od nich przysługiwać zażalenia. Rozwiązanie to jest wzorowane na przepisach ustawy o ochronie danych osobowych, w której również przewidziano jednoinstancyjność postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

Odnosząc się do projektowanego rozwiązania, należy podkreślić, że wprowadzenie postępowania jednoinstancyjnego jest dopuszczalne w Konstytucji RP oraz w KPA. Konstytucyjna zasada zaskarżalności orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji „(...) obejmuje swym zakresem nie tylko postępowanie sądowe, ale również administracyjne oraz inne postępowania, w których organ władzy publicznej wydaje akt kształtujący sytuację prawną podmiotu praw i wolności” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 grudnia 2011 r. SK 3/11). Jednocześnie zasada dwuinstancyjności nie ma charakteru absolutnego, na co wskazuje sam art. 78 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a zatem ustawodawca może wprowadzać wyjątki od tej zasady, wprowadzając określone postępowanie jednoinstancyjne. Zasady ustanawiania takich wyjątków nakreślił Trybunał Konstytucyjny, m.in. w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 czerwca 2002 r., P 13/01, wskazując, że: „Powinny być one ustalone w ustawie. Konstytucja nie precyzuje charakteru tych wyjątków, nie wskazuje bowiem ani zakresu podmiotowego, ani przedmiotowego, w jakim odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne. Nie oznacza to jednak, iż ustawodawca ma pełną, ничym nieskrępowaną swobodę w ustalaniu katalogu takich wyjątków. W pierwszym rzędzie należy liczyć się z tym, iż nie mogą one prowadzić do naruszenia innych norm konstytucyjnych. (...) [ponadto] odstępstwo od reguły wyznaczonej treścią normatywną art. 78 Konstytucji w każdym razie powinno być podyktowane szczególnymi okolicznościami, które usprawiedliwiałyby pozbawienie strony postępowania środka odwoławczego”. Zgodnie z dominującym stanowiskiem Trybunału wyjątki od zasady dwuinstancyjności powinny również czynić zadość wymaganiom stawianym przez zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej; wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 17 lutego 2004 r., SK 39/02; z dnia 18 kwietnia 2005 r., SK 6/05; z dnia 14 października 2010 r., K 17/07).

Przewidziany w projektowanej ustawie wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest konieczny w demokratycznym państwie dla zapewnienia wolności i praw osób. Rozstrzygnięcia wydawane przez Prezesa UODO będą dotyczyły m.in. naruszeń przepisów DGA przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych. Naruszenia przepisów rozporządzenia mogą potencjalnie prowadzić do naruszenia praw osób trzecich, tj. posiadaczy danych oraz w szczególności osób, których dane dotyczą. Ważne jest zatem, aby dostawcy usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych, które naruszają przepisy DGA, jak najszybciej zaprzestały tego rodzaju działań (czemu służyć będą działania nadzorcze Prezesa UODO). W szczególności wprowadzenie jednoinstancyjności postępowań stanowi rozwiązanie adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celu zamierzonego przez ustawodawcę krajowego i europejskiego, jakim jest skuteczna i przede wszystkim udzielona we właściwym czasie ochrona prawa podstawowego – prawa do ochrony danych osobowych osoby fizycznej – oraz pozostaje w odpowiedniej proporcji do ograniczenia, jakim jest pozbawienie prawa do ponownego rozpatrzenia sprawy przez właściwy organ.

Warto również podkreślić, że w postępowaniu prowadzonym przez Prezesa UODO nie mamy do czynienia z odwołaniem składanym do organu wyższego stopnia, lecz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, który rozpatrywany jest przez ten sam organ. W większości przypadków decyzje wydawane po ponownym rozpatrzeniu sprawy co do zasady nie prowadzą do zmiany rozstrzygnięć wydawanych w pierwszej instancji. Ponadto rozstrzygnięcia wydawane przez Prezesa UODO będą podlegały zaskarżeniu do sądu administracyjnego i skargi w tych sprawach będą podlegały dwuinstancyjnemu postępowaniu sądowoadministracyjnemu. Powyższe oznacza, że prawo do wnikliwego rozpatrzenia sprawy i sądowej kontroli rozstrzygnięć administracji zostaną zapewnione.

Rozdział 2. Ponowne wykorzystywanie danych

W rozdziale 2 projektowanej ustawy zamieszczone zostały przepisy, które mają zapewnić możliwość pełnego stosowania regulacji DGA dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych.

Oddział 1. Pojedynczy punkt informacyjny

W projekcie ustawy uregulowano problematykę funkcjonowania pojedynczego punktu informacyjnego oraz wykazu zasobów chronionych danych. Punkt informacyjny oraz wykaz

zasobów prowadzi minister właściwy do spraw informatyzacji. W przepisach uregulowano również tryb udostępniania informacji gromadzonych w wykazie zasobów.

Punkt informacyjny oraz wykaz zasobów chronionych danych działają w ramach portalu danych. Informacje udostępniane w punkcie informacyjnym oraz wykazie są udostępniane w portalu danych. Wykaz zasobów chronionych danych działa w oparciu o rozwiązania portalu dane.gov.pl. Każdy podmiot sektora publicznego udostępnia w portalu informacje publikowane w wykazie, tj. informacje opisujące chronione dane znajdujące się w jego posiadaniu (są to dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 *in fine* DGA). Innymi słowy podmiot sektora publicznego udostępnia w portalu swój „indywidualny wykaz zasobów chronionych danych” (informacje, które zasilą wykaz). Robi to w ramach standardowego mechanizmu portalu. Każdy taki „indywidualny wykaz zasobów” (wykaz danego podmiotu sektora publicznego) jest udostępniany w portalu jako zbiór danych. Są to zwykłe informacje sektora publicznego. Następnie dzięki nowej funkcjonalności portalu (zbudowanej specjalnie na potrzeby DGA) informacje udostępniane przez poszczególne podmioty sektora publicznego („indywidualne wykazy zasobów chronionych danych” poszczególnych podmiotów sektora publicznego/informacje zasilające wykaz) są automatycznie dodawane do jednego (generalnego) wykazu zasobów chronionych danych, który jest wykazem, o którym mowa w art. 8 ust. 2 DGA. Zatem kiedy podmiot sektora publicznego udostępnia w portalu informacje opisujące chronione dane znajdujące się w jego posiadaniu („indywidualny wykaz zasobów chronionych danych”/informacje zasilające wykaz) udostępnia zwykłe informacje sektora publicznego i robi to zgodnie z przepisami ustawy o otwartych danych.

Oddział 2. Dostęp do celów ponownego wykorzystywania danych

W oddziale 2 znajdują się przepisy regulujące tryb rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych oraz przepis dotyczący prawa wyłącznego.

Procedura rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 DGA wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych należy złożyć do podmiotu sektora publicznego za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji, jako organu prowadzącego pojedynczy punkt informacyjny. Punkt (prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji) jest zobowiązany przekazać wniosek do podmiotu sektora publicznego, który posiada chronione dane. W projekcie wskazane zostały również elementy, jakie powinien zawierać wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Podmiotem odpowiedzialnym za jego rozpatrzenie

będzie zawsze dysponent danych (podmiot sektora publicznego). Pojedynczy punkt informacyjny (minister właściwy do spraw informatyzacji) będzie zobowiązany przekazać wniosek do podmiotu sektora publicznego wskazanego we wniosku. W przypadku kiedy do pojedynczego punktu informacyjnego trafi wniosek, w którym nie zostanie wskazany podmiot sektora publicznego, do którego można przekazać wniosek, minister właściwy do spraw informatyzacji zwróci wniosek wnioskodawcy. Przekazanie wniosku do podmiotu sektora publicznego albo zwrot wniosku do wnioskodawcy musi nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jego wpływu do punktu informacyjnego. Przekazanie wniosku do podmiotu sektora publicznego (zgodnie z DGA i projektowaną ustawą) ma charakter „automatyczny”. Za badanie ewentualnych braków formalnych wniosku oraz jego rozpatrzenie odpowiada wyłącznie podmiot sektora publicznego.

W zakresie nieuregulowanym projektowaną ustawą lub DGA do wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych stosowane będą odpowiednio art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 i 10 KPA.

W przypadku gdy podmiot sektora publicznego nie będzie posiadał danych wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie, poinformuje (pismem zwykłym) o braku danych wnioskodawcę oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji. Konieczność dodatkowego poinformowania o braku danych ministra właściwego do spraw informatyzacji wynika z faktu, że organ ten prowadzi pojedynczy punkt informacyjny oraz wykaz zasobów chronionych danych. W ww. wykazie publikowane są zasoby chronionych danych znajdujące się w posiadaniu podmiotów sektora publicznego. Wskazany wykaz jest pierwszym miejscem, w którym potencjalni wnioskodawcy mogą zasięgnąć informacji o zasobach chronionych danych znajdujących się w posiadaniu podmiotów sektora publicznego. Jednocześnie zgodnie z art. 8 ust. 2 DGA wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych należy złożyć do podmiotu sektora publicznego za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji, jako organu prowadzącego pojedynczy punkt informacyjny. Pojedynczy punkt informacyjny (prowadzony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji) jest zobowiązany przekazać wniosek do podmiotu sektora publicznego, który posiada chronione dane. Istotne jest zatem, aby minister właściwy do spraw informatyzacji miał wiedzę o zasobach danych, którymi nie dysponują poszczególne podmioty sektora publicznego. Ponadto w toku konsultacji publicznych zgłaszane były uwagi, w których proponowano, aby minister właściwy do spraw informatyzacji zbierał informacje i dane dotyczące sposobów rozpatrywania wniosków przez

podmioty sektora publicznego, ponieważ dane takie mogą być pomocne w toku oceny funkcjonowania regulacji (ewaluacja DGA).

W toku rozpatrywania wniosku podmiot sektora publicznego może wzywać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień na piśmie lub przesłania dokumentów, jeżeli jest to konieczne do rozpatrzenia wniosku o ponowne wykorzystywanie. Tytułem przykładu, rozpatrując wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, podmiot sektora publicznego będzie mógł wezwać wnioskodawcę do przedłożenia dokumentów lub informacji niezbędnych do sformułowania oferty albo zbadania, czy udzielenie dostępu do chronionych danych jest w ogóle możliwe w sposób zgodny z przepisami rozdziału II DGA. Inny przykład – podmiot sektora publicznego będzie mógł wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych danych identyfikacyjnych wtedy, kiedy uzna to za niezbędne. Taka konieczność może mieć miejsce wówczas, kiedy dodatkowe dane identyfikacyjne będą niezbędne dla zapewnienia, że podczas udzielania dostępu chroniony charakter danych zostanie zachowany (art. 5 ust. 3 DGA). Innymi słowy podmiot sektora publicznego będzie mógł zdecydować, czy w danym przypadku, ze względów bezpieczeństwa (z uwagi na art. 5 DGA), wnioskodawca powinien podać dodatkowe dane identyfikacyjne. Decyzja w tym zakresie powinna być podejmowana w sposób indywidualny, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy oraz z uwzględnieniem zasady minimalizacji danych (w przypadku danych osobowych).

W projekcie ustawy wymienione zostały działania możliwe do podjęcia przez podmiot sektora publicznego po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych.

W ramach tych działań podmiot sektora publicznego:

- 1) składa wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, zwaną dalej „ofertą”, w przypadku gdy dostęp taki może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II DGA;
- 2) odmawia, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w przypadku gdy dostęp taki nie może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II DGA.

W projekcie przyjęto model, w którym podmiot sektora publicznego, chcąc udzielić dostępu do chronionych danych, będzie przedstawiał wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia (zgodnie z przepisami rozdziału II DGA) dostępu do chronionych danych. Pojęcie oferty, o której mowa w projektowanej ustawie, należy rozumieć tak, jak wynika to z art. 66 i następnych przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508). Proponowany w projektowanej ustawie tzw. tryb ofertowy jest wzorowany na rozwiązaniach

już od wielu lat funkcjonujących w polskim porządku prawnym, tj. w ustawie o otwartych danych, a wcześniej w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1446) oraz (jeszcze wcześniej – przed 2016 r.) w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (ówczesny rozdział 2a) (Dz. U. z 2022 r. poz. 902). Oferta jest składana na piśmie, przesyłana do wnioskodawcy.

W projekcie ustawy uregulowane zostały elementy, jakie zawierać musi oferta składana wnioskodawcy przez podmiot sektora publicznego. Oferta będzie się składać z następujących elementów:

- 1) warunków ponownego wykorzystywania danych, określonych zgodnie z art. 5 DGA;
- 2) wysokości opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie danych, zwanej dalej „opłatą”, określonej zgodnie z art. 6 DGA, oraz wskazania rachunku bankowego, na który należy uiścić opłatę, wraz z terminem jej uiszczenia, nie krótszym niż siedem dni, albo informacji o braku takiej opłaty.

Warunki ponownego wykorzystywania muszą być określane każdorazowo, w sposób indywidualny w toku rozpatrywania konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Podmiot sektora publicznego musi w tym zakresie wziąć pod uwagę szereg czynników, przesłanek oraz zmiennych, m.in. rodzaj danych, charakter danych, wielkość zasobu danych, planowany sposób wykorzystania danych (np. transfer danych nieosobowych do państw trzecich – zob. art. 5 ust. 14 DGA), obowiązujące w danym przypadku przepisy prawa, konieczność uzyskania zgód oraz pozwoleń, zakres pomocy udzielanej przez podmiot sektora publicznego w pozyskaniu zgód oraz pozwoleń itd. Wszystko to powoduje, że nie jest możliwe wskazanie z góry warunków ponownego wykorzystywania. Innymi słowy warunki dla konkretnego zestawu danych nie można antycypować przed złożeniem wniosku, bowiem w istocie treść warunków jest zdeterminowana zakresem wniosku oraz pożądanym sposobem i zakresem wykorzystywania danych przez ponownego użytkownika. Co więcej takie „wyprzedzające” określenie z góry warunków mogłoby nie odpowiadać sposobowi i zakresowi wykorzystywania danych i w efekcie powodować ryzyko naruszenia praw osób trzecich (np. brak zezwolenia podmiotu uprawnionego na takie eksploatowanie danych). Może się również okazać bezskuteczne, bo nie będzie adresować konkretnego sposobu i zakresu pożądanego wykorzystywania danych.

Tytułem przykładu, podmiot sektora publicznego w inny sposób określi warunki ponownego wykorzystywania, w przypadku gdy dostęp zostanie udzielony do stosunkowo małego zasobu

chronionych danych (np. 100 rekordów danych osobowych) przy zastosowaniu procesu anonimizacji, inaczej natomiast w przypadku udzielenia dostępu do bardzo dużego zasobu chronionych danych (np. 100 tys. rekordów danych osobowych) przy zastosowaniu bezpiecznego środowiska przetwarzania.

W tożsamy sposób podmiot sektora publicznego będzie określał wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie takich danych, o której mowa w art. 6 DGA. Kwestia tego, z czego mogą wynikać opłaty, została szczegółowo uregulowana w art. 6 ust. 5 DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata. O tym, kiedy możliwe jest nałożenie opłaty, oraz o sposobie jej wyliczenia (w tym ewentualnego stosowania obniżonych opłat) w całości przesądzono w DGA. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu, w jaki będzie udzielony dostęp, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą, lub pozwoleń posiadaczy danych.

Wysokość opłaty powinna również uwzględniać koszty wskazane przez właściwy podmiot (Prezesa GUS) w przypadku, w którym podmiot sektora publicznego wystąpił z wnioskiem o udzielenie pomocy i zostanie ona udzielona. Opłaty pobierać mogą wyłącznie podmioty sektora publicznego, ale właściwy podmiot może mieć pośredni wpływ na ich wysokość. Jest tak dlatego, że zgodnie z art. 6 ust. 5 DGA opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych oraz ograniczać się do niezbędnych kosztów wymienionych w katalogu uregulowanym w tym przepisie (lit. a–f). Jednocześnie zgodnie z art. 7 ust. 1 DGA właściwe podmioty mogą udzielać pomocy podmiotom sektora publicznego w rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie. Katalog czynności, jakie właściwy podmiot może wykonać w ramach udzielania pomocy, uregulowany został w art. 7 ust. 4 DGA (lit. a–e). Katalog ten w dużej mierze pokrywa się z katalogiem kosztów z art. 6 ust. 4 DGA.

Przykład 1:

Pomoc właściwego podmiotu: zapewnienie wsparcia technicznego przez udostępnienie bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewnienia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych.

Koszty/opłaty: utrzymanie bezpiecznego środowiska przetwarzania.

Przykład 2:

Pomoc właściwego podmiotu: udzielanie pomocy, w stosownych przypadkach, podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie, zgodnie z ich konkretnymi decyzjami, w tym odnośnie do jurysdykcji, w której ma się odbywać przetwarzanie danych, oraz – w sytuacji gdy jest to wykonalne w praktyce – udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w ustanawianiu mechanizmów technicznych umożliwiających przekazywanie wniosków ponownych użytkowników o wyrażenie zgody lub udzielenie pozwolenia.

Koszty/opłaty: udzielanie pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwolenia posiadaczy danych, w przypadku gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy.

Dlatego właściwy podmiot, udzielając podmiotowi sektora publicznego pomocy przy rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie, może wyliczyć (zgodnie z art. 6 w związku z art. 7 ust. 4 DGA) koszty, które poniesie, udzielając pomocy. Konieczne jest umożliwienie podmiotom sektora publicznego uwzględniania kosztów udzielania pomocy (kosztów, które mieszczą się w katalogu z art. 6 ust. 5 DGA) w ramach opłaty. Takie koszty (koszty właściwego podmiotu) są również związane z „prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie”. Podmiot sektora publicznego (korzystając z pomocy właściwego podmiotu) prowadzić będzie bardzo często niektóre takie procedury „razem z właściwym podmiotem”. W niektórych przypadkach właściwy podmiot „zastąpi” podmiot sektora publicznego, np. zapewniając bezpieczne środowisko przetwarzania.

Opłaty pobierać będzie jednak zawsze podmiot sektora publicznego w oparciu o koszty własne i ewentualne koszty właściwego podmiotu. Właściwy podmiot nie może sam pobrać opłat. Nie przewiduje tego DGA. DGA i projektowana ustawa nie przewidują jednocześnie ewentualnego rozliczenia (przekazania części środków uzyskanych z opłaty) między podmiotem sektora publicznego i właściwym podmiotem (nie ma takiej podstawy prawnej w DGA – opłatę pobrać może wyłącznie podmiot sektora publicznego). Dlatego koszty właściwego podmiotu muszą zostać „włączone” do opłaty pobieranej przez podmiot sektora publicznego.

Jeżeli takie rozwiązanie nie zostałoby zastosowane, mogłoby dojść do sytuacji, w której niektórzy wnioskodawcy ponosiliby pełne koszty udzielenia dostępu, a inni tylko koszty częściowe. Najlepiej obrazuje to przykład udzielenia dostępu do chronionych danych przez bezpieczne środowisko przetwarzania.

W przypadku kiedy dostęp do danych byłby udzielany bez udziału właściwego podmiotu (właściwy podmiot nie udziela pomocy), podmiot sektora publicznego sam zapewniałby bezpieczne środowisko przetwarzania. Koszty związane z bezpiecznym środowiskiem przetwarzania zostałyby wówczas wygenerowane po stronie podmiotu sektora publicznego. Koszty te zostałyby ujęte w opłacie. Wnioskodawca zapłaciłby za bezpieczne środowisko przetwarzania.

W przypadku kiedy dostęp do danych byłby udzielany przy udziale właściwego podmiotu (właściwy podmiot udziela pomocy), bezpieczne środowisko przetwarzania zostałoby zapewnione przez właściwy podmiot. Koszty związane z bezpiecznym środowiskiem przetwarzania zostałyby wygenerowane po stronie właściwego podmiotu. Koszty te nie zostałyby wówczas ujęte w opłacie. Wnioskodawca nie zapłaciłby za bezpieczne środowisko przetwarzania.

Sytuacja zobrazowana w przykładzie prowadziła do sytuacji, w której poszczególni wnioskodawcy ponosiliby różne koszty udzielenia dostępu. Zróżnicowanie ich sytuacji nie zależałoby od obiektywnych przesłanek, tylko od tego, czy podmiot sektora publicznego skorzysta z pomocy właściwego podmiotu. Takie zróżnicowanie byłoby niezgodne z art. 6 ust. 2 DGA, zgodnie z którym pobierane opłaty muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji. Dlatego konieczne jest zapewnienie możliwości „włączenia” do opłaty pobieranej przez podmiot sektora publicznego kosztów ponoszonych przez właściwy podmiot.

W projekcie ustawy uregulowano również procedurę związaną z trybem ofertowym, a więc czynności podejmowane przez podmiot sektora publicznego i wnioskodawcę po złożeniu oferty. Wnioskodawca w określonym terminie może przyjąć ofertę albo złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy lub DGA. Celem wprowadzenia dla wnioskodawcy możliwości złożenia sprzeciwu od oferty było zapewnienie mu możliwości jej zaskarżenia. W przeciwnym razie wnioskodawca niezadowolony z oferty nie miałby możliwości odniesienia się do oferty w sposób inny niż jej przyjęcie.

W przypadku przyjęcia oferty podmiot sektora publicznego będzie mógł udzielić dostępu do chronionych danych. Podmiot sektora publicznego udzieli dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych wskazanych we wniosku po łącznym spełnieniu dwóch przesłanek, tj. po przyjęciu przez wnioskodawcę oferty oraz po uiszczeniu opłaty w terminie wskazanym w ofercie i przedłożeniu dowodu jej uiszczenia (jeżeli w ofercie zawarto wysokość takiej opłaty). Przepisy precyzyjnie określają terminy, w jakich poszczególne czynności powinny

zostać dokonane. Zwiększa to pewność działań organu i wnioskodawcy związanych z udzieleniem dostępu. Ponadto terminy uwzględniają również fakt, że w niektórych przypadkach wysokość opłaty może być wysoka z uwagi na zakres wniosku oraz sposób udzielania dostępu do danych.

W przypadku złożenia sprzeciwu podmiot sektora publicznego odmówi udzielenia dostępu do chronionych danych. Odmowa udzielenia dostępu będzie wynikała ze złożenia sprzeciwu, a więc „odrzućenia” oferty w kształcie, który podmiot sektora publicznego uznał za gwarantujący, że udzielenie dostępu nastąpi zgodnie z przepisami rozdziału II DGA. Złożenie sprzeciwu („odrzućenie” oferty) skutkować będzie zatem brakiem możliwości udzielenia dostępu zgodnie z przepisami rozdziału II DGA.

Podmiot sektora publicznego może również odmówić udzielenia dostępu do chronionych danych niezależnie od tego, czy oferta zostanie przedstawiona wnioskodawcy. Taka odmowa może nastąpić, w przypadku kiedy udzielenie takiego dostępu nie będzie możliwe zgodnie z przepisami rozdziału II DGA. Taki przypadek może mieć miejsce wówczas, kiedy podmiot sektora publicznego dojdzie do wniosku, że nie jest możliwe przedstawienie wnioskodawcy jakiegokolwiek oferty – dostęp nie może zostać udzielony w żaden sposób.

W przypadku odmowy udzielenia dostępu do chronionych danych podmiot sektora publicznego wyda decyzję administracyjną. Przepisy KPA nie będą co do zasady stosowane w procesie rozpatrywania wniosku o ponowne wykorzystywanie. KPA znajdzie zastosowanie (w zakresie nieuregulowanym w ustawie) do decyzji o odmowie udzielenia dostępu do chronionych danych. Powoduje to, że rozstrzygnięcia podmiotu sektora publicznego podlegać będą (co do zasady) kontroli instancyjnej, a następnie sądownoadministracyjnej. W projekcie ustawy wprowadzone zostały jednak przepisy szczególne w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej (zob. szerzej pkt III uzasadnienia). Zgodnie z projektem ustawy organem odwoławczym od rozstrzygnięć wydawanych przez podmioty sektora publicznego będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Proponowane zmiany dotyczyć będą jednak jedynie decyzji, od których na podstawie przepisów KPA stronie służy odwołanie (art. 127 § 2 KPA). W przypadku decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (na które zgodnie z art. 127 § 3 KPA nie służy odwołanie) zastosowanie znajdować będą nadal przepisy KPA – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przyjęcie takiego sposobu postępowania wynika bezpośrednio z przepisu projektu ustawy, zgodnie z którym w zakresie nieuregulowanym ustawą lub DGA do decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego

wykorzystywania stosuje się odpowiednio przepisy KPA. Projektowana ustawa ustanawia (w sposób szczególny, odmienny od przepisów ogólnej procedury administracyjnej) organem odwoławczym ministra właściwego do spraw informatyzacji, w przypadkach kiedy stronie służyć będzie odwołanie. Projekt nie reguluje w sposób szczególny sposobów rozpatrywania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, zatem w tym przypadku właściwe pozostawać będą przepisy KPA. Podobne rozwiązanie (jeden organ odwoławczy) zastosowano na gruncie ustawy o otwartych danych.

Prawo wyłączne

W art. 4 ust. 1 DGA wprowadzony został ogólny zakaz uzgodnień dotyczący wyłączności, zgodnie z którym nie jest dozwolone zawieranie umów lub stosowanie innych praktyk odnoszących się do ponownego wykorzystywania chronionych danych, w ramach których przyznaje się prawa wyłączne lub których celem lub skutkiem jest przyznanie takich praw wyłącznych lub ograniczenie dostępności danych na potrzeby ponownego wykorzystywania przez podmioty niebędące stronami takich umów lub niestosujące innych tego typu praktyk. Zakaz ten nie jest całkowity, prawodawca unijny dopuścił bowiem możliwość przyznania takiego prawa wyłącznego (na zasadzie wyjątku) w ściśle określonych przypadkach. Zgodnie z art. 4 ust. 3 DGA takie prawo wyłączne może zostać przyznane w drodze aktu administracyjnego lub uzgodnienia umownego. W przepisach projektowanej ustawy przesądzo, że prawo wyłączne może zostać udzielone w drodze umowy o udzielenie prawa wyłącznego. Jest to rozwiązanie odpowiadające funkcjonującym już w polskim prawie przepisom, które dotyczą prawa wyłącznego do korzystania z informacji sektora publicznego (zob. art. 9 ustawy o otwartych danych).

Oddział 3. Pomoc udzielana przez właściwy podmiot

W oddziale 3 zebrane zostały przepisy regulujące sposób, w jaki podmiot sektora publicznego będzie mógł zwrócić się do właściwego podmiotu z wnioskiem o udzielenie pomocy w rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, tj. pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 1 DGA. Każdy podmiot sektora publicznego, który podczas rozpatrywania wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych uzna, że taka pomoc jest mu niezbędna, będzie mógł zwrócić się z wnioskiem o jej udzielenie. Prezes GUS (pełniący funkcję właściwego podmiotu) po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie pomocy przedstawi podmiotowi sektora publicznego informację o sposobie i zakresie udzielenia pomocy albo poinformuje

podmiot sektora publicznego o braku możliwości jej udzielenia. Informacja o braku możliwości udzielania pomocy będzie wymagała uzasadnienia.

Rozdział 3. Usługi pośrednictwa danych

Rozdział 3 projektowanej ustawy zawiera przepisy, które mają służyć stosowaniu regulacji DGA dotyczących usług pośrednictwa danych. Procedury nadzoru i monitoringu, które prowadzić będzie organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, zostały uregulowane w DGA w sposób znacznie bardziej szczegółowy niż ma to miejsce w przypadku procedury rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Tym samym konieczny zakres interwencji krajowego ustawodawcy jest znacznie mniejszy. W projektowanej ustawie znalazły się w związku z tym wyłącznie niezbędne regulacje zapewniające stosowanie przepisów DGA.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 DGA każdy dostawca usług pośrednictwa danych, który zamierza świadczyć usługi pośrednictwa danych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia, dokonuje zgłoszenia do organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych (Prezesa UODO). Po dokonaniu zgłoszenia dostawca usług pośrednictwa danych może rozpocząć działalność z zastrzeżeniem warunków określonych w rozdziale III DGA. Zgłoszenie uprawnia dostawcę usług pośrednictwa danych do świadczenia usług pośrednictwa danych we wszystkich państwach członkowskich (art. 11 ust. 4 i 5 DGA). Elementy, jakie musi zawierać zgłoszenie, wymienione zostały w art. 11 ust. 6 DGA. W trakcie procedury zgłoszenia organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych bada zatem jedynie braki formalne zgłoszenia. W szczególności nie sprawdza, czy dostawca spełnia warunki świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 DGA. Jeżeli zgłoszenie będzie wypełnione w sposób prawidłowy (nie ma braków formalnych), dostawca zostaje zgłoszony. Jeżeli natomiast zgłoszenie nie zostanie wypełnione w sposób prawidłowy (braki formalne), organ wezwie dostawcę o ich uzupełnienie (art. 64 KPA). Nieuzupełnienie braków formalnych w wyznaczonym terminie skutkować będzie pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 11 ust. 8 DGA na wniosek dostawcy usług pośrednictwa danych organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych wydaje w terminie jednego tygodnia od zgłoszenia wypełnionego w sposób należyty i całkowity standardowe oświadczenie, potwierdzające, że dostawca usług pośrednictwa danych dokonał zgłoszenia oraz że zgłoszenie zawiera informacje, o których mowa w ust. 6 tego artykułu (elementy zgłoszenia). Podobnie jak

w przypadku samego zgłoszenia organ (po złożeniu wniosku o wydanie oświadczenia) nie bada, czy dostawca spełnia warunki świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 DGA. Organ bada jedynie, czy „zgłoszenie zawiera informacje, o których mowa w [art. 11] *ust. 6*” DGA. Jeżeli organ nie będzie mógł wydać takiego oświadczenia, ponieważ zgłoszenie nie zostało poprawnie złożone (braki formalne), to wezwie dostawcę do uzupełnienia braków zgłoszenia. Wówczas wskaże w wezwaniu, że oświadczenie nie może zostać wydane z uwagi na braki formalne zgłoszenia (art. 64 KPA). W praktyce obie czynności, tj. badanie zgłoszenia oraz wniosku o wydanie oświadczenia, będą odbywać się zazwyczaj razem. Nieuzupełnienie braków formalnych w wyznaczonym terminie skutkować będzie pozostawieniem zgłoszenia i wniosku o wydanie oświadczenia bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 11 *ust. 9* DGA na wniosek dostawcy usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych potwierdza, że dostawca usług pośrednictwa danych przestrzega tego artykułu oraz art. 12. Po otrzymaniu takiego potwierdzenia dostawca usług pośrednictwa danych może w swojej komunikacji pisemnej i ustnej posługiwać się oznakowaniem „uznany w Unii dostawca usług pośrednictwa danych” oraz używać wspólnego logo. Dopiero na tym etapie organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych będzie uprawniony do badania, czy dostawca spełnia warunki świadczenia usług pośrednictwa danych, o których art. 12 DGA. Takie potwierdzenie może zostać wydane jedynie w przypadku, kiedy organ uzna, że dostawca spełnia wymogi z art. 11 i art. 12 rozporządzenia. Aby wydać potwierdzenie, organ musi zbadać, czy wnioskodawca spełnia wymogi art. 11 i art. 12 DGA. Jeżeli organ uzna, że dostawca nie spełnia tych wymogów, potwierdzenie nie będzie mogło zostać wydane. Co więcej wówczas organ będzie zobligowany nałożyć (w drodze decyzji) środki nadzorcze, o których mowa w art. 14 DGA (zob. art. 14 *ust. 3* oraz 4 DGA). W takiej decyzji organ wyjaśni również przyczyny, dla których nie mógł wydać potwierdzenia. Organ nie będzie zatem wydawać oddzielnej decyzji odmawiającej wydania potwierdzenia.

Prawodawca europejski nie przesądził w sposób szczególny o formie prawnej oświadczenia i potwierdzenia, o których mowa odpowiednio w art. 11 *ust. 8* i 9 DGA. W szczególności nie wskazał, że potwierdzenie lub oświadczenie mają być wydawane w drodze aktu administracyjnego. Należy zaznaczyć, że kiedy prawodawca europejski ma zamiar wyraźnie wskazać formę prawną danej czynności, to wyraźnie to czyni. Jest tak np. w przypadku dopuszczalnych form prawnych przyznania prawa wyłącznego (zgodnie z art. 4 *ust. 3* DGA prawo wyłączne jest przyznawane w drodze aktu administracyjnego lub uzgodnienia umownego). Potwierdzenie i oświadczenie są szczególnymi dokumentami, które będą

wydawane bezpośrednio na podstawie przepisów DGA. Będą wydawane we wszystkich państwach członkowskich, w których również będą tak samo się nazywać: „oświadczenie” oraz „potwierdzenie” (ang.: „*declaration*” oraz „*confirmation*”; niem.: „*Erklärung*” oraz „*Bestätigung*”; fr.: „*déclaration*” oraz „*confirmation*”). W szczególności dokumenty te nie będą wydawane jako zaświadczenia w rozumieniu KPA lub decyzje administracyjne.

Zgodnie z art. 14 DGA w przypadku niezaprzestania przez dostawcę naruszania wymogów świadczenia usług pośrednictwa danych organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych będzie uprawniony, w odpowiednich przypadkach, do nakazania dostawcy przesunięcia rozpoczęcia świadczenia usług pośrednictwa danych, a także zawieszenia lub zaprzestania ich świadczenia. W projektowanej ustawie przesądzono, że środki te będą nakładane na dostawców w drodze decyzji administracyjnych. Informacje o ich wydaniu będą podlegały upublicznieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO.

Ostateczne decyzje o nałożeniu środków, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b oraz art. 14 ust. 5 DGA (przesunięcie rozpoczęcia lub zawieszenie świadczenia usługi pośrednictwa danych) będą mogły zostać uchylone lub zmienione z urzędu w przypadkach określonych w tych przepisach. Uchylenie lub zmiana tych decyzji będzie możliwa z uwagi na wprowadzenie w projektowanej ustawie przepisu szczególnego w stosunku do ogólnych rozwiązań przewidzianych w KPA służących wzruszeniu ostatecznych decyzji (zob. art. 163 KPA).

W projekcie ustawy uregulowano również przepisy służące zapewnieniu stosowania przepisów DGA w zakresie rozpatrywania przez organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych skarg przeciwko dostawcom usług pośrednictwa danych, tj. skarg, o których mowa w art. 27 DGA. Odpowiedź na skargę będzie musiała zostać udzielona w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu. Termin ten będzie mógł zostać przedłużony do maksymalnie 6 miesięcy. Do skargi nie będą stosowane przepisy działu VIII KPA, a bezpośrednio art. 27 DGA.

Rozdział 4. Altruizm danych

W rozdziale 4 projektowanej ustawy zawarte zostały przepisy służące stosowaniu regulacji DGA w zakresie altruizmu danych. Z uwagi na podobny zakres regulacji przyjęte zostały (co do zasady) rozwiązania analogiczne do tych, jakie przewidziano dla usług pośrednictwa danych. Procedury nadzoru i monitoringu, które prowadzić będzie organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, zostały (podobnie jak w przypadku usług pośrednictwa danych) również uregulowane w DGA w sposób znacznie bardziej szczegółowy niż ma to miejsce

w przypadku procedury rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Tym samym konieczny zakres interwencji krajowego ustawodawcy jest znacznie mniejszy. W projektowanej ustawie znalazły się w związku z tym wyłącznie niezbędne regulacje zapewniające stosowanie przepisów DGA.

Zgodnie z art. 18 DGA do zarejestrowania się w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych uprawniony jest podmiot, który spełnia określone w tym przepisie wymogi, tj.:

- a) prowadzi działalność w zakresie altruizmu danych,
- b) jest osobą prawną ustanowioną zgodnie z prawem krajowym do realizacji celów leżących w interesie ogólnym określonych, w stosownych przypadkach, w prawie krajowym,
- c) prowadzi działalność o charakterze niekomercyjnym i jest prawnie niezależny od jakiegokolwiek podmiotu nastawionego na zysk,
- d) prowadzi działalność w zakresie altruizmu danych, wykorzystując przy tym strukturę funkcjonalnie odrębną od pozostałej działalności tego podmiotu,
- e) przestrzega zbioru zasad, o którym mowa w art. 22 ust. 1, najpóźniej 18 miesięcy po dniu wejścia w życie aktów delegowanych, o których mowa w tym przepisie.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 DGA podmiot, który spełnia wymogi art. 18 rozporządzenia, może złożyć wniosek o rejestrację w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w tym państwie członkowskim, w którym ma jednostkę organizacyjną. W art. 19 ust. 4 DGA wskazane zostały elementy, jakie taki wniosek musi zawierać. Zgodnie z art. 19 ust. 5 DGA, w przypadku gdy podmiot przedłożył wszystkie niezbędne informacje (zgodnie z ust. 4), organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych – po przeprowadzeniu oceny wniosku o rejestrację i stwierdzeniu, że podmiot ten spełnia wymogi art. 18 DGA – rejestruje ten podmiot w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w terminie 12 tygodni od otrzymania wniosku o rejestrację. Rejestracja jest ważna we wszystkich państwach członkowskich.

Procedura rejestracji organizacji altruizmu danych wygląda zatem inaczej niż procedura zgłoszenia dostawców usług pośrednictwa danych. Organ, przyjmując wniosek o rejestrację, bada braki formalne wniosku oraz to, czy podmiot wnioskujący o rejestrację spełniania wymogi z art. 18 DGA, np. czy prowadzi działalność o charakterze niekomercyjnym i jest prawnie niezależny od jakiegokolwiek podmiotu nastawionego na zysk lub czy prowadzi działalność w zakresie altruizmu danych, wykorzystując przy tym strukturę funkcjonalnie odrębną od pozostałej działalności.

W przypadku wystąpienia braków formalnych wniosku o rejestrację zastosowanie znajdzie art. 64 KPA. Nieuzupełnienie braków formalnych spowoduje pozostawienie wniosku o rejestrację bez rozpoznania. Jeżeli natomiast organ uzna, że podmiot wnioskujący o rejestrację nie spełnia wymogów art. 18 DGA, odmówi, w drodze decyzji, rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych.

Zgodnie z art. 24 ust. 5 DGA, w przypadku kiedy uznana organizacja altruizmu danych nie spełnia co najmniej jednego wymogu określonego w rozdziale IV rozporządzenia, to organizacja ta zostaje usunięta z odpowiedniego publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych i publicznego unijnego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych oraz traci prawo do posługiwania się w swojej komunikacji pisemnej i ustnej oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych”. W projektowanej ustawie przesądzono, że środek, o którym mowa w art. 24 ust. 5 DGA, Prezes UODO, jako organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, nakłada w drodze decyzji administracyjnej. Informacje o jej wydaniu będą podlegały upublicznieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO.

W projekcie ustawy uregulowano również przepisy służące zapewnieniu stosowania przepisów DGA w zakresie rozpatrywania przez organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych skarg przeciwko uznanym organizacjom altruizmu danych, tj. skarg, o których mowa w art. 27 DGA. W tym przypadku regulacje te są tożsame z przewidzianymi dla skarg kierowanych przeciwko dostawcom usług pośrednictwa danych.

Projekt ustawy reguluje również (w niezbędnym zakresie) funkcjonowanie publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych. Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019, 1158 i 1301), dalej jako „ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne”, określa zasady ustalania minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i tym samym stanowi ogólne (horyzontalne) ramy prawne funkcjonowania krajowych rejestrów publicznych. W związku z tym przepisy projektowanej ustawy zostaną uzupełnione o przepisy dotyczące publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 DGA, wyłącznie w zakresie, w jakim nie zostało to uregulowane w DGA oraz w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tego rejestru.

DGA reguluje następujące kwestie dotyczące prowadzenia i funkcjonowania publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, w tym:

- organ, który prowadzi i aktualizuje informacje w rejestrze na poziomie krajowym,
- zakres gromadzonych w nim informacji,
- zakres i sposób udostępniania zgromadzonych w nim informacji,
- sposób rejestracji organizacji altruizmu danych,
- sposób przekazywania informacji do europejskiego rejestru dotyczącego uznanych organizacji altruizmu danych.

W związku z tym projektowana ustawa wymaga uzupełniania o niezbędne przepisy dotyczące publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, a zatem o przepisy wskazujące:

- w jakiej formie rejestr będzie prowadzony (w postaci elektronicznej),
- gdzie będzie udostępniany (w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO),
- kto będzie administratorem rejestru (Prezes UODO).

Należy również zauważyć, że ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne pozostawia podmiotom publicznym prowadzącym rejestry publiczne swobodę decyzji, w jakiej formie zamierzają prowadzić rejestry publiczne (czy w formie systemu teleinformatycznego, czy w postaci elektronicznej poza systemem teleinformatycznym), z wyłączeniem jednak organów administracji rządowej. Zgodnie z art. 14 ust. 2 tej ustawy organy administracji rządowej mają bowiem obowiązek zapewnić działanie rejestrów publicznych przy użyciu systemu teleinformatycznego.

Prezes UODO jest organem administracji publicznej powołanym do spraw ochrony danych osobowych. Jest jednak centralnym organem administracji państwowej, który z uwagi na swoje kompetencje jest usytuowany poza systemem organów administracji rządowej i niezależny od niej. Nie ma zatem obowiązku prowadzenia publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych przy użyciu systemu teleinformatycznego.

W związku z tym publiczny krajowy rejestr uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 DGA, Prezes UODO będzie prowadzić w postaci elektronicznej. W rejestrze gromadzone będą dane, o których mowa w art. 19 ust. 4 lit. a–i DGA. Udostępniane publicznie (w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO) będą natomiast informacje, o których mowa w art. 19 ust. 6 DGA (taki wymóg wynika z rozporządzenia). Administratorem rejestru będzie Prezes UODO.

Zgodnie z art. 2 pkt 16 DGA altruizm danych oznacza dobrowolne dzielenie się danymi na podstawie wyrażonej przez osoby, których dane dotyczą, zgody na przetwarzanie dotyczących

ich danych osobowych lub na podstawie udzielonego przez posiadaczy danych pozwolenia na wykorzystywanie ich danych nieosobowych, bez żądania ani otrzymania za to wynagrodzenia wykraczającego poza zwrot kosztów poniesionych przez te osoby lub posiadaczy w związku z udostępnieniem ich danych do celów leżących w interesie ogólnym określonych – w stosownych przypadkach – w prawie krajowym, takich jak opieka zdrowotna, zwalczanie zmiany klimatu, poprawa mobilności, ułatwianie opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk urzędowych, poprawa świadczenia usług publicznych, kształtowanie polityki publicznej lub do celów badań naukowych leżących w interesie ogólnym.

Projekt celowo odstępuje od wprowadzenia prawnej definicji pojęcia „celów leżących w interesie ogólnym”. W opinii projektodawcy „interes ogólny” jest jedną z klauzul generalnych, których celem jest uelastycznienie prawa i dopuszczenie pewnego stopnia dowolności w jego wykładni. Z wiedzy, jaką dysponuje Minister Cyfryzacji, wynika, że ani prawo unijne, ani prawo polskie nie zawiera prawnej definicji celu interesu ogólnego.

Również i samo DGA, pod wpływem decyzji podjętej przez ustawodawcę europejskiego, odstępuje od wprowadzenia prawnej definicji celów interesu ogólnego, ograniczając się jedynie do przykładowego wylistowania sytuacji, które takie cele mogą stanowić. Dyskusje nad wprowadzeniem definicji interesu ogólnego na potrzeby DGA prowadzone były już podczas negocjacji projektu w Radzie Unii Europejskiej. Polska była jednym z krajów, które postulowały wprowadzenie w projekcie definicji interesu ogólnego w kontekście altruizmu danych, np. przez wprowadzenie wykazu jasno określonych celów, co pozwoliłoby ujednolicić rozumienie tego pojęcia we wszystkich państwach członkowskich, a następnie przełożyłoby się na jednolite stosowanie DGA w Unii Europejskiej. Komisja jako projektodawca sprzeciwiała się wprowadzeniu do DGA definicji interesu ogólnego, argumentując, że w założeniu pojęcie to powinno dawać pewną dozę elastyczności i uznaniowości dla państw członkowskich. Ostatecznie taki tekst został zaakceptowany przez prawodawcę unijnego i próba jego sprecyzowania w prawie krajowym mogłaby doprowadzić do niezamierzonego zróżnicowania między państwami członkowskimi, a w efekcie powodować ryzyko wystąpienia zjawiska tzw. *forum shopping*. Niweczyłoby to również cel DGA (jako rozporządzenia), jakim jest ujednolicenie regulacji we wszystkich państwach członkowskich.

W związku z brakiem wprowadzenia definicji interesu ogólnego w DGA, w opinii projektodawcy interes ogólny powinien pozostać zatem klauzulą generalną, zgodnie

z zamierzeniem prawodawcy europejskiego, a dookreślanie i doprecyzowanie tego pojęcia w ustawie służącej stosowaniu DGA niosłoby za sobą więcej ryzyk niż potencjalnych korzyści.

Po pierwsze projektodawca wychodzi z założenia, że cele interesu ogólnego mogą być ustanowione w prawie o charakterze sektorowym. Miejszem do zdefiniowania poszczególnych kategorii interesu publicznego, jak np. opieka zdrowotna czy rozpowszechnianie statystyk urzędowych, powinny być zatem akty prawne o charakterze szczególnym, a prawo natury horyzontalnej, jakim jest ustawa służąca stosowaniu DGA, nie jest miejscem do precyzowania wszystkich celów, które mogą być potraktowane jako cele interesu ogólnego. Również i zastosowane przez europejskiego projektodawcę określenie „w stosownych przypadkach” wskazuje zdaniem projektodawcy, że nie w każdym pojedynczym przypadku cele interesu ogólnego muszą być przewidziane w przepisach prawa. Wydaje się bowiem, że istnieją takie kategorie dobra ogólnego, co do których panuje powszechny konsensus, że stanowią one cel leżący w interesie ogólnym.

Po drugie próba skonstruowania tej definicji w projektowanej ustawie wiązałaby się z ryzykiem, w którym wykaz wskazanych celów związanych z interesem ogólnym pomijałby niektóre z nich. Niemożliwe jest przewidzenie z góry wszystkich kategorii celów, które mogłyby uzasadniać udostępnienie danych w kontekście altruizmu danych w przyszłości. Również i samo DGA daje jedynie przykłady celów leżących w interesie ogólnym i nie podejmuje się przewidywania wszystkich możliwych kategorii tych celów. Brak określenia celów interesu ogólnego na tym etapie pozwala na elastyczność i pole manewru na przyszłość.

Sposób rozumienia interesu ogólnego może być różny w zależności od uwarunkowań społeczno-gospodarczych danego państwa członkowskiego. Uwarunkowania te mogą się jednak zmieniać pod wpływem różnych, często nieprzewidzianych zdarzeń, jak epidemia, klęska żywiołowa czy wojna. Pozostawienie furtki legislacyjnej do dookreślenia celów interesu ogólnego w przyszłości wydaje się w związku z tym racjonalnym podejściem.

Wreszcie wprowadzenie w ustawie służącej stosowaniu DGA definicji interesu ogólnego nie zapewniałoby przewidywalności i jednolitości prawa dla uczestników altruizmu danych. Taką przewidywalność i jednolitość zapewniałaby bowiem jedynie definicja wprowadzona w samym DGA.

Zgodnie z art. 16 DGA państwa członkowskie mogą wprowadzić rozwiązania organizacyjne lub techniczne sprzyjające altruizmowi danych. W tym celu państwa członkowskie mogą określić krajowe polityki w zakresie altruizmu danych. Projektowana ustawa nie przewiduje

wprowadzenia na poziomie krajowym ustawowego obowiązku przygotowania takiej polityki (jako dokumentu).

Nie planuje się również w najbliższym czasie regulowania (na poziomie krajowym, w odrębnej ustawie) działalności organizacji altruistycznych funkcjonujących poza reżimem DGA. Należy wyjaśnić, że prawodawca europejski zdecydował o kształcie regulacji dotyczących altruizmu danych, wprowadzając w całej Unii Europejskiej jednolite rozwiązania w tym zakresie. Obecnie nie planuje się projektowania dodatkowych rozwiązań krajowych, ale jednocześnie ich się nie wyklucza (w dłuższej perspektywie czasowej). Priorytetem jest zapewnienie możliwości pełnego stosowania DGA w Polsce i na tym skupione są działania legislacyjne i pozalegisłacyjne. Ewentualne przyszłe (inne) działania w tym zakresie powinny zostać poprzedzone gruntowną analizą, czy taka (kolejna) interwencja ustawodawcy jest w ogóle konieczna oraz czy w tym zakresie możliwe jest zastosowanie środków alternatywnych w stosunku do uchwalania ustawy lub też czy jakakolwiek interwencja (również pozalegisłacyjna) jest w tym obszarze w ogóle niezbędna. Ewentualne analizy w tym zakresie będą mogły zostać poczynione po przeprowadzeniu oceny funkcjonowania przepisów DGA. Ocena i przegląd rozporządzenia mają zostać przeprowadzone przez Komisję Europejską do dnia 24 września 2025 r. (zob. art. 35 DGA).

Rozdział 5. Przekazanie danych nieosobowych do państw trzecich

W DGA uregulowano zasady przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich, w tym obowiązki, jakie muszą spełniać podmioty transferujące dane. W rozdziale 5 projektowanej ustawy znalazły się przepisy przyznające Prezesowi UODO uprawnienie do prowadzenia, z urzędu lub na wniosek podmiotu sektora publicznego, który udzielił dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, postępowań w sprawie naruszeń przepisów DGA przy przekazywaniu danych nieosobowych do państw trzecich. W przypadku stwierdzenia naruszenia Prezes UODO będzie uprawniony do nałożenia (w drodze decyzji) administracyjnej kary pieniężnej.

Rozdział 6. Przepisy o administracyjnych karach pieniężnych

W rozdziale 6 projektu ustawy zawarte zostały przepisy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie regulacji DGA. Przepisy te w części wzorowane są na rozwiązaniach przewidzianych w przepisach krajowych i unijnych, m.in. w RODO, w ustawie o ochronie danych osobowych oraz w KPA.

W projekcie ustawy uregulowano wysokość kar pieniężnych, jakie będzie mógł (w drodze decyzji) nałożyć Prezes UODO jako organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.

Przyjęto, że w przypadku dostawców usług pośrednictwa danych Prezes UODO będzie mógł nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości do 200 tys. zł za naruszenie obowiązku dotyczącego zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 DGA, oraz w wysokości do 2 mln zł za naruszenie warunków świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 DGA. Natomiast z uwagi na odmienną specyfikę usług, które oferować będą uznane organizacje altruizmu danych, Prezes UODO będzie mógł nałożyć na taką organizację administracyjną karę pieniężną w wysokości do 20 tys. zł. Prezes UODO będzie również organem odpowiedzialnym za nakładanie kar za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. W tym przypadku górna granica administracyjnej kary pieniężnej wyniesie 2 mln zł.

Prezes UODO, ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, uwzględniac będzie przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 DGA, a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze. Podmiot podlegający karze będzie również zobowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnej kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia takich danych lub dokumentów, lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie będą pozwalać na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO będzie mógł ustalić jej wysokość w sposób szacunkowy.

Projektując przepisy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych (w tym ich wysokość), wzięto pod uwagę regulacje DGA oraz charakter działalności prowadzonej przez podmioty, na które kary mogą być nakładane. Projektodawca analizował również rozwiązania przewidziane w regulacjach projektowanych w innych państwach członkowskich UE. Administracyjna kara pieniężna będzie musiała być uiszczona w terminie 14 dni od dnia upływu terminu na wniesienie skargi do sądu administracyjnego (skargi na decyzję nakładającą karę) albo od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego. Wniesienie przez stronę skargi do sądu administracyjnego wstrzyma wykonanie decyzji nakładającej karę.

Rozdział 7. Zmiany w przepisach i przepis końcowy

W projekcie przewiduje się nowelizację dwóch innych ustaw, tj. ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych

osobowych. Zmiany w tych aktach polegają odpowiednio na wskazaniu, że Prezes GUS pełni rolę właściwego podmiotu, a Prezes UODO rolę organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu właściwego do spraw naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Wskazane *vacatio legis* jest niezbędne, aby podmioty wyznaczone w projektowanej ustawie do pełnienia nowych funkcji przewidzianych w DGA mogły przygotować się do realizacji przepisów ustawy i rozporządzenia. W szczególności dotyczy to UODO oraz GUS.

V. Pozostałe informacje

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Cyfryzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o zarządzaniu danymi Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Gramatyka, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu 1) Anna Gos, Dyrektorka Departamentu Zarządzania Danymi; 2) Dominik Sybilski, Naczelnik Wydziału Regulacji Wykorzystywania i Wymiany Danych w Departamencie Zarządzania Danymi dominik.sybilski@cyfra.gov.pl; 3) Mikołaj Garstka, Radca w Wydziale Regulacji Wykorzystywania i Wymiany Danych w Departamencie Zarządzania Danymi mikolaj.garstka@cyfra.gov.pl; 4) Joanna Malczewska, Radczyni w Wydziale Regulacji Wykorzystywania i Wymiany Danych w Departamencie Zarządzania Danymi Joanna.Malczewska@cyfra.gov.pl; 5) Małgorzata Sztajner, Radczyni w Wydziale Regulacji Wykorzystywania i Wymiany Danych w Departamencie Zarządzania Danymi malgorzata.sztajner@cyfra.gov.pl.	Data sporządzenia 24.11.2025 r. Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204z 21.12.2023) Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC67
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
W dniu 23 czerwca 2022 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (dalej jako „DGA” lub „rozporządzenie”). DGA wprowadza horyzontalne ramy zarządzania danymi. Rozporządzenie reguluje trzy główne obszary: 1. Ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego wskazanych w art. 3 ust. 1 DGA (dalej jako „chronione dane”), tj. danych wyłączonych z zakresu regulacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego¹⁾ (dalej jako „dyrektywa w sprawie otwartych danych”). Regulacje te dotyczą danych chronionych ze względu na: – poufność informacji handlowych, w tym tajemnicę handlową, zawodową i tajemnicę przedsiębiorstwa, – poufność informacji statystycznych, – ochronę praw własności intelektualnej osób trzecich, – ochronę danych osobowych w zakresie, w jakim dane te wykraczają poza zakres stosowania dyrektywy w sprawie otwartych danych; 2. Usługi pośrednictwa danych; 3. Altruizm danych. W rozporządzeniu uregulowano również funkcjonowanie Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych, a także problematykę transferu danych nieosobowych do państw trzecich. Choć DGA jest stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich Unii Europejskiej od dnia 24 września 2023 r., to poziom ujednolicenia regulacji nie jest pełny. W pewnym zakresie konieczne jest przyjęcie dodatkowych przepisów krajowych służących stosowaniu rozporządzenia. Prawodawca unijny pozostawił państwom członkowskim Unii Europejskiej pewną swobodę w zakresie ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA. W aspekcie instytucjonalno-organizacyjnym każde państwo członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane jest powołać lub wyznaczyć podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów DGA, tj. wyznaczyć organy, które będą pełnić funkcję właściwego podmiotu, pojedynczego punktu informacyjnego oraz organu odwoławczego (w odniesieniu do ponownego wykorzystywania chronionych danych), a także organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu	

¹⁾ Dz. Urz. UE L 172 z 26.06.2019, str. 56.

właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Z kolei w aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych, a także wymaga ustanowienia przepisów dotyczących kar za naruszenie obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu. W związku z tym, że polskie prawo nie przewiduje obecnie rozwiązań, które odpowiadałyby wszystkim mechanizmom regulowanym przez DGA, konieczne jest uchwalenie krajowych regulacji, które będą służyć stosowaniu przepisów rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

I. Rekomendowane rozwiązanie – nowa ustawa (ustawa o zarządzaniu danymi)

Rekomendowanym rozwiązaniem jest uchwalenie nowej ustawy, w której zawarte zostaną przepisy prawa krajowego umożliwiające pełne stosowanie DGA w Polsce. Przepisy te regulować będą obszary pozostawione przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej. Nowej ustawie proponuje się nadać tytuł „ustawa o zarządzaniu danymi”.

II. Pierwszy projekt ustawy o zarządzaniu danymi – UC146 (2022 i 2023)

Prace legislacyjne nad projektem ustawy służącej stosowaniu DGA rozpoczęły się w 2022 r. (pierwszy projekt). Założenia tego projektu, dotyczące otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego, zostały skonsultowane z członkami Grupy roboczej ds. strategicznych kierunków zarządzania danymi (grupa ZD) skupiającej przedstawicieli organizacji pozarządowych, przedsiębiorców, naukowców oraz administracji. W lipcu 2023 r. projekt ustawy o zarządzaniu danymi ([UC146](#)) został skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych. Prace legislacyjne nie zostały zakończone przed końcem kadencji Sejmu. Obecnie konieczne jest wznowienie prac, które będą prowadzone nad nowym projektem ustawy wpisanym do obecnego (nowego) wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Uwagi i opinie zebrane podczas prac nad pierwszym projektem ustawy wzięto pod uwagę przy opracowaniu obecnej wersji projektu.

III. Zakres projektowanej regulacji

Istota rozwiązań przewidzianych w projekcie polega na zbudowaniu odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego, które umożliwi pełne stosowanie przepisów DGA w Polsce. Proponowane rozwiązania zostały oparte na założeniu, że regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym, lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim Unii Europejskiej.

A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne

W związku z koniecznością zorganizowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego na potrzeby stosowania DGA, ustawa o zarządzaniu danymi będzie zawierać regulacje w ramach, których wyznaczone zostaną podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów rozporządzenia. Projektowana ustawa wyznacza:

1. Właściwy podmiot

DGA zawiera przepisy stanowiące podstawę do ponownego wykorzystywania chronionych danych znajdujących się w posiadaniu podmiotów sektora publicznego (zob. pkt 1 OSR). Aby wesprzeć podmioty sektora publicznego w procesie zezwalania na dostęp do celów ponownego wykorzystywania tego rodzaju danych, rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek wyznaczenia właściwego podmiotu (lub kilku takich podmiotów, również sektorowych), które w zależności od potrzeb będą służyć pomocą i wsparciem dla podmiotów sektora publicznego przez:

- zapewnianie wsparcia technicznego polegającego na udostępnianiu bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewniania dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych,
- udzielanie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie ustrukturyzowania danych i ich przechowywania, tak aby były one łatwo dostępne,
- zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie pseudonimizacji oraz zapewnianie przetwarzania danych w sposób skutecznie chroniący prywatność, poufność, integralność i dostępność informacji zawartych w danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono,
- udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie,
- udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zakresie oceny adekwatności zobowiązań umownych w sytuacjach transferu danych do państw trzecich.

W przepisach projektowanej ustawy wyznaczony zostanie jeden właściwy podmiot. Funkcję tę pełnić będzie Prezes Głównego Urzędu Statystycznego (dalej jako „Prezes GUS”).

Wybór Prezesa GUS wynika w głównej mierze z dużego doświadczenia tej instytucji w obszarze zbierania, przetwarzania oraz udostępniania danych, z zachowaniem wymaganej przepisami prawa poufności danych.

Podstawą działalności Głównego Urzędu Statystycznego (dalej jako „GUS”) jest ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej²⁾, która zobowiązuje do bezwzględnej ochrony danych jednostkowych identyfikowalnych zebranych w badaniach statystycznych i zabrania wykorzystywania tych danych do innych celów niż opracowania, zestawienia i analizy statystyczne oraz tworzenie przez Prezesa GUS operatu do badań statystycznych (art. 10 ww. ustawy).

Ponadto, zgodnie z art. 38 ww. ustawy:

- nie mogą być publikowane ani udostępniane uzyskane w badaniach statystycznych dane jednostkowe identyfikowalne,
- nie mogą być publikowane ani udostępniane uzyskane w badaniach statystycznych dane statystyczne możliwe do powiązania i zidentyfikowania z konkretną osobą fizyczną oraz informacje i dane statystyczne charakteryzujące wyniki ekonomiczno-finansowe podmiotów gospodarki narodowej prowadzących działalność gospodarczą, jeżeli na daną agregację składa się mniej niż trzy podmioty lub udział jednego podmiotu w określonym zestawieniu jest większy niż trzy czwarte całości.

Z kolei na mocy art. 35aa ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej dane osobowe od momentu ich zebrania bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej i rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie stają się danymi statystycznymi i objęte są tajemnicą statystyczną z wyłączeniem informacji zawartych w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (rejestr REGON).

Za naruszenie tajemnicy statystycznej ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej przewiduje sankcje. Zgodnie z art. 54 tej ustawy, kto narusza tajemnicę statystyczną, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Opracowywanie i udostępnianie informacji statystycznych zarówno w zakresie wskazanym w corocznym Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów, jak i wykraczającym poza ten dokument (np. na opracowania, analizy, badania realizowane na indywidualne zamówienie zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej), odbywa się zawsze przy całkowitym przestrzeganiu wymienionych przepisów prawa. Odbiorcy zamawiający dane, które nie funkcjonują w ramach ogólnodostępnego zasobu, są każdorazowo informowani o tym, że dane zostaną opracowane i udostępnione z zachowaniem tajemnicy statystycznej.

Dodatkowym ograniczeniom poddane jest udostępnianie nieidentyfikowalnych danych jednostkowych. Zbiory danych o tym charakterze mogą otrzymać jedynie ściśle określone podmioty, tj. uniwersytety i inne instytucje szkolnictwa wyższego, instytuty naukowe prowadzące badania oraz organy administracji publicznej. W takich przypadkach sporządzana jest umowa między GUS, a zamawiającym, zgodnie z którą nie ma on prawa do dalszego rozpowszechniania danych w otrzymanej formie i może je wykorzystywać wyłącznie do celów wskazanych w umowie. Mając na względzie bezpieczeństwo danych, przekazywane są one przy wykorzystaniu aplikacji internetowej umożliwiającej transfer plików z danymi statystycznymi drogą elektroniczną w bezpiecznym połączeniu szyfrowanym (TransGUS).

Standardowy proces obsługi zapotrzebowania na dane jednostkowe uruchamiany jest na podstawie złożonego przez uprawniony podmiot wniosku, wskazującego cel pozyskania danych i informację, kto będzie miał dostęp do zbioru danych. Następnym etapem jest ocena możliwości realizacji zamówienia przez jednostki autorskie prowadzące badania. W przypadku pozytywnej oceny, podmiot otrzymuje informacje o warunkach udostępnienia danych, w tym konieczności zawarcia umowy, terminach przekazania danych, ewentualnie kosztach. Akceptacja powyższych warunków pozwala na rozpoczęcie prac nad umową, która w swoich zapisach uwzględnia m.in. obowiązki odbiorcy danych oraz kwestie środków dla zapewnienia poufności danych statystycznych. Finalizacja zamówienia następuje po zawarciu umowy i wpłacie należności na konto bankowe GUS, o ile realizacja wiązała się z odpłatnością. Przygotowane zbiory danych sprawdzane są pod względem zachowania tajemnicy statystycznej. Zweryfikowane zbiory przekazywane są elektronicznie do imiennie wskazanych osób występujących w imieniu podmiotu, którym uprzednio nadano dostęp do TransGUS (indywidualny login i hasło). Otrzymują one również instrukcje obsługi aplikacji.

W przypadku danych jednostkowych nieidentyfikowalnych pochodzących z badań prowadzonych w ramach dziedziny statystyki społecznej oraz pochodzących ze spisów powszechnych, udostępnienie na potrzeby analiz dokonywanych przez instytucje naukowo-badawcze lub uczelnie odbywa się na Stanowisku Naukowiec – środowisku informatycznym przeznaczonym do prowadzenia pogłębionych, specjalistycznych analiz, zlokalizowanym w siedzibie GUS. Szczegółowe warunki korzystania ze Stanowiska Naukowiec określa umowa między GUS a podmiotem zamawiającym dane. Zobowiązanie do zachowania poufności zawiera oddzielny załącznik do takiej umowy. Osobom działającym w imieniu podmiotu dostarczane są niezbędne instrukcje techniczne oraz zapewnione zostaje wsparcie merytoryczne i informatyczne.

²⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1799.

Dodatkowo jednym z istotniejszych zadań GUS jako właściwego podmiotu może być zapewnienie podmiotowi sektora publicznego wsparcia technicznego przez udostępnienie bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewnienia dostępu do danych. W motywie 7 DGA podkreślono, że na poziomie Unii Europejskiej zgromadzono doświadczenie w zakresie takich bezpiecznych środowisk przetwarzania, które są wykorzystywane do badań nad jednostkowymi danymi statystycznymi na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 557/2013 z dnia 17 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej statystyki w zakresie dostępu do poufnych danych do celów naukowych i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2002 (Dz. Urz. UE L 164 z 18.06.2013, str. 16).

Ponadto Ministerstwo Cyfryzacji, analizując możliwą strukturę otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego dla DGA w Polsce, brało również pod uwagę rozwiązania planowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Model, w którym jako właściwy podmiot wyznaczana jest instytucja statystyki publicznej, jest często stosowany (zob. szerzej pkt 3.1 OSR).

2. Pojedynczy punkt informacyjny

Drugim elementem systemu wspierającego realizację postanowień DGA w odniesieniu do ponownego wykorzystywania chronionych danych jest pojedynczy punkt informacyjny (dalej jako „punkt informacyjny”). Państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane zostały do utworzenia punktu informacyjnego dla podmiotów chcących skorzystać z danych, który będzie wspierał ich w identyfikacji właściwych zasobów możliwych do ponownego wykorzystywania na podstawie przepisów rozporządzenia. Punkt informacyjny ma prowadzić elektroniczny wykaz dostępnych zasobów chronionych danych (dalej jako „wykaz zasobów chronionych danych”), wraz z odpowiednimi informacjami opisującymi dane. Projektowana ustawa przewiduje, że punkt informacyjny prowadzić będzie minister właściwy do spraw informatyzacji (dalej jako „MC”³⁾). Punkt będzie prowadzony w portalu danych dane.gov.pl, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego⁴⁾ (dalej jako „ustawa o otwartych danych”). MC uruchomiło już – w terminie przewidzianym w rozporządzeniu – punkt informacyjny. Publikowany jest również wykaz zasobów chronionych danych (sukcesywnie uzupełniany). Początkowo (wrzesień 2023 r. – kwiecień 2024 r.) punkt informacyjny funkcjonował w oparciu o istniejące (standardowe) rozwiązania portalowe. MC podjęło prace polegające na budowie nowej funkcjonalności w portalu, która byłaby dedykowana wyłącznie dla punktu informacyjnego, co miało na celu usprawnienie funkcjonowania i użytkowania punktu. Obecnie punkt informacyjny jest prowadzony w specjalnej, wydzielonej części portalu wraz z dodatkowymi funkcjonalnościami. MC rozpoczęło także cykl szkoleń dla administracji publicznej dotyczących wykazu zasobów chronionych danych. Pierwsze szkolenie (dla urzędów wojewódzkich, urzędów marszałkowskich i urzędów miast wojewódzkich) odbyło się w listopadzie 2023 r.

3. Organ odwoławczy

DGA nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek zapewnienia środka zaskarżenia w odniesieniu do decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych. Taki środek zaskarżenia musi obejmować możliwość kontroli przez bezstronny podmiot posiadający odpowiednią wiedzę fachową – np. krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)⁵⁾ (dalej jako „RODO”) lub krajowy organ sądowy.

W związku z tym projektowana ustawa wprowadza jeden organ odwoławczy od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych (przepisy szczególne w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej). Organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez niemal wszystkie podmioty sektora publicznego (tj. kiedy od decyzji przysługuje odwołanie) będzie MC. W przypadku decyzji, na które nie służy odwołanie (np. decyzji wydanej przez innego ministra), zastosowanie znajdować będą nadal przepisy ogólne (kodeksowe) – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Stworzenie jednego, wyspecjalizowanego organu odwoławczego, posiadającego odpowiednią wiedzę ekspercką zapewni właściwy poziom kontroli rozstrzygnięć wydawanych przez podmioty sektora publicznego w dość skomplikowanej materii, jaką jest ponowne wykorzystywanie chronionych danych.

Wybór MC wynika z faktu, że jest on obecnie jedynym organem administracji publicznej w Polsce, który posiada tak szerokie kompetencje w obszarze wymiany i wykorzystywania danych publicznych. MC pełni już od kilku lat rolę organu

³⁾ Skrót oznacza dalej również Ministerstwo Cyfryzacji.

⁴⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 1524.

⁵⁾ Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.

odwoławczego od decyzji wydawanych na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych. MC jest również organem odpowiedzialnym w Polsce za politykę oraz regulacje w zakresie szeroko rozumianego zarządzania danymi. Wymienić należy choćby niektóre akty normatywne oraz inne dokumenty, za które odpowiada MC:

- dyrektywa w sprawie otwartych danych,
- ustawa o otwartych danych,
- DGA,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2854 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie zharmonizowanych przepisów dotyczących sprawiedliwego dostępu do danych i ich wykorzystywania oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2394 i dyrektywy (UE) 2020/1828 (akt w sprawie danych),
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/138 z dnia 21 grudnia 2022 r. ustanawiające wykaz szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania,
- Europejska strategia w zakresie danych,
- Program otwierania danych na lata 2021–2027,
- standardy otwartości danych (Standard prawny, Standard techniczny, Standard API, Standard Bezpieczeństwa).

Łączenie obu ról (pełnienie funkcji organu odwoławczego i prowadzenie punktu informacyjnego, w tym przyjmowanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i ich przekazywanie podmiotom sektora publicznego do rozpatrzenia) w żaden sposób nie będzie wpływać na poziom bezstronności MC (jako organu odwoławczego). Przyjęcie wniosku o ponowne wykorzystywanie i (w istocie rzeczy „automatyczne”) przekazanie go do podmiotu sektora publicznego w celu rozpatrzenia nie będzie mieć wpływu na późniejsze rozpatrzenie ewentualnego odwołania.

Co więcej łączenie obu ról pozwoli MC na lepsze wykonywanie zadań. Doświadczenia zebrane podczas rozpatrywania odwołań pozwolą na zdobycie cennej wiedzy o tym, jak podmioty sektora publicznego stosują przepisy DGA i projektowanej ustawy. Wnioski dotyczące błędów w stosowaniu przepisów prawa materialnego i proceduralnego przez podmioty sektora publicznego oraz wnioskodawców pozwolą MC w odpowiedni sposób zmodyfikować informacje udostępniane w punkcie informacyjnym na temat DGA i procedury udzielania dostępu do chronionych danych. Pozwoli to również na lepsze dostosowanie oferty szkoleń dla podmiotów sektora publicznego oraz umożliwi lepszą identyfikację obszarów wymagających uwzględnienia w materiałach szkoleniowych, przewodnikach i podręcznikach przygotowywanych przez MC. Z kolei przyjmowanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i ich przekazywanie do właściwych podmiotów sektora publicznego umożliwi kontrolę tego, jakie wnioski i do jakich podmiotów są składane. Pozwoli to następnie na zbieranie od podmiotów sektora publicznego informacji statystycznych dotyczących rozpatrywania wniosków. Informacje takie będą przydatne zwłaszcza na potrzeby ewaluacji przepisów projektowanej ustawy oraz aktywnego uczestnictwa MC w pracach na poziomie UE (dotyczących oceny funkcjonowania przepisów DGA). Doświadczenia zebrane podczas rozpatrywania odwołań pozwolą MC na zdobycie cennej wiedzy o tym jak podmioty sektora publicznego stosują przepisy DGA i ustawy.

Niewprowadzenie jednego organu odwoławczego byłoby rozwiązaniem niepraktycznym i nieracjonalnym z punktu widzenia dotychczasowych decyzji ustawodawcy w obszarze szeroko rozumianego dostępu do danych publicznych. Jeszcze raz należy podkreślić, że jeden organ odwoławczy funkcjonuje już obecnie na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych. Regulacje DGA dotyczące ponownego wykorzystywania chronionych danych są o wiele bardziej skomplikowane i wymagające niż przepisy ustawy o otwartych danych. Dlatego konieczne jest stworzenie warunków, w których decyzje wydawane przez podmioty sektora publicznego będą podlegały kontroli organu przygotowanego do stosowania przepisów DGA. Dotychczasowe doświadczenia MC zebrane podczas pełnienia funkcji organu odwoławczego, na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych, wskazują, że organy pierwszej instancji popełniają szereg błędów podczas stosowania przepisów prawa materialnego i proceduralnego. Przyjąć należy, że podobnie będzie w przypadku przepisów DGA. System, w którym odwołania od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych będą rozpatrywane przez niewyspecjalizowane organy administracji publicznej (organy wyższego stopnia), może nie gwarantować właściwego stosowania nowych przepisów. Występujących w tym zakresie problemów nie będzie rozwiązywać możliwość zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

4. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych

DGA nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Zadaniem takiego organu będzie przyjmowanie zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych chcących świadczyć swoje usługi na terenie Unii Europejskiej oraz monitorowanie i nadzorowanie zgodności ich działań z wymogami określonymi w rozporządzeniu. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych są zobowiązane do ścisłej współpracy i wymiany informacji z organami ochrony danych, organami ochrony konkurencji, organami odpowiedzialnymi za cyberbezpieczeństwo oraz innymi odpowiednimi organami

sektorowymi, a także z Komisją Europejską i swoimi odpowiednikami z innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Ponadto przedstawiciele organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych będą zasiadać w Europejskiej Radzie ds. Innowacji w zakresie Danych. Zadaniem Rady jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów rozporządzenia oraz doradzanie Komisji w kwestiach dotyczących interoperacyjności i standaryzacji. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych muszą spełniać określone wymogi wskazane w rozporządzeniu.

W przepisach projektowanej ustawy wyznaczony zostanie jeden organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych. Funkcję tę pełnić będzie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (dalej jako „Prezes UODO”).

Wybór Prezesa UODO był umotywowany w szczególności doświadczeniem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dalej jako „UODO”, w obszarze ochrony danych osobowych. Zadania organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych w istotnym zakresie związane są z problematyką danych osobowych lub zbiorów mieszanych zawierających dane osobowe oraz dane nieosobowe. W DGA podkreślono, że rozporządzenie to powinno pozostawać bez uszczerbku dla RODO oraz odpowiednich przepisów prawa krajowego, w tym w przypadku, gdy dane osobowe i nieosobowe w zbiorze danych są ze sobą nierozzerwalnie powiązane. Prawodawca europejski zaleca, aby zapewnić możliwość uznawania organów ochrony danych za właściwe organy do celów DGA. W przypadku gdy inne organy działają jako właściwe organy do celów niniejszego rozporządzenia, powinny to robić bez uszczerbku dla nadzorczych uprawnień i kompetencji organów ochrony danych na podstawie RODO (motyw 4). Wówczas wszelkie kwestie wymagające oceny przestrzegania RODO organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych powinien konsultować z organem nadzorczym ustanowionym na podstawie RODO (motyw 44). Tożsame wymagania sformułowane zostały również w odniesieniu do organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Rozwiązanie polegające na wyznaczeniu Prezesa UODO jako organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych usprawni działania podejmowane na gruncie RODO i DGA, bowiem zadania realizowane będą przez jedną instytucję.

Ponadto MC, analizując możliwą strukturę otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego dla DGA w Polsce, brało również pod uwagę rozwiązania planowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Model, w którym jako organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz/lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych jest wyznaczany organ nadzorczy ustanowiony na podstawie RODO lub organ ten realizuje pewne zadania na gruncie przepisów DGA, jest również stosowany w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, np. we Francji, Słowacji, Węgrzech i Litwie (zob. szerzej pkt 3.II i 3.III OSR).

5. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych

Podobny system rejestracji oraz monitorowania i nadzorowania rozporządzenie wprowadza w odniesieniu do uznanych organizacji altruizmu danych. Państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobowiązane do wyznaczenia co najmniej jednego takiego organu. Charakter zadań przypisanych organom właściwym do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organom właściwym do spraw usług pośrednictwa danych jest zasadniczo podobny. Dotyczy to również wymogów, jakie organy te muszą spełniać.

DGA przewiduje możliwość, aby funkcję organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych wykonywał ten sam podmiot, który pełni rolę organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Taki model został również przewidziany w przepisach projektowanej ustawy. Funkcję tę pełnić będzie w związku z tym Prezes UODO.

6. Organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich

DGA zobowiązuje państwa członkowskie Unii Europejskiej do przyjęcia w prawie krajowym przepisów, zgodnie z którymi będzie możliwe nakładanie kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. Zgodnie z DGA takie kary mogą być nakładane na podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA, dostawców usług pośrednictwa danych lub uznane organizacje altruizmu danych.

Projektowana ustawa przewiduje, że organem nakładającym administracyjne kary pieniężne w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 (dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich) będzie Prezes UODO.

Wybór Prezesa UODO jest rozwiązaniem racjonalnym i uzasadnionym. Nastąpi połączenie funkcji – jeden organ będzie nakładał wszystkie kary przewidziane w DGA. Projekt przewiduje, że Prezes UODO będzie nakładał kary na:

- **dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów z rozdziałów III i IV DGA,**
- **dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich,**
- **podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich.**

Nie jest możliwe przyjęcie innego rozwiązania. Alternatywne rozwiązanie prowadziłoby do sytuacji, w której Prezes UODO nakładałby kary na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenia przepisów z rozdziałów III i IV DGA. Jednocześnie inny organ – potencjalnie – nakładałby na te same podmioty kary za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich (do którego przecież mogłoby dojść w ramach świadczenia przez nie usług regulowanych przez Prezesa UODO). Doszłoby wówczas do nieuzasadnionego i niepraktycznego rozdzielenia kompetencji w zakresie nadzoru nad dostawcami usług pośrednictwa danych oraz organizacjami altruizmu danych.

W wielu przypadkach kompetencje te będą się na siebie nakładać. Do stwierdzenia naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA (tj. naruszenia przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich) może bowiem dojść również „przy okazji” prowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie spełniania przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych wymogów rozdziałów III i IV DGA. Choćby tylko z tego powodu zasadne jest, aby te kompetencje były skupione w jednym organie. Projektowane przepisy nie mogą prowadzić do nadmiarowego i nieuzasadnionego rozproszenia kompetencji pomiędzy różne organy władzy publicznej. Projektowane otoczenie instytucjonalno-organizacyjne, przy i tak stosunkowo skomplikowanej i zupełnie nowej regulacji, jaką jest DGA (nieznajdującej odpowiednika w obowiązujących przepisach krajowych), musi w maksymalnie możliwy sposób być zrozumiałe dla adresatów nowych przepisów i pozostałych uczestników rynku. Ewentualne rozdzielenie podobnych (i potencjalnie nakładających się na siebie) kompetencji pomiędzy różne organy krajowe z pewnością nie służyłoby jasności i komunikatywności przepisów (o których mowa w § 6 Zasad Techniki Prawodawczej) czy szerzej nie wypełniałoby dyrektywy poprawnej legislacji.

Nakładanie kar za naruszenie przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych implikuje z kolei, aby takie kary Prezes UODO nakładał również na pozostałe podmioty. Zasadne jest bowiem, aby kary jednego rodzaju nakładał ten sam organ.

Tym samym jedynym uzasadnionym rozwiązaniem jest, aby to Prezes UODO nakładał kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.

Do podobnych wniosków doszły również inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Tytułem przykładu, projektowana ustawa niemiecka służąca stosowaniu DGA przewiduje, że Federalna Agencja ds. Sieci (*Bundesnetzagentur*) będzie organem właściwym do nakładania kar na dostawców usług pośrednictwa danych, organizacje altruizmu danych i w sprawach związanych z nieuprawnionym transferem danych nieosobowych do państw trzecich. Tożsame rozwiązanie (jeden organ nakładający wszystkie kary) zastosowano również w Holandii, Finlandii oraz Szwecji (stan na dzień 25.08.2025 r.).

Kompetencje w zakresie nakładania kar za naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 oraz art. 31 DGA stanowią uzupełnienie roli Prezesa UODO jako organu nadzorującego dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych. Kompetencje te są ze sobą w dużej mierze nierozzerwalne.

Ponadto należy podkreślić, że UODO posiada unikalne w skali kraju doświadczenia związane ze stosowaniem przepisów z zakresu transferu danych osobowych oraz pewne doświadczenie w obszarze transferu danych nieosobowych. Stanowi to kolejny argument. Żaden inny organ czy urząd w Polsce nie posiada takiego przygotowania organizacyjnego i merytorycznego, wokół którego możliwa jest rozbudowa kompetencji w obszarze transferu danych nieosobowych do państw trzecich.

B. Otoczenie regulacyjne

Oprócz konieczności stworzenia odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego, dla celów stosowania DGA, państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane są również zapewnić możliwość realizacji w prawie krajowym przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu oraz ustanowić regulacje dotyczące kar za naruszenie jego przepisów.

1. Rozpatrywanie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych

W projektowanej ustawie zawarte zostaną w związku z tym niezbędne przepisy regulujące procedurę rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (w tym w szczególności sposób wnoszenia wniosków oraz terminy przewidziane na poszczególne czynności). Projektowana ustawa reguluje te obszary, które zostały przekazane do kompetencji państw członkowskich Unii Europejskiej.

a) Tryb ofertowy

W projekcie przyjęto model, w którym podmiot sektora publicznego, chcąc udzielić dostępu do chronionych danych, będzie przedstawiał wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia (zgodnie z przepisami rozdziału II DGA) dostępu do chronionych danych. Proponowany w projektowanej ustawie tzw. tryb ofertowy jest wzorowany na rozwiązaniach już od wielu lat funkcjonujących w polskim porządku prawnym, tj. w ustawie o otwartych danych, a wcześniej w ustawie z dnia

25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego oraz (jeszcze wcześniej – przed 2016 r.) w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (ówczesny rozdział 2a). Oferta jest składana na piśmie, przesyłana do wnioskodawcy. Wnioskodawca w określonym terminie może ją przyjąć albo złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy lub DGA.

W przypadku przyjęcia oferty (i wniesienia opłaty – zob. lit. c) podmiot sektora publicznego będzie mógł udzielić dostępu do chronionych danych.

W przypadku złożenia sprzeciwu podmiot sektora publicznego odmówi udzielenia dostępu do chronionych danych. Odmowa udzielenia dostępu będzie wynikała ze złożenia sprzeciwu, a więc „odrzućenia” oferty w kształcie, który podmiot sektora publicznego uznał za gwarantujący, że udzielenie dostępu nastąpi zgodnie z przepisami rozdziału II DGA. Złożenie sprzeciwu („odrzućenie oferty”) skutkować będzie zatem brakiem możliwości udzielenia dostępu zgodnie z przepisami rozdziału II DGA.

b) Warunki ponownego wykorzystywania

Oferta będzie zawierać warunki ponownego wykorzystywania (określone zgodnie z art. 5 DGA). Projektowana ustawa nie reguluje kwestii związanych z określaniem warunków ponownego wykorzystywania. Materia ta została w całości uregulowana w DGA (art. 5 DGA). Warunki ponownego wykorzystywania muszą być określane każdorazowo, w sposób indywidualny w toku rozpatrywania konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Podmiot sektora publicznego musi w tym zakresie wziąć pod uwagę szereg czynników, przesłanek oraz zmiennych, np. rodzaj danych, charakter danych, wielkość zasobu danych, planowany sposób wykorzystania danych itd.

c) Opłaty

W ofercie podmiot sektora publicznego będzie mógł również wskazać wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie (określoną zgodnie z art. 6 DGA) oraz rachunek bankowy, na który wnioskodawca powinien uiszczyć opłatę, a także termin jej uiszczenia. Wraz z wysokością opłaty podmiot sektora publicznego wskaże w ofercie koszty, które składają się na opłatę. Dzięki temu podmiot wnioskujący będzie mógł zapoznać się ze sposobem skalkulowania opłaty. Regulacje dotyczące opłat zostały w sposób zupełny uregulowane w DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia w całości przesądza DGA. Kwestia tego, z czego mogą wynikać opłaty, została szczegółowo uregulowana w art. 6 ust. 5 DGA. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu w jaki będzie udzielony dostęp do chronionych danych, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych itd.

d) Udzielenie dostępu do chronionych danych

Podmiot sektora publicznego udzieli dostępu do chronionych danych po przyjęciu przez wnioskodawcę oferty oraz uiszczeniu opłaty w terminie wskazanym w ofercie.

e) Odmowa udzielenia dostępu do chronionych danych

Podmiot sektora publicznego może odmówić udzielenia dostępu do chronionych danych, w przypadku kiedy udzielenie takiego dostępu nie będzie możliwe zgodnie z przepisami rozdziału II DGA (po złożeniu sprzeciwu od oferty albo niezależnie od tego czy oferta zostanie przedstawiona wnioskodawcy).

W przypadku odmowy udzielenia dostępu do chronionych danych podmiot sektora publicznego wyda decyzję administracyjną. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego⁶⁾ (dalej jako „KPA”) nie będą co do zasady stosowane w procesie rozpatrywania wniosku o ponowne wykorzystywanie. KPA znajdzie zastosowanie (w zakresie nieuregulowanym w ustawie) do decyzji o odmowie udzielenia dostępu do chronionych danych.

2. Usługi pośrednictwa danych oraz usługi altruizmu danych

Procedury nadzoru i monitoringu, które prowadzić będzie organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, zostały uregulowane w DGA w sposób znacznie bardziej szczegółowy niż ma to miejsce w przypadku procedury rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Tym samym konieczny zakres interwencji krajowego ustawodawcy jest znacznie mniejszy.

Tryb dokonywania zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych oraz tryb rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych zostały w sposób zupełny uregulowane w DGA (zob. art. 11, art. 18 i art. 19 DGA).

W projekcie ustawy zawarto natomiast przepisy regulujące sposób nakładania środków nadzorczych przewidzianych w DGA, a także terminy udzielenia odpowiedzi na skargi na dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych. W projekcie przesądza ponadto, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem UODO stosowane będą odpowiednio przepisy KPA.

Co do zasady projektowana ustawa nie wprowadza dodatkowych obciążeń regulacyjnych ponad te, które są wymagane przez przepisy DGA. Wyjątek stanowi w tym zakresie obowiązek publikowania w Biuletynie Informacji Publicznej przez

Prezesa UODO (jako organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych) informacji o wydaniu decyzji o nałożeniu, na dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych, środków nadzorczych przewidzianych w DGA (zob. szerzej pkt 8 OSR).

3. Administracyjne kary pieniężne

Z kolei w przypadku regulacji dotyczących kar projektowane przepisy opierają się na rozwiązaniach podobnych do tych przewidzianych w już obowiązujących przepisach krajowych i unijnych, m.in. w RODO, ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych⁶⁾ oraz w KPA. W projekcie ustawy uregulowano wysokość kar pieniężnych, jakie będzie mógł (w drodze decyzji) nałożyć Prezes UODO jako organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.

Przyjęto, że w przypadku dostawców usług pośrednictwa danych Prezes UODO będzie mógł nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości do 200 tys. zł za naruszenie obowiązku dotyczącego zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 DGA oraz w wysokości do 2 mln zł za naruszenie warunków świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 DGA. Natomiast, z uwagi na odmienną specyfikę usług, które oferować będą uznane organizacje altruizmu danych, Prezes UODO będzie mógł nałożyć na taką organizację administracyjną karę pieniężną w wysokości do 20 tys. zł. Prezes UODO będzie również organem odpowiedzialnym za nakładanie kar za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. W tym przypadku górna granica administracyjnej kary pieniężnej wyniesie 2 mln zł.

Prezes UODO, ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, uwzględniac będzie przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 DGA, a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze. Podmiot podlegający karze będzie również zobowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnej kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia takich danych lub dokumentów, lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie pozwalają na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO będzie mógł ustalić jej wysokość w sposób szacunkowy.

Projektując przepisy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych (w tym ich wysokość), MC brał pod uwagę regulacje DGA oraz charakter działalności prowadzonej przez podmioty, na które kary mogą być nakładane. MC analizował również rozwiązania przewidziane w regulacjach projektowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Administracyjna kara pieniężna będzie musiała być uiszczona w terminie 14 dni od dnia upływu terminu na wniesienie skargi do sądu administracyjnego (skargi na decyzję nakładającą karę) albo od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego. Wniesienie przez stronę skargi do sądu administracyjnego wstrzyma wykonanie decyzji nakładającej karę.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

DGA wprowadza nowe rozwiązania, które nie funkcjonowały dotychczas w większości państw członkowskich Unii Europejskiej. Przed wejściem w życie DGA można było znaleźć jedynie pojedyncze przykłady zbliżonych mechanizmów wymiany danych G2B (Government To Business) oraz B2B (Business To Business) dotyczące ponownego wykorzystywania danych, usług pośrednictwa danych oraz altruizmu danych. W momencie projektowania i uchwalania DGA regulowany w rozporządzeniu mechanizm rejestracji oraz oznaczania dostawców usług pośrednictwa danych i organizacji altruizmu danych, a także nadzorowania ich działalności, nie znajdował odpowiednika w funkcjonujących rozwiązaniach. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne i regulacyjne służące stosowaniu przepisów DGA określane jest przez każde z państw członkowskich Unii Europejskiej indywidualnie, a DGA reguluje tylko najbardziej podstawowe jego założenia.

I. Ponowne wykorzystywanie chronionych danych posiadanych przez podmioty sektora publicznego

Do dnia stosowania DGA, najbardziej rozpowszechnionym w Europie modelem udostępniania do ponownego wykorzystywania danych publicznych objętych prawami osób trzecich (przede wszystkim danych osobowych) było rozwiązanie, w którym statystyka publiczna umożliwia dostęp do swoich danych (w tym mikrodanych) do celów badań naukowych. Dla przykładu, niemieckie Centrum Danych Badawczych umożliwia badaczom dostęp do statystycznych mikrodanych m.in. na temat zdrowia, dochodów, warunków życia, rolnictwa, edukacji, energii, podatków, zarówno na poziomie federalnym jak i regionalnym. Dane dostępne są na wniosek oraz za opłatą. W podobny sposób można zawnioskować o dostęp w celu badań naukowych do zanonimizowanych lub spseudonimizowanych mikrodanych statystycznych w Danii poprzez Statistics Denmark, w Belgii za pośrednictwem Statbel, a także w Czechach. Urząd

⁶⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769.

⁷⁾ Dz. U. z 2019 r. poz. 1781.

statystyczny Wielkiej Brytanii umożliwia dostęp do zastrzeżonych danych ze spisów oraz innych poufnych danych zbieranych w ramach statystyki publicznej dla akredytowanych badaczy.

Osobną, mniej liczną kategorię podmiotów, które działały przed wejściem w życie DGA, stanowią instytucje powołane do udostępniania publicznych danych zdrowotnych. Przykładem jest tu francuskie Centrum Danych nt. Zdrowia (French Health Data Hub), które gromadzi dane dotyczące zdrowia z różnych baz danych w celu ułatwienia ich ponownego wykorzystywania przez instytucje badawcze. Innym przykładem jest fińska instytucja FinData. Jest to rodzaj pośrednika, który udziela zezwolenia na dostęp do danych gromadzonych w publicznych bazach zawierających dane z zakresu zdrowia i opieki społecznej. FinData działa na zasadzie one-stop-shop – na podstawie jednego, stałego pozwolenia możliwe jest przetwarzanie danych gromadzonych przez wiele instytucji. Ponowne wykorzystywanie takich zasobów możliwe jest w celach związanych z zarządzaniem opieką zdrowotną i społeczną, badaniami nad innowacjami w tych dwóch sektorach oraz pogłębieniem wiedzy na temat społeczeństwa i skuteczności polityk podejmowanych przez państwo.

Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne służące stosowaniu rozdziału II DGA (*Ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego*) tworzone w państwach członkowskich Unii Europejskiej budowane jest, co do zasady, w oparciu o dwa modele. W pierwszym, właściwym podmiotem (do spraw ponownego wykorzystywania chronionych danych) wyznaczona⁸⁾ została instytucja statystyki publicznej (Bułgaria, Dania, Irlandia, Niderlandy). W drugim zaś, jest to podmiot sektora publicznego (agencja, ministerstwo lub inny) wyspecjalizowany w dziedzinie wymiany danych, informatyzacji bądź e-administracji (Chorwacja, Czechy, Węgry, Litwa, Portugalia, Rumunia, Słowacja). Jedynie Finlandia i Hiszpania zdecydowały się na powołanie kilku właściwych podmiotów. W przypadku Finlandii jest to urząd statystyczny oraz wspomniany wyżej FinData, a w przypadku Hiszpanii trzy urzędy odpowiedzialne za kwestie cyfryzacji, sztucznej inteligencji i e-administracji. Państwa członkowskie Unii Europejskiej uruchamiają ponadto punkty informacyjne, które również funkcjonują według zróżnicowanych modeli. Są tworzone m.in. w ramach istniejących portali danych/otwartych danych (np. w Czechach czy Irlandii), jako niezależne portale (Finlandia) lub część portalu statystyki publicznej (Niderlandy).

II. Usługi pośrednictwa danych

Na rynku europejskim funkcjonuje wielu pośredników danych, jednak z reguły nie są oni neutralni w tym sensie, że wykorzystują wymieniane dane do polepszania świadczonych usług lub oferowania usług powiązanych (usługi wartości dodanej). Jako przykłady wskazać można firmy takie jak Airbus, Siemens czy MAN, które oferują swoim klientom i dostawcom dostęp do platformy wymiany danych przemysłowych. Platformy udostępniane są zatem dla ograniczonego kręgu podmiotów. Działalność tego typu pośredników obejmuje z reguły cały łańcuch wartości – od gromadzenia danych (za pośrednictwem produktów Internetu rzeczy czy stron internetowych), poprzez ich przechowywanie i przetwarzania (usługi chmurowe), aż do świadczenia usług.

Przykładami neutralnych pośredników danych, którzy działali w Europie przed wejściem w życie DGA, to DAVEX i API-AGRO. DAWEX to platforma zrzeszająca firmy zainteresowane monetizacją i ponownym wykorzystaniem danych, a także wspierająca przejrzystość między dostawcami, a użytkownikami danych. DAWEX nie kupuje ani nie sprzedaje danych, ale oferuje miejsce do wymiany danych oraz szereg narzędzi wspierających taką wymianę. API-AGRO zaś to platforma wymiany danych rolnych oparta na technologii DAWEX'a, gdzie platforma nie zarabia na danych, ale działa jako neutralna strona trzecia, która łączy posiadaczy i użytkowników.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej podchodzą do tworzenia otoczenia instytucjonalnego dla rozdziału III DGA (*Wymogi dotyczące usług pośrednictwa danych*) na różne sposoby. Łączy je fakt, że żaden z krajów nie zdecydował się do tej pory na powołanie nowej instytucji, która miałaby pełnić funkcję organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Jak do tej pory, 15 państw zdecydowało, że zadania obu organów właściwych przewidzianych w DGA (tj. organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych) wykonywać będzie jeden podmiot (spośród nich w Chorwacji, Łotwie, Rumunii i Słowacji wyznaczona instytucja będzie realizować zarówno zadania obu organów właściwych (rozdział III i IV DGA) jak i właściwego podmiotu (rozdział II DGA)). Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych wyznaczone przez państwa członkowskie Unii Europejskiej należą do różnych kategorii. Są wśród nich organy ochrony danych (Litwa, Węgry), organy ochrony konkurencji (Francja, Niderlandy, Irlandia), a także inne organy zajmujące się sprawami cyfryzacji/informatyzacji, telekomunikacji i łączności elektronicznej, czy e-administracji.

⁸⁾ Wyznaczenie przez państwa członkowskie Unii Europejskiej właściwych podmiotów, organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych nie oznacza, że te podmioty i organy zostały już notyfikowane KE. W kilku przypadkach, mimo podjęcia decyzji w tej sprawie, kraje nie dokonały jeszcze formalnego zgłoszenia swoich nominatów.

Specyficzne rozwiązania przyjęto w Hiszpanii, która wyznaczyła łącznie trzy instytucje jako organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do sprawy rejestracji organizacji altruizmu danych, oraz Słowacja, która ma wprowadzić jeden organ, który jest właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, ale rejestr zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych oraz rejestr uznanych organizacji altruizmu danych będzie prowadzony przed ten organ wspólnie z organem ochrony danych.

III. Organizacje altruizmu danych

Koncepcja altruizmu danych – dobrowolnego przekazywania danych do celów interesu ogólnego – zyskała na popularności w okresie pandemii, jednak w żadnym z krajów członkowskich Unii Europejskiej nie została jak dotąd szeroko rozpowszechniona. Udostępnianie danych, a zwłaszcza danych osobowych, dla dobra wspólnego pozostaje słabo rozwinięte. Nie ma przykładów funkcjonujących organizacji altruizmu danych, jednak można wskazać pewne projekty, które od pewnego czasu badają możliwości, jakie niesie ze sobą altruizm danych. Jedną z nich jest fiński MyData. Projekt ten ma na celu przekształcenie obecnego systemu zarządzania i przetwarzania danych osobowych na zorientowany na człowieka, a nie na instytucje. MyData dąży do stworzenia infrastruktury, która stworzy wspólne ramy dla różnych rodzajów banków danych badawczych, aby łatwo mogły one uzyskać zgodę osób na zbieranie ich danych.

Przykładem zbierania danych zgodnie z założeniami altruizmu danych (dobrowolnie, dla celów interesu ogólnego, zgodnie z poszanowaniem prywatności, w tym z zachowaniem prawa do wycofania zgody na przetwarzanie danych) jest inicjatywa Instytutu Kocha, który za pośrednictwem aplikacji gromadził dane zdrowotne użytkowników związane z koronawirusem. Dane były anonimizowane, wykorzystywane wyłącznie do celów badań naukowych. Użytkownicy mieli dostęp do swoich danych, mogli nimi administrować oraz w każdej chwili usunąć.

Jak opisano powyżej w punkcie 3.II OSR, system instytucjonalny dla rejestracji i monitorowania organizacji altruizmu danych oraz dostawców usług pośrednictwa danych będzie w większości państw członkowskich Unii Europejskiej, które podjęły już decyzję w tym zakresie, wspólny – zadania obu organów właściwych (tj. organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych) wykonywać będzie jedna instytucja. Jedynie Francja zdecydowała się rozdzielić funkcje i powierzyła zadania wynikające z rozdziału IV DGA organom ochrony danych.

IV. Stan prac mających na celu zapewnienie stosowania DGA w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej

Należy podkreślić różnicę pomiędzy wyznaczeniem przez państwa członkowskie Unii Europejskiej właściwych podmiotów (do spraw ponownego wykorzystywania chronionych danych) oraz organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, a zapewnieniem pełnego stosowania DGA w prawie krajowym (zakończenie prac legislacyjnych i wdrożeniowych).

Pomimo wyznaczenia przez pewną liczbę państw członkowskich Unii Europejskiej właściwych podmiotów oraz organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, część państw członkowskich Unii Europejskiej nie zakończyła w pełni procesu mającego na celu zapewnienie pełnego stosowania w prawie krajowym przepisów DGA (zakończenie prac legislacyjnych i wdrożeniowych). Najbardziej zaawansowane państwa spodziewały się przyjęcia stosownych aktów normatywnych w 2024 r. (m.in. Litwa, Belgia, Bułgaria, Czechy, Słowenia), zaś najmniej zaawansowane dopiero rozpoczynały prace nad projektami (Austria).

Przepisy krajowe poszczególnych państw różnią się, jeśli chodzi o sposób zapewnienia pełnego stosowania DGA. Niezbędne do tego przepisy krajowe mają różną rangę: ustaw, rozporządzeń albo rezolucji, czy – w przypadku wyznaczenia właściwych podmiotów do spraw ponownego wykorzystywania chronionych danych oraz organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych – decyzji administracyjnych. Państwa członkowskie Unii Europejskiej (z uwagi na odmienne systemy prawne) podejmują również odmienne decyzje dotyczące liczby opracowywanych aktów normatywnych. Niektóre decydują się np. na wydzielenie do odrębnych aktów kwestii kar (np. Litwa, Irlandia), czy przyjęcia oddzielnych regulacji krajowych dla rozdziału II DGA i dla rozdziałów III i IV DGA (Czechy). Z tego powodu w przypadku kilku krajów mamy do czynienia z sytuacją częściowego zapewniania stosowania rozporządzenia w kilku tylko obszarach, z których najczęstszym jest wyznaczenie właściwych podmiotów oraz organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych (np. Węgry, Irlandia, Litwa, Dania, Portugalia, Rumunia).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Główny Urząd Statystyczny	1	Dane ogólnodostępne	Udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w rozpatrywaniu

			wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych.
Urząd Ochrony Danych Osobowych	1	Dane ogólnodostępne	• obsługa zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych • obsługa wniosków o rejestrację w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych oraz prowadzenie rejestru • monitorowanie i nadzorowanie dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznanych organizacji altruizmu danych • nakładanie administracyjnych kar pieniężnych na dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych za nieprzestrzeganie przepisów rozdziałów III i IV DGA • nakładanie kar za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich • przedstawiciel UODO będzie zasiadać w Europejskiej Radzie ds. Innowacji w zakresie Danych.
Ministerstwo Cyfryzacji	1	Dane ogólnodostępne	• rozpatrywanie odwołań od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych • prowadzenie punktu informacyjnego i wykazu zasobów chronionych danych.
Podmioty sektora publicznego (sektor publiczny – definicja GUS)	111 925	Informacje o liczbie podmiotów – według stanu rejestru REGON na dzień 31 maja 2024 r.	Udzielanie dostępu do chronionych danych (na wnioski). Podmioty sektora publicznego nie mają obowiązku automatycznego udzielania dostępu do danych (konieczność rozpatrzenia wniosku), jednak muszą zinventaryzować posiadane zasoby i wskazać dane, które podlegają przepisom rozdziału II DGA.

Sądy administracyjne	Naczelny Sąd Administracyjny i 16 wojewódzkich sądów administracyjnych	https://www.nsa.gov.pl	Stosowanie przepisów DGA oraz projektowanej ustawy może pośrednio wpłynąć na pracę sądów administracyjnych jako właściwych do rozpatrywania skarg na działania/rozstrzygnięcia podmiotów sektora publicznego. Wpływ ten można jednak oszacować jako bardzo mały lub znikomy (zob. pkt 8 OSR). Projektowana ustawa zakłada również kontrolę sądowoadministracyjną działań/rozstrzygnięć Prezesa UODO (jako organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich). W tym przypadku również przewiduje się, że obciążenie takie będzie bardzo małe lub znikome (zob. pkt 8 OSR).
Dostawcy usług pośrednictwa danych	brak danych	-	• możliwość oferowania usług pośrednictwa danych na podstawie przepisów DGA oraz możliwość posługiwania się oznakowaniem „uznany w Unii dostawca usług pośrednictwa danych” i używania wspólnego logo • prowadzenie działalności pod nadzorem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych • podleganie karom za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.
Organizacje altruizmu danych	brak danych	-	• możliwość prowadzenia działalności altruizmu danych na podstawie przepisów DGA oraz możliwość posługiwania się

			oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych” i używania wspólnego logo • prowadzenie działalności pod nadzorem organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych • podleganie karom za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.
Obywatele	Wszyscy obywatele RP	-	• dostęp do szerszego niż dotychczas zakresu danych publicznych do ponownego wykorzystywania (chronione dane) • uzyskanie dostępu do bezpiecznych i zaufanych usług pośrednictwa danych, które gwarantują kontrolę nad udostępnianymi danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • uzyskanie możliwości oferowania danych na cele interesu ogólnego w sposób zapewniający kontrolę nad danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • podleganie karom za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.
Duże przedsiębiorstwa	3818 (za 2022 r.)	Główny Urząd Statystyczny / Obszary tematyczne / Podmioty gospodarcze. Wyniki finansowe / Przedsiębiorstwa niefinansowe / Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2022 roku https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/przedsiębiorstwa-niefinansowe/działalność-przedsiębiorstw-niefinansowych-w-2022-roku,2,19.html	• dostęp do szerszego niż dotychczas zakresu danych publicznych do ponownego wykorzystywania (chronione dane) • uzyskanie dostępu do bezpiecznych i zaufanych usług pośrednictwa danych, które gwarantują kontrolę nad udostępnianymi danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • możliwość oferowania usług pośrednictwa danych na podstawie przepisów DGA

			• uzyskanie możliwości oferowania danych na cele interesu ogólnego w sposób zapewniający kontrolę nad danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • podleganie karom za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.
Mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa	2 345 937 (za 2022 r.)	Główny Urząd Statystyczny / Obszary tematyczne / Podmioty gospodarcze. Wyniki finansowe / Przedsiębiorstwa niefinansowe / Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2022 roku https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/podmioty-gospodarcze-wyniki-finansowe/przedsiębiorstwa-niefinansowe/działalność-przedsiębiorstw-niefinansowych-w-2022-roku,2,19.html	• dostęp do szerszego niż dotychczas zakresu danych publicznych do ponownego wykorzystywania (chronione dane) • uzyskanie dostępu do bezpiecznych i zaufanych usług pośrednictwa danych, które gwarantują kontrolę nad udostępnianymi danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • możliwość oferowania usług pośrednictwa danych na podstawie przepisów DGA • uzyskanie możliwości oferowania danych na cele interesu ogólnego w sposób zapewniający kontrolę nad danymi oraz przestrzeganie przepisów o ich ochronie • podleganie karom za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej MC. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. O prowadzonych konsultacjach publicznych odnośnie do projektu informowano również na stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych MC.

Projekt skierowany w ramach konsultacji publicznych (z 21-dniowym terminem na przedstawienie uwag) otrzymały następujące podmioty:

- 1) Centrum Cyberbezpieczeństwa AGH;
- 2) Centrum Informatyczne Trójmiejskiej Akademickiej Sieci Komputerowej;
- 3) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki;
- 4) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 5) Fundacja Centrum Cyfrowe;
- 6) Fundacja im. Stefana Batorego;

- 7) Fundacja Instrat;
- 8) Fundacja Kaleckiego;
- 9) Fundacja Moje Państwo;
- 10) Fundacja OpenStax Poland;
- 11) Fundacja Panoptykon;
- 12) Fundacja Republikańska;
- 13) Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego;
- 14) Fundacja Wolności;
- 15) Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
- 16) Instytut Allerhanda;
- 17) Instytut Kościuszki;
- 18) Instytut Sobieskiego;
- 19) Instytut Spraw Publicznych;
- 20) Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM);
- 21) Klub Jagielloński;
- 22) Koalicja Otwartej Edukacji;
- 23) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 24) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych;
- 25) Platforma Przemysłu Przyszłości;
- 26) Polska Akademia Umiejętności;
- 27) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 28) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 29) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 30) Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe;
- 31) Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk;
- 32) Sieć Obywatelska Watchdog Polska;
- 33) Stowarzyszenie Autorów i Wydawców COPYRIGHT POLSKA;
- 34) Stowarzyszenie autorów ZAiKS;
- 35) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich;
- 36) Stowarzyszenie EBIB;
- 37) Stowarzyszenie Klimatologów Polskich;
- 38) Stowarzyszenie Kreatywna Polska;
- 39) Stowarzyszenie Muzealników Polskich;
- 40) Stowarzyszenie OpenStreetMap Polska;
- 41) Stowarzyszenie Prawa Nowych Technologii;
- 42) Stowarzyszenie Wikimedia Polska;
- 43) Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe;
- 44) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego – ZIPSEE Cyfrowa Polska;
- 45) Związek Nauczycielstwa Polskiego;
- 46) Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska.

Projekt skierowany w ramach opiniowania (z 21-dniowym terminem na przedstawienie opinii) otrzymały następujące podmioty:

- 1) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Agencja Badań Medycznych;
- 4) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 5) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- 6) Akademia Kopernikańska;
- 7) Biblioteka Narodowa;
- 8) Biuro Rzecznika Praw Pacjenta;
- 9) Filmoteka Narodowa - Instytut Audiowizualny;
- 10) Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
- 11) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;

- 12) Główny Inspektorat Farmaceutyczny;
- 13) Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 14) Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 15) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 16) Główny Inspektorat Rybołówstwa Morskiego;
- 17) Główny Inspektorat Sanitarny;
- 18) Główny Inspektorat Transportu Drogowego;
- 19) Główny Inspektorat Weterynarii;
- 20) Główny Urząd Geodezji i Kartografii;
- 21) Główny Urząd Miar;
- 22) Główny Urząd Nadzoru Budowlanego;
- 23) Główny Urząd Statystyczny;
- 24) Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy;
- 25) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy;
- 26) Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 27) Kancelaria Prezydenta RP;
- 28) Kancelaria Sejmu RP;
- 29) Kancelaria Senatu RP;
- 30) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 31) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 32) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 33) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 34) Krajowa Rada Biblioteczna;
- 35) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 36) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 37) Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych;
- 38) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 39) Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej;
- 40) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- 41) Narodowe Centrum Nauki;
- 42) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 43) Narodowy Instytut Dziedzictwa;
- 44) Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów;
- 45) Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy;
- 46) Państwowa Agencja Atomistyki;
- 47) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy;
- 48) Polska Akademia Nauk;
- 49) Polski Instytut Ekonomiczny;
- 50) Prokuratura Krajowa;
- 51) Rada Główna Instytutów Badawczych;
- 52) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 53) Rada Mediów Narodowych;
- 54) Rządowe Centrum Bezpieczeństwa;
- 55) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 56) Sąd Najwyższy;
- 57) Trybunał Konstytucyjny;
- 58) Urząd do Spraw Cudzoziemców;
- 59) Urząd Komunikacji Elektronicznej;
- 60) Urząd Lotnictwa Cywilnego;
- 61) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 62) Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 63) Urząd Regulacji Energetyki;
- 64) Urząd Transportu Kolejowego;

- 65) Urząd Zamówień Publicznych;
66) Wyższy Urząd Górniczy;
67) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Projekt został przekazany do zaopiniowania (z 30-dniowym terminem na przedstawienie opinii), w trybie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440 i 1661) oraz art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423), do następujących podmiotów:

- 1) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacja „Lewiatan”;
- 4) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 6) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 7) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 8) Forum Związków Zawodowych;
- 9) Związek Rzemiosła Polskiego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, gdyż nie dotyczy funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz działalności pożytku publicznego oraz wolontariatu.

Projekt nie wymaga również zaopiniowania przez Radę do Spraw Cyfryzacji, ponieważ stanowi wyłącznie regulację mającą zapewnić stosowanie przepisów rozporządzenia unijnego – DGA.

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu zostały przeprowadzone w okresie od dnia 10 września 2024 r. do dnia 2 października 2024 r.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie) FP i FS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie) FP i FS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Informacje ogólne

W punktach I.A. – V.A. przedstawiono informacje na temat prognozowanych wydatków i dochodów oraz źródeł ich finansowania w ramach poszczególnych obszarów regulacji:

- I.A. właściwy podmiot (Prezes GUS),
- II.A. punkt informacyjny (MC),
- III.A. organ odwoławczy (MC),
- IV.A. obsługa wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (podmioty sektora publicznego),
- V.A. organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO).

I. A. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem właściwego podmiotu (Prezes GUS)

1) Wydatki - właściwy podmiot

Prezes GUS prognozuje, że regulacja w obszarze dotyczącym właściwego podmiotu spowoduje zwiększenie wydatków GUS (zob. szerzej pkt 6.I.B).

Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną jednak sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 58 – GUS, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych.

Przewidywany termin wejścia w życie ustawy – I kwartał 2026 r.

TABELA NR 1 (wydatki – właściwy podmiot)

Źródła finansowania oraz prognozowany poziom wydatków związanych z wyznaczeniem i funkcjonowaniem właściwego podmiotu (Prezes GUS) w okresie 10 lat od wejścia w życie ustawy. Prognoza GUS.			
Lata		Wydatki [mln zł]	Źródło finansowania
0	2026	1,110	Budżet państwa – cz. 58 – Główny Urząd Statystyczny
1	2027	1,144	
2	2028	1,176	
3	2029	1,205	
4	2030	1,205	
5	2031	1,205	
6	2032	1,205	
7	2033	1,205	
8	2034	1,205	
9	2035	1,205	
10	2036	1,205	
Razem: 13,07			

2) Dochody - właściwy podmiot (wpływ pośredni)

Regulacja w obszarze dotyczącym właściwego podmiotu (Prezes GUS) może spowodować zwiększenie dochodów budżetu państwa/JST/pozostałych jednostek. Źródłem finansowania dochodów mogą być opłaty pobierane przez podmioty sektora publicznego zgodnie z art. 6 DGA. Opłaty pobierać mogą podmioty sektora publicznego, ale właściwy podmiot może mieć pośredni wpływ na ich wysokość. Właściwy podmiot udzielając podmiotowi sektora publicznego pomocy przy rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie może wyliczyć (zgodnie z art. 6 DGA) koszty, które poniesie udzielając pomocy. Opłaty pobierać będzie jednak zawsze podmiot sektora publicznego w oparciu o koszty własne i ewentualne koszty właściwego podmiotu. Opłat nie będzie pobierał właściwy podmiot. Nie jest możliwe wskazanie prognozowanego poziomu dochodów generowanych pośrednio przez właściwy podmiot z tytułu opłat (zob. szerzej pkt 6.I.B oraz pkt 6.II.B).

II. A. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem punktu informacyjnego (MC)

1) Wydatki - punkt informacyjny

Regulacja w obszarze dotyczącym punktu informacyjnego nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa (cz. 27 – Informatyzacja).

Punkt informacyjny został już utworzony. Bieżące koszty utrzymania punktu informacyjnego oraz ewentualne koszty jego dalszego rozwoju będą stanowiły element kosztów utrzymania całego portalu dane.gov.pl (punkt informacyjny jako integralna część portalu, jedna z funkcjonalności portalu). W związku z tym takie ewentualne wydatki będą finansowane w ramach już dostępnych środków budżetowych (budżet państwa, cz. 27 – Informatyzacja).

2) Dochody - punkt informacyjny

Nie przewiduje się dochodów.

III. A. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem organu odwoławczego (MC)

1) Wydatki - organ odwoławczy

Regulacja w obszarze dotyczącym organu odwoławczego nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa (cz. 27 – Informatyzacja).

Prognozowany poziom wydatków ponoszonych przez MC w związku z pełnieniem funkcji organu odwoławczego będzie niski lub bardzo niski. W związku z tym nowe zadanie zostanie sfinansowane w ramach już dostępnych środków budżetowych (budżet państwa, cz. 27 – Informatyzacja).

2) Dochody - organ odwoławczy

Nie przewiduje się dochodów.

IV. A. Wydatki i dochody związane z obsługą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (podmioty sektora publicznego)

1) Wydatki – podmioty sektora publicznego

Regulacja w obszarze dotyczącym obsługi wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (podmioty sektora publicznego) nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa/JST/pozostałych jednostek. Prognozowany poziom wydatków ponoszonych przez podmioty sektora publicznego w związku z obsługą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie niski lub bardzo niski. W związku z tym nowe zadanie zostanie sfinansowane w ramach już dostępnych środków budżetowych poszczególnych podmiotów sektora publicznego (np. poszczególnych części budżetu państwa, budżetów JST itd.) (więcej informacji o prognozowanym poziomie wydatków – zob. pkt 6.IV.B).

2) Dochody – podmioty sektora publicznego

Regulacja w obszarze dotyczącym obsługi wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (podmioty sektora publicznego) może spowodować zwiększenie dochodów budżetu państwa/JST/pozostałych jednostek. Źródłem finansowania dochodów mogą być opłaty pobierane zgodnie z art. 6 DGA. Nie jest możliwe wskazanie prognozowanego poziomu dochodów generowanych przez podmioty sektora publicznego z tytułu opłat (zob. szerzej pkt 6.IV.B).

V. A. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO)

1) Wydatki – organ właściwy

Prezes UODO prognozuje, że projektowana regulacja w obszarze dotyczącym właściwego podmiotu spowoduje zwiększenie wydatków UODO (cz. 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych) (zob. szerzej pkt 6.V.B).

Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną jednak sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 10 – UODO, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych.

Przewidywany termin wejścia w życie ustawy – I kwartał 2026 r.

TABELA NR 2 (wydatki – organ właściwy)

Źródła finansowania oraz prognozowane kwoty wydatków związanych z wyznaczeniem i funkcjonowaniem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO) w okresie 10 lat od wejścia w życie ustawy. Prognoza UODO		
Lata	Wydatki [mln zł]	Źródła finansowania
0	2026	3,896
1	2027	4,626
2	2028	5,385
3	2029	6,164
4	2030	6,976
5	2031	7,823
6	2032	8,706
7	2033	9,625
8	2034	10,584
9	2035	11,582
10	2036	11,906
Razem: 87,273		

2) Dochody – organ właściwy

Regulacja w obszarze dotyczącym organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO) może spowodować zwiększenie dochodów budżetu państwa. Źródłem finansowania dochodów mogą być kary nakładane przez organ na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych zgodnie z art. 34 DGA. Ponadto Prezes UODO będzie również organem odpowiedzialnym za nakładanie kar za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. Nie jest możliwe wskazanie prognozowanego poziomu dochodów generowanych z tytułu kar (zob. szerzej pkt 6.V.B).

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i

Informacje ogólne

W punktach I.B. – V.B. przedstawiono dodatkowe informacje (w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń) na temat prognozowanych wydatków i dochodów w ramach poszczególnych obszarów regulacji:

- I. B. właściwy podmiot (Prezes GUS),
- II. B. punkt informacyjny (MC),

przyjętych do obliczeń założeń	III. B. organ odwoławczy (MC), IV. B. obsługa wniosków o ponowne wykorzystywanie danych chronionych (podmioty sektora publicznego), V. B. organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO). I. B. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem właściwego podmiotu (Prezes GUS) 1) Wydatki - właściwy podmiot Wyjaśnienie wstępne Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 58 – GUS, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych. Dalsze wyjaśnienia Określone w przepisach DGA zadania, których realizację powierzono właściwemu podmiotowi wiążą się z określonymi wydatkami. Wydatki te w zasadniczej części będą powiązane z liczbą składanych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i wynikającym z tego zapotrzebowaniem na udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego. Podmioty sektora publicznego mogą (nie muszą) skorzystać z pomocy właściwego podmiotu. Ponadto ewentualne koszty udzielenia pomocy będą ściśle powiązane z zakresem samego wniosku (np. rodzaj danych, wielkość danych, cele ponownego wykorzystywania). Istotny dla poniesionych wydatków będzie również sposób udzielenia dostępu do danych (np. anonimizacja danych, dostęp do danych w bezpiecznym środowisku przetwarzania). Dlatego nie jest możliwe oszacowanie z góry, ile średnio może kosztować pomoc w obsłudze jednego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Koszty udzielenia pomocy będą zawsze kalkulowane indywidualnie i będą zależeć od szeregu czynników. Podsumowując, bieżące koszty związane z udzielaniem pomocy przez właściwy podmiot będą zdeterminowane: – ogólną liczbą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, – liczbą wniosków o ponowne wykorzystywanie w odniesieniu, do których podmioty sektora publicznego zwrócą się o pomoc do właściwego podmiotu, – zakresem wniosku oraz sposobem w jaki udzielony zostanie dostęp do danych. Kluczowym czynnikiem (determinującymi dalsze koszty) będzie ogólna liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Szacujemy, że w skali całego kraju liczba wniosków będzie mała lub bardzo mała (kwestia przewidywanej skali składanych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych została szerzej omówiona w pkt 6.IV.B). W związku z tym całościowe wydatki (wszystkie ewentualne wnioski) związane z udzielaniem pomocy przez właściwy podmiot będą małe lub bardzo małe. Trzeba mieć jednak na uwadze fakt, że rozpatrzenie poszczególnych wniosków o ponowne wykorzystanie oraz wniosków o udzielenie pomocy może wymagać bardzo różnych nakładów finansowych lub kadrowych, w zależności do zakresu wniosku oraz potencjalnego sposobu udzielenia dostępu do danych. Innymi słowy, jeden wniosek o udzielenie pomocy może zostać rozpatrzony w krótkim czasie, przy mniejszym zaangażowaniu zasobów urzędu. Inny wniosek może generować duże zaangażowanie po stronie właściwego podmiotu związane z charakterem danych oraz wielkością zasobów lub wymogami jakie będą musiały zostać spełnione przy udzielaniu dostępu. Innym wyzwaniem dla podmiotu sektora publicznego oraz właściwego podmiotu będzie wniosek wymagający anonimizacji małego zasobu danych chronionych, a innym udzielenie dostępu do dużego zasobu chronionych danych w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania. Niezależnie od powyższego, właściwy podmiot (Prezes GUS) musi być przygotowany do udzielenia pomocy podmiotom sektora publicznego (kiedy zajdzie taka potrzeba). W tym celu konieczne jest podjęcie pewnych działań zapewniających gotowość organizacyjną, techniczną oraz finansową właściwego podmiotu do obsługi podmiotów sektora publicznego (wykonywania nowego zadania). W DGA podkreślono, że właściwy podmiot (jako organ wyspecjalizowany) powinien udzielać wsparcia dysponentom danych za pomocą najnowocześniejszych rozwiązań technologicznych, uwzględniając przy
--------------------------------------	--

tym najlepsze praktyki oraz normy regulacyjne i techniczne.

Zgodnie z wyliczeniami GUS wydatki związane z zapewnieniem gotowości właściwego podmiotu do realizacji nowych zadań będą wiązać się z koniecznością utworzenia 6 nowych etatów do obsługi tych zadań. Wskazane etaty są niezbędne do zapewnienia obsługi podmiotów sektora publicznego w ramach procesu udzielania pomocy w zakresie organizacyjnym, kompetencyjnym oraz technicznym.

Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań

Założenia/dane GUS

Liczba dni roboczych w roku – 250 (6 pracowników)

Liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 8

Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26

Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 8

Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 2 (1 dzień szkoleń specjalistycznych, 1 szkolenie o charakterze miękkim)

Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 2000

Roczna pracochłonność zadań obszaru – 12000 godz.

Wyliczona liczba personelu – 6 etatów

Minimalna liczba etatów personelu – 6

Wykaz najważniejszych zadań:

- rozpatrywanie wniosków podmiotów sektora publicznego o udzielenie pomocy – 7904 godz./rok
prognozowana liczba wniosków – 110/rok,
- przedstawianie podmiotom sektora publicznego informacji o sposobie i zakresie udzielenia pomocy lub informowanie podmiotów sektora publicznego o braku możliwości udzielenia pomocy w zakresie wskazanym we wniosku o udzielenie pomocy – 650 godz./rok
prognozowana liczba wniosków – 110/rok,
- udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego – 3226 godz./rok
prognozowana liczba spraw – 50/rok.

Szacując rozmiar zaangażowania w tym zakresie za podstawę wyliczeń pracochłonności GUS przyjął liczbę podmiotów sektora publicznego, tj. 111 826 (według stanu rejestru REGON na dzień 30 czerwca 2023 r.). Zakładając, że rocznie 1% spośród tych podmiotów otrzyma wnioski o ponowne wykorzystanie danych w trybie DGA, będzie to liczba 1120 podmiotów. Można założyć, że spośród tych podmiotów 20% będzie wymagało przedstawiania przez pracowników GUS informacji o sposobie i zakresie udzielenia pomocy lub poinformowania o braku możliwości udzielenia pomocy w zakresie wskazanym we wniosku o udzielenie pomocy (ok. 220 podmiotów). Połowa z nich (ok. 110 podmiotów) zwróci się do GUS z wnioskiem o udzielenie pomocy, z czego połowie (ok. 50 podmiotom) udzielenie pomocy będzie możliwe. Wiazać się to będzie z różnym zakresem pracochłonności, w zależności od skali i charakteru udzielanej pomocy.

W pierwszym roku obowiązywania ustawy oraz w latach kolejnych GUS przewiduje jedynie koszty związane z utrzymaniem 6 etatów. Koszt utworzenia stanowisk pracy: 0 zł. Nie są przewidziane inne koszty. Wyliczenia w poszczególnych latach – zob. tabela wydatków GUS w pkt 6.I.A.

Szczegółowe wyliczenia

Składniki	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	Razem
Wynagrodzenia	0,927	0,956	0,983	1,007	1,007	1,007	1,007	1,007	1,007	1,007	1,007	10,922
Składki na ubezpiecz. społ.	0,160	0,164	0,169	0,173	0,173	0,173	0,173	0,173	0,173	0,173	0,173	1,877
Składki na FP i oraz FS	0,023	0,024	0,024	0,025	0,025	0,025	0,025	0,025	0,025	0,025	0,025	0,271
Razem	1,110	1,144	1,176	1,205	1,205	1,205	1,205	1,205	1,205	1,205	1,205	13,070

Koszty dotyczące wynagrodzeń wraz ze składkami zostały przeliczone średniorocznym wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ujętym w „Wytężnych dotyczących stosowania jednolitych

wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw”, następująco:

2026 r. – 103,8

2027 r. – 103,0

2028 r. – 102,8

Lata 2029-2036 – 102,5

Średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych z roku 2029 jest ostatnim ujętym w „Wytocznych...”, dlatego też na lata następne dane zostały przeliczone tym wskaźnikiem.

Podstawą wyliczenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na 2026 r. było przeciętne miesięczne wynagrodzenie z ustawy na 2025 r. dla GUS (12.409 zł) powiększone o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na rok 2026.

Dalsze wyjaśnienia

Zapewnienie terminowej i wysokojakościowej realizacji zadań nałożonych na GUS wymaga powierzenia prac wynikających z projektowanej ustawy pracownikom posiadającym niezbędną wiedzę ekspercką, wysokie kwalifikacje i doświadczenie nabyte podczas realizacji zarówno zadań statutowych, jak i projektów w ramach programów operacyjnych.

W tym celu zaplanowane prace zostaną powierzone pracownikom z grupy samodzielnych stanowisk. Według Sprawozdania Szefa Służby Cywilnej o stanie służby cywilnej i realizacji zadań tej służby w 2024 r. przeciętne wynagrodzenia całkowite w grupie samodzielnych stanowisk wynosiło w 2024 r. 12.578 zł. W świetle powyższej wartości, skalkulowane przez GUS średnie miesięczne wynagrodzenie na 1 etat łącznie z pochodnymi nie jest przeszacowane.

Należy podkreślić, że wysokość wynagrodzenia została ustalona na poziomie optymalnym – z jednej strony z zachowaniem zasady gospodarności środkami publicznymi, z drugiej natomiast mając na względzie konieczność uzyskania najwyższych efektów z poniesionych nakładów. Należy bowiem pamiętać, że realizacja powyższych zadań jest procesem długofalowym, w związku z czym wysokość szacowanych wynagrodzeń powinna być ustalona na poziomie gwarantującym stabilne zatrudnienie, bez konieczności poszukiwania w trakcie tego okresu nowych pracowników, co wiązałoby się z koniecznością ich wdrożenia w zagadnienia i mogłoby skutkować wydłużonym czasem realizacji zadań.

Biorąc pod uwagę przeciętne wynagrodzenia w urzędach centralnych (według Sprawozdania Szefa Służby Cywilnej o stanie służby cywilnej i o realizacji zadań tej służby w 2024 r.), GUS plasuje się na 19 miejscu (na 32 urzędy), z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem całkowitym na poziomie 11.591 zł. W efekcie, przeprowadzane nabory wielokrotnie kończą się nieobsadzeniem stanowiska. W roku 2024 na 105 przeprowadzonych naborów tylko 55 zakończyło się zatrudnieniem pracownika. Taka sytuacja, jak również fluktuacja kadr na poziomie 7,53% powoduje, że w GUS utrzymuje się wysoka liczba wakatów, a wszystkie zadania są rozłożone na obecnie zatrudnionych pracowników, którzy są zobowiązani do realizacji dodatkowych obowiązków.

Osoby zatrudnione na nowych etatach (osoby zaangażowane w działania dotyczące obsługi wniosków i udzielania pomocy wnioskującym podmiotom sektora publicznego) będą realizowały zróżnicowane zakresy obowiązków właściwego podmiotu wynikające z DGA oraz projektu ustawy. Niezbędne będzie zapewnienie obsługi wniosków o udzielenie pomocy, kierowanych do właściwego podmiotu we wszystkich kategoriach chronionych danych wymienionych w DGA. Środki na etaty będą rozdysponowane na zadania pracowników zatrudnionych na stanowiskach od specjalisty do radcy prawnego. Do zadań tych pracowników będzie należała m.in. rejestracja, analiza, wstępna weryfikacja wnioskowanego zakresu, pomoc w przygotowywaniu oferty lub decyzji odmownej. Niezbędne będzie także rozszerzenie zakresu obowiązków osób na stanowiskach głównych specjalistów lub konsultantów, których zadaniem będzie analiza zasobów chronionych danych, do których ma zostać udzielony dostęp, udział w przygotowaniu oferty dotyczącej wsparcia podmiotu sektora publicznego oraz przygotowanie danych do udzielenia dostępu z zastosowaniem procedur zapewniających ochronę danych.

W przypadku pozytywnej decyzji dotyczącej udzielenia pomocy zasadnicze zadania będą związane z anonimizacją i pseudonimizacją zbiorów danych. Środki mają dotyczyć także zadań związanych z utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania oraz zadań związanych z nadzorem nad bezpiecznym środowiskiem informatycznym do udzielania dostępu do chronionych danych, szczególnie

istotnych w sytuacji realnych zagrożeń dotyczących incydentów w cyberprzestrzeni.

Tytułem przykładu, w 2022 r. GUS realizował 3181 zamówień na dane statystyczne. Z tego 537 wniosków wymagało opracowania danych w formie sparametryzowanych zestawień. W 54 przypadkach wnioski zostały złożone przez jednostki naukowo-badawcze. Do ich obsługi w większości niezbędny był dodatkowy nakład pracy z uwagi na konieczność analizy zbiorów pod kątem zachowania tajemnicy statystycznej przy ewentualnym udostępnieniu nieidentyfikowalnych danych jednostkowych. Podobne potrzeby kadrowe (specjaliści) oraz techniczne będą niezbędne w przypadku udzielania pomocy podmiotom sektora publicznego w rozpatrywaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Działania dotyczące tego rodzaju zasobów wymagają szczególnych kompetencji osób zajmujących się np. anonimizacją i pseudonimizacją danych lub udzielaniem dostępu do danych w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania.

Działania dotyczące danych objętych tajemnicą statystyczną wymagają szczególnych kompetencji osób zajmujących się np. anonimizacją i pseudonimizacją danych, a także podjęcia odpowiednich środków ostrożności, szczególnie istotnych w sytuacji realnych zagrożeń dotyczących incydentów w cyberprzestrzeni.

Zgodnie z założeniami, zadania wynikające z roli właściwego podmiotu będą realizowane w różnych komórkach organizacyjnych Centrali GUS.

GUS, przygotowując się do wypełniania zadań wynikających z roli właściwego podmiotu, tj. realnego wspierania podmiotów sektora publicznego, przeanalizował posiadane uwarunkowania organizacyjno – techniczne i kadrowe, w efekcie wskazując na konieczność zwiększenia środków w ramach limitu na wynagrodzenia. Podjęcie przez GUS nowych zadań będzie wymagało wewnętrznych dostosowań organizacyjnych, zapewniających możliwość zaangażowania osób z odpowiednimi kompetencjami w realizację dodatkowych obowiązków, które nie wynikają z dotychczasowego zakresu odpowiedzialności służb statystyki publicznej.

Do wykonywania nowych zadań wynikających z DGA i projektowanej ustawy o zarządzaniu danymi nie ma potrzeby wyposażania stanowisk pracy, a ich realizacja, na obecnym etapie, oparta zostanie na posiadanym zapleczu technicznym. Biorąc pod uwagę postępujące zmiany technologiczne, w zależności od skali nowych zadań, w przyszłości prawdopodobna będzie także potrzeba wsparcia finansowego w zakresie infrastruktury IT.

Należy dodatkowo podkreślić, że prawodawca europejski wymaga od państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedniego przygotowania właściwego podmiotu do pełnienia nowych zadań. Zgodnie z art. 7 ust. 3 DGA: *„Właściwym podmiotom należy zapewnić odpowiednie zasoby prawne, finansowe, techniczne i ludzkie do wykonywania powierzonych im zadań, w tym niezbędną wiedzę techniczną, aby były w stanie przestrzegać odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego dotyczących systemów dostępu do kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 [DGA].”*

Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną jednak sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 58 – GUS, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych.

2) Dochody – właściwy podmiot (wpływ pośredni)

Źródłem ewentualnych dochodów budżetowych (budżet państwa/JST/pozostałe jednostki) generowanych przez właściwy podmiot mogą być opłaty, których możliwość pobierania dopuszczają przepisy DGA. Opłaty pobierać mogą wyłącznie podmioty sektora publicznego (nie właściwy podmiot), ale właściwy podmiot może mieć pośredni wpływ na ich wysokość. DGA i projektowana ustawa nie przewidują jednocześnie ewentualnego rozliczenia (przekazania części środków uzyskanych z opłaty) pomiędzy podmiotem sektora publicznego i właściwym podmiotem.

Zgodnie z art. 6 DGA podmioty sektora publicznego, rozpatrując wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, mogą pobierać opłaty za zezwolenie na ich ponowne wykorzystywanie. Opłaty pobierane przez podmiot sektora publicznego muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie i mogą obejmować koszty ponoszone przez podmiot sektora publicznego oraz przez właściwy podmiot (jeżeli udziela pomocy w rozpatrywaniu wniosku).

Koszty ponoszone przez właściwy podmiot mogą być związane np. z utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania albo też z anonimizacją lub innymi formami przygotowania chronionych danych. Każdorazowo właściwy podmiot, udzielając pomocy podmiotowi sektora publicznego, będzie mógł wyliczyć koszty jej udzielenia (zgodnie z art. 6 DGA). Następnie podmiot sektora publicznego uwzględni takie koszty w opłacie pobieranej od wnioskodawcy w związku z rozpatrywaniem wniosku. Wysokość ewentualnych opłat (generowanych pośrednio przez właściwy podmiot) będzie bardzo zróżnicowana (w zależności od indywidualnego przypadku) i będzie zależeć od wielu czynników, w szczególności od ogólnej liczby wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, liczby wniosków, w odniesieniu do których podmioty sektora publicznego zwrócą się o pomoc do właściwego podmiotu (kwestia przewidywanej skali składanych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych została szerzej omówiona w pkt 6.IV.B OSR), oraz przede wszystkim od zakresu samego wniosku oraz sposobu, w jaki udzielony zostanie dostęp do danych. Co istotne, właściwy podmiot może (nie musi) naliczyć koszty.

Z tego względu nie jest możliwe oszacowanie poziomu dochodów budżetowych z tytułu opłat generowanych pośrednio przez właściwy podmiot.

II. B. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem punktu informacyjnego (MC)

1) Wydatki - punkt informacyjny

Punkt informacyjny został już – w terminie przewidzianym w DGA – uruchomiony przez MC. Początkowo (wrzesień 2023 r. – kwiecień 2024 r.) punkt funkcjonował w oparciu o istniejące (standardowe) rozwiązania portalowe. MC podjęło prace polegające na budowie nowej funkcjonalności w portalu, która byłaby dedykowana wyłącznie dla pojedynczego punktu informacyjnego. Obecnie punkt informacyjny jest prowadzony w specjalnej, wydzielonej części portalu.

Bieżące koszty utrzymania punktu informacyjnego oraz ewentualne koszty jego dalszego rozwoju będą stanowiły element kosztów utrzymania całego portalu dane.gov.pl (punkt informacyjny jako integralna część portalu, jedna z funkcjonalności portalu). Jest to rozwiązanie optymalne pod względem efektywności i oszczędności.

2) Dochody – punkt informacyjny

Nie przewiduje się dochodów.

III. B. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem organu odwoławczego (MC)

1) Wydatki – organ odwoławczy

DGA nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek zapewnienia środka zaskarżenia w odniesieniu do decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych. Taki środek zaskarżenia musi obejmować możliwość kontroli przez bezstronny podmiot posiadający odpowiednią wiedzę fachową – np. krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z RODO lub krajowy organ sądowy.

W związku z tym, projektowana ustawa wprowadza jeden organ odwoławczy od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych (przepisy szczególne w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej). Organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez niemal wszystkie podmioty sektora publicznego (tj. kiedy od decyzji przysługuje odwołanie) będzie MC. W przypadku decyzji, na które nie służy odwołanie (np. decyzji wydanej przez innego ministra), zastosowanie znajdować będą nadal przepisy ogólne (KPA) – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Projektowana ustawa, co do zasady, nie spowoduje automatycznego zwiększenia wydatków po stronie MC w związku z realizacją nowych zadań organu odwoławczego. Wydatki te będą bezpośrednio związane z liczbą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych kierowanych do poszczególnych podmiotów sektora publicznego oraz podejmowanymi przez te podmioty decyzjami o udzieleniu lub odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania. Szacujemy, że ogólna liczba składanych wniosków będzie mała lub bardzo mała (zob. szerzej pkt 6.IV.B). Wpłynie to również na liczbę odwołań składanych do MC.

Zaznaczyć trzeba, że projektowana ustawa zakłada wydawanie decyzji administracyjnych jedynie w przypadku odmowy udzielenia dostępu do chronionych danych. Zatem szacując skalę odwołań, należy wziąć pod uwagę nie tylko liczbę wniosków o ponowne wykorzystywanie, ale przede wszystkim procentowy udział odmów (w drodze decyzji) w ogólnej liczbie prowadzonych spraw. Skalę odmów w drodze decyzji (w ogólnej liczbie wniosków) szacujemy na niskim lub średnim poziomie. Podstawę tych szacunków stanowi m.in. analiza danych dotyczących liczby decyzji administracyjnych dotyczących ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (w tym m.in. decyzji odmawiających przekazania informacji) wydawanych na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych oraz liczba odwołań od takich decyzji. Procedura rozpatrywania wniosków na podstawie ustawy o otwartych danych oraz DGA i projektowanej ustawy jest do pewnego stopnia podobna. Organem odwoławczym jest również MC. Wyniki badania przeprowadzonego w lutym i marcu 2023 r. przez MC (zob. szerzej pkt 6.IV.B OSR) wykazały, że ogólna liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego składanych na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych jest bardzo mała. Tylko 5,5% podmiotów wskazała, że od wejścia w życie ustawy (czyli od 8 grudnia 2021 r.) rozpatrywała wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Jest to zatem bardzo mała skala. Ponadto tylko jeden na dziesięć podmiotów (9,6%) spośród tych, które rozpatrywały wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego potwierdził, że od wejścia w życie ustawy o otwartych danych wydał decyzję na podstawie jej przepisów. Wyniki badania pokrywają się z danymi dotyczącymi liczby odwołań skierowanych do MC jako organu odwoławczego. Od dnia wejścia w życie ustawy o otwartych danych (8 grudnia 2021 r.) do MC złożonych zostało 29 odwołań, przy czym spośród tej liczby tylko w 6 przypadkach MC wydał decyzję w drugiej instancji (stan na 25.08.2025 r.). W pozostałych sprawach wydane zostało postanowienie o stwierdzeniu niedopuszczalności wniesienia odwołania lub sprawę przekazano zgodnie z właściwością do innego organu.

Przytoczone dane stanowią podstawę szacunków, zgodnie z którymi przewidujemy, że ogólna liczba odwołań składanych do MC będzie mała lub bardzo mała. W związku z tym wydatki związane z pełnieniem przez MC funkcji organu odwoławczego będą małe lub bardzo małe i nie spowodują skutków finansowych dla budżetu państwa, polegających na zwiększeniu wydatków. Nowe zadanie zostanie sfinansowane w ramach już dostępnych środków budżetowych (budżet państwa, cz. 27 – Informatyzacja).

2) Dochody – organ odwoławczy

Nie przewiduje się dochodów.

IV. B. Wydatki i dochody związane z obsługą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (podmioty sektora publicznego)

1) Wydatki – podmioty sektora publicznego

Wydatki podmiotów sektora publicznego będą związane z obsługą wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych i będą obejmować koszty administracyjne związane z procedowaniem wniosków oraz ewentualnie koszty, o których mowa w art. 6 DGA. Projektowana ustawa co do zasady nie spowoduje automatycznego zwiększenia wydatków po stronie podmiotów sektora publicznego rozpatrujących wnioski. Poziom ewentualnych wydatków będzie zróżnicowany. Wpływ na poziom wydatków będą miały następujące czynniki:

- a) liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych złożonych do danego podmiotu sektora publicznego,
- b) sposób rozpatrzenia wniosku, tj. udzielenie lub odmowa udzielenia dostępu do chronionych danych przez podmiot sektora publicznego,
- c) zakres wniosku oraz sposób, w jaki udzielony zostanie dostęp do chronionych danych,
- d) skorzystanie przez podmiot sektora publicznego z pomocy właściwego podmiotu.

Ad. a) liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych złożonych do danego podmiotu sektora publicznego (prognoza)

Kluczowym czynnikiem (determinującymi dalsze wydatki) będzie ogólna liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Prognozuje się, że w najbliższych latach liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie mała lub bardzo mała. Prognozę opracowano na podstawie następujących czynników/przesłanek oraz danych:

- **konkurencyjność innych form dostępu do danych**

Przepisy wprowadzone w rozdziale II DGA nie są jedynymi, które umożliwiają dostęp do danych. W Europejskiej Strategii w zakresie Danych przewidziano (obok horyzontalnego DGA) 9 sektorowych przestrzeni danych. Przykładem są m.in. przepisy dla przestrzeni danych zdrowotnych, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/327 z dnia 11 lutego 2025 r. w sprawie europejskiej przestrzeni danych dotyczących zdrowia oraz zmiany dyrektywy 2011/24/UE i rozporządzenia (UE) 2024/2847, w którym uregulowano m.in. wtórne wykorzystywanie elektronicznych danych dotyczących zdrowia. Ponadto istnieją również sektorowe przepisy prawa krajowego zapewniające dostęp do niektórych danych. Tytułem przykładu, ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności zawiera przepisy stanowiące podstawę do udostępnienia danych z rejestru PESEL oraz rejestrów mieszkańców jednostkom organizacyjnym w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publicznej, jeżeli po wykorzystaniu dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli ustalić tożsamości osób, których dane dotyczą. W niektórych przypadkach potencjalny użytkownik będzie mógł zatem wybrać dogodną dla siebie podstawę dostępu do danych.

• **niska efektywność procedury dostępu do danych uregulowanej w DGA i wynikające z tego małe zainteresowanie użytkowników tą formą dostępu do danych**

Istotne dla liczby ewentualnych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych składanych na podstawie rozdziału II DGA może być zainteresowanie użytkowników (zwłaszcza z sektora IT) przewidzianą w rozporządzeniu procedurą pozyskiwania danych. Czynnikiem wpływającym na zainteresowanie użytkowników samą procedurą wnioskową, może być postrzeganie takiego kanału dostępu do danych przez pryzmat jego stosunkowo niskiej efektywności (zwłaszcza w przypadku niektórych kategorii danych). Przy czym przez efektywność należy tutaj rozumieć relację nakładów wnioskodawcy (nakładów organizacyjnych, finansowych) związanych z wnioskiem oraz oczekiwanych przez niego rezultatów zainicjowanej procedury (uzyskanie dostępu do pożądanых zasobów danych i możliwości ich dalszego wykorzystania). Potencjalne rezultaty wniosku w postaci pozyskanych danych mogą nie być dla wnioskodawcy zadowalające. Jedną z przesłanek warunkujących możliwość ponownego wykorzystywania chronionych danych w trybie przewidzianym w rozdziale II DGA jest uzyskanie od osób, których dane dotyczą lub posiadaczy danych odpowiednio zgody lub pozwolenia. Poziom gotowości osób, których dane dotyczą (dane osobowe) lub posiadaczy danych (dane nieosobowe) do dzielenia się danymi będzie się zatem w sposób istotny przekładać na ogólny wolumen chronionych danych dostępnych do ponownego wykorzystywania.

Tytułem przykładu, w przypadku, kiedy wniosek dotyczyć będzie danych osobowych, ostateczna decyzja o udzielenie dostępu do takich danych (np. w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania) będzie zależała nie tylko od spełnienia szeregu wymogów prawnych, technicznych i finansowych, ale w większości przypadków przede wszystkim od tego, czy osoby, których dane dotyczą wyrażą zgodę na przetwarzanie ich danych. Brak takiej zgody albo uniemożliwi w ogóle udzielenie dostępu do danych, albo zdecydowanie ograniczy wolumen danych, do których będzie można udzielić dostępu (np. zgodę wyrazi kilka procent osób, których dane dotyczą). Spełnienie wszystkich wymogów prawnych i technicznych oraz poniesione nakłady finansowe (np. opłata, o której mowa w art. 6 DGA) nie będą gwarantować wnioskodawcy sukcesu, tj. pozyskania dostępu do pożądanых danych. Brak pewności co do uzyskania zgód, osób których dane dotyczą może być dla potencjalnego użytkownika (wnioskodawcy) kluczowym czynnikiem wpływającym na ocenę niskiej efektywności postępowania uregulowanego w rozdziale II DGA. Będzie to pośrednio wpływać na mniejsze zainteresowanie takim kanałem dostępu do danych.

Ogólne zainteresowanie dzieleniem się danymi (zarówno osobowymi jak i nieosobowymi) nie jest wysokie. W grudniu 2020 r. opublikowany został raport Polskiego Instytutu Ekonomicznego „Czy chcemy dzielić się prywatnymi danymi?” przygotowany we współpracy z Fundacją InStrat oraz Centrum Cyfrowym. Celem badania była odpowiedź na pytanie o gotowość Polaków do udostępniania swoich danych na potrzeby programów publicznych. Przedstawione w raporcie wyniki wskazały, że mniej niż połowa respondentów deklaruje taką gotowość. Autorzy badania przytoczyli również wyniki badania Eurobarometru (2019 r.), które wskazują, że tylko 30% Polaków podzieliłoby się swoimi danymi w celu poprawy usług w obszarze ochrony zdrowia. Podkreślono przy tym, że jest to jeden z najniższych wyników w UE. W lipcu 2023 r. Polski Instytut Ekonomiczny opublikował kolejne badanie „Czy Polacy chętnie dzielą się prywatnymi danymi?”, w którym wykazano, że skłonność Polaków do dzielenia się swoimi danymi rośnie. Jak podkreślono w raporcie, prawie 70% respondentów deklaruowało chęć dzielenia się swoimi danymi

w przypadku otrzymania korzyści społecznej. W ciągu kilku lat nastąpił zatem widoczny wzrost gotowości do dzielenia się danymi. Badanie wykazało jednak wzrost gotowości do dzielenia się danymi, ale dla celów interesu ogólnego/publicznego/społecznego. W takim przypadku, ze zrozumiałych względów, chęć udostępnienia swoich danych jest większa. Należy założyć, że inne cele przetwarzania danych (np. komercyjne) nie będą skłaniać w tak dużym stopniu do wyrażenia zgody. Procedura rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych na podstawie przepisów rozdziału II DGA jest adresowana przede wszystkim do sektora prywatnego – chodzi o możliwość wykorzystywania chronionych danych publicznych (znajdujących się w posiadaniu sektora publicznego) m.in. do celów komercyjnych, badawczych. Takie przetwarzanie nie musi (i często nie będzie) wiązać się z bezpośrednimi korzyściami społecznymi/publicznymi, bowiem dane mogą być wykorzystywane, np. w budowie nowych rozwiązań IT, analizach, aplikacjach o charakterze komercyjnym lub dla własnych potrzeb. W związku z tym skłonność do wyrażania zgód na przetwarzanie danych przez osoby, których dane dotyczą (do takich celów), może być znacząca niższa.

- **brak wniosków po rozpoczęciu stosowania DGA**

Zgodnie z przepisami DGA wnioski o ponowne wykorzystywanie chronionych danych składa się za pośrednictwem punktu informacyjnego. Punkt informacyjny przekazuje następnie wniosek do rozpatrzenia dysponentowi danych. Od rozpoczęcia stosowania przepisów DGA, tj. od dnia 24 września 2023 r. do punktu informacyjnego prowadzonego przez MC nie wpłynął żaden wniosek.

- **dane dotyczące wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego rozpatrywanych na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych**

Podstawową regulacją zapewniającą możliwość ponownego wykorzystywania szeroko rozumianych danych publicznych jest ustawa o otwartych danych (przedmiotowa ustawa implementuje dyrektywę w sprawie otwartych danych). DGA reguluje dostęp do chronionych danych, które są wyłączone z zakresu dyrektywy w sprawie otwartych danych (a zatem również ustawy), lub których ponowne wykorzystywanie w ramach jej przepisów jest ograniczone. Przewidując skalę wniosków o ponowne wykorzystywanie, które mogą być składane na podstawie przepisów rozdziału II DGA, można więc posiłkować się statystyką spraw prowadzonych na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych.

MC (do 30 kwietnia 2023 r. Cyfryzacja w KPRM) przeprowadziło badanie podmiotów sektora publicznego w Polsce dotyczące stosowania przepisów ustawy o otwartych danych. Badanie przeprowadzono w terminie od 13 lutego do 8 marca 2023 r. Było ono jednym z elementów procesu ewaluacji ustawy. Wyniki badania przedstawione w raporcie „Ustawa o otwartych danych w opinii sektora publicznego” pokazują, jak podmioty publiczne realizują politykę otwartości danych, i jak faktycznie wygląda udostępnianie przez nich danych. Badanie realizowane było w różnego rodzaju jednostkach sektora publicznego: jednostki administracji rządowej (zarówno centralnej, jak i terenowej); instytucje centralne (Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta RP); jednostki samorządu terytorialnego wszystkich szczebli; sądy powszechne wszystkich szczebli, sądy administracyjne. W sumie do udziału w badaniu zaproszono 2593 podmioty. Odpowiedzi na ankietę udzieliło 1317 jednostek. W odniesieniu do omawianego zagadnienia istotne jest, że pytania w ankiecie dotyczyły również rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Wyniki badania wykazały, że ogólna liczba wniosków składanych na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych jest bardzo mała. Tylko 5,5% podmiotów wskazała, że od wejścia w życie ustawy (czyli od dnia 8 grudnia 2021 r.) rozpatrywała wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Jest to zatem bardzo mała skala.

Dane wskazują, że tryb wnioskowy uzyskiwania informacji sektora publicznego nie jest popularny wśród użytkowników. Tym samym należy prognozować, że liczba wniosków składanych w nowym trybie przywidywanym w rozdziale II DGA będzie albo podobna, albo jeszcze mniejsza. Mniejsza liczba wniosków może wynikać z faktu, że procedura przewidziana w DGA stawia większe wymagania wnioskodawcom ze względu na charakter, sposób, tryb, warunki oraz koszty dostępu do danych. Większe wymagania są związane z rodzajem danych – chronione dane, a nie dane otwarte. Z procedury tej w dużej mierze korzystać będą podmioty profesjonalne. Czynniki te będą zmniejszać liczbę potencjalnych wniosków.

- **rozproszony sposób rozpatrywania wniosków**

Przewidywania dotyczące małej lub bardzo małej liczby wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych składanych na podstawie przepisów rozdziału II DGA (w wymiarze ogólnym) uzupełnić należy o fakt, że ogólna liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie rozłożona będzie na

poszczególnych dysponentów danych. Podobnie bowiem, jak w przypadku regulacji przewidzianej w ustawie o otwartych danych mechanizm pozyskiwania danych do celów ponownego wykorzystywania będzie rozproszony. Wnioski rozpatrywać będą poszczególni dysponenci danych (czyli podmioty sektora publicznego będące w posiadaniu chronionych danych).

Ad. b) udzielenie lub odmowa udzielenia dostępu od chronionych danych przez podmiot sektora publicznego

Czynnikiem, który będzie wpływał na poziom wydatków podmiotu sektora publicznego będzie to, czy udzieli dostępu do chronionych danych (pierwszym krokiem będzie przedstawienie wnioskodawcy oferty udzielenia dostępu), czy też odmówi, w drodze decyzji administracyjnej, udzielenia dostępu. W pierwszym przypadku wydatki ponoszone przez podmiot sektora publicznego będą uzależnione od tego, czy ostatecznie wnioskodawca przyjmie ofertę. Dopiero po przyjęciu oferty podmiot sektora publicznego będzie mógł udzielić dostępu do chronionych danych. Udzielenie dostępu do danych będzie wiązać się z wydatkami po stronie podmiotu sektora publicznego (np. wydatki związane z udzieleniem dostępu do danych w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania). Wydatki podmiotu sektora publicznego będą zdecydowanie niższe (lub wydatków nie będzie) w drugim przypadku, tj. wówczas, kiedy podmiot sektora publicznego odmówi, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do chronionych danych.

Ad. c) zakres wniosku oraz sposób w jaki udzielony zostanie dostęp do chronionych danych

Wpływ na wysokość wydatków ponoszonych przez podmiot sektora publicznego będzie miał zakres samego wniosku oraz jego złożoność (np. rodzaj danych, wielkość zbiorów danych, cele ponownego wykorzystywania). Istotny będzie również sposób udzielenia dostępu do danych (np. anonimizacja danych, dostęp do danych w bezpiecznym środowisku przetwarzania). Dlatego nie jest możliwe oszacowanie z góry, ile średnio może kosztować obsługa jednego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Koszty udzielenia pomocy będą zawsze kalkulowane indywidualnie i będą zależeć od szeregu czynników.

Ad. d) skorzystanie przez podmiot sektora publicznego z pomocy właściwego podmiotu

Podmioty sektora publicznego mogą (nie muszą) skorzystać z pomocy właściwego podmiotu podczas rozpatrywania wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Każdy podmiot sektora publicznego, który uzna, że taka pomoc jest mu niezbędna, będzie mógł zwrócić się z wnioskiem o jej udzielenie. Właściwy podmiot po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie pomocy przedstawi podmiotowi sektora publicznego informację o sposobie i zakresie udzielenia pomocy albo poinformuje podmiot sektora publicznego o braku możliwości jej udzielenia. W przypadku udzielenia pomocy część wydatków związanych z udzieleniem dostępu do chronionych danych zostanie pokryta przez właściwy podmiot (np. wydatki związane z udzieleniem dostępu do danych w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania). Ostateczne wydatki podmiotu sektora publicznego będą uzależnione od tego czy skorzysta z pomocy właściwego podmiotu a także od zakresu tej pomocy (z podziału zadań pomiędzy podmiotem sektora publicznego a właściwym podmiotem).

Podsumowanie (dotyczące wydatków podmiotów sektora publicznego)

Szacunkowa liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych składanych na podstawie przepisów rozdziału II DGA będzie mała lub bardzo mała. Dodatkowe obciążenie administracyjne związane z obsługą tego rodzaju spraw będzie zatem znikome. Tym samym nie zachodzi konieczność zwiększania zatrudnienia w podmiotach sektora publicznego. Rozpatrywaniem wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych w trybie rozdziału II DGA, z uwagi na tożsamą tematykę i małą lub bardzo małą liczbę nowych spraw generowanych na podstawie przepisów DGA, zajmować mogą się te same komórki organizacyjne podmiotów sektora publicznego, które już obecnie rozpatrują wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego składane na podstawie ustawy o otwartych danych. Rozwiązania takie zostało również zastosowane przez MC w zakresie pełnienia funkcji organu odwoławczego. MC planuje, że nowe zadania organu odwoławczego na gruncie rozdziału II DGA będą wykonywane w ramach tej samej struktury organizacyjnej (bez zwiększania wydatków), w ramach której obsługiwane są odwołania składane do MC pełniącego funkcję organu odwoławczego na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych.

Tym samym wydatki związane z rozpatrywaniem wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będą małe lub bardzo małe i nie spowodują skutków finansowych dla budżetu

państwa/JST/pozostałych jednostek, polegających na zwiększeniu wydatków. Nowe zadanie zostanie sfinansowane w ramach już dostępnych środków podmiotów sektora publicznego.

2) Dochody – podmioty sektora publicznego

Źródłem ewentualnych dochodów budżetowych (budżet państwa/JST/pozostałe jednostki) generowanych przez podmioty sektora publicznego mogą być opłaty, których możliwość pobierania dopuszczają przepisy DGA. Zgodnie z art. 6 DGA podmioty sektora publicznego, rozpatrując wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, mogą pobierać opłaty za zezwolenie na ich ponowne wykorzystywanie. Opłaty pobierane przez podmiot sektora publicznego muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji. Opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, tj. kosztów związanych z:

- powielaniem, dostarczaniem i rozpowszechnianiem danych,
- weryfikacją praw,
- anonimizacją lub innymi formami przygotowania danych osobowych i danych poufnych ze względów handlowych, jak przewidziano w art. 5 ust. 3 DGA,
- utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania,
- nabywaniem przez osoby trzecie spoza sektora publicznego prawa do zezwalania na ponowne wykorzystywanie zgodnie z rozdziałem II DGA,
- udzielaniem pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwolenia posiadaczy danych, w przypadku gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy.

Każdorazowo podmiot sektora publicznego, rozpatrując wniosek, będzie mógł wyliczyć koszty i pobrać opłatę od wnioskodawcy. Poziom ewentualnych opłat może być bardzo zróżnicowany (w zależności od przypadku) i będzie zależał od wielu zmiennych czynników. Istotne jest również to, że podmiot sektora publicznego może w ogóle nie nałożyć opłaty. Dlatego oszacowanie poziomu ewentualnych dochodów budżetowych z tytułu opłat nie jest możliwe.

W pierwszej kolejności wpływ na wysokość dochodów budżetowych pochodzących z opłat będzie miała ogólna liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (kwestia przewidywanej skali wniosków została szerzej omówiona w pkt 6.IV.B.1 OSR). Dalej, istotna będzie liczba wniosków na podstawie których udzielony zostanie dostęp do danych. Opłaty pobiera się bowiem w związku z udzieleniem dostępu do danych, a nie samym rozpatrzeniem wniosku. Kolejno, na poziom ewentualnych kosztów i pobieranych opłat będzie miał wpływ sposób, w jaki dostęp do danych zostanie udzielony. W inny sposób będą kształtować się koszty i opłaty w przypadku udzielenia dostępu do danych w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania, a inaczej, kiedy podmiot sektora publicznego będzie dokonywał procesu anonimizacji chronionych danych.

Proces, który może (nie musi) zakończyć się nałożeniem opłaty, składa się z wielu etapów i decyzji, których wyników nie można przewidzieć. Z tego względu nie jest możliwe oszacowanie poziomu ewentualnych dochodów budżetowych z tytułu opłat.

Szacując poziom ewentualnych dochodów budżetowych z tytułu opłat można oprzeć się jedynie na wspomnianych wyżej danych dotyczących przewidywanej skali składanych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Liczba wniosków stanowi punkt wyjścia do oszacowania wysokości potencjalnych opłat. Pozostałe czynniki (występujące w procesie rozpatrywania wniosków – przede wszystkim sposób rozpatrzenia wniosku oraz sposób udzielenia dostępu do danych) są zmienne i niemożliwe do przewidzenia. Liczbę składanych wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych oceniamy jako małą lub bardzo małą (zob. szerzej pkt 6.IV.B.1 OSR).

Innymi danymi, które mogą zostać pośrednio wykorzystane w szacowaniu, są dane dotyczące opłat pobieranych na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych (jedyna porównywalna regulacja – podobna procedura). MC (do 30 kwietnia 2023 r. Cyfryzacja w KPRM) przeprowadziło badanie podmiotów sektora publicznego w Polsce dotyczące stosowania przepisów ustawy o otwartych danych. Badanie przeprowadzono w terminie od 13 lutego do 8 marca 2023 r. Było ono jednym z elementów procesu ewaluacji ustawy. Wyniki badania zostały przedstawione w raporcie „Ustawa o otwartych danych w opinii sektora publicznego” (wyniki pokazują jak podmioty publiczne realizują politykę otwartości danych). W ramach badania zapytano podmioty sektora publicznego, czy od wejścia w życie ustawy o otwartych

danych pobierały opłaty za przekazanie (na wniosek) informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania. Wyniki badania wykazały, że nie było ani jednego przypadku pobierania takich opłat. Procedura przekazywania danych na wniosek przewidziana w ustawie o otwartych danych nie jest tożsama z procedurą udzielania dostępu do danych, którą reguluje DGA. Występują jednak pewne podobieństwa. Dotyczą one przede wszystkim sposobu wyliczania opłaty. Dzięki temu możliwe jest zidentyfikowanie pewnych tendencji w zakresie pobierania opłat, które mogą pojawić się w przypadku stosowania DGA.

Mając na uwadze te informacje i dane przewiduje się, że wysokość szacunkowych dochodów z tytułu opłat będzie znikoma i nie będzie miała większego znaczenia w budżecie państwa/JST/innych jednostek. Jednocześnie jednak wskazanie konkretnych kwot nie jest możliwe. Konkretnie wartości liczbowe byłyby niewiarygodne i niemiarodajne, ponieważ z jednej strony brakuje danych, z drugiej zaś w procesie nakładania opłat występuje zbyt dużo zmiennych. Wpływ na to mają następujące czynniki:

- przewidywana mała lub bardzo mała liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (zob. szerzej pkt 6.IV.B.1 OSR),
- duża liczba zmiennych czynników występujących w procesie rozpatrywania wniosków,
- ograniczona przepisami DGA liczba przypadków, w których można nałożyć opłatę,
- występujące na gruncie przepisów ustawy o otwartych danych (jedyna porównywalna regulacja) tendencja do nienakładania opłat (w praktyce brak opłat),
- rozwiązania wprowadzane przez DGA stanowią nowość, tym samym brak danych historycznych dla tej regulacji.

V. B. Wydatki i dochody związane z wyznaczeniem i funkcjonowaniem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich (Prezes UODO)

1) Wydatki – organ właściwy

Wyjaśnienie wstępne

Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 10 – UODO, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych.

Dalsze wyjaśnienia

a) Pełnienie funkcji organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych

Głównym zadaniem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych jest przyjmowanie zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych chcących świadczyć swoje usługi na terenie Unii Europejskiej. Z kolei zadaniem organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych jest rejestrowanie uznanych organizacji altruizmu danych. W obu przypadkach organ będzie monitorował i nadzorował wskazane podmioty pod kątem zgodności ich działań z wymogami określonymi w rozporządzeniu. Zgodnie z DGA organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych powinny mieć do dyspozycji odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne do wykonywania powierzonych im zadań. Organy te są zobowiązane do współpracy i wymiany informacji z organami ochrony danych, organami ochrony konkurencji, organami odpowiedzialnymi za cyberbezpieczeństwo oraz innymi odpowiednimi organami sektorowymi, a także z Komisją Europejską i swoimi odpowiednikami z innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Ponadto przedstawiciele organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych zasiadać będą w Europejskiej Radzie ds. Innowacji w zakresie Danych. Zadaniem Rady będzie zapewnienie jednolitego stosowania przepisów rozporządzenia oraz doradzanie Komisji Europejskiej w kwestiach dotyczących interoperacyjności i standaryzacji.

Poziom wydatków organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych oraz organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych będzie bezpośrednio związany z poziomem zainteresowania wykonywaniem usług pośrednictwa danych oraz usług altruizmu danych wchodzących w zakres regulacji DGA. Prognozujemy, że w okresie krótko- i średniookresowym zainteresowanie prowadzeniem tego rodzaju usług będzie małe lub bardzo małe. Wynika to z dwóch głównych przesłanek:

- **poziom społecznej gotowości do dzielenia się danymi**

Poziom gotowości do dzielenia się danymi w Polsce nie jest wysoki. W grudniu 2020 r. opublikowany został raport Polskiego Instytutu Ekonomicznego „Czy chcemy dzielić się prywatnymi danymi?” przygotowany we współpracy z Fundacją InStrat oraz Centrum Cyfrowym. Celem badania była odpowiedź na pytanie o gotowość Polaków do udostępniania swoich danych na potrzeby programów publicznych. Przedstawione w raporcie wyniki wskazały, że mniej niż połowa respondentów deklaruje taką gotowość. Autorzy badania przytoczyli również wyniki europejskiego badania Eurobarometru (2019 r.), które wskazują, że tylko 30% Polaków podzieliłoby się swoimi danymi w celu poprawy usług w obszarze ochrony zdrowia. Podkreślono przy tym, że jest to jeden z najniższych wyników w Unii Europejskiej. W lipcu 2023 r. Polski Instytut Ekonomiczny opublikował kolejne badanie „Czy Polacy chętnie dzielą się prywatnymi danymi?”, w którym wykazano, że skłonność Polaków do dzielenia się swoimi danymi rośnie. Jak podkreślono w raporcie prawie 70% respondentów deklaruowało chęć dzielenia się swoimi danymi w przypadku otrzymania korzyści społecznej. W ciągu kilku lat nastąpił zatem widoczny wzrost gotowości do dzielenia się danymi. Należy mieć jednak na uwadze fakt, że badanie wykazało wzrost gotowości do dzielenia się danymi dla celów interesu ogólnego/publicznego/społecznego. W takim przypadku, ze zrozumiałych względów, chęć udostępnienia swoich danych jest większa. Poziom zainteresowania dzieleniem się danymi może w sposób istotny przekładać się na ogólny wolumen danych osobowych i nieosobowych, które zasilać będą instrumenty powstałe w ramach usług pośrednictwa danych i altruizmu danych. Przełożyć może się to na małą liczbę rejestrujących się dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacji altruizmu danych. Jednocześnie wydatki, jakie będzie ponosił organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, w istotnej mierze będą uzależnione od aktywności na rynku i liczby podmiotów zainteresowanych tego typu działalnością.

- **dane z Polski i innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące zainteresowania regulacjami rozdziału III i IV DGA**

Od rozpoczęcia stosowania przepisów DGA (od dnia 24 września 2023 r.) MC nie odnotował zainteresowania ze strony potencjalnych dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacji altruizmu danych. Podobna sytuacja ma miejsce również w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. W całej Unii Europejskiej zarejestrowano do tej pory jedynie 24 dostawców usług pośrednictwa danych (Belgia x 2; Finlandia x 2; Francja x 9; Węgry x 1; Holandia x 8; Szwecja x 2) oraz 3 organizacje altruizmu danych (Hiszpania x 1; Belgia x 2) (stan na 25.08.2025 r.).

b) Pełnienie funkcji organu nakładającego kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich

Prezes UODO będzie nakładał kary w przypadku wystąpienia naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA. Zgodnie z rozporządzeniem takie kary mogą być nakładane na podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA, dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych.

Prognozujemy, że przypadków, w których będzie konieczne nałożenie tego rodzaju kar, będzie mało lub bardzo mało. Wynika to z dwóch głównych przesłanek:

- **poziom zainteresowania wykonywaniem usług pośrednictwa danych oraz usług altruizmu danych wchodzących w zakres regulacji DGA**

Kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich nakładane będą m.in. na dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych. Prognozujemy, że w okresie krótko- i średniookresowym zainteresowanie prowadzeniem tego rodzaju usług będzie małe lub bardzo małe (zob. szerzej lit. a). Mała liczba tego typu podmiotów działających na rynku będzie się przekładać na bardzo małą liczbę przypadków, w których dochodzić będzie do (ewentualnego) naruszenia (przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych) przepisów DGA dotyczących transferu danych nieosobowych państw trzecich.

- **liczba udzielonych dostępów do chronionych danych**

Kary za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich nakładane będą m.in. na podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania chronionych danych na podstawie rozdziału II DGA. Prognozujemy, że liczba wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych

danych składanych na podstawie przepisów rozdziału II DGA będzie mała lub bardzo mała (zob. szerzej pkt 6.IV.B). Jeszcze mniejsza będzie liczba wniosków, które rozpatrzone zostaną w sposób pozytywny (tj. podmiot sektora publicznego udzieli dostępu do chronionych danych). Liczba podmiotów, którym udzielono dostępu do chronionych danych będzie zatem bardzo mała. Będzie się to przekładać na bardzo małą liczbę przypadków, w których dochodzić będzie do (ewentualnego) naruszenia (przez podmioty, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania chronionych danych na podstawie rozdziału II DGA) przepisów rozporządzenia dotyczących transferu danych nieosobowych do państw trzecich.

Podsumowanie lit. a i b

Niezależnie od powyższego, Prezes UODO musi być przygotowany do realizacji powierzonych mu zadań. W tym celu konieczne jest podjęcie pewnych działań zapewniających gotowość organizacyjną, techniczną oraz finansową do obsługi dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznanych organizacji altruizmu danych, pełnienia funkcji nadzoru i monitoringu względem tych podmiotów, a także nakładania ewentualnych kar za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich.

Zgodnie z wyliczeniami UODO wydatki związane z zapewnieniem gotowości organu do realizacji nowych zadań są związane z koniecznością utworzenia 45 nowych etatów do obsługi tych zadań w perspektywie do 2035 r. W 2025 r. utworzonych zostanie 15 etatów (środki zostały już zabezpieczone w budżecie). W latach 2026–2035 UODO przewiduje coroczny wzrost etatów o 3. Osiągnięcie wymaganych 45 etatów zaplanowano na 2035 r.

Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań

Założenia/dane UODO

Liczba dni roboczych w roku – 252

Liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7

Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26

Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10

Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7

Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1463

Roczna pracochłonność zadań obszaru – 60 tys. godz.

Wyliczona liczba personelu – 45 (docelowa w 2035 r.)

Minimalna liczba etatów personelu – 45 (docelowa w 2035 r.)

Wykaz najważniejszych zadań:

Funkcja organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych:

- przyjmowanie zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych – 1150 godz./rok, prognozowana liczba zgłoszeń – 100/rok,
- wydawanie standardowych oświadczeń oraz potwierdzeń, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 8 i 9 DGA – 450 godz./rok, prognozowana liczba wniosków o wydanie standardowych oświadczeń oraz potwierdzeń – 150/rok,
- prowadzenie monitoringu oraz postępowań nadzorczych, w tym nakładanie środków i kar, o których mowa w art. 14 i art. 34 DGA – 14550 godz./rok, prognozowana liczba spraw – 310/rok,
- przyjmowanie i rozpatrywanie skarg, o których mowa w art. 27 DGA – 5500 godz./rok, prognozowana liczba skarg – 375/rok,
- współpraca z innymi organami i KE – 1850 godz./rok. prognozowana liczba zadań wymagających podjęcia współpracy – 450/rok,

Funkcja organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych:

- rejestracja organizacji altruizmu danych – 1550 godz./rok, prognozowana liczba wniosków o rejestrację – 100/rok,
- prowadzenie publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 DGA – 1550 godz./rok prognozowana liczba spraw związanych z prowadzeniem rejestru (np. aktualizacja rejestru) – 100/rok,
- analiza rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 20 ust. 2 DGA – 1550 godz./rok,

- prognozowana liczba sprawozdań – 100/rok,
- prowadzenie monitoringu i postępowań nadzorczych, w tym nakładanie środków i kar, o których mowa w art. 24 i art. 34 DGA– 14550 godz./rok,
prognozowana liczba spraw – 310/rok,
- przyjmowanie i rozpatrywanie skarg, o których mowa w art. 27 DGA– 5500 godz./rok,
prognozowana liczba skarg – 375/rok,
- współpraca z innymi organami i KE – 1850 godz./rok.
prognozowana liczba zadań wymagających podjęcia współpracy – 450/rok.

Zadanie wspólne dla obu funkcji:

- uczestnictwo w pracach Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych – 3750 godz./rok,
prognozowana liczba posiedzeń – 11/rok,
- wsparcie informatyczne użytkowników wykonujących zadania wynikające z DGA (w tym: helpdesk, zarządzanie obiegiem kart dostępowych do systemu kontroli dostępu fizycznego, przyznawanie i odbieranie uprawnień, obsługa incydentów bezpieczeństwa, wdrożenie systemów wspierających zadania z DGA) – 2200 godz./rok,
prognozowana liczba spraw – 280/rok,
- administrowanie systemami służącymi do wykonywania zadań – 730 godz./rok,
- odpowiedzi na zapytania prawne dotyczące DGA – 3000 godz./rok.
prognozowana liczba zapytań – 320/rok

Funkcja – nakładanie kar za niezgodny z przepisami DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich:

- nakładanie kar za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA – 300 godz./rok
prognozowana liczba spraw – 3/rok

UODO dokonując analizy potrzeb w zakresie nowych zadań wymienionych w projekcie uwzględnił posiadane zasoby kadrowe i technologiczne, czasochłonność tych zadań oraz ich wpływ na zintensyfikowanie pracy w dotychczasowych sferach swojej działalności, jak również miał na uwadze pojawienie się nowych wyzwań w zakresie ochrony danych osobowych i nieosobowych. Przedmiotowa analiza wykazała, że dopiero dodatkowe 45 etatów (liczba docelowa w 2035 r.) zabezpieczy poprawną i efektywną realizację nowych kompetencji Prezesa UODO. W swoich wyliczeniach UODO wykazał jedynie roboczogodziny wynikające bezpośrednio z zadań nałożonych w DGA. Opierając się na wewnętrznych analizach przy dokonywaniu wyliczeń przyjął, że nałożenie na Prezesa UODO nowych zadań przełoży się na zwiększenie obciążenia pracą w dotychczasowych sferach działalności nawet o 1/3.

Szczegółowe wyliczenia

Rok obowiązywania ustawy	Etaty	Koszty wynagrodzeń	Koszt utworzenia stanowiska pracy	Koszty wdrożenia, współpraca z organami/podmiotami (np. organami właściwymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej)	Wydatki informatyczne	Kwota
-	15	Środki zabezpieczone w budżecie UODO. W latach 2026–2035 przewiduje się coroczny wzrost etatów o 3. Osiągnięcie wymaganych 45 etatów zaplanowano na 2035 r.				
0	18	3 329 448,61	46 200,00	120 000,00	400 000,00	3 895 648,61
1	21	4 010 231,52	46 200,00	120 000,00	450 000,00	4 626 431,52

2	24	4 718 551,65	46 200,00	120 000,00	500 000,00	5 384 751,65
3	27	5 447 998,32	46 200,00	120 000,00	550 000,00	6 164 198,32
4	30	6 209 989,30	46 200,00	120 000,00	600 000,00	6 976 189,30
5	33	7 006 674,84	46 200,00	120 000,00	650 000,00	7 822 874,84
6	36	7 839 313,40	46 200,00	120 000,00	700 000,00	8 705 513,40
7	39	8 709 204,72	46 200,00	120 000,00	750 000,00	9 625 404,72
8	42	9 617 691,04	46 200,00	120 000,00	800 000,00	10 583 891,04
9	45	10 566 158,42	46 200,00	120 000,00	850 000,00	11 582 358,42
10	45	10 885 885,97	0	120 000,00	900 000,00	11 905 885,97

Wynagrodzenia i składki pracodawcy

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036
w mln zł.											
Wynagrodzenia	2,754	3,318	3,904	4,507	5,137	5,796	6,485	7,205	7,956	8,741	9,006
Składki na ubezpiec. społ.	0,466	0,562	0,661	0,763	0,870	0,981	1,098	1,220	1,347	1,480	1,525
Składki na FP i FS	0,067	0,081	0,096	0,110	0,126	0,142	0,159	0,177	0,195	0,214	0,221
PPK pracodawcy	0,041	0,050	0,059	0,068	0,077	0,087	0,097	0,108	0,119	0,131	0,135
Razem	3,329	4,010	4,719	5,448	6,210	7,007	7,839	8,709	9,618	10,566	10,886

Koszty dotyczące wynagrodzeń wraz ze składkami zostały przeliczone średniorocznym wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ujętym w „Wytocznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw”:

2026 r. – 103,8,

2027 r. – 103,0,

2028 r. – 102,8,

Lata 2029–2036 – 102,5.

Średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych z roku 2029 jest ostatnim ujętym w „Wytocznych...”, dlatego też na lata następne dane zostały przeliczone tym wskaźnikiem.

• Koszt utworzenia 1 stanowiska pracy oszacowano na poziomie: 15,4 tys. zł

Corocznie zaplanowano koszty utworzenia 3 stanowisk pracy w kwocie 15.400 zł na etat. W kwocie tej mieszczą się jednorazowe zakupy:

- sprzętu komputerowego, tj. laptop, monitor, stacja dokująca, klawiatura, mysz, okablowanie – oszacowane na kwotę 8,1 tys. zł;
- mebli, tj. biurko, kontener pod biurko, szafa, szafa metalowa, fotel – oszacowane na kwotę 4,4 tys. zł;
- zakup 1 urządzenia wielofunkcyjnego (ok. 30 tys. zł), zakup 1 niszczarki (ok. 2 tys. zł) dla 45 osób – co daje przybliżoną kwotę 700 zł na osobę;
- inne niezbędne wydatki: wstępne badania lekarskie, podpis elektroniczny, telefon stacjonarny (ewentualnie telefon komórkowy), lampka na biurko, wentylator, drobne art. biurowe (zszywacz, dziurkacz, wyrobienie pieczętki, przedłużacze, zasilacze itp.) jest to kwota ok. 2,2 tys. zł.

• Koszty etatów

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie w I kwartale 2026 r. Niezależnie od wydatków zaplanowanych w OSR UODO zabezpieczyło już w budżecie na 2025 r. środki niezbędne na utworzenie 15 etatów. W każdym kolejnym roku (do 2035 r.) UODO przewiduje wzrost etatów o 3.

Poniżej przedstawiono przykładowe wyliczenia dotyczące kosztów etatów opracowane na podstawie 2025 r.

	Rok 2025
limit etatów	15,00
wynagrodzenie 1 osoby	11 500,00

wynagrodzenie brutto	2 070 000,00
dodatkowe wynagrodzenie roczne	
razem	2 070 000,00
skł. na ubezpieczenie społeczne (13,71%)	283 797,00
podstawa wymiaru skł. zdrowotnej	1 786 203,00
skł. zdrowotna do zapłaty (9%)	160 758,27
koszty uzyskania przychodu	45 000,00
ulga podatkowa	54 000,00
podstawa obliczenia zaliczki na PIT	1 772 253,00
zaliczka na PIT	158 670
PPK pracownika 2%	41 400,00
wynagrodzenie netto	1 425 374,37

składki pracodawcy	432 216,00
na ubezpieczenia społeczne (16,93%)	350 451,00
Fundusz Pracy (1%)	20 700,00
Fundusz Solidarnościowy (1,45%)	30 015,00
Pracownicze Plany Kapitałowe (PPK 1,5%)	31 050,00
wydatki dla budżetu państwa	2 502 216,00

• **Koszty wdrożenia DGA oraz koszty współpracy z innymi organami/podmiotami**

W ramach kosztów wdrożenia przewiduje się wydatki obejmujące przeprowadzenie kampanii informacyjnych oraz realizację zadań związanych ze współpracą i wymianą informacji z organami właściwymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, organami ochrony danych, organami ochrony konkurencji, organami odpowiedzialnymi za cyberbezpieczeństwo oraz innymi odpowiednimi organami sektorowymi, a także z Komisją Europejską (będą to np. koszty z tytułu delegacji zagranicznych).

• **Koszty dodatkowych rozwiązań informatycznych**

Prezes UODO wskazał, że w celu prawidłowej realizacji nowych zadań, w tym unikania konfliktu interesów związanego z prowadzeniem przez ten sam organ postępowań na podstawie RODO i DGA wymagane będzie wdrożenie środków organizacyjnych tzw. „chińskich murów”, czyli barier informatycznych uniemożliwiających niekontrolowany przepływ informacji pomiędzy jednostkami organizacyjnymi UODO i pracownikami tego Urzędu zajmującymi się sprawami z RODO i sprawami z DGA.

W ramach usług informatycznych niezbędne są środki na zakup wsparcia oraz przedłużenia licencji, a także wymiany urządzeń, które mogą nie zapewniać bezpieczeństwa na poziomie wynikającym z analiz ryzyk. W szczególności środki są konieczne w ramach:

- wsparcia urządzeń sieciowych – na potrzeby wdrożenia DGA może być konieczne wdrożenie przełączników wraz z oprogramowaniem umożliwiającym integrację z obecnie używanymi narzędziami do zarządzania siecią, co jest niezbędne do stworzenia i skonfigurowania „chińskich murów”, czyli barier informacyjnych, które uniemożliwiają niekontrolowany przepływ informacji pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi lub pracownikami UODO zajmującymi się sprawami z RODO, a jednostkami organizacyjnymi lub pracownikami UODO zajmującymi się DGA,
- rozbudowy infrastruktury serwerowej i macierzy – na potrzeby wdrożenia DGA konieczny będzie zakup macierzy dyskowych oraz serwerów wraz z oprogramowaniem serwerowym i licencjami dostępowymi dla użytkowników, aby zapewnić bezpieczeństwo danych przetwarzanych w ramach zadań realizowanych przez Prezesa UODO jako organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych i prowadzenia publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych,

- oprogramowania wraz z wdrożeniem i aktualizacją – ciągły rozwój systemów informatycznych wymuszany przez zmiany w obszarze prawno-regulacyjnym będzie wymagał zakupu nowego oprogramowania (m.in. systemowego oraz bazodanowego) oraz zastąpienia obecnie posiadanych wersji aplikacji nowymi wersjami,
- zakupu i konfiguracji środowiska informatycznego do wykonywania zadań organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych i prowadzenia publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 DGA, mając na względzie konieczność stworzenia rejestru publicznego zgodnego z wymaganiami ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne⁹⁾ oraz właściwych przepisów wykonawczych,
- wdrożenia zabezpieczeń fizycznych – na potrzeby organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych i prowadzenia publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 DGA – uwzględniając stan wiedzy technicznej oraz charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania danych przez Prezesa UODO oraz przy uwzględnieniu zidentyfikowanych ryzyk – konieczne jest wdrożenie zabezpieczeń fizycznych, aby zapewnić stopień bezpieczeństwa odpowiadający temu ryzyku. Obejmuje to w szczególności zakup urządzeń szyfrujących wraz z tokenami oraz wdrożenie sieciowych zabezpieczeń oraz zakup wsparcia przez kolejne lata,
- zakupu i wdrożenia rozwiązań zapewniających kopie zapasowe – na potrzeby organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych i prowadzenia publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 DGA, niezbędne będzie skonfigurowanie odrębnego systemu kopii zapasowych.

Dalsze wyjaśnienia UODO

Projektowana ustawa przewiduje nałożenie nowych zadań na Prezesa UODO (nieprzewidzianych w RODO ani w ustawie o ochronie danych osobowych). Konieczne jest w związku z tym zabezpieczenie do realizacji tych zadań odpowiednich środków budżetowych.

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej w dokumencie: „*GDPR in practice – Experiences of data protection authorities*”¹⁰⁾ podniosła, że organy ochrony danych osobowych napotykają trudności w wypełnianiu zadań regulacyjnych przydzielonych im na podstawie art. 57 RODO ze względu na brak zasobów¹¹⁾. Zarekomendowała, by państwa członkowskie Unii Europejskiej zapewniły organom ochrony danych niezbędne środki finansowe, odpowiednio wykwalifikowane zasoby ludzkie i odpowiednie zasoby techniczne dla realizacji zadań określonych w art. 57 RODO, traktując przedmiotowe kwestie jako kluczowy element niezależności organu nadzorczego w rozumieniu art. 52 tego rozporządzenia.

Przy już ograniczonych zasobach UODO, utrudniających aktualnie realizację zadań przewidzianych w RODO oraz ustawie o ochronie danych osobowych, nie jest możliwe sfinansowanie dodatkowych zadań organu nadzorczego, przewidzianych w DGA i projekcie ustawy o zarządzaniu danymi, jedynie w ramach dotychczasowego budżetu UODO.

Nałożenie nowych zadań na organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych wiązać się będzie z koniecznością utworzenia oddzielnej komórki organizacyjnej UODO, dedykowanej wyłącznie sprawom prowadzonym na podstawie przepisów DGA i ustawy o zarządzaniu danymi. Zadania wynikające z RODO i przepisów DGA muszą być bowiem realizowane przez UODO odrębnie, aby uniknąć zarzutu konfliktu interesów oraz zadośćuczynić wymaganiom wynikającym z art. 26 ust. 1 i 5 DGA. Nowa jednostka organizacyjna Urzędu – co oczywiste – wymaga obsadzenia fachową kadrą (merytoryczną, kierowniczą i sekretarską), jak również wyposażenia utworzonych w niej stanowisk pracy w niezbędne elementy infrastruktury informatycznej.

Należy dodatkowo podkreślić, że prawodawca europejski wymaga od państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedniego przygotowania organu właściwego do pełnienia nowych zadań. Zgodnie z art. 26 ust. 5 DGA: „*Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw*

⁹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019, 1158 i 1301.

¹⁰⁾ <https://fra.europa.eu/en/publication/2024/gdpr-experiences-data-protection-authorities> (dostęp 19.06.2024).

¹¹⁾ Problem ten dotyczy też Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

rejestracji organizacji altruizmu danych mają do dyspozycji odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie do wykonywania powierzonych im zadań, w tym niezbędną wiedzę techniczną i niezbędne zasoby techniczne”.

Prezes UODO prognozuje, że regulacja w obszarze dotyczącym właściwego podmiotu spowoduje zwiększenie wydatków UODO (cz. 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych) (zob. szerzej pkt 6.V.B). **Wszelkie wydatki wynikające z wejścia w życie projektowanych przepisów zostaną jednak sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa, cz. 10 – UODO, w tym w ramach zasobów kadrowych i środków na wynagrodzenia, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel ponad limit, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie ustawy, jak i w latach kolejnych.**

2) Dochody – organ właściwy

Zgodnie z art. 34 DGA państwa członkowskie Unii Europejskiej ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń obowiązków dotyczących m.in. obowiązku dostawców usług pośrednictwa danych dotyczącego zgłoszeń zgodnie z art. 11 DGA, warunków świadczenia usług pośrednictwa danych zgodnie z art. 12 DGA, warunków rejestracji jako uznana organizacja altruizmu danych zgodnie z art. 18, art. 20, art. 21 i art. 22 DGA oraz obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA.

Nie jest możliwe wskazanie prognozowanego poziomu dochodów generowanych przez Prezesa UODO z tytułu nakładanych administracyjnych kar pieniężnych. Wysokość ewentualnych kar będzie bardzo zróżnicowana (w zależności od indywidualnego przypadku) i będzie zależeć od wielu czynników. Po pierwsze, przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Po drugie, w przepisach dotyczących kar państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny uwzględnić zalecenia Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych (zalecenia nie zostały jeszcze wydane – stan na dzień 25.08.2025 r.). Po trzecie, DGA przewiduje, że przy nakładaniu kar za naruszenia przepisów DGA należy uwzględniać następujące niewyczerpujące i orientacyjne kryteria:

- charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia,
- działania podjęte przez dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych, aby złagodzić lub naprawić szkodę spowodowaną naruszeniem,
- wcześniejsze naruszenia ze strony dostawcy usług pośrednictwa danych lub uznanej organizacji altruizmu danych,
- korzyści majątkowe uzyskane przez dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych lub straty, których uniknęli, wskutek naruszenia, o ile takie korzyści lub straty można oszacować w sposób wiarygodny,
- inne czynniki obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w okolicznościach danej sprawy.

Po czwarte, ewentualne dochody z tytułu nakładanych kar będą zależeć od tego, ile podmiotów będzie prowadzić działalność w obszarze pośrednictwa danych oraz altruizmu danych objętą zakresem DGA. Na podstawie danych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej (zob. pkt 3.II i III OSR) szacujemy, że aktywność tego rodzaj podmiotów będzie mała lub bardzo mała. W przypadku kar za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich znaczenie będzie miała natomiast liczba przypadków takich transferów, a także liczba zasobów danych, do których będzie udzielany dostęp w trybie rozdziału II DGA oraz aktywność pośredników danych i uznanych organizacji altruizmu danych (zob. szerzej pkt 6.V.B.1.b).

Projektowana ustawa przewiduje, że wysokość administracyjnych kar pieniężnych będzie wynosić:

- za naruszenie obowiązku dotyczącego zgłoszenia dostawcy usług pośrednictwa danych (art. 11 DGA) – do 200 tys. zł,
- za naruszenie warunków świadczenia usług pośrednictwa danych (art. 12 DGA) – do 2 mln zł,
- za naruszenie warunków rejestracji organizacji altruizmu danych (art. 18, art. 20, art. 21, art. 22 DGA) – do 20 tys. zł,
- za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich (art. 5 ust. 14, art. 31 DGA) – do 2 mln zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zasadniczy wpływ projektowanej ustawy wynikać będzie z wprowadzenia otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego i regulacyjnego, które umożliwi stosowanie przepisów DGA. Stosowanie nowych przepisów o ponownym wykorzystywaniu chronionych danych, działalność dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacji altruizmu danych w ogólnym rozrachunku zwiększy (do pewnego stopnia) podaż danych na rynku, powiększy zaufanie do ich wymiany oraz obniży jej koszty. Duże przedsiębiorstwa, które dysponują istotnymi zasobami danych oraz potencjałem technicznym i wykwalifikowanymi pracownikami do analizy tych danych, uzyskają większą przewagę konkurencyjną. Wartość danych w gospodarce wzrasta kosztem innych, tradycyjnych czynników produkcji, jak praca czy kapitał. Wykorzystanie danych wpływa na wzrost produktywności przedsiębiorstw, obniżenie kosztów ich funkcjonowania oraz przyczynia się do powstawania nowych produktów, usług i modeli biznesowych. Przedsiębiorstwa dzięki dostępowi do większego wolumenu zróżnicowanych, wiarygodnych danych, w tym niedostępnych wcześniej kategorii danych publicznych (chronionych danych), uzyskają większą widoczność w łańcuchach dostaw. Będą mogły w sposób szybszy i bardziej innowacyjny rozwijać swoje produkty i procesy produkcji. Dzięki zaufanym, neutralnym dostawcom usług pośrednictwa danych zyskają zwiększony dostęp do danych innych podmiotów w zamian za udostępnianie własnych zasobów. Dzięki łączeniu danych pochodzących z różnych sektorów uzyskają lepsze wyniki analityczne, możliwość zmniejszenia kosztów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Dane są krytycznym zasobem przede wszystkim dla start-up'ów i MŚP, zwłaszcza, że firmy tego typu są zakładane przy niskim kapitale początkowym. Ponad 99% firm dostarczających dane i ponad 98,8% firm korzystających z danych w Unii Europejskiej to MŚP (zob. dane przytoczone w IMPACT ASSESSMENT). Większość korzyści ze zwiększonego dostępu do danych, które dotyczą dużych przedsiębiorstw, odnosi się również do MŚP. W ich przypadku jednak usługi oferowane przez neutralnych dostawców usług pośrednictwa danych, takie jak pewny, oparty o jasne zasady dostęp do wiarygodnych danych dobrej jakości, po konkurencyjnych cenach, będą miały kluczowe znaczenie. MŚP nie dysponują bowiem środkami i możliwościami, które pozwalają na poszukiwanie takich danych na własną rękę.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Pozytywny wpływ projektowanej regulacji na sektor przedsiębiorstw przełoży się na korzyści gospodarcze, które w dalszej kolejności (pośrednio) będą dodatkowo oddziaływać na społeczeństwo. Obywatele skorzystają na wzroście zamożności oraz na dostępie do nowych innowacyjnych usług i produktów poprawiających jakość życia.						

		Dzięki zwiększonej (do pewnego stopnia) puli danych pozyskiwanych dla dobra ogólnego poprzez mechanizm altruizmu danych poprawi się możliwość realizacji badań naukowych np. w dziedzinie zdrowia, czy skuteczniejszego reagowania przez administrację na wyzwania społeczne lub sytuacje nadzwyczajne. Dane pozyskane dzięki altruizmowi danych będzie można wykorzystać także do usprawnienia usług publicznych, które będą mogły być tańsze lub spersonalizowane.
	gospodarka	Gospodarka jest jednym z głównych beneficjentów zwiększania dostępności danych. Dzięki zwiększaniu wykorzystania danych możliwe jest przyspieszenie tempa rozwoju przedsiębiorczości i rozwoju gospodarczego w sektorze prywatnym, co z kolei istotnie przekłada się na wzrost gospodarczy. Skutkiem wzrostu gospodarczego jest wzrost zamożności społeczeństwa – skorzystają więc na tym gospodarstwa domowe, zwykli obywatele. Wzrost zamożności – na poziomie jednostki i rodziny – to jednak nie tylko poprawa warunków materialnych, ale również zwiększenie uczestnictwa w różnych aspektach funkcjonowania społeczeństwa, zwiększenie aktywności społecznej i obywatelskiej. Temu zaś będzie sprzyjać większa ilość danych dostępnych do ponownego wykorzystywania (chronione dane). Dodatkowo, dzięki nowym zastosowaniom danych, w analizach, badaniach, aplikacjach i produktach możliwa jest poprawa jakości życia obywateli.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
e	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Według badania OECD Enhancing Access to and Sharing of Data: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-use across Societies (OECD Publishing, Paris, 2019) dostęp do danych i dzielenie się nimi może generować korzyści społeczne i gospodarcze o wartości do 1,5% PKB w przypadku danych publicznych i od 1% do 4% PKB, gdy uwzględnia się również dane prywatne. Badanie zlecone przez KE nt. europejskiego rynku danych European Data Market Monitoring Tool 2021 wskazuje z kolei, że wielkość rynku danych wynosiła w 2020 r. 60,6 mln euro dla krajów Unii Europejskiej (wzrost o 3,8% w stosunku do 2019). W przypadku Polski, wartość rynku danych w 2020 r. szacowano na 2,2 mln euro, w latach następnych prognozowany jest jego wzrost. W Polsce w 2020 r. funkcjonowało około 6,2 tys. firm z zakresu tzw. przemysłu danych (data companies), oraz pracowało około 530 tys. pracowników w branżach związanych z przetwarzaniem danych (zob. publikacja The European Data Market Monitoring Tool, 2021). Badacze z SGH na zlecenie MC zbadali stopień intensywności oparcia gospodarki o dane w poszczególnych krajach Unii Europejskiej (mierzący zakres, w jakim przedsiębiorstwa wykorzystują modele biznesowe oparte na danych cyfrowych i ich wymianie). Według opracowanego przez nich raportu <i>Intensywność wykorzystania danych w gospodarce a jej rozwój. Analiza diagnostyczna</i>, red. Grzegorz Kołoch i in., Warszawa, 2017, największe wykorzystanie danych w gospodarce odnotowywane jest w państwach skandynawskich, z Finlandią na czele (37%), natomiast najniższe w Grecji (11%) i Rumunii (12%). Polska z wykorzystaniem danych na poziomie 17% sytuuje się poniżej średniej Unii Europejskiej (21,04%) Autorzy raportu ustalili również, że choć Polska charakteryzuje się intensywnością wykorzystania danych poniżej średniej Unii Europejskiej, to jednak wykorzystanie danych ma ponadprzeciętnie wysoki udział w łącznej produktywności gospodarki, nawet na tle państw o wiodącej w Unii Europejskiej intensywności wykorzystania danych. Polska należy zatem do grona państw, w których większa intensywność oparcia działalności gospodarczej o dane spowoduje ponadprzeciętne efekty w postaci przyrostu produktu w porównaniu do innych sposobów jego zwiększania.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt wprowadza obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez DGA w bardzo ograniczonym zakresie. Przedmiotowe obowiązki dotyczą jedynie Prezesa UODO:

- obowiązek upublicznienia informacji o wydaniu decyzji o nałożeniu na dostawców usług pośrednictwa danych środków nadzorczych przewidzianych w DGA**
 Art. 21 ust. 2 projektowanej ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydaniu decyzji o nałożeniu na dostawców usług pośrednictwa danych środków, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b i c oraz ust. 5 DGA. Przedmiotowe środki nadzorcze to nakaz przesunięcia rozpoczęcia, zawieszenia lub zaprzestania świadczenia usługi pośrednictwa danych przez dostawcę. Obowiązek upublicznienia informacji o wydanych decyzjach nie wynika wprost z przepisów DGA, ale wynika z nich pośrednio. Obowiązek Prezesa UODO dotyczący publikacji informacji o wydaniu decyzji nadzorczych ma na celu zapewnienie obywatelom, przedsiębiorcom oraz innym organom publicznym aktualnych i łatwo dostępnych informacji na temat dostawców usług pośrednictwa danych funkcjonujących na rynku (np. informacji o nakazie zaprzestania działalności). Zgodnie z art. 26 ust. 2 DGA organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych powinny wykonywać swoje zadania m.in. w sposób przejrzysty i wiarygodny – zasada przejrzystego działania organu. Publikacja informacji o wydanych decyzjach stanowi realizację tej zasady. Dostępność takich informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO będzie korzystna dla przedsiębiorców i obywateli.
- obowiązek upublicznienia informacji o wydaniu decyzji o nałożeniu na uznane organizacje altruizmu danych środków nadzorczych przewidzianych w DGA**
 Art. 26 ust. 2 projektowanej ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydaniu decyzji o nałożeniu na uznane organizacje altruizmu danych środka, o którym mowa w art. 24 ust. 5 DGA. Przedmiotowy środek nadzorczy to usunięcie z publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji danych i z publicznego unijnego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych oraz pozbawienie prawa do posługiwania się w komunikacji pisemnej i ustnej oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych”. Zgodnie z art. 17 ust. 2 DGA wykreślenie organizacji z rejestru jest równoznaczne z utratą przez taką organizację prawa do posługiwania się przedmiotowym oznakowaniem. Obowiązek upublicznienia informacji o wydanych decyzjach nie wynika wprost z przepisów DGA, ale wynika z nich pośrednio. Obowiązek Prezesa UODO dotyczący publikacji informacji o wydaniu decyzji nadzorczych ma na celu zapewnienie obywatelom, przedsiębiorcom oraz innym organom publicznym aktualnych i łatwo dostępnych informacji na temat uznanych organizacji altruizmu danych funkcjonujących na rynku (np. informacji o wykreśleniu z rejestru). Zgodnie z art. 26 ust. 2 DGA organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych powinny wykonywać swoje zadania m.in. w sposób przejrzysty i wiarygodny – zasada przejrzystego działania organu. Publikacja informacji o wydanych decyzjach stanowi realizację tej zasady. Dostępność takich informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO będzie korzystna dla przedsiębiorców i obywateli.

Ponadto wśród obowiązków nałożonych przez DGA wymienić należy następujące obowiązki:

- podmioty sektora publicznego, właściwy podmiot, punkt informacyjny**
 Projektowana ustawa nakłada obciążenia regulacyjne na podmioty sektora publicznego udzielające dostępu do chronionych danych, na właściwy podmiot i punkt informacyjny (wspierające podmioty sektora publicznego w obsłudze wniosków). Po pierwsze, obciążenia związane będą ze zbudowaniem systemu instytucjonalnego, przeszkoleniem pracowników oraz upowszechnieniem wiedzy o nowych regulacjach. Po drugie, obciążenia związane będą z rozpatrywaniem wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, tj. w szczególności z udzielaniem dostępu do danych oraz nadzorowaniem całego procesu (np. obsługa bezpiecznego środowiska przetwarzania), a także udzielaniem użytkownikom pomocy w uzyskiwaniu zgód osób, których dane dotyczą, lub pozwoleń posiadaczy danych. Należy jednak

podkreślić, że prognozowana skala wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych jest mała lub bardzo mała (zob. pkt 6.IV.B OSR), zatem i ewentualne obciążenia (związane z obsługą wniosków) nie będą istotne.

- **organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych oraz organ nakładający administracyjne kary pieniężne na za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich**

W odniesieniu do regulacji zawartych w rozdziale III i IV DGA (*Wymogi dotyczące usług pośrednictwa danych; Altruizm danych*) obciążenia związane będą po pierwsze z budową i obsługą systemu zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych oraz rejestracji uznanych organizacji altruizmu danych. Po drugie, zadania organu będą polegały na nadzorze i monitoringu tych podmiotów. Prognozy dotyczące działalności w obszarze usług pośrednictwa danych oraz altruizmu danych podlegających regulacji DGA wskazują, że w okresie krótko- i średniookresowym aktywność w tym obszarze będzie mała lub bardzo mała (zob. pkt 6.V.B OSR).

Dodatkowo obciążenia będą również związane z procedurami związanymi z nakładaniem administracyjnych kar pieniężnych na za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA.

- **sądy administracyjne**

Stosowanie przepisów DGA może wpłynąć na zwiększenie obciążenia pracą organów pośrednio zaangażowanych. Dotyczyć to może w szczególności sądów administracyjnych jako właściwych do rozpatrywania skarg na działania podmiotów sektora publicznego oraz organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych i organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Rozporządzenie przewiduje podejmowanie przez określone organy/podmioty rozstrzygnięć oraz działań względem uczestników rynku danych. W związku z tym konieczne jest zapewnienie odpowiednich procedur odwoławczych/sądowych. Rozporządzenie przewiduje w szczególności wydawanie decyzji w sprawie wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych, a także gwarantuje prawo do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem przeciwko prawnie wiążącym decyzjom wydanym przez organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych oraz przez organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Sądy administracyjne będą właściwe do rozpatrywania skarg na decyzje wydawane na podstawie przepisów DGA. Prognozy dotyczące liczby wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (liczba mała lub bardzo mała, zob. pkt 6.IV.B OSR) oraz działalności w obszarze usług pośrednictwa danych oraz altruizmu danych podlegających regulacji DGA (zainteresowanie małe lub bardzo małe, zob. pkt 6.V.B OSR) pozwalają przyjąć, że dodatkowe obciążenie pracą sądów administracyjnych będzie małe lub bardzo małe.

Powyższe można uzupełnić dodatkowo o dane dotyczące rozpatrywanych przez sądy administracyjne skarg na decyzje wydawane na podstawie przepisów ustawy o otwartych danych oraz obowiązującej wcześniej ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego z uwagi na podobieństwo procedury. Z danych przedstawionych w sprawozdaniach rocznych Naczelnego Sądu Administracyjnego za 2020 r. i 2021 r. (według rodzaju spraw) wynika, że w tych latach liczba skarg kasacyjnych od orzeczeń sądów I instancji w sprawach z zakresu ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego wynosiła odpowiednio 1 (jedna skarga)¹²⁾ oraz 3 (trzy skargi)¹³⁾.

- **obywatele przedsiębiorcy oraz inne podmioty**

Obciążenia regulacyjne dotkną również obywateli, przedsiębiorców oraz inne podmioty. Będą one związane ze składaniem wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych objętych zakresem rozdziału II DGA oraz zgłoszeń i wniosków o rejestrację składanych przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja może potencjalnie pozytywnie oddziaływać na podmioty chcące tworzyć nowe produkty i usługi na podstawie danych publicznych (chronionych danych) oraz przyczynić się do zwiększenia wolumenu danych dostępnych dzięki usługom pośrednictwa danych oraz udostępnianych przez organizacje altruizmu danych. Możliwość wykorzystywania szerszego wolumenu danych publicznych i prywatnych to szansa dla przedsiębiorców, którzy chcą na ich podstawie stworzyć nowe produkty i usługi, lub też wykorzystać je do prowadzenia analiz, badań lub na potrzeby rozwiązań sztucznej inteligencji, czy też modelowania kryzysowego. Rozwój przedsiębiorstw przekłada się z kolei na nowe miejsca pracy. Według szacunków, liczba polskich firm korzystających z danych wzrośnie w latach 2025-2030 o 8,4% i będzie to największy prognozowany wzrost wśród państw członkowskich Unii Europejskiej ([European Data Market Study 2021-2023](#)). Wiązać się z tym będzie tworzenie nowych miejsc pracy przede wszystkim dla pracowników z sektora ICT.

¹²⁾ Zob. Załącznik do sprawozdania. Tabela XIII. Skargi kasacyjne od orzeczeń sądu I instancji według rodzaju spraw (lp. 305).

¹³⁾ Zob. Załącznik do sprawozdania. Tabela XIII. Skargi kasacyjne od orzeczeń sądu I instancji według rodzaju spraw (lp. 305).

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt będzie pozytywnie wpływał na elektronizację świadczenia usług publicznych, bowiem przewidziane w nim procedury związane z ponownym wykorzystywaniem chronionych danych, zgłoszeń dostawców usług pośrednictwa danych oraz rejestracji organizacji altruizmu danych będą mogły być realizowane w sposób elektroniczny. Projektowana regulacja może również potencjalnie pozytywnie oddziaływać na zwiększenie ilości danych dostępnych dla użytkowników (np. programistów, firm z branży IT) poprzez stworzenie otoczenia instytucjonalnego i regulacyjnego dla wykonania w prawie krajowym przepisów DGA. Więcej danych publicznych i prywatnych dostępnych za pomocą mechanizmów uregulowanych w rozporządzeniu (w tym takich danych, do których dostęp był dotychczas utrudniony lub niemożliwy) oznacza więcej możliwości na ich wykorzystywanie w aplikacjach i produktach, a także do prowadzenia analiz, badań lub na potrzeby rozwiązań sztucznej inteligencji, w tym także dla biznesu i przemysłu, czy też modelowania kryzysowego.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Nie jest planowane wydawanie aktów wykonawczych do projektowanej ustawy. Regulacje zawarte w ustawie będą stosowane od dnia jej wejścia w życie. Planowany termin wejścia w życie ustawy to I kwartał 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja DGA – poziom UE W DGA przewidziano ocenę regulacji rozporządzenia. Zgodnie z art. 35 DGA do 24 września 2025 r. Komisja Europejska przeprowadzi ocenę rozporządzenia i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a także Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat głównych ustaleń. W razie potrzeby sprawozdaniu mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze. Sprawozdanie z oceny przygotowane przez Komisję na podstawie informacji państw członkowskich Unii Europejskiej ma obejmować w szczególności: 1) stosowanie i funkcjonowanie przepisów dotyczących kar ustanowionych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zgodnie z art. 34 DGA; 2) poziom przestrzegania DGA przez przedstawicieli prawnych dostawców usług pośrednictwa danych lub uznanych organizacji altruizmu danych niemających jednostki organizacyjnej w Unii Europejskiej oraz poziom egzekwowania kar nałożonych na tych dostawców i te organizacje; 3) rodzaj organizacji altruizmu danych zarejestrowanych zgodnie z rozdziałem IV DGA oraz przegląd celów leżących w interesie ogólnym, którym służy dzielenie się danymi, z myślą o ustanowieniu jasnych kryteriów w tym zakresie. Ewaluacja ustawy – poziom krajowy MC przeprowadzi również ewaluację ustawy, w wyniku której dokonana zostanie ocena funkcjonowania krajowych przepisów służących stosowaniu DGA. W procesie tym MC weźmie pod uwagę ocenę DGA przeprowadzoną przez Komisję Europejską. Ewaluacja zostanie przeprowadzona w ciągu roku od wejścia w życie ustawy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
1. IMPACT ASSESSMENT. 2. European Data Market Monitoring Tool 2021. 3. Intensywność wykorzystania danych w gospodarce a jej rozwój. Analiza diagnostyczna, red. Grzegorz Koloch i in., Warszawa, 2017. 4. Przemysł +. Gospodarka oparta o dane, Ministerstwo Cyfryzacji. 5. Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2020 r., GUS, 30.12.2021. 6. Sprawozdania roczne Naczelnego Sądu Administracyjnego za 2020 r. i 2021 r. 7. Grzeszak J., Śliwowski P., Święcicki I., Wincewicz-Price A. (2020), Czy chcemy dzielić się prywatnymi danymi? Tarkowski, A., Trojanowska, M., Zygmuntowski, J.J. (współpr.), Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa. 8. Ustawa o otwartych danych w opinii sektora publicznego. 9. Nowakowski W., Święcicki I. (2023), Czy Polacy chętnie dzielą się prywatnymi danymi? Polski Instytut Ekonomiczny.		

RAPORT Z KONSULTACJI

dotyczący projektu ustawy o zarządzaniu danymi (UC67)

Niniejszy raport został sporządzony na podstawie § 51 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408). Zawiera on podsumowanie konsultacji publicznych i opiniowania ww. projektu ustawy.

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania oraz informacje o okresie ich przeprowadzenia i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Cyfryzacji.

W ramach konsultacji publicznych projekt (z terminem 21-dniowym na przedstawienie uwag) otrzymały następujące podmioty:

- 1) Centrum Cyberbezpieczeństwa AGH;
- 2) Centrum Informatyczne Trójmiejskiej Akademickiej Sieci Komputerowej;
- 3) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki;
- 4) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 5) Fundacja Centrum Cyfrowe;
- 6) Fundacja im. Stefana Batorego;
- 7) Fundacja Instrat;
- 8) Fundacja Kaleckiego;
- 9) Fundacja Moje Państwo;
- 10) Fundacja OpenStax Poland;
- 11) Fundacja Panoptykon;
- 12) Fundacja Republikańska;
- 13) Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego;
- 14) Fundacja Wolności;
- 15) Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
- 16) Instytut Allerhanda;
- 17) Instytut Kościuszki;
- 18) Instytut Sobieskiego;
- 19) Instytut Spraw Publicznych;
- 20) Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM);
- 21) Klub Jagielloński;
- 22) Koalicja Otwartej Edukacji;
- 23) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 24) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych;
- 25) Platforma Przemysłu Przyszłości;
- 26) Polska Akademia Umiejętności;
- 27) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 28) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 29) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 30) Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe;
- 31) Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk;

- 32) Sieć Obywatelska Watchdog Polska;
- 33) Stowarzyszenie Autorów i Wydawców COPYRIGHT POLSKA;
- 34) Stowarzyszenie Autorów ZAiKS;
- 35) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich;
- 36) Stowarzyszenie EBIB;
- 37) Stowarzyszenie Klimatologów Polskich;
- 38) Stowarzyszenie Kreatywna Polska;
- 39) Stowarzyszenie Muzealników Polskich;
- 40) Stowarzyszenie OpenStreetMap Polska;
- 41) Stowarzyszenie Prawa Nowych Technologii;
- 42) Stowarzyszenie Wikimedia Polska;
- 43) Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe;
- 44) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego – ZIPSEE Cyfrowa Polska;
- 45) Związek Nauczycielstwa Polskiego;
- 46) Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska.

W ramach opiniowania projekt (z terminem 21-dniowym na wyrażenie opinii) otrzymały następujące podmioty:

- 1) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Agencja Badań Medycznych;
- 4) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 5) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- 6) Akademia Kopernikańska;
- 7) Biblioteka Narodowa;
- 8) Biuro Rzecznika Praw Pacjenta;
- 9) FilMOTEKA Narodowa - Instytut Audiowizualny;
- 10) Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
- 11) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- 12) Główny Inspektorat Farmaceutyczny;
- 13) Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 14) Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 15) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- 16) Główny Inspektorat Rybołówstwa Morskiego;
- 17) Główny Inspektorat Sanitarny;
- 18) Główny Inspektorat Transportu Drogowego;
- 19) Główny Inspektorat Weterynarii;
- 20) Główny Urząd Geodezji i Kartografii;
- 21) Główny Urząd Miar;
- 22) Główny Urząd Nadzoru Budowlanego;
- 23) Główny Urząd Statystyczny;
- 24) Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy;
- 25) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Państwowy Instytut Badawczy;
- 26) Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 27) Kancelaria Prezydenta RP;
- 28) Kancelaria Sejmu RP;
- 29) Kancelaria Senatu RP;
- 30) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;

- 31) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 32) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 33) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 34) Krajowa Rada Biblioteczna;
- 35) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 36) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 37) Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych;
- 38) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 39) Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej;
- 40) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- 41) Narodowe Centrum Nauki;
- 42) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 43) Narodowy Instytut Dziedzictwa;
- 44) Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów;
- 45) Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy;
- 46) Państwowa Agencja Atomistyki;
- 47) Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy;
- 48) Polska Akademia Nauk;
- 49) Polski Instytut Ekonomiczny;
- 50) Prokuratura Krajowa;
- 51) Rada Główna Instytutów Badawczych;
- 52) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 53) Rada Mediów Narodowych;
- 54) Rządowe Centrum Bezpieczeństwa;
- 55) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 56) Sąd Najwyższy;
- 57) Trybunał Konstytucyjny;
- 58) Urząd do Spraw Cudzoziemców;
- 59) Urząd Komunikacji Elektronicznej;
- 60) Urząd Lotnictwa Cywilnego;
- 61) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 62) Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 63) Urząd Regulacji Energetyki;
- 64) Urząd Transportu Kolejowego;
- 65) Urząd Zamówień Publicznych;
- 66) Wyższy Urząd Górniczy;
- 67) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W trybie przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) projekt został skierowany (z terminem 30-dniowym na wyrażenie opinii) do następujących podmiotów:

- 1) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Konfederacja „Lewiatan”;
- 4) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 5) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 6) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 7) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 8) Forum Związków Zawodowych;

9) Związek Rzemiosła Polskiego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radę Dialogu Społecznego. Nie wniesiono uwag.

Projekt nie wymagał zaopiniowania przez:

- 1) Radę do Spraw Cyfryzacji, ponieważ stanowi wyłącznie regulację mającą zapewnić stosowanie przepisów rozporządzenia unijnego – DGA;
- 2) Radę Działalności Pożytku Publicznego, gdyż nie dotyczy funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz działalności pożytku publicznego oraz wolontariatu.

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu zostały przeprowadzone w okresie od dnia 10 września 2024 r. do dnia 2 października 2024 r.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) MIM AI;
- 2) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich;
- 3) Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji (GRAI);
- 4) KWKR Konieczny Wierzbicki i Partnerzy S.K.A.;
- 5) Członkinie Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji (GRAI).

W ramach opiniowania uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Główny Urząd Geodezji i Kartografii;
- 2) Główny Urząd Statystyczny;
- 3) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- 4) Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych;
- 5) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 6) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 7) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 8) Wyższy Urząd Górniczy.

Omówienie uwag do projektu zostało przedstawione w załącznikach do niniejszego raportu z konsultacji. Załączniki zawierające stanowisko Ministra Cyfryzacji do przedstawionych uwag zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie dokonano zgłoszeń lobbingsowych odnośnie ww. projektu.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych projektu ustawy o zarządzaniu danymi (UC67)

Skróty zastosowane w stanowisku MC:

DGA	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)
RODO	Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)
ustawa o otwartych danych	Ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego
KPA	Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego
ZTP	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”

nr uwagi	jednostka redakcyjna	podmiot zgłaszający uwagę	treść uwagi	stanowisko MC
uwagi do projektu				
1.	Art. 5	MIM AI	Prosimy o doprecyzowanie zakresu zbioru zgodnie z rozporządzeniem “wraz z odpowiednimi informacjami opisującymi dostępne dane, w tym przynajmniej format i rozmiar danych oraz warunki ich ponownego wykorzystywania” tak, aby nie było wątpliwości.	Uwaga nieuwzględniona Zakres informacji, które podlegają udostępnieniu w wykazie, wynika bezpośrednio z DGA. Rozporządzenie jest stosowane bezpośrednio i nie można powtarzać przepisu prawa UE w ustawie krajowej. Projektowana ustawa służy jedynie stosowaniu DGA. Regulacja na poziomie krajowym dotyczy wyłącznie kwestii, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim. Przepis art. 5 projektowanej ustawy precyzuje jedynie, że za udostępnianie danych w wykazie zasobów chronionych danych odpowiadają bezpośrednio podmioty sektora publicznego – tak aby nie było w tym zakresie wątpliwości. W pozostałym zakresie kwestia dotycząca wykazu zasobów chronionych danych jest regulowana przez DGA. Wykaz działa już od ponad roku. Został uruchomiony w terminie przewidzianym w DGA, bezpośrednio na podstawie przepisów rozporządzenia. Zob.: https://dane.gov.pl/pl/dga/list-protected-data/table?page=1&per_page=20&q=&sort= https://dane.gov.pl/pl/dga

2.	Art. 5	MIM AI	Wnioskujemy, aby wskazać w rozporządzeniu, że wykaz powinien zawierać możliwości filtrowania i przeszukiwania oraz zapewniać dostęp za pomocą API programistycznego zarówno instytucjom posiadającym zbiory, jak i je przeszukujące. Dane w rejestrze powinny być uporządkowane i przejrzyste oraz wspierać osoby korzystające z danych. Dzięki tym zmianom będą mogły łatwiej powstać serwisy zbierające dane z różnych źródeł, np. z różnych krajów EU.	Uwaga nieuwzględniona DGA (rozporządzenie Unii Europejskiej) jest aktem obowiązującym, już uchwalonym. Zatem nie jest możliwe wprowadzenie (postulowanych w uwadze) zmian w rozporządzeniu. Obecnie trwają konsultacje projektu przepisów krajowych – ustawy o zarządzaniu danymi. Ustawa ta ma służyć stosowaniu DGA. Dodać należy, że DGA przewiduje już częściowo rozwiązania postulowane w uwadze. Zgodnie z art. 8 ust. 2 DGA pojedynczy punkt informacyjny udostępnia za pomocą środków elektronicznych przeszukiwalny wykaz zasobów zawierający przegląd wszystkich dostępnych zasobów danych. Nie jest również konieczne wprowadzanie postulowanych rozwiązań w projektowanej ustawie. Proponowane zmiany nie stanowią, co do zasady, materii, którą reguluje się w ustawie. Należy jednak zaznaczyć, że większość proponowanych funkcjonalności została już w wykazie zastosowana. Wykaz działa już od ponad roku i umożliwia filtrowanie i przeszukiwanie rekordów. Można go również pobrać w formatach na wysokim poziomie otwartości, tj.: XLSX; JSONLD; CSV. Możliwy jest również dostęp do pliku przez API portalowe. Ewentualne dalsze ulepszenia i zmiany w funkcjonalnościach wykazu będą analizowane z punktu widzenia zapotrzebowania. Dalsze wydatkowanie środków publicznych na rozwój wykazu musi być efektywne i racjonalne, w tym przede wszystkim uzasadnione dużą ilością pobrań, liczbą użytkowników wykazu (stosunek nakładów do uzyskanych efektów/korzyści).
3.	Art. 5 Art. 9	MIM AI	Wnioskujemy, aby decyzje o przyznaniu dostępu lub odmowie dostępu były przysyłane do Centralnego Punktu Informacyjnego w celu rejestracji. Proponujemy rejestr zasobów zawierał także: – ilość składanych wniosków o udostępnienie danych z danego zasobu – informację o zakresie wnioskowanych danych z poszczególnych wniosków (bez wskazania podmiotów i osób składających wnioski) – informacje o tym, czy wniosek został rozpatrzony pozytywnie, czy negatywnie oraz jaka była przyczyna odmowy – informację o proponowanej wysokości opłaty Uzasadnienie: Pozwoli to na wskazanie najbardziej popularnych zbiorów danych oraz instytucji, które są najbardziej przychylne udostępnianiu danych oraz niechętnych ich udostępnieniu. Dzięki temu będzie można	Uwaga uwzględniona częściowo Przyjmujemy, że autor uwagi przez „rejestr zasobów” rozumie wykaz zasobów chronionych danych, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie DGA. Należy wyjaśnić, że zakres informacji jakie ma zawierać wykaz zasobów chronionych danych został określony w DGA. W przypadku wykazu zasobów nie należy modyfikować w ustawie krajowej rozwiązań przewidzianych przez prawodawcę europejskiego. Docelowo dane znajdujące się w krajowym wykazie zasobów chronionych danych będą harvesterowane do wykazu europejskiego prowadzonego przez Komisję Europejską (zob. art. 8 ust. 4 DGA). Zatem istotne jest, aby wykaz funkcjonował w kształcie przewidzianym w DGA. Ponadto, należy wyjaśnić, że wykaz działa już od ponad roku. Został uruchomiony bezpośrednio na podstawie przepisów rozporządzenia. Niezależnie od powyższego MC przewiduje wprowadzenie mechanizmu sprawozdawczości podmiotów sektora publicznego. Obowiązek sprawozdawczości nie będzie wynikał z ustawy. Mechanizm będzie polegał na tym, że co roku podmioty sektora publicznego będą informować MC o sposobie rozpatrzenia wniosków, które do nich wpłynęły w roku poprzednim. Jednocześnie MC będzie miał wiedzę o takich

			nadzorować, np. czy dyrektywa jest stosowana oraz czy np. zbyt chętnie udostępnianie zasobów przez jakąś instytucję nie jest zagrożeniem dla bezpieczeństwa. Dzięki temu też będzie składanych mniej wniosków, do których będą wydawane decyzje odmowne, bo wnioskujący będą mogli przeanalizować wcześniejsze decyzje o odmowie.	wnioskach, ponieważ będą one składane za pośrednictwem punktu informacyjnego. Podmiot sektora publicznego będzie przysyłał do MC podstawowe informacje na temat procesu rozpatrywania wniosku, w tym m.in. informacji o sposobie rozpatrzenia wniosku (odmowa, udzielenie dostępu), pobranej opłaty itd.
4.	Art. 6	MIM AI	Wnioskujemy, aby wnioskujący mógł zaznaczyć we wniosku, że prosi o kopię danych już przygotowanych w innym wniosku (także innego podmiotu). Dzięki temu instytucja nie będzie musiała wielokrotnie przygotowywać podobnych zestawów danych (co ją odciaży), a wnioskodawcy będą uiszczać mniejsze opłaty.	Uwaga nieuwzględniona Na wstępie należy wyjaśnić, że DGA przewiduje ściśle określone sposoby udzielania dostępu do chronionych danych. Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA podmioty sektora publicznego zapewniają, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby chroniony charakter danych został zachowany. Mogą one ustanawiać następujące wymagania: - dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych udziela się wyłącznie pod warunkiem, że podmiot sektora publicznego lub właściwy podmiot po otrzymaniu wniosku o ponowne wykorzystywanie zapewniłby, by dane te: • zostały zanonimizowane – w przypadku danych osobowych; oraz • zostały zmodyfikowane, zagregowane lub przekształcone za pomocą innej metody zapobiegającej ujawnieniu – w przypadku poufnych informacji handlowych, w tym tajemnic handlowych lub treści chronionych prawami własności intelektualnej; - dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w sposób zdalny w bezpiecznym środowisku przetwarzania zapewnianym lub kontrolowanym przez podmiot sektora publicznego; - jeżeli nie można zezwolić na dostęp zdalny bez stwarzania zagrożenia dla praw i interesów osób trzecich, dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w obrębie obiektów fizycznych, w których panuje bezpieczne środowisko przetwarzania zgodnie z rygorystycznymi normami bezpieczeństwa. Przyjęte sposoby udzielania dostępu determinują zakres wniosku oraz możliwe działania podmiotu sektora publicznego. Każdy wniosek musi zostać rozpatrzony indywidualnie. Przekazane mogą zostać jedynie dane zanonimizowane, zmodyfikowane, zagregowane lub przekształcone. Dostęp do chronionych danych „oryginalnych” może mieć miejsce jedynie w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania. Wówczas, kiedy podmiot sektora publicznego będzie miał już „gotowy” zbiór danych (np. zanonimizowany), odpowiadający zakresowi wniosku – skorzysta z niego. Nie jest konieczne regulowanie tej kwestii w ustawie (byłaby to nadregulacja). Zasady naliczenia opłat są uregulowane w całości w art. 6 DGA.

5.	Art. 6	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Brak wskazania przez wnioskodawcę terminu końcowego (lub przewidywanego okresu) wykorzystywania danych. Każdorazowo powinno być wskazanie konkretnego czasu wykorzystania danych. Aby przedłużyć wnioskowany czas należy zawioskować ponownie.	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Celem ustawy (ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej) jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Przesłanki udzielenia dostępu do chronionych danych oraz sposób w jaki taki dostęp może zostać udzielony są w całości regulowane w DGA. Przepisy te stosuje się bezpośrednio. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów (ponad to co niezbędne). Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Rozwiązania proponowane w uwadze stanowiłyby ingerencję w materię regulowaną przez DGA (art. 5). Udzielając dostępu do chronionych danych podmiot sektora publicznego musi określić wnioskodawcy warunki ponownego wykorzystywania (zgodnie z art. 5 DGA). Warunki muszą być dostosowane do okoliczności danej sprawy, w szczególności charakteru i rodzaju danych stanowiących przedmiot wniosku. Nie mogą zostać ustalone z góry, a tym bardziej uregulowane jako obligatoryjne w przepisach krajowych. W zakresie art. 5 DGA, tj. warunków ponownego wykorzystywania, prawodawca europejski nie upoważnił państw członkowskich do wprowadzania dodatkowych (uzupełniających) regulacji krajowych. W tym zakresie koniecznym jest utrzymanie jednolitych rozwiązań w całej Unii Europejskiej (taki jest cel rozporządzenia).
6.	Art. 6 Art. 7	MIM AI	Wnioskujemy, aby punkt informacyjny prowadził jednolity format wniosku o dostęp do danych (w postaci xml oraz np. Edytowalnego formularza PDF), co ułatwi rejestrowanie wniosków. Proponujemy, aby wnioski o ponowne wykorzystywanie danych można było składać także za pomocą API programistycznego. Znacznie ułatwi to składanie wniosków, w szczególności, jeżeli dane zagadnienie wymaga danych z różnych krajów EU.	Uwaga nieuwzględniona W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że budowa usługi dedykowanej do składania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych jest możliwa bez konieczności regulowania tej kwestii w ustawie. Nie jest to również materia, którą ustawa powinna regulować. Analiza czy taka dedykowana usługa jest niezbędna zostanie przeprowadzona po dłuższym okresie obowiązywania DGA, tj. w terminie przewidzianym przez Komisję (ocena i przegląd DGA – do dnia 24 września 2025 r., zob. art. 35 DGA). Analiza przeprowadzona na potrzeby Oceny Skutków Regulacji wskazuje, że prognozowana liczba wniosków składanych na podstawie rozdziału II DGA w najbliższych latach będzie mała lub bardzo mała (zob. szerzej: pkt 6.IV.B OSR). Budowa usługi dedykowanej do składania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych w sytuacji, w której korzystać będzie z niej bardzo mała liczba podmiotów jest nieefektywne i nieracjonalne z punktu widzenia gospodarowania

				środkami publicznymi. Obecnie MC nie planuje budowy takiej specjalnej usługi. W przyszłości, kiedy sytuacja się zmieni (po przeprowadzeniu analizy i wyliczeń) mogą zostać podjęte dalsze decyzje w tym zakresie. Taka specjalna usługa nie funkcjonuje również dla wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego składanych na podstawie ustawy o otwartych danych. Wynika to również z faktu, że w skali kraju wniosków tego rodzaju jest składanych bardzo mało – tylko 5,5% podmiotów sektora publicznego rozpatrywało takie wnioski (zob. szerzej: Raport z badania ilościowego. Ustawa o otwartych danych w opinii sektora publicznego). Analiza zawarta w Ocenie Skutków Regulacji wskazuje, że z przewidzianego w DGA mechanizmu dostępu do chronionych danych korzystać będzie jeszcze mniejsza liczba podmiotów (zob. szerzej: pkt 6.IV.B OSR). Podsumowując, analizy przeprowadzone przez MC nie wskazują (na obecnym etapie) na potrzebę i przede wszystkim zasadność budowy usługi dedykowanej składaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Wnioskodawca, składając wniosek, może skorzystać z uniwersalnej usługi, tj. elektronicznego pisma ogólnego – zgodnie z instrukcją przedstawioną w punkcie informacyjnym.
7.	Art. 7 ust. 4	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Minister ds. informatyzacji, zwracając wniosek, powinien przekazać wnioskodawcy wykaz podmiotów, do których uprzednio się zwrócił w celu ustalenia właściwego podmiotu. Taka informacja umożliwi wnioskodawcy bardziej efektywne samodzielne poszukiwanie podmiotu właściwego, poprzez wyeliminowanie jednostek, które nie są kompetentne w danej sprawie.	Wyjaśnienie Celem art. 7 ust. 3 i 4 projektowanej ustawy było zaradzenie sytuacjom, w których wnioskodawcy nie wskazaliby podmiotu sektora publicznego (dysponenta danych) we wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Prawodawca europejski zakłada, że podmiot sektora publicznego będzie zawsze wskazany we wniosku. DGA nie wymaga w tym zakresie regulacji krajowych. Przepis ust. 3 był inicjatywą dodatkową. MC (pełniąc rolę punktu informacyjnego) miał spróbować zidentyfikować podmiot sektora publicznego. W niektórych przypadkach byłoby to zapewne możliwe. W związku z uwagami RCL oraz w oparciu o dodatkową analizę (nie jest to przepis konieczny, DGA nie wymaga takich rozwiązań), MC rezygnuje z mechanizmu dodatkowej identyfikacji dysponenta chronionych danych.
8.	Art. 9	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Brakuje wskazania terminu na ustosunkowanie się do wniosku. Ze względu na to, że procedura oraz wymogi wniosku mają być wcześniej znane, to taki termin nie powinien przekraczać 7 (max. 14) dni. Celem wskazania terminu jest też uniknięcie przedłużania terminu jego wydania (co w KPA jest możliwe).	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie do ustawy przepisów proponowanych w uwadze, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Kwestia terminów została uregulowana w art. 9 DGA.

				Art. 9 ust. 1 DGA Procedura składania wniosków o ponowne wykorzystywanie. <i>O ile zgodnie z prawem krajowym nie zostały określone krótsze terminy, właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, podejmują decyzję w sprawie wniosku o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku wyjątkowo obszernych i złożonych wniosków o ponowne wykorzystywanie, termin dwóch miesięcy może zostać przedłużony nie więcej niż o 30 dni. W takich przypadkach właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, powiadamiają jak najszybciej wnioskodawcę o tym, że do przeprowadzenia procedury potrzeba więcej czasu, wraz z uzasadnieniem tego opóźnienia.</i>
9.	Art. 9 pkt 2	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Brakuje uzasadnienia odmowy udzielenia dostępu. Mimo że udzielenie dostępu nie jest obowiązkowe, wnioskodawca powinien być poinformowany o przyczynach odmowy zawsze, a nie tylko na wniosek. Pozwoli mu to na odpowiednie (a także szybsze, bez oczekiwania na przygotowanie uzasadnienia) przygotowanie się do ponownego złożenia wniosku i wyeliminowanie ewentualnych przeszkód, o ile te przyczyny leżą po jego stronie.	Wyjaśnienie Odmowa udzielenia dostępu będzie następować w drodze decyzji administracyjnej. Zgodnie z art. 12 ust. 2 projektu ustawy w zakresie nieuregulowanym ustawą lub DGA do takiej decyzji stosuje się odpowiednio przepisy KPA. Zgodnie natomiast z art. 107 § 1 KPA decyzja zawiera m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne.
10.	Art. 10	MIM AI	Wnoskujemy, aby opłata za udostępnienie danych była podzielona na koszty przygotowania danych oraz ich przekazania.	Uwaga uwzględniona częściowo Kwestia tego z czego mogą wynikać opłaty została uregulowana w DGA. Zgodnie z art. 6 ust. 5 rozporządzenia opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych oraz ograniczać się do niezbędnych kosztów związanych z: – powielaniem, dostarczaniem i rozpowszechnianiem danych, – weryfikacją praw, – anonimizacją lub innymi formami przygotowania danych osobowych i danych poufnych ze względów handlowych, jak przewidziano w art. 5 ust. 3 DGA, – utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania, – nabywaniem przez osoby trzecie spoza sektora publicznego prawa do zezwalania na ponowne wykorzystywanie zgodnie z rozdziałem 2 DGA, – udzielaniem pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwoleń posiadaczy danych, w przypadku, gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy.

				Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia w całości przesądzono w DGA. Nie widzimy uzasadnienia oraz praktycznej możliwości wprowadzenia ustawowego obowiązku rozdzielania opłaty na dwie kategorie – koszty przygotowania danych oraz ich przekazania. Należy wyjaśnić, że nie zawsze będzie miało miejsce przekazanie danych (zob. art. 5 ust. 3 DGA). Przyjęte sposoby udzielania dostępu determinują dalszy sposób wyliczenia opłaty (zgodnie z art. 6 DGA). Zgodnie z art. 6 ust. 2 DGA opłaty muszą być niedyskryminujące, <u>przejrzyste</u>, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji. Niezależnie od powyższego, proponujemy uwzględnienie uwagi w sposób kierunkowy, tj. wprowadzenie obowiązku polegającego na tym, że podmiot sektora publicznego będzie zobowiązany do przedstawienia w ofercie (oprócz samej wysokości opłaty) poszczególnych kosztów składających się na opłatę.
11.	Art. 10 ust. 1 pkt 2	Członkinie Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Zasadą powinien być brak opłat za dostęp do danych, a ich wprowadzenie powinno stanowić uzasadniony wyjątek. Takie rozwiązanie przyczyniłoby się do obniżenia bariery finansowej związanej z dostępem do danych. Alternatywnie, warto rozważyć wprowadzenie maksymalnej wysokości opłaty (lub widełek) na racjonalnym poziomie, aby ten wymóg nie stanowił sztucznej przeszkody w dostępie do ponownego wykorzystania danych.	Uwaga nieuwzględniona Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 6 ust. 4 DGA podmioty sektora publicznego mogą udostępniać dane za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie, w szczególności MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up, społeczeństwu obywatelskiemu oraz placówkom edukacyjnym. W tym celu podmioty sektora publicznego mogą sporządzić wykaz kategorii ponownych użytkowników, którym udostępnia się dane do ponownego wykorzystywania za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie. Wykaz ten wraz z kryteriami stosowanymi do jego sporządzenia podaje się do wiadomości publicznej. Po pierwsze, DGA nie upoważnia państw członkowskich do określania dodatkowych regulacji w zakresie opłat oraz warunków stosowania obniżonych opłat. Zawarcie tego rodzaju przepisów w ustawie oraz wprowadzenie ustawowego obowiązku ich stosowania mogłoby w związku z tym prowadzić do sprzeczności pomiędzy prawem krajowym i unijnym w przypadku nadmiernej ingerencji ustawodawcy krajowego. Po drugie, podmioty sektora publicznego stosują DGA bezpośrednio i same mogą zdecydować (zgodnie z art. 6 ust. 4) czy i w jakim zakresie stosować obniżone opłaty. Po trzecie, kwestia tego z czego mogą wynikać opłaty została szczegółowo uregulowana w art. 6 ust. 5 DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia (w tym ewentualnego stosowania obniżonych opłat) w całości przesądzono w DGA. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu w jaki będzie udzielony dostęp, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Podsumowując, DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz

				właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób pełny unormowane w rozporządzeniu. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby w najlepszym razie prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie są postulowane w uwadze) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby rozporządzenie. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy podkreślić jeszcze raz, że projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy, podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału II DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może udzielić dostępu do chronionych danych, a także jakie opłaty może w związku z tym pobrać.
12.	Art. 10 ust. 1 pkt 2	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Termin na uiszczenie opłaty powinien nie być zbyt krótki, szczególnie przy braku wskazówek co do wysokości opłaty, proponowany termin min. 7 dni.	Uwaga uwzględniona Do projektu ustawy zostanie wprowadzony przepis określający minimalny termin na uiszczenie opłaty, jaki podmiot sektora publicznego będzie mógł określić w ofercie.
13.	Art. 11	MIM AI	Wnioskujemy, aby instytucja udostępniająca dane archiwizowała przygotowane do przekazania zbiory danych na okres 5 lat.	Uwaga nieuwzględniona W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że DGA przewiduje ściśle określone sposoby udzielania dostępu do chronionych danych (warunki ponownego wykorzystywania). Nie jest to materia regulowana projektowaną ustawą. Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA podmioty sektora publicznego zapewniają, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby chroniony charakter danych został zachowany. Mogą one ustanawiać następujące wymagania: – dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych udziela się wyłącznie pod warunkiem, że podmiot sektora publicznego lub właściwy podmiot po otrzymaniu wniosku o ponowne wykorzystywanie zapewniłby, by dane te: • zostały zanonimizowane – w przypadku danych osobowych; oraz • zostały zmodyfikowane, zagregowane lub przekształcone za pomocą innej metody zapobiegającej ujawnieniu – w przypadku poufnych informacji handlowych, w tym tajemnic handlowych lub treści chronionych prawami własności intelektualnej,

				- dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w sposób zdalny w bezpiecznym środowisku przetwarzania zapewnianym lub kontrolowanym przez podmiot sektora publicznego, - jeżeli nie można zezwolić na dostęp zdalny bez stwarzania zagrożenia dla praw i interesów osób trzecich, dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w obrębie obiektów fizycznych, w których panuje bezpieczne środowisko przetwarzania zgodnie z rygorystycznymi normami bezpieczeństwa. Przyjęte sposoby udzielania dostępu co do zasady ograniczają możliwość przekazania danych chronionych wnioskodawcy. Przekazane mogą zostać jedynie dane zanonimizowane, zmodyfikowane, zagregowane lub przekształcone. Dostęp do chronionych danych „oryginalnych” może mieć miejsce przede wszystkim w ramach bezpiecznego środowiska przetwarzania. Zaproponowany w uwadze obowiązek archiwizacji przekazanych zbiorów danych mógłby zatem dotyczyć w praktyce wyłącznie danych zanonimizowanych, zmodyfikowanych, zagregowanych lub przekształconych. Wprowadzenie ustawowego obowiązku archiwizowania tego rodzaju zasobów nie jest właściwe. Podmioty sektora publicznego powinny samodzielnie podejmować decyzję o zachowaniu (archiwizacji) tego rodzaju zbiorów danych w każdym przypadku indywidualnie. Nie zawsze bowiem zachowanie i przechowywanie określonych zbiorów danych ma sens. W wielu przypadkach tego rodzaju zbiory bardzo szybko tracą aktualność. Obowiązek taki może również znacząco obciążyć infrastrukturę podmiotów sektora publicznego. Oprócz narzędzi regulacyjnych MC prowadzi szereg działań pozalegisłacyjnych, których celem jest aktywizacja dysponentów danych w obszarze udostępniania danych w portalu dane.gov.pl. Działania te mogą również dotyczyć udostępniania zbiorów danych powstałych w ramach rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (np. zbiorów powstałych po anonimizacji) – pod warunkiem, że dane takie będą mogły zostać udostępnione w sposób otwarty.
14.	Art. 11 ust. 2	Członkini Sekcji „Dane dla AI”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Należy rozważyć umożliwienie ubiegania się o wystawienie dokumentu księgowego, będącego podstawą do uiszczenia opłaty.	Uwaga nieuwzględniona Nie jest konieczne regulowanie tej kwestii w projektowanej ustawie, gdyż jest to przedmiotem regulacji przepisów obszaru rachunkowości.
15.	Art. 14	Członkini Sekcji „Dane dla AI”,	Zasadne byłoby ustanowienie sektorowego podmiotu właściwego w obszarze danych dotyczących zdrowia. Jest to szczególnie wrażliwy i specyficzny sektor, który	Uwaga nieuwzględniona

		Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	wymaga dedykowanego podejścia oraz dogłębnej znajomości specyfiki zagadnień z nim związanych. Tego rodzaju instytucja (podmiot) mogłaby skutecznie wspierać dostęp do danych w sposób zgodny z obowiązującymi regulacjami, a jednocześnie uwzględniać specyficzne potrzeby i wyzwania tego kluczowego obszaru.	Dla danych dotyczących zdrowia projektowane jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej przestrzeni danych dotyczących zdrowia (EHDS).
16.	Rozdział 2 Oddział 2	Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich	Uwaga dotyczy propozycji zamieszczenia w <i>Ustawie o zarządzaniu danymi</i> odpowiednich zapisów wskazujących na możliwość udostępniania danych za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie, w szczególności MŚP i przedsiębiorstwom typu startup, społeczeństwu obywatelskiemu oraz placówkom edukacyjnym. W proponowanym projekcie brak jest zapisów wskazujących na możliwość pozyskania danych za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie. Wprowadzenie w/w zapisów do ustawy jest nie tylko logiczne, transparentne, sprzyja zachowaniu równowagi (bo wskazuje podmiotom sektora publicznego wszystkie możliwości przewidzianych w Rozporządzeniu – pobieranie opłat oraz obniżenie opłat i bezpłatny dostęp, ale także korzystne społecznie. Obniżenie opłaty lub bezpłatny dostęp sprzyja innowacjom, rozwojowi nauki, wspieraniu przejrzystości, wzmacnianiu społeczeństwa obywatelskiego oraz tworzeniu bardziej sprawiedliwego i zrównoważonego społeczeństwa. Bezpłatny dostęp do danych może stanowić kluczowy element w budowaniu gospodarki opartej na wiedzy i zaufaniu, co jest jednym z filarów współczesnej polityki cyfrowej Unii Europejskiej. Ponadto pozostawienie w Ustawie informacji tylko o opłatach może sugerować (wprowadzać w błąd), że jest to jedyny warunek uzyskania dostępu do danych, co nie jest zgodne z zapisami Rozporządzenia (...) Uzasadnienie: Instytucje edukacyjne, takie jak szkoły, uniwersytety i instytuty badawcze, odgrywają kluczową rolę w rozwoju wiedzy i technologii. Darmowy lub tańszy dostęp do	Uwaga nieuwzględniona Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 6 ust. 4 DGA podmioty sektora publicznego mogą udostępniać dane za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie, w szczególności MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up, społeczeństwu obywatelskiemu oraz placówkom edukacyjnym. W tym celu podmioty sektora publicznego mogą sporządzić wykaz kategorii ponownych użytkowników, którym udostępnia się dane do ponownego wykorzystywania za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie. Wykaz ten wraz z kryteriami stosowanymi do jego sporządzenia podaje się do wiadomości publicznej. Po pierwsze, DGA nie upoważnia państw członkowskich do określania warunków stosowania obniżonych opłat. Uregulowanie tego rodzaju warunków w projektowanej ustawie oraz wprowadzenie ustawowego obowiązku ich stosowania mogłoby w związku z tym prowadzić do sprzeczności pomiędzy prawem krajowym i unijnym. Po drugie, podmioty sektora publicznego stosują DGA bezpośrednio i same mogą zdecydować (zgodnie z art. 6 ust. 4) czy i w jakim zakresie stosować obniżone opłaty. Po trzecie, kwestia tego z czego mogą wynikać opłaty została szczegółowo uregulowana w art. 6 ust. 5 DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia (w tym ewentualnego stosowania obniżonych opłat) w całości przesądzono w DGA. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu w jaki będzie udzielony dostęp, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Podsumowując, DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby w najlepszym razie prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów

		danych umożliwi im prowadzenie badań na szerszą skalę, zwłaszcza w dziedzinach wymagających dużych zbiorów danych, takich jak sztuczna inteligencja, analiza danych, zdrowie publiczne czy nauki społeczne. Obniżenie barier finansowych związanych z dostępem do danych pozwoli również mniejszym ośrodkom badawczym na prowadzenie innowacyjnych projektów, co jest istotne dla zrównoważonego rozwoju i wyrównania szans w edukacji. Organizacje społeczeństwa obywatelskiego, takie jak fundacje, stowarzyszenia, organizacje non-profit, często działają w interesie publicznym, np. na rzecz ochrony praw obywatelskich, przejrzystości w działaniach rządu, czy walki ze zmianami klimatycznymi. Dostęp do danych publicznych umożliwia tym organizacjom bardziej efektywne monitorowanie działań władz, przedsiębiorstw oraz innych instytucji, co sprzyja większej przejrzystości i odpowiedzialności w życiu publicznym. Darmowy dostęp do danych lub obniżone opłaty pozwala społeczeństwu obywatelskiemu działać bez konieczności ponoszenia nadmiernych kosztów. Obniżenie opłat lub bezpłatny dostęp do danych zapewnia równy dostęp do zasobów dla instytucji i organizacji, które mogą mieć ograniczone możliwości finansowe. Jest to szczególnie istotne dla mniejszych jednostek edukacyjnych czy organizacji pozarządowych, które często nie dysponują budżetami na zakup drogich danych. Takie podejście sprzyja demokratyzacji wiedzy, wyrównując szanse na rynku innowacji i badań, gdzie dostęp do danych jest kluczowym zasobem. Bezpłatny dostęp do danych dla instytucji edukacyjnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego może pomóc w przeciwdziałaniu nierównościom w dostępie do nowoczesnych technologii i zasobów informacyjnych. W dzisiejszym świecie, dostęp do danych jest kluczowym czynnikiem rozwoju, a brak tego dostępu może prowadzić do dalszego pogłębiania różnic między różnymi grupami społecznymi.	normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje SBB) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy jeszcze raz podkreślić, że projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Ustawa nie implementuje DGA. Celem projektowanej ustawy jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy, podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału II DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może udzielić dostępu do chronionych danych, a także jakie opłaty może w związku z tym pobrać.
--	--	--	--

17.	Rozdział 6 Art. 28-30	KWKR Konieczny Wierzbicki i Partnerzy S.K.A.	W nawiązaniu do ogłoszenia o konsultacjach założeń projektu ustawy o zarządzaniu danymi (dalej również jako „Projekt ustawy”) wdrażającej Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (dalej również jako „Rozporządzenie 2022/868”), poniżej przedstawiamy stanowisko kancelarii KWKR Konieczny Wierzbicki i Partnerzy S.K.A. W ramach stanowiska odnosimy się w szczególności do projektowanych zasad nakładania kar pieniężnych. Naszym zdaniem niektóre regulacje zawarte w rozdziale 6 (przepisy o administracyjnych karach pieniężnych) nie oddają zamysłu ustawodawcy unijnego wyrażonego w motywie 55 oraz w art. 34 ust. 1 Rozporządzenia 2022/868. Na wstępie trzeba wskazać, że w uzasadnieniu do Projektu ustawy pojawia się fragment poświęcony administracyjnym karom pieniężnym (ust. III. lit. B uzasadnienia). Wskazano w nim, że: „Z kolei w przypadku regulacji dotyczących kar projektowane przepisy opierają się na rozwiązaniach podobnych do tych przewidzianych w już obowiązujących przepisach krajowych i unijnych, m.in. w RODO, ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) oraz ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)”. Przywołane akty prawne w sposób szeroki i kompleksowy regulują kwestię nakładania administracyjnych kar pieniężnych, pozostawiając organowi luz decyzyjny w kwestii nałożenia kary oraz miarkowania jej. W Projekcie ustawy, wnioskodawcy, tylko częściowo udało się odwzorować regulacje zawarte w wyżej wymienionych aktach prawnych. Należy zwrócić uwagę, że w każdym z powyżej przedstawionych aktów prawnych regulacje dotyczące	Uwaga uwzględniona
-----	----------------------------------	---	--	---------------------------

			administracyjnych kar pieniężnych są bardzo rozbudowane. Dla przykładu, Rozporządzenie 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (dalej: „RODO”) w art. 83 odnosi się do powyższej kwestii w bardzo kompleksowy sposób. Przede wszystkim, rozporządzenie to, posiada bardzo szeroki katalog przestanków wpływających na wysokość kary, który przewiduje aż 10 różnych okoliczności, które organ ma wziąć pod uwagę przy wymiarze kar (art. 83 ust. 2 lit. a — k RODO). Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. POZ. 1781), w kontekście administracyjnych kar pieniężnych, w art. 101 posiada odesłanie do regulacji RODO przywołanych powyżej. Również w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej „KPA”), w dziale IVa administracyjne kary pieniężne są uregulowane zdecydowanie szerzej. Szczególnie uwagę należy zwrócić na art. 189d KPA, który określa dyrektywy wymiaru kary, podając 7 różnych okoliczności, które organ powinien uwzględnić przy wymierzaniu kary (art. 189d pkt 1 — 7 KPA). Nie sposób nie wspomnieć o art. 189f KPA, który formułuje przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary przez organ i poprzestaniu na pouczeniu. Regulacja ta jest wyrazem zaufania ustawodawcy wobec organu, który otrzymuje szeroki luz decyzyjny w kwestii kar. Powyższe regulacje w bardzo pogłębiony i zniuansowany sposób podchodzą do kwestii wymiaru administracyjnych kar pieniężnych. W szerokim zakresie dostrzegalny jest w nich luz decyzyjny, przewidziany dla organu, który może wybrać czy nałożyć na dany podmiot karę, a także zadecydować o wysokości kary, mając przedstawione w sposób precyzyjny podstawy jej wymiaru.	
--	--	--	--	--

			Ponadto należy zwrócić uwagę, że dokładne określenie podstaw wymiaru kary pozytywnie wpływa na zaufanie obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz na samą pewność prawa, czyli elementy będące silnymi fundamentami zasady demokratycznego państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997, NR 78 poz. 483 z późn. zm., dalej: „Konstytucja RP”). Regulacje dotyczące administracyjnych kar pieniężnych w Projekcie ustawy nawiązują do powyższych regulacji tylko w ograniczonym zakresie. Jako właściwe podejście ze strony wnioskodawcy Projekt ustawy należy wskazać zawarcie art. 26, gdzie w drodze odwołania do art. 34 ust. 2 Rozporządzenia 2022/868, zawarte są dyrektywy wymiaru kary. Jako dodatkową dyrektywę dodano jeszcze możliwości finansowe podmiotu, co jest dobrym rozwiązaniem. W tym też zakresie Projekt ustawy w swoim założeniu przypomina w dużej mierze regulacje ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, łącząc przepisy ustawowe z odesłaniami do Rozporządzenia unijnego (w tym przypadku RODO). Zaobserwowanym przez nas problemem w Projekcie ustawy jest art. 25, odnoszący się do kar za naruszenie art. 5 ust. 14 lub art. 31 Rozporządzenia 2022/868. W doktrynie prawda administracyjnego materialnego oraz procesowego przedstawiany jest podział decyzji na decyzje związane i uznaniowe. Przy czym za decyzje związane należy uznać decyzje, gdzie organ, po spełnieniu się w danej sprawie przesłanek ma obowiązek nałożyć karę administracyjną. Decyzja wskazana w art. 25 Projektu ustawy, będąca decyzją związaną, naszym zdaniem - nie powinna się znaleźć w Projekcie ustawy. Niewątpliwie szeroko pojęte zarządzanie danymi jest dziedziną bardzo skomplikowaną i wysoce specjalistyczną, przez to też bardzo zniuansowaną. W dziedzinach takich tworzenie zapisów niepozostawiających organowi luzu	
--	--	--	--	--

			decyzyjnego co do faktu wymierzenia kary jest działaniem niewłaściwym. Należy zwrócić uwagę, że organ posiada pewne dyrektywy wymiaru kary (art. 26 Projektu ustawy), nie mniej redakcja art. 25 Projektu ustawy dość jasno wskazuje, że organ korzysta z nich tylko w odniesieniu do wysokości tej kary, nie faktu jej wymierzenia (redakcja przepisu wyłącza zastosowanie art. 189f KPA na podstawie art. 189a 5 2 pkt 2 KPA), co wydatnie ogranicza luz decyzyjny organu. Reasumując, naszym zdaniem w Projekcie ustawy część regulacji dotyczących kar została określona w sposób właściwy. Nie mniej — naszym zdaniem, należałoby zmienić redakcję art. 25 w taki sposób, by umożliwić organowi odpowiedzialnemu za nakładanie kar nie tylko jej miarkowanie, co wnioskodawca projektu uczynił wprowadzając art. 26, ale również decyzję dotyczącą samego nałożenia kary.	
uwagi do uzasadnienia				
18.	III. Zakres projektowanej regulacji A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne 1. Właściwy podmiot	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. 1 Do potwierdzenia na poziomie tego lub innego dokumentu podejście regulacyjne do następujących kwestii: 1. Bieżące udzielanie informacji do Właścicieli Danych o podmiotach, które te dane wykorzystują/wykorzystali (bieżące i historyczne) + cele wykorzystania tychże danych - raportu na żądanie i/lub w raporty cykliczne; 2. Możliwość blokowania przez Właścicieli Danych dostępu do tychże danych ze wskazaniem „podmiotów niedopuszczanych”. 3. Możliwość decydowania na poziomie Właściciela Danych o zakresie tychże danych, które można udostępnić. 4. Mechanizmy kontrolne w kontekście jakości danych - po czyjej stronie odpowiedzialność.	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. We fragmencie uzasadnienia, do którego zgłoszono uwagę, wyjaśniony został zakres projektowanej regulacji (dokładnie – budowa otoczenia instytucjonalnego i organizacyjnego dla potrzeb stosowania DGA w Polsce). W celu umożliwiania pełnego stosowania DGA, konieczne jest wyznaczenie organu, który będzie pełnił rolę właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 7 DGA. Rozporządzenie przewiduje, że właściwy podmiot ma wspierać podmioty sektora publicznego w procesie rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Zakres takiej pomocy został uregulowany w DGA. We fragmencie uzasadnienia, do którego zgłoszono uwagę, przytoczono katalog czynności właściwego podmiotu w obszarze udzielania pomocy. Innymi słowy DGA reguluje na czym ma polegać pomoc właściwego podmiotu. Należy dodać, że projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz

			5. Kto i przy wsparciu jakich narzędzi odpowiada za algorytmy definiujące dostosowanie zakresu danych do pożądanych kryteriów zapytania. Ad. 5 => czy jest to Pojedynczy Punkt Informacyjny w postaci MC? Czy powstanie dedykowany Departament odpowiedzialny za te czynności?	właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. W szczególności ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej.
19.	III. Zakres projektowanej regulacji A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne 2. Pojedynczy punkt informacyjny	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. 2 Rekomendowane stworzenie dedykowanego załącznika do głównego dokumentu regulacyjnego lub dodanie odpowiedniego paragrafu z listowaniem wszystkich podmiotów wspierających realizację postanowień GDA + odpowiedzialności + nazwa instytucji + dane kontaktowe. Optymalnym byłoby podejście tabularyczne, zestawiające wszystkie podmioty i ich odpowiedzialności, co zdecydowanie wpłynie na poprawę jakości dokumentu oraz jego interpretację przez celowanych Odbiorców. Warto rozważyć stworzenie diagramu, obrazującego komunikację pomiędzy zdefiniowanymi Jednostkami, zaangażowanymi w proces.	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Proces legislacyjny oraz zakres dokumentów, jakie musi przygotować projektodawca są uregulowane w Regulaminie prac Rady Ministrów oraz w ZTP. Część informacji wskazanych w uwadze znajduje się w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy. W pozostałym zakresie proponowane rozwiązania wykraczają poza zakres projektowanej ustawy/nie są przedmiotem projektowanej regulacji. Tego rodzaju kwestii nie reguluje się w akcie normatywnym rangi ustawowej (ustawie służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej).
20.	III. Zakres projektowanej regulacji A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne 3. Organ odwoławczy	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. 3 Kluczowe wskazanie mechanizmu działania takiego organu odwoławczego na poziomie MC.	Uwaga nieuwzględniona W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Proponowane rozwiązanie wykracza poza zakres projektowanej ustawy. Tego rodzaju kwestii nie reguluje się w akcie normatywnym rangi ustawowej.
21.	III. Zakres projektowanej regulacji A. Otoczenie instytucjonalno-organizacyjne	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. 4 Ponawiam rekomendację, wskazaną wyżej (komentarz nr 2) - rekomendowana lista tzw. Organów, ze wskazaniem zakresu odpowiedzialności _ diagram procesów zachodzących pomiędzy organami. Poza samą regulacją zapewne powstanie odpowiedni przewodnik/broszura, wspierająca interpretację zapisów prawnych. Czy poza Radą przewiduje się operacyjny Organ kontrolny, odpowiedzialny za weryfikację prawidłowości	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Proces legislacyjny oraz zakres dokumentów, jakie musi przygotować projektodawca są uregulowane w Regulaminie prac Rady Ministrów oraz w ZTP. Część informacji wskazanych w uwadze znajduje się w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy. W pozostałym zakresie proponowane rozwiązania wykraczają poza zakres projektowanej

	4. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych		działań na poziomie każdego z organów z osobna oraz w ramach bezpośredniej kooperacji pomiędzy organami? Do zdefiniowania mechanizmy kontrolne oraz konsekwencje, wynikające z naruszeń.	ustawy/nie są przedmiotem projektowanej regulacji. Tego rodzaju kwestii nie reguluje się w akcie normatywnym rangi ustawowej (ustawie służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej).
22.	III. Zakres projektowanej regulacji B. Otoczenie regulacyjne	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. 5b Kluczowe zdefiniowanie kategorii/klasę naruszeń - wcześniej jednak istotne stworzenie precyzyjnego zakresu odpowiedzialności na poziomie każdego z Organów – jak w komentarzach, traktujących o utworzeniu zestawienia Organów i ich odpowiedzialności. Czy na Organ nadzorujący wszystkie Organy także możliwe będzie nakładania kar za nienależyte realizowanie funkcji kontrolnych?	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Rozwiązania zaproponowane w uwadze wykraczają poza zakres projektowanej ustawy/nie są przedmiotem projektowanej regulacji. Tego rodzaju kwestii nie reguluje się w akcie normatywnym rangi ustawowej (ustawie służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej). Ponadto niezrozumiały jest fragment uwagi: „Czy na Organ nadzorujący wszystkie Organy także możliwe będzie nakładania kar za nienależyte realizowanie funkcji kontrolnych?”. Nie wiadomo o jaki organ chodzi. DGA oraz projektowana ustawa nie przewiduje „organu nadzorującego wszystkie organy”.
23.	IV. Systematyka ustawy	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. IV Rekomendowany dedykowany punkt: „Organy i ich odpowiedzialności”	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Proponowane rozwiązania wykraczają poza zakres projektowanej ustawy/nie są przedmiotem projektowanej regulacji. Tego rodzaju kwestii nie reguluje się w akcie normatywnym rangi ustawowej (ustawie służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej). Ponadto organy, na które oddziałuje projekt, zostały wymienione w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy.
24.	V. Szczegółowe regulacje	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. V, rozdział 2 Czy proces składania wniosku będzie w pełni cyfrowy/automatyczny - zaś obieg dokumentu pomiędzy wymaganymi resortami/Jednostkami Administracji Publicznej realizowany z wykorzystaniem systemu do elektronicznego obiegu dokumentów, celem jak najszybszej obsługi zadania?	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. Zgodnie z art. 8 projektowanej ustawy w zakresie nieuregulowanym ustawą lub DGA do wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 KPA. Zatem wniosek będzie mógł być składany m.in. w wersji tradycyjnej (papierowej) oraz

			Proces weryfikacji poprawności wniosków także powinien odbywać się elektronicznie - ewentualnie na poziomie wstępnej weryfikacji ze wskazaniem pól/zakresów, które wymagają dalszej ingerencji człowieka. Jeśli już na poziomie ustawy zakładamy proces manualny, należy zakładać (zwłaszcza w pierwszym wzmóhonym okresie), że liczba składanych wniosków znacząco przekroczy możliwości zasobowe oddelegowanej Jednostki/Jednostek zaangażowanych w proces.	elektronicznej. Wybór będzie należał do wnioskodawcy. Obieg dokumentów wewnątrz administracji nie natomiast jest przedmiotem regulacji projektowanej ustawy. Kwestie te są regulowane w innych aktach normatywnych, w szczególności w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (po tym jak trafi do podmiotu sektora publicznego) będzie podlegał rozpatrzeniu. Biorąc pod uwagę charakter wniosku (zob. rozdział II DGA) wskazany w uwadze elektroniczny „proces weryfikacji poprawności wniosków” nie jest konieczny.
25.	V. Szczegółowe regulacje	Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	Dokument UZGODNIENIA_uzasadnienie ZD: pkt. V, rozdział 3 Poza samą ustawą, albo może wprost do ustawy => jaki jest pomysł na przeprowadzenie rynkowej kontroli dotychczasowego podejścia do wykorzystania danych przez prywatnych przedsiębiorców (newslettery, mailingi, kontakty telefoniczne, zapisy RODO w Umowach, etc.).	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do uzasadnienia. Uzasadnienie ma charakter wtórny względem projektu ustawy – opisuje m.in. potrzebę uchwalenia ustawy oraz wyjaśnia projektowane przepisy. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się regulacje. W tym zakresie MC prowadzi badania dotyczące rynku ponownego wykorzystywania danych (zob. Baza wiedzy/dane gov.pl).
uwaga ogólna				
26.		Liderka Sekcji „AI w Administracji Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	W jaki sposób zarządzana będzie kwestia bezpośredniego udzielania zgody przez „Osoby, których dane dotyczą” na poziomie podmiotów i ich usług w ramach podpisywanych Umów vs mechanizmy kontrolne o prawnym wykorzystywaniu danych. Mowa o sytuacji, w której nadal będziemy mieć do czynienia w UODO, jako podmiotem odpowiedzialnym za bezpieczeństwo danych osobowych + dysponującym/zarządzającym tymi danymi oraz podmioty prywatne, pozyskujące zgody Konsumentów na przetwarzanie danych osobowych. Jednym słowem, czy w tym dualistycznym świecie coś ulegnie istotnej zmianie na rzecz scentralizowanego zarządzania danymi?	Wyjaśnienie Pytanie wykracza poza zakres projektowanej ustawy/nie dotyczy przedmiotu projektowanej regulacji. Kwestie udzielania zgód przez osoby, których dane dotyczą są przedmiotem regulacji RODO oraz DGA (zob. w szczególności art. 5 ust. 6 DGA).
uwaga do tabeli zgodności				
27.		Liderka Sekcji „AI w Administracji	Dokument „Tabela zgodności_ustawa ZD” Art. 2 pkt 16:	Wyjaśnienie W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że uwaga została zgłoszona do tabeli zgodności. Tabela zgodności ma charakter wtórny względem projektu ustawy. Tabela

		Publicznej”, Grupa Robocza ds. Sztucznej Inteligencji	„altruizm danych” oznacza dobrowolne dzielenie się danymi na podstawie wyrażonej przez osoby, których dane dotyczą, zgody na przetwarzanie dotyczących ich danych osobowych lub na podstawie udzielonego przez posiadaczy danych pozwolenia na wykorzystywanie ich danych nieosobowych, bez żądania ani otrzymania za to wynagrodzenia wykraczającego poza zwrot kosztów... Czy w projekcie Ustawy rozważane są zapisy, regulujące kwestię nałożenia ograniczeń (po groźbą kary) na podmioty prywatne w zakresie wymuszania zgód na Konsumentach w zakresie przetwarzanie danych osobowych na potrzeby sprzedaży danego produktu, udostępniania usług, subskrypcji, obsługi koszyka zakupowego etc.). Czy planowane jest wdrożenie mechanizmów kontrolnych w tym kontekście?	taka zawiera jedynie zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej, których stosowaniu służy ustawa oraz projektowanych przepisów prawa polskiego. Najważniejszą rolę pełni sam projekt ustawy, to w nim znajdują się uchwalane przepisy. Pytanie przedstawione w uwadze wykracza poza zakres projektowanej ustawy/nie dotyczy przedmiotu projektowanej regulacji, a także nie dotyczy przedmiotu regulacji DGA.
--	--	---	--	---

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania projektu ustawy o zarządzaniu danymi (UC67)

Skróty zastosowane w stanowisku MC:

DGA	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)
RODO	Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)
dyrektywa w sprawie otwartych danych	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego
Data act	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2854 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie zharmonizowanych przepisów dotyczących sprawiedliwego dostępu do danych i ich wykorzystywania oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2394 i dyrektywy (UE) 2020/1828 (akt w sprawie danych)
rozporządzenie w sprawie danych o wysokiej wartości	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/138 z dnia 21 grudnia 2022 r. ustanawiające wykaz szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania
ustawa o otwartych danych	Ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego
ustawa o ochronie danych osobowych	Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych
ustawa o informatyzacji	Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne
UDIP	Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej
KPA	Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego
KC	Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny
ZTP	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”

nr uwagi	jednostka redakcyjna	podmiot zgłaszający uwagę	treść uwagi	stanowisko MC
1.	Propozycja dodania nowego przepisu (art. 2a)	GUS	W rozdziale 1 po art. 2 proponuje się dodanie art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają zasady poufności informacji statystycznych oraz zasady ochrony tajemnicy statystycznej, określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy, podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału 2 DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może

			statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773 oraz z 2024 r. po. 1222).”. Proponowany przepis ma na celu podkreślenie podstawowych zasad, na jakich opiera się statystyka publiczna, w szczególności zasadę ochrony tajemnicy statystycznej, tak aby zapobiec ewentualnym wątpliwościom interpretacyjnych w tym zakresie. Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia poufności informacji statystycznych, konieczne jest jednoznaczne nawiązanie w przepisach projektowanej ustawy do przepisów krajowych, które regulują sprawy związane z obszarem statystyki publicznej, w szczególności tajemnicę statystyczną oraz zasady udostępniania danych statystycznych. Należy przy tym zauważyć, że ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej jest w pełni dostosowana do przepisów rozporządzenia (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej.	udzielić dostępu do chronionych danych. Udzielenie dostępu do chronionych danych nie będzie następowało na podstawie przepisów projektowanej ustawy, ale na podstawie przepisów DGA. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulację DGA. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje GUS) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy podkreślić jeszcze raz, że celem projektowanej ustawy (ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej) jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Przesłanki oraz ramy prawne udzielenia dostępu do chronionych danych zostały uregulowane w DGA w sposób całościowy i zupełny. Podmiot sektora publicznego nie jest zobowiązany udzielić dostępu do danych na podstawie przepisów DGA. W motywie 11 rozporządzenia podkreślono, że DGA „<i>nie powinno tworzyć obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego</i>”. W art. 1 ust. 2 DGA wskazano, że rozporządzenie nie nakłada na podmioty sektora publicznego obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie danych ani nie zwalnia podmiotów sektora publicznego z obowiązków <u>w zakresie zachowania poufności wynikających z prawa Unii lub prawa krajowego.</u> Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 3 lit. b DGA rozdział 2 rozporządzenia (<i>Ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego</i>) pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii i prawa krajowego dotyczących dostępu do dokumentów.
--	--	--	--	--

				Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA, podmioty sektora publicznego (udzielając dostępu do celów ponownego wykorzystywania) muszą zapewnić, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, <u>aby chroniony charakter danych został zachowany.</u> Zgodnie z art. 5 ust. 8 DGA wówczas kiedy dane, o które się zwrócono, są uznawane za poufne zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym dotyczącym poufności informacji handlowych lub statystycznych, podmioty sektora publicznego zapewniają, aby w wyniku zezwolenia na ponowne wykorzystywanie nie zostały ujawnione dane poufne, chyba że na takie ponowne wykorzystywanie zezwolono zgodnie z art. 5 ust. 6 DGA (tj. posiadacz danych, na którego prawa i interesy ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ, udzielił pozwolenia). Podsumowując, przepisy DGA oraz projektowanej ustawy nie stanowią podstawy do naruszenia tajemnic prawnie chronionych, w tym tajemnicy statystycznej. Regulacje te nie tworzą również samodzielnej podstawy do udostępniania chronionych danych. W DGA zawarto jedynie ramy prawne, które mają umożliwić (ułatwić) dostęp do chronionych danych, jednak nadal udzielenie dostępu musi mieć miejsce z poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych i unijnych. Zostało to wyraźnie uregulowane w DGA.
2.	Art. 3	NDAP	W art. 3 projektu ustawy <i>o zarządzaniu danymi</i>, dalej: „projekt ustawy”, wskazano, jakie podmioty na gruncie polskich przepisów prawa spełniają kryteria podmiotów sektora publicznego, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w <i>sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)</i> (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1), dalej: rozporządzenie”. Niepewność prawna wynika z redefiniowania w art. 3 projektu ustawy terminu „podmiot sektora publicznego” (określonych pierwotnie w art. 2 pkt 17 rozporządzenia). Projekt ustawy wykracza przez to poza swój przedmiot, wynikający z enumeracji w jego art. 1. Nie sposób też dopatrzeć się w rozporządzeniu upoważnienia do formułowania takiej definicji, która wydaje się przy tym podmiotowo różna od definicji z art. 2 pkt 17 rozporządzenia. Ponadto rozporządzenie jest bezpośrednio wiążące, a prawu krajowemu pozostawia ograniczony zakres regulacji. Ze statusem podmiotu sektora publicznego wiążą się zobowiązania – podległość zasadom zarządzania danymi. Wskazanie tak	Uwaga uwzględniona Art. 3 projektowanej ustawy zostanie usunięty. Definicja podmiotu sektora publicznego została uregulowana w DGA i obowiązuje bezpośrednio. Celem art. 3 w projektowanej ustawie było określenie, które podmioty na gruncie prawa polskiego będą spełniać kryteria definicyjne pojęcia „podmiot sektora publicznego”, o którym mowa w art. 2 pkt 17 DGA. Miało to na celu ułatwienie stosowania przepisów DGA w Polsce. Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne MC rezygnuje z tego przepisu. Ustalenie, które podmioty na gruncie prawa polskiego spełniają kryteria definicyjne pojęcia „podmiot sektora publicznego”, nastąpi w drodze bezpośredniej wykładni przepisów DGA.

			zobowiązanych zostało w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia zrównoważone zastrzeżeniem, że pozostaje ono bez uszczerbku dla szczególnych przepisów prawa krajowego dotyczących dostępu do niektórych kategorii danych lub ich ponownego wykorzystywania. Projekt ustawy swoiście określa podmioty sektora publicznego, bez analogicznej klauzuli ograniczającej. Podobnie, projekt pomija wyłączenia wynikające z art. 3 ust. 2 (w szczególności lit. c) i ust. 3 rozporządzenia. Celowe jest więc rozważenie odstąpienia od redefinicji w prawie krajowym (i poprzestania na regulacji rozporządzenia) albo – alternatywnie – dodanie klauzuli stanowiącej, że projektowana ustawa nie narusza przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania danych – w szczególności, gdy zapewniają wyższe uprzywilejowanie zainteresowanych. Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. <i>o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach</i> (Dz. U. z 2020 r. poz. 164) przewiduje: 1) bezpłatną dostępność materiałów archiwalnych, włącznie z ponownym wykorzystywaniem udostępnionych treści 2) na żądanie zainteresowanego oraz 3) z zasady bezwarunkowo – tytułem korzystania z wolności pozyskiwania informacji. Figurujący w projekcie ustawy sformalizowany tryb odpłatnego ponownego wykorzystywania danych na umotywowany wniosek, na podstawie zezwolenia, stanowiłby dla działalności archiwalnej regres w realizacji wolności i praw. Zasadne jest więc korzystanie przez jednostki państwowej sieci archiwalnej – w zakresie udostępniania danych i ponownego ich wykorzystywania – z przepisów odrębnych. Pod tym względem ewentualna niepewność powinna być usunięta.	
3.	Art. 3	NCBiR	Projekt ustawy odnosi się do „podmiotów sektora publicznego” – należy doprecyzować pojęcie tego podmiotu zgodnie z treścią Rozporządzenia 2022/868 (aktu w sprawie zarządzania danymi) – art. 2, pkt. 17), które definiuje te podmioty w sposób bardzo specyficzny.	Wyjaśnienie Art. 3 projektowanej ustawy zostanie usunięty. Definicja podmiotu sektora publicznego została uregulowana w DGA i obowiązuje bezpośrednio. Celem art. 3 w projektowanej ustawie było określenie, które podmioty na gruncie prawa polskiego będą spełniać kryteria definicyjne pojęcia „podmiot sektora publicznego”, o którym mowa w art. 2 pkt 17 DGA. Miało to na celu ułatwienie stosowania przepisów DGA w Polsce. Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne MC rezygnuje z tego przepisu. Ustalenie, które podmioty na gruncie prawa polskiego spełniają kryteria definicyjne pojęcia

				„podmiot sektora publicznego”, nastąpi w drodze bezpośredniej wykładni przepisów DGA.
4.	Art. 4	NCBiR	Wskazano, że MC prowadzi 1 punkt informacyjny, zgodnie z Rozporządzeniem 2022/868. Należy jednak zapewnić, żeby ten system był zintegrowany z innymi systemami zarządzania danymi (na poziomie europejskim, ale i krajowym), tak aby możliwa była (wymagana innymi przepisami, wymogami a przede wszystkim merytorycznymi potrzebami) interoperacyjność i spójność w dostępie do danych publicznych.	Wyjaśnienie Punkt informacyjny oraz wykaz zasobów chronionych danych działa już od ponad roku. Został uruchomiony w terminie przewidzianym w DGA, bezpośrednio na podstawie przepisów rozporządzenia. Punkt i wykaz są prowadzone zgodnie z wymogami DGA. W szczególności wykaz umożliwia harvestowanie zasobów do wykazu europejskiego oraz umożliwia filtrowanie i przeszukiwanie rekordów. Można go również pobrać w formatach na wysokim poziomie otwartości, tj.: XLSX; JSONLD; CSV. Możliwy jest również dostęp do pliku przez API portalowe. Zob.: • https://dane.gov.pl/pl/dga/list-protected-data/table?page=1&per_page=20&q=&sort= • https://dane.gov.pl/pl/dga Kwestia dotycząca wykazu zasobów chronionych danych oraz punktu informacyjnego została szczegółowo opisana w OSR oraz uzasadnieniu.
5.	Rozdział 2 Oddział 3	NCBiR	Dostęp do celów ponownego wykorzystywania danych – zgodnie z Rozporządzeniem 2022/868 projekt ustawy ustala procedury dotyczące rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych przez podmioty sektora publicznego (np. dane statystyczne, dane związane z tajemnicą handlową, zawodową, czy przedsiębiorstwa, a przede wszystkim dane podlegające ochronie praw własności intelektualnej). Ze względu na istotne znaczenie tych danych proponuję dodatkowo w ustawie ustalić mechanizmy monitorowania efektywności tych procedur, aby zagwarantować, że będą one faktycznie realizowane w sposób przejrzysty i efektywny. Bardziej szczegółowo należy określić kwestie monitorowania efektywności procedur rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystanie danych. Potrzebne są przepisy, które określałyby, w jaki sposób będzie sprawdzana szybkość i jakość realizacji tych wniosków przez podmioty sektora publicznego (np. jak szybko podmioty odpowiadają na wnioski, czy wywiązują się z obowiązków, ile wniosków zostało odrzuconych i dlaczego). Zapewniłoby to przejrzystość procesu i zwiększyłoby zaufanie do instytucji publicznych.	Wyjaśnienie W uwadze NCBiR podniósł 3 kwestie: 1) NCBiR postuluje wprowadzenie w projektowanej ustawie mechanizmów monitorowania efektywności procedur rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (sprawdzanie szybkości i jakości realizacji tych wniosków). MC zakłada w tym zakresie następujące mechanizmy: • Wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie składany do punktu informacyjnego i przekazywany do właściwego podmiotu sektora publicznego w celu rozpatrzenia. Wraz z przekazaniem wniosku MC poinformuje podmiot sektora publicznego o podstawowych zasadach rozpatrywania wniosków oraz obowiązujących w tym zakresie przepisach. • MC będzie organem odwoławczym od decyzji dotyczących odmowy udzielenia dostępu do chronionych danych. Będzie zatem czuwał nad poprawnością całego procesu. W szczególności możliwa będzie interwencja MC w przypadku błędnego rozstrzygnięcia. • MC realizuje stale badania dotyczące funkcjonowania przepisów. Obecnie takie badania są realizowane w zakresie dotyczącym ustawy o otwartych danych. Ostatnie takie badania miały miejsce w 2023 r. i były częścią procesu ewaluacji ustawy o otwartych danych. Były to badania: „Ustawa o

			Dodatkowo, potrzebne są mechanizmy odwoławcze – w projekcie ustawy przewidziano możliwość odwołań od decyzji o odmowie udostępnienia danych, ale trzeba wprowadzić bardziej szczegółowe przepisy dotyczące monitorowania tych procesów, np. jak długo trwa rozpatrywanie odwołań, czy jakie są standardy w tym zakresie, których powinny przestrzegać organy administracyjne. Inaczej procedury te będą realizowane uznaniowo. Dodatkowo, proponuję wprowadzenie regulacji dotyczących standardów jakości danych, które są udostępniane przez podmioty sektora publicznego do ponownego wykorzystania. Istotą jest zapewnienie, że dane są aktualne, kompletne i odpowiednio zabezpieczone (np. anonimizacja danych osobowych), a nie np. rozproszone i nieuporządkowane czy niekompletne (kwestia jakości danych).	<i>otwartych danych w opinii sektora publicznego” oraz „Ustawa o otwartych danych w opinii sektora pozarządowego” (zob. szerzej: Ewaluacja ustawy o otwartych danych). Pytania dotyczyły m.in. rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego na podstawie ustawy o otwartych danych. MC nie wyklucza prowadzenia podobnych badań w zakresie rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych na podstawie przepisów DGA.</i> • Procedura rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie oparta na przepisach aktów normatywnych, tj. DGA, projektowanej ustawy, KPA oraz PPSA. Wskazane regulacje zapewniają najwyższe standardy w zakresie proceduralnym, w tym w szczególności zapewniają możliwość zaskarżenia rozstrzygnięć wydawanych przez podmioty sektora publicznego oraz umożliwiają złożenie skargi na bezczynność do sądu administracyjnego. • MC przewiduje również wstępnie wprowadzenie mechanizmu sprawozdawczości podmiotów sektora publicznego. Mechanizm będzie polegał na tym, że co roku podmioty sektora publicznego będą informować MC o sposobie rozpatrzenia wniosków, które do nich wpłynęły w roku poprzednim. Jednocześnie MC będzie miał wiedzę o takich wnioskach, ponieważ będą one składane za pośrednictwem punktu informacyjnego. 2) NCBiR postuluje wprowadzenie „<i>mechanizmów odwoławczych</i>”, tj. wprowadzenie bardziej szczegółowych przepisów dotyczących monitorowania tych procesów, np. jak długo trwa rozpatrywanie odwołań, czy jakie są standardy w tym zakresie. Te kwestie są regulowane przepisami prawa: DGA, projektowanej ustawy, KPA oraz PPSA. Dotyczy to np. terminu na rozpatrzenie wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (zob. art. 9 ust. 1 DGA), czy terminu na rozpatrzenie odwołania od decyzji (zob. art. 35 § 3 KPA). 3) NCBiR postuluje wprowadzenie regulacji dotyczących standardów jakości danych. Takie standardy funkcjonują od wielu lat. MC opracowało Standardy otwartości danych, tj. Standard API, Standard bezpieczeństwa, Standard techniczny oraz Standard prawny (zob. szerzej: https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/standardy-otwartosci-danych). Ponadto MC opracowało szereg innych dokumentów, wytycznych oraz przewodników i podręczników, których jednym z celów jest zwiększenie jakości danych. Są to m.in. Przewodnik dla dostawców danych, Podręczniki dot. otwartości danych oraz raporty. Spośród raportów
--	--	--	---	--

				można wymienić np. Raport z rekomendacjami dotyczącymi sposobów udostępniania danych przez API (interfejs programistyczny) na portalu dane.gov.pl oraz Raport z rekomendacjami dot. stosowania znaków umownych w zbiorach danych udostępnianych na dane.gov.pl. Wszystkie te dokumenty stanowią wsparcie dla podmiotów udostępniających dane. Niektóre ze standardów muszą być obowiązkowo stosowane przez podmioty realizujące Program Otwierania Danych na lata 2021-2027. Zob. szerzej: Baza wiedzy w portalu dane.gov.pl.
6.	Art. 7 ust. 4	GUGiK	„W przypadku nieustalenia podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, minister właściwy do spraw informatyzacji zwraca wniosek o ponowne wykorzystywanie wnioskodawcy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania”. Przepis narzuca termin, w jakim minister właściwy do spraw informatyzacji zwraca wniosek o ponowne wykorzystywanie wnioskodawcy, który wynosi do 7 dni od dnia otrzymania wniosku. W kontekście art. 7 ust. 3 ustawodawca zakłada, że w przypadku niewskazania we wniosku o ponowne wykorzystywanie podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, w ciągu 7 dni zostanie ustalony właściciel danych. Sugeruję zmienić zapis na niezwłocznie, aby zapobiec sytuacjom, w których właściciel danych nie zostanie ustalony w tym terminie. Dokonany wówczas zwrot wniosku będzie oznaczał nierzetelne wykonanie czynności, za którą odpowiada organ. W tej sytuacji lepszym rozwiązaniem wydaje się, aby wymagane było każdorazowe złożenie kompletnego wniosku lub właśnie oznaczenie dłuższego terminu w postaci zapisu niezwłocznie, lecz nie dłużej niż w ciągu 30 dni.	Wyjaśnienie Uwaga stała się bezprzedmiotowa z uwagi na usunięcie z przepisów mechanizmu polegającego na podejmowaniu przez MC czynności zmierzających do ustalenia podmiotu sektora publicznego (zob. uwaga RCL).
7.	Art. 9 wprowadzenie do wyliczenia	GUS	W projekcie ustawy wyznaczone są terminy dla innych etapów procedowania wniosku, dlatego wydaje się również właściwym ustalić termin na jego rozpatrzenie. W związku z tym proponujemy nadać następujące brzmienie wprowadzeniu do wyliczenia w art. 9: „Podmiot sektora publicznego, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2022/868, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie, w terminie 30 dni od jego otrzymania:”	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy

				międzynarodowe. Taki przepis byłby nadmiarowy i sprzeczny z regulacjami przewidzianymi w rozporządzeniu. Kwestia terminów została uregulowana w art. 9 DGA. Art. 9 ust. 1 DGA <i>Procedura składania wniosków o ponowne wykorzystywanie.</i> <i>O ile zgodnie z prawem krajowym nie zostały określone krótsze terminy, właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, podejmują decyzję w sprawie wniosku o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku.</i> <i>W przypadku wyjątkowo obszernych i złożonych wniosków o ponowne wykorzystywanie, termin dwóch miesięcy może zostać przedłużony nie więcej niż o 30 dni. W takich przypadkach właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, powiadamiają jak najszybciej wnioskodawcę o tym, że do przeprowadzenia procedury potrzeba więcej czasu, wraz z uzasadnieniem tego opóźnienia.</i>
8.	Art. 9	WUG	W art. 9 projektu przyjęto, iż podmiot sektora publicznego odmawia, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w przypadku braku możliwości udzielenia takiego dostępu. Nie wskazano jednak procedury, w której ma zostać wydana taka decyzja. Jednocześnie w art. 12 ust. 2 projektu przewidziano, że w zakresie nieuregulowanym ustawą o zarządzaniu danymi lub rozporządzeniem 2022/868, do decyzji wydawanych w postępowaniu odwoławczym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). Wobec powyższego, proponuję rozważenie wprowadzenia normy przewidującej odpowiednie stosowanie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w postępowaniu przed organami pierwszej instancji. Rozwiązanie takie zostało również przyjęte w art. 43 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524).	Uwaga nieuwzględniona Do wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych nie stosuje się KPA. Tożsame rozwiązanie przyjęte zostało na gruncie ustawy o otwartych danych oraz w przepisach UDIP. Przepisy KPA w każdym z tych przypadków stosowane są do decyzji wydawanych w toku pierwszej instancji i w dalszych czynnościach. Art. 12 projektowanej ustawy: 1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o której mowa w art. 9 pkt 2, jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 2. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.
9.	Art. 10 ust. 1 pkt 2	UOKiK	Projekt ustawy służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w	Uwaga nieuwzględniona

		<i>sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 i dotyczy m.in. ponownego wykorzystywania niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego wskazanych w art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia.</i> Projekt ustawy określa (art. 7), że udostępnienie danych, w tym danych chronionych, będzie wymagało złożenia wniosku o ponowne wykorzystanie danych do podmiotu sektora publicznego posiadającego dane za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji. W art. 9 projektu zostało wskazane, że po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie danych podmiot sektora publicznego składa wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w której wskazuje m.in. warunki ponownego wykorzystywania danych i wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie danych albo informację o braku takiej opłaty. Należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2022/868 opłaty za ponowne wykorzystywanie danych muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji. Tymczasem projekt ustawy przewiduje, że opłata za udzielenie dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, może nie być pobierana (art. 10 ust. 1 pkt 2 projektu), przy czym nie wskazuje, w jakich przypadkach i na jakich zasadach nie będzie ona pobierana. Projekt ustawy nie precyzuje jednakże warunków nienaliczenia opłaty ani uzyskania zwolnienia z niej. Nienaliczenie opłaty lub zwolnienie z opłaty wiąże się także z potencjalnym udzieleniem przez podmiot publiczny pomocy de minimis przedsiębiorcy występującemu z wnioskiem o ponowne wykorzystanie danych. W związku z tym zasadnym jest uzupełnienie projektu w tym zakresie.	Po pierwsze, DGA nie upoważnia państw członkowskich do określania warunków nakładania opłat. Uregulowanie tego rodzaju warunków w ustawie mogłoby prowadzić do sprzeczności pomiędzy prawem krajowym i unijnym. Po drugie, podmioty sektora publicznego stosują DGA bezpośrednio. Przepisy dotyczące opłat nie wymagają interwencji ustawodawcy krajowego. Po trzecie, kwestia tego z czego mogą wynikać opłaty została szczegółowo uregulowana w art. 6 DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia (w tym ewentualnego stosowania obniżonych opłat) w całości przesądzono w DGA. Przepisy te są stosowane bezpośrednio. Zgodnie z art. 6 ust. 5 DGA opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosku oraz ograniczać się do niezbędnych kosztów związanych z: • powielaniem, dostarczaniem i rozpowszechnianiem danych, • weryfikacją praw, • anonimizacją lub innymi formami przygotowania danych osobowych i danych poufnych ze względów handlowych, • utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania, • nabywaniem przez osoby trzecie, spoza sektora publicznego, prawa do zezwalania na ponowne wykorzystywanie, • udzielaniem pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwolenia posiadaczy danych, w przypadku gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy. Przykładowymi kosztami, które mogą zostać uwzględnione w procesie ustalania opłat są koszty tworzenia oprogramowania, koszty utrzymania (w tym budowy lub dostosowania) bezpiecznego środowiska przetwarzania, koszty anonimizacji danych, koszty uzyskania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu w jaki będzie udzielony dostęp, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Podsumowując, DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby
--	--	---	---

				prorowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje UOKiK) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne.
10.	Art. 12 ust. 1	GUS	Proponuje się nadanie ust. 1 w art. 12 następującego brzmienia: „1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych jest: 1) minister właściwy do spraw informatyzacji – w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a oraz c i d rozporządzenia 2022/868; 2) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego – w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/868. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”. Minister do spraw informatyzacji nie jest właściwy w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/868, ponieważ nie posiada odpowiednich kompetencji merytorycznych do rozstrzygania sporów odnoszących się do tego obszaru tematycznego. Nie powinno dojść do sytuacji kiedy kwestie związane z odwołaniem od decyzji podmiotów odpowiedzialnych za poszczególne obszary badań statystycznych (minister, podmiot administracji publicznej, a w szczególności dyrektorzy urzędów statystycznych) będą rozstrzygane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, będącego jednym z podmiotów, który realizuje badania statystyczne czy też udostępnia dane dla ich realizacji, ale jednocześnie nie posiada kompetencji merytorycznych w obszarach innych badań statystycznych przypisanych do kompetencji pozostałych gestorów danych.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie postulowanego przez GUS rozwiązania nie jest możliwe. Celem projektowanej ustawy jest zbudowanie odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego na potrzeby stosowania DGA, w ramach, którego wyznaczone zostaną podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów rozporządzenia. Wśród tych podmiotów należy odróżnić rolę właściwego podmiotu od roli organu odwoławczego (organu służącego zapewnieniu kontroli instancyjnej na gruncie KPA). Rolą właściwego podmiotu (Prezesa GUS) będzie wspieranie podmiotów sektora publicznego w procesie zezwalania na dostęp do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych poprzez: – zapewnianie wsparcia technicznego polegającego na udostępnianiu bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewniania dostępu do celów ponownego wykorzystywania tych danych, – udzielanie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie ustrukturyzowania tych danych i ich przechowywania, tak by były one łatwo dostępne, – zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie pseudonimizacji oraz zapewnianie przetwarzania danych w sposób skutecznie chroniący prywatność, poufność, integralność i dostępność informacji zawartych w danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono, – udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie, – udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zakresie oceny adekwatności zobowiązań umownych w sytuacjach transferu danych do państw trzecich. W związku z tym wspieranie podmiotu sektora publicznego przy rozpatrywaniu wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie skutkować

				udziałem Prezesa GUS w procesie rozpatrywania takiego wniosku. Rodzaj i zakres udzielonego przez Prezesa GUS wsparcia (pomocy) będzie niewątpliwie wpływać na sposób załatwienia przez podmiot sektora publicznego sprawy dostępu do chronionych danych. W przypadku bowiem skorzystania przez podmiot sektora publicznego ze wsparcia Prezesa GUS oferta złożona wnioskodawcy (dotycząca udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych) uwzględnić będzie informacje wskazane przez Prezesa GUS. Analogicznie będzie w sytuacji wydania przez podmiot sektora publicznego decyzji odmawiającej udzielenia dostępu do chronionych danych. Decyzja taka, w przypadku skorzystania z pomocy Prezesa GUS, może zostać oparta na informacjach wskazanych przez ten podmiot. Co więcej możliwe, że w niektórych przypadkach, od zakresu udzielonego wsparcia będzie zależeć konieczność wydania takiej decyzji. Do decyzji o odmowie udzielenia dostępu do chronionych danych zastosowanie znajdować będą przepisy KPA, co powoduje, że rozstrzygnięcia podmiotów sektora publicznego podlegać będą (co do zasady) kontroli instancyjnej, a następnie sądowniczoadministracyjnej. Rolą organu odwoławczego na gruncie projektowanej ustawy o zarządzaniu danymi będzie zatem zapewnienie wskazanej kontroli instancyjnej dla tych decyzji. Kontrola instancyjna jest elementem zapewniania bezpieczeństwa prawnego obywateli ze względu na umożliwienie sprawdzenia kwestii formalnych i materialnych. Kontrola instancyjna pozwala również na dostrzeżenie systemowej perspektywy działania organu wydającego decyzję w pierwszej instancji. W projekcie ustawy o zarządzaniu danymi zaproponowano (w zakresie organu odwoławczego) wprowadzenie przepisów szczególnych w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej. Zgodnie z projektem ustawy organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Proponowane zmiany dotyczyć będą wyłącznie decyzji, od których na podstawie przepisów KPA stronie służy odwołanie (art. 127 § 2 KPA). W przypadku, decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (na które zgodnie z art. 127 § 3 KPA nie służy odwołanie) zastosowanie znajdować będą nadal przepisy KPA – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku zatem decyzji wydawanych w pierwszej instancji przez Prezesa GUS, (jako centralnego organu administracji rządowej
--	--	--	--	--

				właściwego w sprawach statystyki), stronie będzie przysługiwać wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (rozpatrywane przez Prezesa GUS), a nie odwołanie do MC. Zaproponowane rozwiązanie jest analogiczne do rozwiązania przyjętego na gruncie już obowiązujących przepisów ustawy o otwartych danych. Organem odwoławczym od decyzji odmawiających zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego jest minister właściwy do spraw informatyzacji, z wyjątkiem decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra (w tym Prezesa GUS) lub samorządowe kolegium odwoławcze. Od tak wydanych decyzji stronie przysługuje bowiem wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do tych organów. Zatem obecnie MC pełni już rolę organu odwoławczego na gruncie ustawy o otwartych danych. Należy wyjaśnić, że w ustawie o otwartych danych implementowano do krajowego porządku prawnego regulacje wynikające z dyrektywy w sprawie otwartych danych. Przepisy rozdziału II DGA stanowią natomiast uzupełnienie przepisów tej dyrektywy. W związku z tym zasadnym jest zachowanie spójności rozwiązań zastosowanych na gruncie ustawy o otwartych danych oraz projektowanej ustawy o zarządzaniu danymi. MC jako projektodawca ustawy o zarządzaniu danymi, nie znajduje zatem uzasadnienia, aby Prezes GUS miał pełnić rolę organu odwoławczego w stosunku do decyzji wydawanych przez podmioty sektora publicznego na gruncie projektowanej ustawy i DGA. Szczególnie, że na gruncie przepisów projektowanej ustawy oraz KPA od decyzji wydanych przez Prezesa GUS, stronie jako środek zaskarżenia będzie przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w art. 127 § 3 KPA. Instytucja ponownego rozpatrzenia sprawy stanowi dopuszczalny wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażonej w art. 15 KPA. Zasada dwuinstancyjności jako jedna z ogólnych zasad postępowania administracyjnego ustanawia regułę, że postępowanie administracyjne musi być przeprowadzone dwuinstancyjnie – chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Przykładem takiego przepisu szczególnego jest właśnie art. 127 § 3 KPA. Jednak głównym celem zasady dwuinstancyjności jest zagwarantowanie stronie prawa do dwukrotnego rozpatrzenia przez dwa różne organy tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji administracyjnej. W przypadku Prezesa GUS pełniącego równolegle rolę właściwego podmiotu oraz organu odwoławczego od wszystkich (a nie tylko własnych) decyzji, mogłoby nie dochodzić do rozpatrzenia w pełni, przez dwa różne organy, tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji
--	--	--	--	--

				administracyjnej. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w których Prezes GUS, poprzez realizację zadań właściwego podmiotu, będzie wpływać nie tylko na sposób udzielania dostępu do danych, ale również (pośrednio) na wydawane decyzje. <u>Wówczas Prezes GUS, jako organ odwoławczy i jednocześnie właściwy podmiot, kontrolowałby w toku postępowania odwoławczego nie tylko działanie podmiotu sektora publicznego (jako organu pierwszej instancji) związane z wydaną decyzją, ale również (pośrednio) swoje działania jako właściwego podmiotu w zakresie udzielonego takiemu podmiotowi wsparcia.</u> Naruszałoby to ideę kontroli instancyjnej, zasadę dwuinstancyjnego postępowania administracyjnego oraz przepisy KPA odnoszące się do postępowania odwoławczego. Przepisy te nie przewidują sytuacji, w której organ odwoławczy rozpatrywałby decyzję innego organu pierwszej instancji, w wydaniu której brał udział. Z uwagi, że zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest jedną z ogólnych zasad postępowania administracyjnego mających normatywny charakter, nie można jej interpretować rozszerzająco. W związku z tym brak w KPA regulacji nt. możliwości udziału organu odwoławczego w wydaniu przez inny organ decyzji, stanowiącej następnie przedmiot prowadzonego przez niego postępowania odwoławczego, należy traktować jako sytuację prawnie niedopuszczalną. Przepisy KPA przewidują możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (art. 127 § 3 KPA). Jednak w obu tych przypadkach to ten sam organ wydaje decyzje na etapie pierwszej instancji, a następnie na etapie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jest to zatem odmienna sytuacja niż miałyby miejsce w zakresie pełnienia przez Prezesa GUS dwóch odmiennych ról, a mianowicie właściwego podmiotu i organu odwoławczego. Tym bardziej, że wyrażoną w art. 127 § 3 KPA instytucję ponownego rozpatrzenia sprawy przez ten sam organ, jako wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, należy interpretować w sposób ścisły, nie zaś poprzez stosowanie wykładni rozszerzającej. W związku z tym zasadnym jest pozostawienie w projekcie ustawy o zarządzaniu danymi przepisów mówiących o tym, że organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych będzie minister właściwy do spraw informatyzacji, z wyłączeniem decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra (w tym Prezesa GUS) lub samorządowe kolegium odwoławcze, na które (zgodnie z art. 127 § 3 KPA) będą służyć wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.
--	--	--	--	---

11.	Art. 13	GUS	Proponuje się doprecyzować reguły dysponowania przez użytkownika danymi udostępnianymi na zasadzie prawa wyłącznego poprzez dodanie przepisu dotyczącego zawartości umowy o wyłączności. Proponuje się wyodrębnić ust. 1 i 2 w ramach art. 13 i nadanie temu przepisowi następującego brzmienia: „Art. 13. 1. Prawo wyłączne, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/868, jest udzielane przez podmiot sektora publicznego w drodze umowy o udzielenie prawa wyłącznego zawartej z użytkownikiem danych. 2. Umowa o udzielenie prawa wyłącznego, o której mowa w ust. 1, określa, w szczególności, że: 1) dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu wskazanym we wniosku, 2) dane nie mogą być udostępniane ani odsprzedawane osobom lub podmiotom trzecim.”	Uwaga nieuwzględniona W art. 4 ust. 1 DGA wprowadzony został ogólny zakaz uzgodnień dotyczący wyłączności, zgodnie z którym nie jest dozwolone zawieranie umów lub stosowanie innych praktyk odnoszących się do ponownego wykorzystywania chronionych danych, w ramach których przyznaje się prawa wyłączne lub których celem lub skutkiem jest przyznanie takich praw wyłącznych lub ograniczenie dostępności danych na potrzeby ponownego wykorzystywania przez podmioty niebędące stronami takich umów lub niestosujące innych tego typu praktyk. Zakaz ten nie jest całkowity. Prawodawca unijny dopuścił możliwość przyznania takiego prawa wyłącznego (na zasadzie wyjątku) w ściśle określonych przypadkach. Zgodnie z art. 4 ust. 3 DGA takie prawo wyłączne może zostać przyznane w drodze aktu administracyjnego lub uzgodnienia umownego. W przepisach projektowanej ustawy przesądzono, że prawo wyłączne może zostać udzielone w drodze uzgodnienia umownego, tj. umowy o udzielenie prawa wyłącznego zawartej z użytkownikiem danych. Jest to rozwiązanie odpowiadające funkcjonującym już w polskim prawie przepisom, które dotyczą prawa wyłącznego do korzystania z informacji sektora publicznego (zob. art. 9 ustawy o otwartych danych). Należy podkreślić, że przedmiotem umowy o udzielenie prawa wyłącznego jest przyznanie określonemu podmiotowi sektora publicznego wyłącznego prawa do wykorzystywania danych. Taka umowa wyłącza możliwość korzystania z danych przez innych użytkowników. Prawo wyłączne dotyczy tylko tej kwestii (przyznania wyłączności). W pozostałym zakresie zasady na jakich podmiot sektora publicznego będzie wykorzystywał dane pozostaną bez zmian. Dotyczy to w szczególności definicji ponownego wykorzystywania. Proponowane przez GUS przepisy są sprzeczne z tą definicją. Zgodnie z art. 2 pkt 2 DGA ponowne wykorzystywanie oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, <u>do celów komercyjnych lub niekomercyjnych</u> innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla którego to celu dane te zostały wytworzone, z wyjątkiem wymiany danych między podmiotami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu zadań publicznych. Ewentualne ograniczenia dotyczące wykorzystywania chronionych danych mogą zostać określone w warunkach ponownego wykorzystywania (określa je podmiot sektora publicznego) – warunki takie muszą być określone zgodnie z art. 5 DGA.
-----	---------	-----	---	---

				Ponadto należy wyjaśnić, że regulacje tego rodzaju jak te zaproponowane przez GUS mogłyby zostać wprowadzone wyłącznie w DGA. Przepis zaproponowany przez GUS w sposób nieuprawniony ingeruje w materię rozporządzenia. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału 2 DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może udzielić dostępu do chronionych danych oraz kiedy i na jakich zasadach może zostać udzielone prawo wyłączone do chronionych danych. Udzielanie prawa wyłącznego nie będzie następowało na podstawie przepisów projektowanej ustawy, ale na podstawie przepisów DGA. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób pełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych w najlepszym razie mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje GUS) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA (co w tym przypadku miałyby miejsce) w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy jeszcze raz podkreślić, że celem projektowanej ustawy (ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej) jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane.
12.	Art. 15 Propozycja dodania ust. 6	GUS	Proponuje się w art. 15 projektowanej ustawy dodać ust. 6 w brzmieniu: „6. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do wniosku o udzielenie przez Prezesa GUS pomocy stosuje się odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.	Uwaga uwzględniona Projektowana ustawa zgodnie z uwagą GUS zostanie uzupełniona o możliwość stosowania przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pomocy przepisów art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisów działu I rozdziału 8 Kpa. <u>MC proponuje zatem uzupełnienie art. 15 o kolejny ustęp:</u> „6. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do wniosku o udzielenie przez Prezesa GUS pomocy stosuje się odpowiednio

			Przy rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w art. 15 projektu ustawy, konieczne byłoby stosowanie rozwiązania określonego w art. 8 projektu dla wniosków o ponowne wykorzystanie danych, tj. w szczególności wymogów określonych w art. 63 Kpa oraz procedury postępowania z wnioskiem zawierającym braki formalne (art. 64 Kpa).	przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.
13.	Art. 15 ust. 4 pkt 2	NFZ	Zgodnie z art. 15 ust. 4 pkt. 2 projektu Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, wskazany w ustawie jako podmiot właściwy, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 2022/868, może odmówić podmiotowi sektora publicznego pomocy, o której mowa art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. W opinii NFZ zasadnym byłoby określenie przypadków, w których Prezes GUS może odmówić udzielenia pomocy.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 15 ust. 4 projektowanej ustawy Prezes GUS może odmówić pomocy wówczas kiedy nie będzie możliwe jej udzielenie, np. z uwagi na kwestie techniczne lub prawne. Przepis ten wymaga jednak, aby odmowa dotyczyła wyłącznie przypadku kiedy wystąpi „brak możliwości” udzielenia pomocy. Zatem swoboda decyzji Prezesa GUS jest w tym zakresie ograniczona. Prezes GUS nie może odmówić w każdym przypadku. Odmowa udzielenia pomocy musi wynikać z obiektywnych przesłanek, nie może być obiektywnie możliwa (wskazuje na to zastosowany w przepisie zwrot „brak możliwości”). Dodatkowo odmowa udzielenia pomocy musi zostać uzasadniona. Jednocześnie należy wyjaśnić, że nie jest możliwe uregulowanie w ustawie enumeratywnego wyliczenia przesłanek odmowy udzielenia pomocy. Jest tak dlatego, że każdy wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych musi być rozpatrywany indywidualnie z uwzględnieniem okoliczności faktycznych i prawnych danej sprawy. Istotne znaczenie przy rozpatrywaniu danego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (w tym udzielenia pomocy przez właściwy podmiot) może mieć zakres wniosku, rodzaj chronionych danych, charakter danych, wielkość zasobu danych, planowany sposób wykorzystania danych, obowiązujące w danym przypadku przepisy prawa, konieczność uzyskania zgód oraz pozwoleń, zakres pomocy udzielanej wnioskodawcy w pozyskaniu zgód oraz pozwoleń itd. Wszystko to powoduje, że nie jest możliwe określenie z góry przypadków kiedy udzielenie pomocy będzie możliwe lub niemożliwe. To samo dotyczy udzielenia lub odmowy udzielenia dostępu do danych. Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA podmioty sektora publicznego muszą zapewnić, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby chroniony charakter danych został zachowany. W związku z tym (udzielając dostępu do danych) muszą ustanowić określone warunki/wymagania, które zapewnią, że dane nadal pozostaną chronione. Jeżeli udzielenie dostępu w taki sposób nie będzie możliwe – podmiot sektora publicznego powinien odmówić jego udzielenia. W ten sam sposób postępować będzie Prezes GUS udzielając pomocy. Jeżeli wystąpią obiektywne przesłanki uniemożliwiające udzielenie pomocy (i pośrednio udzielenie

				dostępu do danych) w sposób zgodny z DGA – taka pomoc nie będzie mogła zostać udzielona.
14.	Art. 18 ust. 1	GUS	W art. 18 projektu ustawy proponuje się nadanie ust. 1 następującego brzmienia: „1. Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa UODO przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu tej skargi.”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 18 projektowanej ustawy służy stosowaniu art. 27 DGA Zgodnie z art. 27 DGA osoby fizyczne i prawne <u>mają prawo</u>, w odniesieniu do każdej sprawy wchodzącej w zakres stosowania DGA, do wniesienia indywidualnej lub – w stosownych przypadkach – zbiorowej skargi do odpowiedniego organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o przebiegu postępowania i podjętej decyzji oraz środkach ochrony prawnej przed sądem określonych w art. 28 DGA. Zatem prawo wniesienia skargi wynika bezpośrednio z DGA. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Przyjęcie zmiany proponowanej przez GUS, doprowadziłoby do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. W projektowanej ustawie uregulowano kwestie, które umożliwiają efektywne stosowania art. 27 DGA, tj. wskazano termin udzielenia odpowiedzi. W przepisach ustawy przesadzono również o tym w jakim zakresie do skargi, o której mowa w art. 27 DGA, stosowane będą przepisy KPA regulujące rozpatrywanie skarg. Rozwiązania zaproponowane w ustawie dotyczą zagadnień, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim. Dotyczy to w szczególności ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA. W aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych (np. terminów). Taką rolę pełni art. 18 projektowanej ustawy.
15.	Rozdział 4	NCBiR	Prezes UODO ma być organem odpowiedzialnym za rejestrację organizacji altruizmu danych (zgodnie z art. 23 Rozporządzenia 2022/868). Należy wprowadzić/dodać szczegółowe regulacje dotyczące monitorowania tych organizacji oraz środków	Uwaga nieuwzględniona Te kwestie zostały uregulowane w DGA. Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Celem projektowanej ustawy jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie (np.

			nadzoru, aby zagwarantować, że działają one zgodnie z wymogami Rozporządzenia 2022/868 i ustawy. W projekcie ustawy zapewniono jedynie, że Prezes UODO rejestruje organizacje altruizmu danych. Należy dodać: po pierwsze przepisy dotyczące możliwości i mechanizmów monitorowania działalności tych organizacji po rejestracji (jest b. ważne, aby organ nadzorczy mógł regularnie sprawdzać, czy organizacje faktycznie spełniają wymagania, takie jak przejrzystość działania, sposób pozyskiwania danych oraz to, w jaki sposób dane są wykorzystywane do celów altruistycznych. W innym przypadku po rejestracji UODO traci nad nimi kontrolę). Po drugie, należy dodać przepisy dotyczące zasad wykreślenia z rejestru (w jakich sytuacjach organizacja może zostać wykreślona z rejestru, np. jeśli nie przestrzega zasad altruizmu danych lub działa niezgodnie z przepisami).	kwestie proceduralne), a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych (postulowanych przez NCBiR) mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe.
16.	Art. 21 ust. 1	GUS	W art. 21 projektu ustawy proponuje się nadanie ust. 1 następującego brzmienia: „1. Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Prezesa UODO przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu tej skargi.”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 21 projektowanej ustawy służy stosowaniu art. 27 DGA Zgodnie z art. 27 DGA osoby fizyczne i prawne <u>mają prawo</u>, w odniesieniu do każdej sprawy wchodzącej w zakres stosowania DGA, do wniesienia indywidualnej lub – w stosownych przypadkach – zbiorowej skargi do odpowiedniego organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o przebiegu postępowania i podjętej decyzji oraz środkach ochrony prawnej przed sądem określonych w art. 28 DGA. Zatem prawo wniesienia skargi wynika bezpośrednio z DGA. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Przyjęcie zmiany proponowanej przez GUS, doprowadziłoby do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. W projektowanej ustawie uregulowano kwestie, które umożliwiają efektywne stosowania art. 27 DGA, tj. wskazano termin udzielenia odpowiedzi. W przepisach ustawy przesądzono również o tym w jakim zakresie do skargi, o

				której mowa w art. 27 DGA, stosowane będą przepisy KPA regulujące rozpatrywanie skarg. Rozwiązania zaproponowane w ustawie dotyczą zagadnień, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim. Dotyczy to w szczególności ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA. W aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych (np. terminów). Taką rolę pełni art. 21 projektowanej ustawy.
17.	Rozdział 5	PUODO	Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organ nadzorczy zmuszony jest podtrzymać, wyrażony już we wcześniejszej korespondencji, sprzeciw przeciwko uznaniu go w projekcie (rozdział 5) za organ właściwy w sprawie dokonywania oceny dopuszczalności i prawidłowości przekazywania do państw trzecich danych nieosobowych przez osobę fizyczną lub prawną, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych nieosobowych. To nowe zadanie nie mieści się bowiem w zakresie kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych (art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych), a jego realizacja wymagałaby nabycia przez ten organ nowych kompetencji organizacyjnych i technicznych, jak również odrębnego finansowania. Co więcej, z uzasadnienia projektu nie wynika, dlaczego Projektodawca uznał organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych za kompetentny do rozpatrywania zagadnień związanych z przekazywaniem do państw trzecich danych nieosobowych, podczas gdy nawet w tych – rzadkich – sytuacjach, w których Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych rozpatrywał sprawy dotyczące przetwarzania danych niebędących danymi osobowymi w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, w sprawach tych przetwarzanie danych nieosobowych pozostawało w powiązaniu z przetwarzaniem danych osobowych. W świetle przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/8684 (w szczególności art. 5 ust. 14 i art. 31 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 4)	Wyjaśnienie Uzasadnienie zostanie uzupełnione o dodatkowe wyjaśnienie przyczyn wyznaczenia Prezesa UODO jako organu nakładającego kary za niezgodny z DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich. MC uzupełni również OSR o analizę dotyczącą przewidywanej skali spraw. Należy wyjaśnić, że kwestia dotycząca powierzenia Prezesowi UODO kompetencji związanych z nakładaniem administracyjnych kar pieniężnych za niezgodny z DGA transfer danych nieosobowych do państw trzecich została gruntownie przeanalizowana przez MC. Wybór Prezesa UODO jest rozwiązaniem uzasadnionym. Nastąpi połączenie funkcji – jeden organ będzie nakładał wszystkie kary przewidziane w DGA. Projekt ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie nakładał kary na: – dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów z rozdziałów III i IV DGA, – dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenie przepisów DGA dot. transferu danych nieosobowych do państw trzecich, – pozostałe podmioty, tj. podmioty sektora publicznego, osoby fizyczne lub prawne, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II DGA za naruszenie przepisów DGA dot. transferu danych nieosobowych do państw trzecich. Alternatywne rozwiązanie prowadziłoby do sytuacji, w której Prezes UODO nakładałby kary na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych za naruszenia przepisów z rozdziałów III i IV DGA. Jednocześnie inny organ – potencjalnie – nakładałby na te same podmioty kary za naruszenie przepisów DGA dot. transferu danych nieosobowych (do którego przecież mogłoby dojść w ramach świadczenia przez nie usług regulowanych przez PUODO) do państw trzecich. Doszłoby wówczas do nieuzasadnionego

		bezsprzeczne jest, że w przypadku art. 22 projektu (rozdział 5 projektu) chodzi wyłącznie o dane nieosobowe. Należy również wskazać, że Projektodawca nie przeprowadził (nawet pobieżnej) analizy potencjalnej ilości spraw dotyczących przekazywania do państw trzecich danych nieosobowych przez osobę fizyczną lub prawną, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych nieosobowych, które miałyby rozpatrywać Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (w razie przyjęcia projektu w przedłożonym do zaopiniowania kształcie). Niezależnie od wyrażonych zastrzeżeń w tej jednej sprawie uprzejmie dziękuję za uwzględnienie w trakcie dotychczasowego procesu legislacyjnego pozostałych uwag zgłoszonych przez Prezesa UODO.	i niepraktycznego rozdzielenia kompetencji w zakresie nadzoru nad dostawcami usług pośrednictwa danych oraz organizacjami altruizmu danych. W wielu przypadkach kompetencje te będą się na siebie nakładać. Do stwierdzenia naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 i art. 31 DGA (tj. naruszenia przepisów DGA dot. transferu danych nieosobowych do państw trzecich) może bowiem dojść również „przy okazji” prowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie spełniania przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych wymogów rozdziałów III i IV DGA. Choćby tylko z tego powodu zasadnym jest, aby te kompetencje były skupione w jednym organie. Projektowane przepisy nie mogą prowadzić do nadmiarowego i nieuzasadnionego rozproszenia kompetencji pomiędzy różne organy władzy publicznej. Projektowane otoczenie instancjonalno-organizacyjne, przy i tak stosunkowo skomplikowanej i zupełnie nowej regulacji jaką jest DGA (nieznajdującej odpowiednika w obowiązujących przepisach krajowych) musi w maksymalnie możliwy sposób być zrozumiałe dla adresatów nowych przepisów i pozostałych uczestników rynków. Postulowane przez PUODO rozdzielenie podobnych (i potencjalnie nakładających się na siebie) kompetencji pomiędzy różne organy krajowe z pewnością nie służy jasności i komunikatywności przepisów (o których mowa w par. 6 ZTP) czy szerzej nie wypełnia dyrektywy poprawnej legislacji. Nakładanie kar za naruszenie przepisów DGA dot. transferu danych nieosobowych do państw trzecich na dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych implikuje, aby takie kary Prezes UODO nakładał również na pozostałe podmioty. Zasadnym jest bowiem, aby kary jednego rodzaju nakładał ten sam organ. Do podobnych wniosków doszły również inne państwa członkowskie, których prace legislacyjne zostały już zakończone lub są finalizowane. Tytułem przykładu, projektowana ustawa niemiecka służąca stosowaniu DGA przewiduje, że Federalna Agencja ds. Sieci (<i>Bundesnetzagentur</i>) będzie organem właściwym do nakładania kar na dostawców usług pośrednictwa danych, organizacje altruizmu danych i w sprawach związanych z nieuprawnionym transferem danych nieosobowych do państw trzecich. Tożsame rozwiązanie (jeden organ nakładający wszystkie kary) zastosowano również w Holandii, Finlandii oraz Szwecji. Kompetencje w zakresie nakładania kar za naruszenia przepisów art. 5 ust. 14 oraz art. 31 DGA stanowią uzupełnienie roli Prezesa UODO jako organu nadzorującego dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych. Kompetencje te ze sobą w dużej mierze nierozdzielalne.
--	--	--	--

				Ponadto należy podkreślić, że UODO posiada unikalne w skali kraju doświadczenia związane ze stosowaniem przepisów z zakresu transferu danych osobowych oraz (jak wskazano w uwadze) pewne doświadczenie w obszarze transferu danych nieosobowych. Stanowi to kolejny argument. Żaden inny organ, czy urząd w Polsce nie posiada takiego przygotowania organizacyjnego i merytorycznego, wokół którego możliwa jest rozbudowa kompetencji w obszarze transferu danych nieosobowych do państw trzecich.
18.	Rozdział 5	NCBiR	Przekazywanie danych do państw trzecich – Rozporządzenie 2022/868 szczegółowo odnosi się do warunków/możliwości przekazywania danych poza UE. W skrócie, pozostawienie zgodnie z tymi przepisami wymaga szczegółowej analizy ryzyk i podjęcia odpowiednich środków zabezpieczeń. Dlatego w ustawie należy bardziej szczegółowo określić kryteria oceny ryzyka oraz mechanizmy nadzoru nad transferami danych do państw trzecich. Obecnie tego elementu brakuje (mowa jest jedynie o badaniu naruszenia obowiązków).	Uwaga nieuwzględniona Te kwestie zostały uregulowane w DGA. Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Projektowana ustawa reguluje jedynie te kwestie, które pozostawiono państwom członkowskim wyraźnie do uregulowania lub te które są konieczne dla wykonania przepisów DGA. Przepisy dotyczące transferu danych nieosobowych do państw trzecich zostały kompleksowo uregulowane w DGA. W tym zakresie państwa członkowskie zostały zobowiązane jedynie do określenia wysokości kar za nieprzestrzeganie określonych w rozporządzeniu obowiązków. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających regulacje rozporządzenia, czy też precyzowania regulacji DGA.
19.	Rozdział 6	NCBiR	Postępowanie administracyjne i kary UODO za naruszenie przepisów. Ustawa przewiduje jednoinstancyjne postępowania administracyjne prowadzone przez Prezesa UODO. Brakuje drugiej instancji w tym postępowaniu, proponuję wprowadzić możliwość odwołania, co dałoby dodatkową możliwość weryfikacji decyzji oraz większą transparentność procesu nadzoru. Brak możliwości odwołania od decyzji w skomplikowanych sprawach dotyczących zarządzania danymi może ograniczać prawo do pełnej weryfikacji decyzji administracyjnej.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 2 ust. 2 projektu ustawy postępowanie przed Prezesem UODO jest postępowaniem jednoinstancyjnym. Wprowadzenie jednoinstancyjności postępowania jest rozwiązaniem konstytucyjnie dopuszczalnym. Tożsame rozwiązanie funkcjonuje od wielu lat w ustawie o ochronie danych osobowych (zob. art. 7 ust. 2). Od decyzji Prezesa UODO, nie będzie zatem przysługiwać wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Taką decyzję będzie można zaskarżyć do WSA. Alternatywnym rozwiązaniem (względem postępowania jednoinstancyjnego) mogłoby być wprowadzenie możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nie jest natomiast możliwe wprowadzenie (postulowanej przez NCBiR) możliwości składania odwołań od decyzji prezesa UODO. Nie ma bowiem organu, który takie odwołanie mógłby rozpatrywać.
20.	Rozdział 6	NCBiR	Administracyjne kary pieniężne za naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia. Sama idea jest właściwa, jednak należy określić kryteria, na podstawie których będą ustalone wysokości kar, aby zapewnić transparentność i sprawiedliwość procesu. Decyzja w sprawie kary administracyjnej nie powinna być oparta o subiektywne przesłanki czy odczucia organu administracji publicznej, lecz o kryteria obiektywne (np. % przychodów,	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze , kary za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 DGA (tj. za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich) wprowadza DGA, a nie projektowana ustawa. Zob. art. 34 ust. 1 DGA. Po drugie , kwestie postulowane przez NCBiR zostały w ustawie uregulowane. Zgodnie z art. 26 projektu ustawy, ustalając wysokość administracyjnych kar

			wielkość karanego podmiotu itp.). To jest istotne, jeżeli wziąć pod uwagę, że polski sektor IT to głównie niewielkie przedsiębiorstwa, które starają się konkurować z globalnymi gigantami.	pieniężnych, Prezes UODO uwzględnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 DGA (np. charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia, działania podjęte, aby złagodzić lub naprawić szkodę spowodowaną naruszeniem, uzyskane korzyści majątkowe), a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze. Rozwiązanie takie odpowiada ustanowionej w DGA dyrektywie, zgodnie z którą przewidziane przez państwa członkowskie kary powinny być proporcjonalne. Ustalenie wysokości kary w sposób uwzględniający możliwości finansowe podmiotu odpowiada kryterium proporcjonalności. Ponadto badanie możliwości finansowych podmiotu ma szerszy zakres niż ustalanie osiągniętego obrotu, dochodu itd. Badając możliwości finansowe można wziąć pod uwagę obrót, przychód, zysk, stratę, korzyści majątkowe uzyskane w ramach działalności bezpośrednio dotyczącej naruszenia oraz inne czynniki istotne w danej sprawie. Ponadto, zgodnie z art. 27 DGA podmiot podlegający karze jest zobowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnych kar pieniężnych. W przypadku niedostarczenia takich danych lub dokumentów lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie pozwalają na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO może ustalić wysokość administracyjnej kary pieniężnej w sposób szacunkowy. Po trzecie, projektowana ustawa zakłada, że kara będzie ustalana kwotowo, tj. do maksymalnej wysokości określonej w przepisach. Ostateczna wysokość kary będzie zależała od zakresu naruszeń. Kwotowe rozwiązanie zaproponowano również w projektowanej ustawie niemieckiej (<i>Gesetz zur Durchführung der EU-Verordnung über europäische Daten-Governance (Daten-Governance-Gesetz - DGG)</i>).
21.	Rozdział 6 Art. 23	NCBiR	Projekt przewiduje kary administracyjne zarówno dla dostawców usług pośrednictwa danych, jak i dla organizacji altruizmu danych. Wysokość kar jest uzależniona od rodzaju naruszenia i może wynosić do 500000 euro dla dostawców usług oraz do 5000 euro dla organizacji altruizmu danych. Różnica w wysokości kar pomiędzy dostawcami usług a organizacjami altruizmu danych jest znacząca. Może to prowadzić do niewspółmiernej ochrony interesów stron w zależności od podmiotu, który dopuszcza się naruszeń. Z tego względu proponuję zastosować bardziej zrównoważony (albo ujednolicony) system kar.	Uwaga nieuwzględniona Zróżnicowanie wysokości kar jest związane z charakterem działalności prowadzonej przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych i występujących w tym zakresie różnic. Istotne są również różnice dotyczące charakteru regulacji jakim podlegać będą te podmioty. Zob. szerzej rozdział III i IV DGA. Proponowany przez NCBiR „<i>bardziej zrównoważony (albo ujednolicony) system kar</i>” nie znajduje uzasadnienia.
22.	Art. 30	UOKiK	W art. 30 ust. 2 projektu przewiduje się, że do odroczenia terminu uiszczenia albo rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 23-25, albo do udzielenia ulgi w	Wyjaśnienie Uwaga stała się bezprzedmiotowa. Kwestia wprowadzenie przepisów umożliwiających odroczenie terminu uiszczenia administracyjnej kary

		wykonaniu takiej kary, stosuje się odpowiednio przepis art. 105 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781). Należy wskazać, że <i>de facto</i> Prezes UODO uzyskuje kompetencje do udzielania pomocy publicznej – pomocy <i>de minimis</i> w odniesieniu do udzielanych preferencji w spłacie administracyjnych kar pieniężnych w postaci ulgi w wykonaniu kary pieniężnej, odroczenia terminu uiszczenia kary albo rozłożenia kary na raty. W świetle powyższego, niezbędne pozostaje uzupełnienie projektu o zasady udzielania ulg z odniesieniem do przepisów unijnych w tym zakresie, na przykład jak ma to miejsce w art. 189k Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).	pieniężnej, rozłożenia na raty administracyjnej kary pieniężnej, albo udzielenia ulgi w wykonaniu takiej kary, została poddana ponownej analizie. DGA nie przewiduje takich rozwiązań. W związku z tym ust. 2 w art. 30 zostanie usunięty.
--	--	---	---

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania

Projekt ustawy o zarządzaniu danymi (UC67)

Skróty zastosowane w stanowisku MC:

DGA	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)
RODO	Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)
dyrektywa w sprawie otwartych danych	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego
Data act	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2854 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie zharmonizowanych przepisów dotyczących sprawiedliwego dostępu do danych i ich wykorzystywania oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2394 i dyrektywy (UE) 2020/1828 (akt w sprawie danych)
rozporządzenie w sprawie danych o wysokiej wartości	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/138 z dnia 21 grudnia 2022 r. ustanawiające wykaz szczególnych zbiorów danych o wysokiej wartości oraz warunki ich publikacji i ponownego wykorzystywania
ustawa o otwartych danych	Ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego
ustawa o ochronie danych osobowych	Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych
ustawa o informatyzacji	Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne
UDIP	Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej
KPA	Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego
KC	Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny
ZTP	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”

nr uwagi	jednostka redakcyjna	podmiot zgłaszający uwagę	treść uwagi	stanowisko MC
1.	Propozycja dodania nowego przepisu (art. 2a)	GUS	W rozdziale 1 po art. 2 proponuje się dodanie art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają zasady poufności informacji statystycznych oraz zasady ochrony tajemnicy statystycznej, określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773 oraz z 2024 r. po. 1222).”.	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy, podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału 2 DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może udzielić dostępu do chronionych

		Proponowany przepis ma na celu podkreślenie podstawowych zasad, na jakich opiera się statystyka publiczna, w szczególności zasadę ochrony tajemnicy statystycznej, tak aby zapobiec ewentualnym wątpliwościom interpretacyjnych w tym zakresie. Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia poufności informacji statystycznych, konieczne jest jednoznaczne nawiązanie w przepisach projektowanej ustawy do przepisów krajowych, które regulują sprawy związane z obszarem statystyki publicznej, w szczególności tajemnicę statystyczną oraz zasady udostępniania danych statystycznych. Należy przy tym zauważyć, że ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej jest w pełni dostosowana do przepisów rozporządzenia (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej.	danych. Udzielenie dostępu do chronionych danych nie będzie następowało na podstawie przepisów projektowanej ustawy, ale na podstawie przepisów DGA. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulację DGA. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje GUS) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiennie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy podkreślić jeszcze raz, że celem projektowanej ustawy (ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej) jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Przesłanki oraz ramy prawne udzielenia dostępu do chronionych danych zostały uregulowane w DGA w sposób całościowy i zupełny. Podmiot sektora publicznego nie jest zobowiązany udzielić dostępu do danych na podstawie przepisów DGA. W motywie 11 rozporządzenia podkreślono, że DGA „nie powinno tworzyć obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego”. W art. 1 ust. 2 DGA wskazano, że rozporządzenie nie nakłada na podmioty sektora publicznego obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie danych ani nie zwalnia podmiotów sektora publicznego z obowiązków <u>w zakresie zachowania poufności wynikających z prawa Unii lub prawa krajowego.</u>
--	--	--	---

				Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 3 lit. b DGA rozdział 2 rozporządzenia (<i>Ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego</i>) pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii i prawa krajowego dotyczących dostępu do dokumentów. Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA, podmioty sektora publicznego (udzielając dostępu do celów ponownego wykorzystywania) muszą zapewnić, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, <u>aby chroniony charakter danych został zachowany.</u> Zgodnie z art. 5 ust. 8 DGA wówczas kiedy dane, o które się zwrócono, są uznawane za poufne zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym dotyczącym poufności informacji handlowych lub statystycznych, podmioty sektora publicznego zapewniają, aby w wyniku zezwolenia na ponowne wykorzystywanie nie zostały ujawnione dane poufne, chyba że na takie ponowne wykorzystywanie zezwolono zgodnie z art. 5 ust. 6 DGA (tj. posiadacz danych, na którego prawa i interesy ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ, udzielił pozwolenia). Podsumowując, przepisy DGA oraz projektowanej ustawy nie stanowią podstawy do naruszenia tajemnic prawnie chronionych, w tym tajemnicy statystycznej. Regulacje te nie tworzą również samodzielnej podstawy do udostępniania chronionych danych. W DGA zawarto jedynie ramy prawne, które mają umożliwić (ułatwić) dostęp do chronionych danych, jednak nadal udzielenie dostępu musi mieć miejsce z poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych i unijnych. Zostało to wyraźnie uregulowane w DGA.
2.	Art. 9 wprowadzenie do wyliczenia	GUS	W projekcie ustawy wyznaczone są terminy dla innych etapów procedowania wniosku, dlatego wydaje się również właściwym ustalić termin na jego rozpatrzenie. W związku z tym proponujemy nadać następujące brzmienie wprowadzeniu do wyliczenia w art. 9: <i>„Podmiot sektora publicznego, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2022/868, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie, w terminie 30 dni od jego otrzymania:”</i>	Uwaga nieuwzględniona Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki przepis byłby nadmiarowy i sprzeczny z regulacjami przewidzianymi w rozporządzeniu. Kwestia terminów została uregulowana w art. 9 DGA.

				Art. 9 ust. 1 DGA Procedura składania wniosków o ponowne wykorzystywanie. <i>O ile zgodnie z prawem krajowym nie zostały określone krótsze terminy, właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, podejmują decyzję w sprawie wniosku o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku.</i> <i>W przypadku wyjątkowo obszernych i złożonych wniosków o ponowne wykorzystywanie, termin dwóch miesięcy może zostać przedłużony nie więcej niż o 30 dni. W takich przypadkach właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, powiadamiają jak najszybciej wnioskodawcę o tym, że do przeprowadzenia procedury potrzeba więcej czasu, wraz z uzasadnieniem tego opóźnienia.</i>
3.	Art. 9	WUG	W art. 9 projektu przyjęto, iż podmiot sektora publicznego odmawia, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w przypadku braku możliwości udzielenia takiego dostępu. Nie wskazano jednak procedury, w której ma zostać wydana taka decyzja. Jednocześnie w art. 12 ust. 2 projektu przewidziano, że w zakresie nieuregulowanym ustawą o zarządzaniu danymi lub rozporządzeniem 2022/868, do decyzji wydawanych w postępowaniu odwoławczym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). Wobec powyższego, proponuję rozważenie wprowadzenia normy przewidującej odpowiednie stosowanie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w postępowaniu przed organami pierwszej instancji. Rozwiązanie takie zostało również przyjęte w art. 43 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524).	Uwaga nieuwzględniona Do wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych nie stosuje się KPA. Tożsame rozwiązanie przyjęte zostało na gruncie ustawy o otwartych danych oraz w przepisach UDIP. Przepisy KPA w każdym z tych przypadków stosowane są do decyzji wydawanych w toku pierwszej instancji i w dalszych czynnościach. Art. 12 projektowanej ustawy: 1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o której mowa w art. 9 pkt 2, jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 2. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.
4.	Art. 10 ust. 1 pkt 2	UOKiK	Projekt ustawy służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 i dotyczy m.in. ponownego wykorzystywania niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego wskazanych w art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia.	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze, DGA nie upoważnia państw członkowskich do określania warunków nakładania opłat. Uregulowanie tego rodzaju warunków w ustawie mogłoby prowadzić do sprzeczności pomiędzy prawem krajowym i unijnym.

		Projekt ustawy określa (art. 7), że udostępnienie danych, w tym danych chronionych, będzie wymagało złożenia wniosku o ponowne wykorzystanie danych do podmiotu sektora publicznego posiadającego dane za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji. W art. 9 projektu zostało wskazane, że po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie danych podmiot sektora publicznego składa wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w której wskazuje m.in. warunki ponownego wykorzystywania danych i wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie danych albo informację o braku takiej opłaty. Należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2022/868 opłaty za ponowne wykorzystywanie danych muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji. Tymczasem projekt ustawy przewiduje, że opłata za udzielenie dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, może nie być pobierana (art. 10 ust. 1 pkt 2 projektu), przy czym nie wskazuje, w jakich przypadkach i na jakich zasadach nie będzie ona pobierana. Projekt ustawy nie precyzuje jednakże warunków nienaliczenia opłaty ani uzyskania zwolnienia z niej. Nienaliczenie opłaty lub zwolnienie z opłaty wiąże się także z potencjalnym udzieleniem przez podmiot publiczny pomocy de minimis przedsiębiorcy występującemu z wnioskiem o ponowne wykorzystanie danych. W związku z tym zasadnym jest uzupełnienie projektu w tym zakresie.	Po drugie, podmioty sektora publicznego stosują DGA bezpośrednio. Przepisy dotyczące opłat nie wymagają interwencji ustawodawcy krajowego. Po trzecie, kwestia tego z czego mogą wynikać opłaty została szczegółowo uregulowana w art. 6 DGA. Projektowana ustawa reguluje jedynie kwestię, kiedy i w jaki sposób ma zostać uiszczona opłata, a o sposobie jej wyliczenia (w tym ewentualnego stosowania obniżonych opłat) w całości przesądzono w DGA. Przepisy te są stosowane bezpośrednio. Zgodnie z art. 6 ust. 5 DGA opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosku oraz ograniczać się do niezbędnych kosztów związanych z: • powielaniem, dostarczaniem i rozpowszechnianiem danych, • weryfikacją praw, • anonimizacją lub innymi formami przygotowania danych osobowych i danych poufnych ze względów handlowych, • utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania, • nabywaniem przez osoby trzecie, spoza sektora publicznego, prawa do zezwalania na ponowne wykorzystywanie, • udzielaniem pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwoleń posiadaczy danych, w przypadku gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy. Przykładowymi kosztami, które mogą zostać uwzględnione w procesie ustalania opłat są koszty tworzenia oprogramowania, koszty utrzymania (w tym budowy lub dostosowania) bezpiecznego środowiska przetwarzania, koszty anonimizacji danych, koszty uzyskania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Opłata musi być kalkulowana każdorazowo, indywidualnie. Wysokość opłaty będzie zależeć od szeregu czynników, np. zakresu wniosku, rodzaju danych, sposobu w jaki będzie udzielony dostęp, konieczności uzyskiwania zgód osób, których dane dotyczą lub pozwoleń posiadaczy danych. Podsumowując, DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie
--	--	--	--

				dodatkowych przepisów krajowych mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje UOKiK) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne.
5.	Art. 12 ust. 1	GUS	Proponuje się nadanie ust. 1 w art. 12 następującego brzmienia: „1. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych jest: 1) minister właściwy do spraw informatyzacji – w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a oraz c i d rozporządzenia 2022/868; 2) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego – w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/868. Przepis art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”. Minister do spraw informatyzacji nie jest właściwy w zakresie chronionych danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2022/868, ponieważ nie posiada odpowiednich kompetencji merytorycznych do rozstrzygania sporów odnoszących się do tego obszaru tematycznego. Nie powinno dojść do sytuacji kiedy kwestie związane z odwołaniem od decyzji podmiotów odpowiedzialnych za poszczególne obszary badań statystycznych (minister, podmiot administracji publicznej, a w szczególności dyrektorzy urzędów statystycznych) będą rozstrzygane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, będącego jednym z podmiotów, który realizuje badania statystyczne czy też udostępnia dane dla ich realizacji, ale jednocześnie nie posiada kompetencji merytorycznych w obszarach innych badań statystycznych przypisanych do kompetencji pozostałych gestorów danych.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie postulowanego przez GUS rozwiązania nie jest możliwe. Celem projektowanej ustawy jest zbudowanie odpowiedniego otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego na potrzeby stosowania DGA, w ramach, którego wyznaczone zostaną podmioty odpowiedzialne za realizację przepisów rozporządzenia. Wśród tych podmiotów należy odróżnić rolę właściwego podmiotu od roli organu odwoławczego (organu służącego zapewnieniu kontroli instancyjnej na gruncie KPA). Rolą właściwego podmiotu (Prezesa GUS) będzie wspieranie podmiotów sektora publicznego w procesie zezwalania na dostęp do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych poprzez: – zapewnianie wsparcia technicznego polegającego na udostępnianiu bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewniania dostępu do celów ponownego wykorzystywania tych danych, – udzielanie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie ustrukturyzowania tych danych i ich przechowywania, tak by były one łatwo dostępne, – zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie pseudonimizacji oraz zapewnianie przetwarzania danych w sposób skutecznie chroniący prywatność, poufność, integralność i dostępność informacji zawartych w danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono, – udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie,

			– udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w zakresie oceny adekwatności zobowiązań umownych w sytuacjach transferu danych do państw trzecich. W związku z tym wspieranie podmiotu sektora publicznego przy rozpatrywaniu wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych będzie skutkować udziałem Prezesa GUS w procesie rozpatrywania takiego wniosku. Rodzaj i zakres udzielonego przez Prezesa GUS wsparcia (pomocy) będzie niewątpliwie wpływać na sposób załatwienia przez podmiot sektora publicznego sprawy dostępu do chronionych danych. W przypadku bowiem skorzystania przez podmiot sektora publicznego ze wsparcia Prezesa GUS oferta złożona wnioskodawcy (dotycząca udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych) uwzględniać będzie informacje wskazane przez Prezesa GUS. Analogicznie będzie w sytuacji wydania przez podmiot sektora publicznego decyzji odmawiającej udzielenia dostępu do chronionych danych. Decyzja taka, w przypadku skorzystania z pomocy Prezesa GUS, może zostać oparta na informacjach wskazanych przez ten podmiot. Co więcej możliwe, że w niektórych przypadkach, od zakresu udzielonego wsparcia będzie zależeć konieczność wydania takiej decyzji. Do decyzji o odmowie udzielenia dostępu do chronionych danych zastosowanie znajdować będą przepisy KPA, co powoduje, że rozstrzygnięcia podmiotów sektora publicznego podlegać będą (co do zasady) kontroli instancyjnej, a następnie sądownoadministracyjnej. Rolą organu odwoławczego na gruncie projektowanej ustawy o zarządzaniu danymi będzie zatem zapewnienie wskazanej kontroli instancyjnej dla tych decyzji. Kontrola instancyjna jest elementem zapewniania bezpieczeństwa prawnego obywateli ze względu na umożliwienie sprawdzenia kwestii formalnych i materialnych. Kontrola instancyjna pozwala również na dostrzeżenie systemowej perspektywy działania organu wydającego decyzję w pierwszej instancji. W projekcie ustawy o zarządzaniu danymi zaproponowano (w zakresie organu odwoławczego) wprowadzenie przepisów szczególnych w stosunku do rozwiązań ogólnej procedury administracyjnej. Zgodnie z projektem ustawy organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Proponowane zmiany dotyczyć będą wyłącznie decyzji, od których
--	--	--	---

				na podstawie przepisów KPA stronie służy odwołanie (art. 127 § 2 KPA). W przypadku, decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (na które zgodnie z art. 127 § 3 KPA nie służy odwołanie) zastosowanie znajdować będą nadal przepisy KPA – strona będzie mogła zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku zatem decyzji wydawanych w pierwszej instancji przez Prezesa GUS, (jako centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach statystyki), stronie będzie przysługiwać wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (rozpatrywane przez Prezesa GUS), a nie odwołanie do MC. Zaproponowane rozwiązanie jest analogiczne do rozwiązania przyjętego na gruncie już obowiązujących przepisów ustawy o otwartych danych. Organem odwoławczym od decyzji odmawiających zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego jest minister właściwy do spraw informatyzacji, z wyjątkiem decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra (w tym Prezesa GUS) lub samorządowe kolegium odwoławcze. Od tak wydanych decyzji stronie przysługuje bowiem wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do tych organów. Zatem obecnie MC pełni już rolę organu odwoławczego na gruncie ustawy o otwartych danych. Należy wyjaśnić, że w ustawie o otwartych danych implementowano do krajowego porządku prawnego regulacje wynikające z dyrektywy w sprawie otwartych danych. Przepisy rozdziału II DGA stanowią natomiast uzupełnienie przepisów tej dyrektywy. W związku z tym zasadnym jest zachowanie spójności rozwiązań zastosowanych na gruncie ustawy o otwartych danych oraz projektowanej ustawy o zarządzaniu danymi. MC jako projektodawca ustawy o zarządzaniu danymi, nie znajduje zatem uzasadnienia, aby Prezes GUS miał pełnić rolę organu odwoławczego w stosunku do decyzji wydawanych przez podmioty sektora publicznego na gruncie projektowanej ustawy i DGA. Szczególnie, że na gruncie przepisów projektowanej ustawy oraz KPA od decyzji wydanych przez Prezesa GUS, stronie jako środek zaskarżenia będzie przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w art. 127 § 3 KPA. Instytucja ponownego rozpatrzenia sprawy stanowi dopuszczalny wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego
--	--	--	--	--

				wyrażonej w art. 15 KPA. Zasada dwuinstancyjności jako jedna z ogólnych zasad postępowania administracyjnego ustanawia regułę, że postępowanie administracyjne musi być przeprowadzone dwuinstancyjnie – chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Przykładem takiego przepisu szczególnego jest właśnie art. 127 § 3 KPA. Jednak głównym celem zasady dwuinstancyjności jest zagwarantowanie stronie prawa do dwukrotnego rozpatrzenia przez dwa różne organy tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji administracyjnej. W przypadku Prezesa GUS pełniącego równolegle rolę właściwego podmiotu oraz organu odwoławczego od wszystkich (a nie tylko własnych) decyzji, mogłoby nie dochodzić do rozpatrzenia w pełni, przez dwa różne organy, tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji administracyjnej. Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w których Prezes GUS, poprzez realizację zadań właściwego podmiotu, będzie wpływać nie tylko na sposób udzielania dostępu do danych, ale również (pośrednio) na wydawane decyzje. <u>Wówczas Prezes GUS, jako organ odwoławczy i jednocześnie właściwy podmiot, kontrolowałby w toku postępowania odwoławczego nie tylko działanie podmiotu sektora publicznego (jako organu pierwszej instancji) związane z wydaną decyzją, ale również (pośrednio) swoje działania jako właściwego podmiotu w zakresie udzielonego takiemu podmiotowi wsparcia.</u> Naruszałoby to ideę kontroli instancyjnej, zasadę dwuinstancyjnego postępowania administracyjnego oraz przepisy KPA odnoszące się do postępowania odwoławczego. Przepisy te nie przewidują sytuacji, w której organ odwoławczy rozpatrywałby decyzję innego organu pierwszej instancji, w wydaniu której brał udział. Z uwagi, że zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest jedną z ogólnych zasad postępowania administracyjnego mających normatywny charakter, nie można jej interpretować rozszerzająco. W związku z tym brak w KPA regulacji nt. możliwości udziału organu odwoławczego w wydaniu przez inny organ decyzji, stanowiącej następnie przedmiot prowadzonego przez niego postępowania odwoławczego, należy traktować jako sytuację prawnie niedopuszczalną. Przepisy KPA przewidują możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze (art. 127 § 3 KPA). Jednak w obu tych przypadkach to ten sam organ wydaje decyzje na etapie pierwszej instancji, a następnie na etapie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jest to zatem odmienna sytuacja niż
--	--	--	--	--

				miałaby miejsce w zakresie pełnienia przez Prezesa GUS dwóch odmiennych ról, a mianowicie właściwego podmiotu i organu odwoławczego. Tym bardziej, że wyrażoną w art. 127 § 3 KPA instytucję ponownego rozpatrzenia sprawy przez ten sam organ, jako wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, należy interpretować w sposób ścisły, nie zaś poprzez stosowanie wykładni rozszerzającej. W związku z tym zasadnym jest pozostawienie w projekcie ustawy o zarządzaniu danymi przepisów mówiących o tym, że organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania chronionych danych będzie minister właściwy do spraw informatyzacji, z wyłączeniem decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra (w tym Prezesa GUS) lub samorządowe kolegium odwoławcze, na które (zgodnie z art. 127 § 3 KPA) będą służyć wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.
6.	Art. 13	GUS	Proponuje się doprecyzować reguły dysponowania przez użytkownika danymi udostępnianymi na zasadzie prawa wyłącznego poprzez dodanie przepisu dotyczącego zawartości umowy o wyłączności. Proponuje się wyodrębnić ust. 1 i 2 w ramach art. 13 i nadanie temu przepisowi następującego brzmienia: „Art. 13. 1. Prawo wyłączne, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/868, jest udzielane przez podmiot sektora publicznego w drodze umowy o udzielenie prawa wyłącznego zawartej z użytkownikiem danych. 2. Umowa o udzielenie prawa wyłącznego, o której mowa w ust. 1, określa, w szczególności, że: 1) dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu wskazanym we wniosku, 2) dane nie mogą być udostępniane ani odsprzedawane osobom lub podmiotom trzecim.”	Uwaga nieuwzględniona W art. 4 ust. 1 DGA wprowadzony został ogólny zakaz uzgodnień dotyczący wyłączności, zgodnie z którym nie jest dozwolone zawieranie umów lub stosowanie innych praktyk odnoszących się do ponownego wykorzystywania chronionych danych, w ramach których przyznaje się prawa wyłączne lub których celem lub skutkiem jest przyznanie takich praw wyłącznych lub ograniczenie dostępności danych na potrzeby ponownego wykorzystywania przez podmioty niebędące stronami takich umów lub niestosujące innych tego typu praktyk. Zakaz ten nie jest całkowity. Prawodawca unijny dopuścił możliwość przyznania takiego prawa wyłącznego (na zasadzie wyjątku) w ściśle określonych przypadkach. Zgodnie z art. 4 ust. 3 DGA takie prawo wyłączne może zostać przyznane w drodze aktu administracyjnego lub uzgodnienia umownego. W przepisach projektowanej ustawy przesądzono, że prawo wyłączne może zostać udzielone w drodze uzgodnienia umownego, tj. umowy o udzielenie prawa wyłącznego zawartej z użytkownikiem danych. Jest to rozwiązanie odpowiadające funkcjonującym już w polskim prawie przepisom, które dotyczą prawa wyłącznego do korzystania z informacji sektora publicznego (zob. art. 9 ustawy o otwartych danych). Należy podkreślić, że przedmiotem umowy o udzielenie prawa wyłącznego jest przyznanie określonemu podmiotowi sektora publicznego wyłącznego prawa do wykorzystywania danych. Taka

				umowa wyłącza możliwość korzystania z danych przez innych użytkowników. Prawo wyłączne dotyczy tylko tej kwestii (przyznania wyłączności). W pozostałym zakresie zasady na jakich podmiot sektora publicznego będzie wykorzystywał dane pozostaną bez zmian. Dotyczy to w szczególności definicji ponownego wykorzystywania. Proponowane przez GUS przepisy są sprzeczne z tą definicją. Zgodnie z art. 2 pkt 2 DGA ponowne wykorzystywanie oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, <u>do celów komercyjnych lub niekomercyjnych</u> innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla którego to celu dane te zostały wytworzone, z wyjątkiem wymiany danych między podmiotami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu zadań publicznych. Ewentualne ograniczenia dotyczące wykorzystywania chronionych danych mogą zostać określone w warunkach ponownego wykorzystywania (określa je podmiot sektora publicznego) – warunki takie muszą być określone zgodnie z art. 5 DGA. Ponadto należy wyjaśnić, że regulacje tego rodzaju jak te zaproponowane przez GUS mogłyby zostać wprowadzone wyłącznie w DGA. Przepis zaproponowany przez GUS w sposób nieuprawniony ingeruje w materię rozporządzenia. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie reguluje swój zakres przedmiotowy podmiotowy, wyłączenia oraz normy kolizyjne, a także (w zakresie rozdziału 2 DGA) zawiera przepisy regulujące, kiedy i na jakich zasadach podmiot sektora publicznego może udzielić dostępu do chronionych danych oraz kiedy i na jakich zasadach może zostać udzielone prawo wyłączne do chronionych danych. Udzielanie prawa wyłącznego nie będzie następowało na podstawie przepisów projektowanej ustawy, ale na podstawie przepisów DGA. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających lub precyzujących regulacje DGA. Nie jest konieczne oraz poprawne wprowadzanie tego rodzaju przepisów do ustawy, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Ustawa krajowa nie może modyfikować przepisów rozporządzenia Unii Europejskiej. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych w najlepszym razie mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować
--	--	--	--	--

				postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. Taki (powtórzony) przepis byłby nadmiarowy. Nawet gdyby (mimo wszystko) przepisy (jakie postuluje GUS) zostały wprowadzone w ustawie, to w sytuacji kolizji/sprzeczności z przepisami DGA (co w tym przypadku miałyby miejsce) w pierwszej kolejności stosować należałoby DGA. Istnienie norm prawa krajowego oraz unijnego w tym samym zakresie skomplikowałoby niezmiernie proces stosowania prawa i rodziłoby kolejne wątpliwości interpretacyjne. Należy jeszcze raz podkreślić, że celem projektowanej ustawy (ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia Unii Europejskiej) jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie, a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane.
7.	Art. 15 ust. 4 pkt 2	NFZ	Zgodnie z art. 15 ust. 4 pkt. 2 projektu Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, wskazany w ustawie jako podmiot właściwy, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 2022/868, może odmówić podmiotowi sektora publicznego pomocy, o której mowa art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. W opinii NFZ zasadnym byłoby określenie przypadków, w których Prezes GUS może odmówić udzielenia pomocy.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 15 ust. 4 projektowanej ustawy Prezes GUS może odmówić pomocy wówczas kiedy nie będzie możliwe jej udzielenie, np. z uwagi na kwestie techniczne lub prawne. Przepis ten wymaga jednak, aby odmowa dotyczyła wyłącznie przypadku kiedy wystąpi „brak możliwości” udzielenia pomocy. Zatem swoboda decyzji Prezesa GUS jest w tym zakresie ograniczona. Prezes GUS nie może odmówić w każdym przypadku. Odmowa udzielenia pomocy musi wynikać z obiektywnych przesłanek, nie może być obiektywnie możliwa (wskazuje na to zastosowany w przepisie zwrot „brak możliwości”). Dodatkowo odmowa udzielenia pomocy musi zostać uzasadniona. Jednocześnie należy wyjaśnić, że nie jest możliwe uregulowanie w ustawie enumeratywnego wyliczenia przesłanek odmowy udzielenia pomocy. Jest tak dlatego, że każdy wniosek o ponowne wykorzystywanie chronionych danych musi być rozpatrywany indywidualnie z uwzględnieniem okoliczności faktycznych i prawnych danej sprawy. Istotne znaczenie przy rozpatrywaniu danego wniosku o ponowne wykorzystywanie chronionych danych (w tym udzielenia pomocy przez właściwy podmiot) może mieć zakres wniosku, rodzaj chronionych danych, charakter danych, wielkość zasobu danych, planowany sposób wykorzystania danych, obowiązujące w danym przypadku przepisy prawa, konieczność uzyskania zgód oraz pozwoleń, zakres pomocy udzielanej wnioskodawcy w pozyskaniu zgód oraz pozwoleń itd. Wszystko to powoduje, że nie jest możliwe określenie z góry przypadków kiedy udzielenie pomocy będzie możliwe lub niemożliwe.

				To samo dotyczy udzielenia lub odmowy udzielenia dostępu do danych. Zgodnie z art. 5 ust. 3 DGA podmioty sektora publicznego muszą zapewnić, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby chroniony charakter danych został zachowany. W związku z tym (udzielając dostępu do danych) muszą ustanowić określone warunki/wymagania, które zapewnią, że dane nadal pozostaną chronione. Jeżeli udzielenie dostępu w taki sposób nie będzie możliwe – podmiot sektora publicznego powinien odmówić jego udzielenia. W ten sam sposób postępować będzie Prezes GUS udzielając pomocy. Jeżeli wystąpią obiektywne przesłanki uniemożliwiające udzielenie pomocy (i pośrednio udzielenie dostępu do danych) w sposób zgodny z DGA – taka pomoc nie będzie mogła zostać udzielona.
8.	Art. 18 ust. 1	GUS	W art. 18 projektu ustawy proponuje się nadanie ust. 1 następującego brzmienia: „1. Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa UODO przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu tej skargi.”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 18 projektowanej ustawy służy stosowaniu art. 27 DGA Zgodnie z art. 27 DGA osoby fizyczne i prawne <u>mają prawo</u>, w odniesieniu do każdej sprawy wchodzącej w zakres stosowania DGA, do wniesienia indywidualnej lub – w stosownych przypadkach – zbiorowej skargi do odpowiedniego organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o przebiegu postępowania i podjętej decyzji oraz środkach ochrony prawnej przed sądem określonych w art. 28 DGA. Zatem prawo wniesienia skargi wynika bezpośrednio z DGA. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Przyjęcie zmiany proponowanej przez GUS, doprowadziłoby do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. W projektowanej ustawie uregulowano kwestie, które umożliwiają efektywne stosowania art. 27 DGA, tj. wskazano termin udzielenia odpowiedzi. W przepisach ustawy przesądzono również o tym w jakim zakresie do skargi, o której mowa w art. 27 DGA, stosowane będą przepisy KPA regulujące rozpatrywanie skarg.

				Rozwiązania zaproponowane w ustawie dotyczą zagadnień, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim. Dotyczy to w szczególności ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA. W aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych (np. terminów). Taką rolę pełni art. 18 projektowanej ustawy.
9.	Rozdział 4	NCBiR	Prezes UODO ma być organem odpowiedzialnym za rejestrację organizacji altruizmu danych (zgodnie z art. 23 Rozporządzenia 2022/868). Należy wprowadzić/dodać szczegółowe regulacje dotyczące monitorowania tych organizacji oraz środków nadzoru, aby zagwarantować, że działają one zgodnie z wymogami Rozporządzenia 2022/868 i ustawy. W projekcie ustawy zapewniono jedynie, że Prezes UODO rejestruje organizacje altruizmu danych. Należy dodać: po pierwsze przepisy dotyczące możliwości i mechanizmów monitorowania działalności tych organizacji po rejestracji (jest b. ważne, aby organ nadzorczy mógł regularnie sprawdzać, czy organizacje faktycznie spełniają wymagania, takie jak przejrzystość działania, sposób pozyskiwania danych oraz to, w jaki sposób dane są wykorzystywane do celów altruistycznych. W innym przypadku po rejestracji UODO traci nad nimi kontrolę). Po drugie, należy dodać przepisy dotyczące zasad wykreślenia z rejestru (w jakich sytuacjach organizacja może zostać wykreślona z rejestru, np. jeśli nie przestrzega zasad altruizmu danych lub działa niezgodnie z przepisami).	Uwaga nieuwzględniona Te kwestie zostały uregulowane w DGA. Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Celem projektowanej ustawy jest uregulowanie obszarów pozostawionych przez prawodawcę europejskiego do uregulowania przez państwa członkowskie (np. kwestie proceduralne), a nie doprecyzowanie, modyfikowanie, czy też interpretowanie przepisów DGA, które są bezpośrednio stosowane. Wprowadzenie dodatkowych przepisów krajowych (postulowanych przez NCBiR) mogłoby prowadzić do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe.
10.	Art. 21 ust. 1	GUS	W art. 21 projektu ustawy proponuje się nadanie ust. 1 następującego brzmienia: „1. Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Prezesa UODO przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu tej skargi.”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis art. 21 projektowanej ustawy służy stosowaniu art. 27 DGA Zgodnie z art. 27 DGA osoby fizyczne i prawne mają prawo , w odniesieniu do każdej sprawy wchodzącej w zakres stosowania DGA, do wniesienia indywidualnej lub – w stosownych przypadkach – zbiorowej skargi do odpowiedniego organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o przebiegu postępowania i podjętej decyzji oraz środkach ochrony prawnej przed sądem określonych w art. 28 DGA.

				Zatem prawo wniesienia skargi wynika bezpośrednio z DGA. Projektowana ustawa służy stosowaniu DGA, które obowiązuje bezpośrednio. Nie jest konieczne oraz właściwe/poprawne wprowadzenie do ustawy przepisów proponowanych przez GUS, ponieważ kwestie te zostały w sposób zupełny unormowane w DGA. Przyjęcie zmiany proponowanej przez GUS, doprowadziłoby do powtórzenia przepisów (norm) zawartych w DGA. Zgodnie z § 4 ust. 2 ZTP w ustawie nie powtarza się dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe. W projektowanej ustawie uregulowano kwestie, które umożliwiają efektywne stosowania art. 27 DGA, tj. wskazano termin udzielenia odpowiedzi. W przepisach ustawy przesądzono również o tym w jakim zakresie do skargi, o której mowa w art. 27 DGA, stosowane będą przepisy KPA regulujące rozpatrywanie skarg. Rozwiązania zaproponowane w ustawie dotyczą zagadnień, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których DGA zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim. Dotyczy to w szczególności ukształtowania otoczenia instytucjonalno-organizacyjnego oraz regulacyjnego dla potrzeb stosowania przepisów DGA. W aspekcie regulacyjnym DGA nakłada na państwa członkowskie obowiązek unormowania w prawie krajowym niektórych kwestii proceduralnych (np. terminów). Taką rolę pełni art. 21 projektowanej ustawy.
11.	Rozdział 5	NCBiR	Przekazywanie danych do państw trzecich – Rozporządzenie 2022/868 szczegółowo odnosi się do warunków/możliwości przekazywania danych poza UE. W skrócie, pozostawanie zgodnie z tymi przepisami wymaga szczegółowej analizy ryzyk i podjęcia odpowiednich środków zabezpieczeń. Dlatego w ustawie należy bardziej szczegółowo określić kryteria oceny ryzyka oraz mechanizmy nadzoru nad transferami danych do państw trzecich. Obecnie tego elementu brakuje (mowa jest jedynie o badaniu naruszenia obowiązków).	Uwaga nieuwzględniona Te kwestie zostały uregulowane w DGA. Projektowana ustawa nie wdraża (implementuje) postanowień DGA, tylko służy stosowaniu rozporządzenia. Projektowana ustawa reguluje jedynie te kwestie, które pozostawiono państwom członkowskim wyrażnie do uregulowania lub te które są konieczne dla wykonania przepisów DGA. Przepisy dotyczące transferu danych nieosobowych do państw trzecich zostały kompleksowo uregulowane w DGA. W tym zakresie państwa członkowskie zostały zobowiązane jedynie do określenia wysokości kar za nieprzestrzeganie określonych w rozporządzeniu obowiązków. DGA nie uprawnia państw członkowskich do ustalania dodatkowych przepisów uzupełniających regulacje rozporządzenia, czy też precyzowania regulacji DGA.
12.	Rozdział 6	NCBiR	Postępowanie administracyjne i kary UODO za naruszenie przepisów. Ustawa przewiduje jednoinstancyjne postępowania administracyjne	Uwaga nieuwzględniona

			prorowadzone przez Prezesa UODO. Brakuje drugiej instancji w tym postępowaniu, proponuję wprowadzić możliwość odwołania, co dałoby dodatkową możliwość weryfikacji decyzji oraz większą transparentność procesu nadzoru. Brak możliwości odwołania od decyzji w skomplikowanych sprawach dotyczących zarządzania danymi może ograniczać prawo do pełnej weryfikacji decyzji administracyjnej.	Zgodnie z art. 2 ust. 2 projektu ustawy postępowanie przed Prezesem UODO jest postępowaniem jednoinstancyjnym. Wprowadzenie jednoinstancyjności postępowania jest rozwiązaniem konstytucyjnie dopuszczalnym. Tożsame rozwiązanie funkcjonuje od wielu lat w ustawie o ochronie danych osobowych (zob. art. 7 ust. 2). Od decyzji Prezesa UODO, nie będzie zatem przysługiwać wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Taką decyzję będzie można zaskarżyć do WSA. Alternatywnym rozwiązaniem (względem postępowania jednoinstancyjnego) mogłoby być wprowadzenie możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nie jest natomiast możliwe wprowadzenie (postulowanej przez NCBiR) możliwości składania odwołań od decyzji prezesa UODO. Nie ma bowiem organu, który takie odwołanie mógłby rozpatrzyć.
13.	Rozdział 6	NCBiR	Administracyjne kary pieniężne za naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia. Sama idea jest właściwa, jednak należy określić kryteria, na podstawie których będą ustalane wysokości kar, aby zapewnić transparentność i sprawiedliwość procesu. Decyzja w sprawie kary administracyjnej nie powinna być oparta o subiektywne przesłanki czy odczucia organu administracji publicznej, lecz o kryteria obiektywne (np. % przychodów, wielkość karanego podmiotu itp.). To jest istotne, jeżeli wziąć pod uwagę, że polski sektor IT to głównie niewielkie przedsiębiorstwa, które starają się konkurować z globalnymi gigantami.	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze, kary za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 DGA (tj. za naruszenie obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich) wprowadza DGA, a nie projektowana ustawa. Zob. art. 34 ust. 1 DGA. Po drugie, kwestie postulowane przez NCBiR zostały w ustawie uregulowane. Zgodnie z art. 26 projektu ustawy, ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, Prezes UODO uwzględnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 DGA (np. charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia, działania podjęte, aby złagodzić lub naprawić szkodę spowodowaną naruszeniem, uzyskane korzyści majątkowe), a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze. Rozwiązanie takie odpowiada ustanowionej w DGA dyrektywie, zgodnie z którą przewidziane przez państwa członkowskie kary powinny być proporcjonalne. Ustalenie wysokości kary w sposób uwzględniający możliwości finansowe podmiotu odpowiada kryterium proporcjonalności. Ponadto badanie możliwości finansowych podmiotu ma szerszy zakres niż ustalanie osiągniętego obrotu, dochodu itd. Badając możliwości finansowe można wziąć pod uwagę obrót, przychód, zysk, stratę, korzyści majątkowe uzyskane w ramach działalności bezpośrednio dotyczącej naruszenia oraz inne czynniki istotne w danej sprawie. Ponadto, zgodnie z art. 27 DGA podmiot podlegający karze jest zobowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnych kar pieniężnych. W przypadku niedostarczenia takich

				danych lub dokumentów lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie pozwalają na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO może ustalić wysokość administracyjnej kary pieniężnej w sposób szacunkowy. Po trzecie, projektowana ustawa zakłada, że kara będzie ustalana kwotowo, tj. do maksymalnej wysokości określonej w przepisach. Ostateczna wysokość kary będzie zależała od zakresu naruszeń. Kwotowe rozwiązanie zaproponowano również w projektowanej ustawie niemieckiej (<i>Gesetz zur Durchführung der EU-Verordnung über europäische Daten-Governance (Daten-Governance-Gesetz - DGG)</i>).
14.	Rozdział 6 Art. 23	NCBiR	Projekt przewiduje kary administracyjne zarówno dla dostawców usług pośrednictwa danych, jak i dla organizacji altruizmu danych. Wysokość kar jest uzależniona od rodzaju naruszenia i może wynosić do 500000 euro dla dostawców usług oraz do 5000 euro dla organizacji altruizmu danych. Różnica w wysokości kar pomiędzy dostawcami usług a organizacjami altruizmu danych jest znacząca. Może to prowadzić do niewspółmiernej ochrony interesów stron w zależności od podmiotu, który dopuszcza się naruszeń. Z tego względu proponuję zastosować bardziej zrównoważony (albo ujednolicony) system kar.	Uwaga nieuwzględniona Zróżnicowanie wysokości kar jest związane z charakterem działalności prowadzonej przez dostawców usług pośrednictwa danych oraz organizacje altruizmu danych i występujących w tym zakresie różnic. Istotne są również różnice dotyczące charakteru regulacji jakim podlegać będą te podmioty. Zob. szerzej rozdział III i IV DGA. Proponowany przez NCBiR „<i>bardziej zrównoważony (albo ujednolicony) system kar</i>” nie znajduje uzasadnienia.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zarządzaniu danymi (UC67)			
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO, KTÓREGO STOSOWANIU SŁUŻY PROJEKT		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia – konieczny czas na przygotowanie organów/urzędów do nowych ról i zadań.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ ZAPewnieniA StosowAniA Tak/Nie*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ I Przepisy ogólne</i> <i>Artykuł 1</i> Przedmiot i zakres stosowania 1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	a) warunki ponownego wykorzystywania w Unii niektórych kategorii danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego; b) ramy dotyczące zgłaszania i nadzoru w odniesieniu do świadczenia usług pośrednictwa danych; c) ramy dotyczące dobrowolnej rejestracji podmiotów, które gromadzą i przetwarzają dane udostępniane z pobudek altruistycznych; oraz d) ramy dotyczące ustanowienia Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych.				
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie nie nakłada na podmioty sektora publicznego obowiązku zezwalania na ponowne wykorzystywanie danych ani nie zwalnia podmiotów sektora publicznego z obowiązków w zakresie zachowania poufności wynikających z prawa Unii lub prawa krajowego. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla: a) szczególnych przepisów prawa Unii lub prawa krajowego dotyczących dostępu do niektórych kategorii danych lub ich ponownego wykorzystywania, w szczególności w odniesieniu do udzielania dostępu do dokumentów urzędowych i ich ujawniania; oraz b) wynikających z prawa Unii lub prawa krajowego obowiązków podmiotów	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	sektora publicznego dotyczących zezwolenia na ponowne wykorzystywanie danych, a także dla wymogów związanych z przetwarzaniem danych nieosobowych. Jeżeli sektorowe prawo Unii lub sektorowe prawo krajowe wymagają od podmiotów sektora publicznego, dostawców usług pośrednictwa danych lub uznanych organizacji altruizmu danych spełnienia szczególnych dodatkowych wymogów technicznych, administracyjnych lub organizacyjnych, w tym poprzez system zezwoleń lub certyfikacji, stosuje się również te przepisy danego sektorowego prawa Unii lub sektorowego prawa krajowego. Wszelkie takie szczególne dodatkowe wymogi muszą być niedyskryminujące, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione.				
Art. 1 ust. 3	3. Do danych osobowych przetwarzanych w związku z niniejszym rozporządzeniem zastosowanie mają prawo Unii i prawo krajowe w dziedzinie ochrony danych osobowych. W szczególności niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzeń (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 oraz dyrektyw 2002/58/WE i (UE) 2016/680, w tym z uwzględnieniem uprawnień i kompetencji organów nadzorczych. W przypadku kolizji pomiędzy niniejszym rozporządzeniem a prawem Unii w dziedzinie ochrony danych osobowych lub prawem krajowym przyjętym zgodnie z takim prawem Unii pierwszeństwo ma odpowiednie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	prawo Unii lub prawo krajowe w dziedzinie ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie nie tworzy podstawy prawnej dla przetwarzania danych osobowych ani nie ma wpływu na obowiązki i prawa określone w rozporządzeniach (UE) 2016/679 lub (UE) 2018/1725 lub w dyrektywach 2002/58/WE lub (UE) 2016/680.				
Art. 1 ust. 4	4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa konkurencji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 5	5. Niniejsze rozporządzenie nie narusza kompetencji państw członkowskich w odniesieniu do ich działań z zakresu bezpieczeństwa publicznego, obronności i bezpieczeństwa narodowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu
Art. 2 pkt 1	<i>Artykuł 2</i> Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „dane” oznaczają cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 2	2) „ponowne wykorzystywanie” oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne danych będących w posiadaniu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	podmiotów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla którego to celu dane te zostały wytworzone, z wyjątkiem wymiany danych między podmiotami sektora publicznego służącej wyłącznie wykonywaniu zadań publicznych;				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 3	3) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zgodnie z definicją w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 Pkt 4	4) „dane nieosobowe” oznaczają dane inne niż dane osobowe;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 5	5) „zgoda” oznacza zgodę zgodnie z definicją w art. 4 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 6	6) „pozwolenie” oznacza przyznanie użytkownikom danych prawa do przetwarzania danych nieosobowych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 7	7) „osoba, której dane dotyczą” oznacza osobę, której dane dotyczą, o której mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 8	8) „posiadacz danych” oznacza osobę prawną, w tym podmiot sektora publicznego lub organizację międzynarodową, lub osobę fizyczną niebędącą w odniesieniu do przedmiotowych konkretnych danych osobą, której dane dotyczą, która ma – zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub prawem krajowym – prawo do udzielania dostępu do niektórych danych osobowych lub danych nieosobowych lub do dzielenia się nimi;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 9	9) „użytkownik danych” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną, która ma zgodny z prawem dostęp do niektórych danych osobowych lub nieosobowych i prawo, w tym – w przypadku danych osobowych – na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679, do wykorzystywania tych danych w celach komercyjnych lub niekomercyjnych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 10	10) „dzielenie się danymi” oznacza dostarczanie danych przez osobę, której dane dotyczą, lub przez posiadacza danych użytkownikowi danych do celów wspólnego lub indywidualnego wykorzystywania takich danych w oparciu o dobrowolne umowy lub na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego, bezpośrednio lub z udziałem pośrednika,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	na przykład w ramach licencji otwartych lub handlowych, bezpłatnie lub za opłatą;				
Art. 2 pkt 11	11) „usługa pośrednictwa danych” oznacza usługę, która ma na celu ustanowienie – za pomocą środków technicznych, prawnych lub innych – stosunków handlowych między – z jednej strony – nieokreśloną liczbą osób, których dane dotyczą, i posiadaczy danych oraz – z drugiej strony – użytkownikami danych do celów dzielenia się danymi, w tym do celów wykonywania praw osób, których dane dotyczą, w odniesieniu do danych osobowych, z wyłączeniem co najmniej: a) usług, w ramach których dane są pozyskiwane od posiadaczy danych i agregowane, wzbogacane lub przekształcane w celu dodania im znaczącej wartości, a następnie użytkownikom danych udzielana jest licencja na wykorzystanie uzyskanych w ten sposób danych bez ustanawiania stosunku handlowego między nimi a posiadaczami danych; b) usług skoncentrowanych na pośrednictwie treści chronionych prawem autorskim; c) usług, z których korzysta wyłącznie jeden posiadacz danych w celu umożliwienia	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wykorzystywania danych będących w jego posiadaniu, lub usługi, z których korzysta wiele osób prawnych w zamkniętej grupie, w tym w ramach stosunków z dostawcami lub klientami lub współpracy nawiązanej na podstawie umowy, w szczególności usług, których głównym celem jest zapewnienie funkcjonalności przedmiotów i urządzeń podłączonych do internetu rzeczy; d) usług dzielenia się danymi oferowanych przez podmioty sektora publicznego, które to usługi nie mają na celu ustanowienia stosunków handlowych;				
Art. 2 pkt 12	12) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do danych osobowych lub zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1807 w odniesieniu do danych nieosobowych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 13	13) „dostęp” oznacza wykorzystywanie danych zgodnie ze szczegółowymi wymogami technicznymi, prawnymi lub organizacyjnymi, które niekoniecznie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	musi się wiązać z przesyłaniem lub pobieraniem danych;				
Art. 2 pkt 14	14) „główna jednostka organizacyjna” osoby prawnej oznacza miejsce, w którym znajduje się jej centralna administracja w Unii;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 15	15) „usługi świadczone przez spółdzielnie danych” oznaczają usługi pośrednictwa danych oferowane przez strukturę organizacyjną utworzoną przez osoby, których dane dotyczą, przedsiębiorstwa jednoosobowe lub MŚP będące członkami tej struktury, mającą za główne cele wspieranie swoich członków w wykonywaniu ich praw w odniesieniu do niektórych danych, w tym w odniesieniu do dokonywania świadomego wyboru przed wyrażeniem przez nich zgody na przetwarzanie danych, wymienianie poglądów na temat celów przetwarzania danych i warunków, które najlepiej będą odzwierciedlać interesy jej członków w odniesieniu do ich danych, oraz negocjowanie w imieniu jej członków warunków i zasad przetwarzania danych przed udzieleniem pozwolenia na przetwarzanie danych nieosobowych lub przed wyrażeniem zgody na przetwarzanie danych osobowych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 16	16) „altruizm danych” oznacza dobrowolne dzielenie się danymi na podstawie wyrażonej przez osoby, których dane dotyczą, zgody na przetwarzanie dotyczących ich danych osobowych lub na podstawie udzielonego przez posiadaczy danych pozwolenia na wykorzystywanie ich danych nieosobowych, bez żądania ani otrzymania za to wynagrodzenia wykraczającego poza zwrot kosztów poniesionych przez te osoby lub posiadaczy w związku z udostępnieniem ich danych do celów leżących w interesie ogólnym określonych – w stosownych przypadkach – w prawie krajowym, takich jak opieka zdrowotna, zwalczanie zmiany klimatu, poprawa mobilności, ułatwianie opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk urzędowych, poprawa świadczenia usług publicznych, kształtowanie polityki publicznej lub do celów badań naukowych leżących w interesie ogólnym;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 17	17) „podmiot sektora publicznego” oznacza państwo, organy regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub stowarzyszenia złożone z co najmniej jednego takiego organu lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 18	18) „podmiot prawa publicznego” oznacza podmiot, który posiada poniższe cechy: a) został utworzony w konkretnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym i nie ma charakteru przemysłowego ani komercyjnego; b) posiada osobowość prawną; c) jest finansowany w przeważającej części przez państwo, orany regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego, jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych organów lub podmiotów, albo ponad połowa członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego została wyznaczona przez państwo, organy regionalne lub lokalne, lub przez inne podmioty prawa publicznego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 19	19) „przedsiębiorstwo publiczne” oznacza przedsiębiorstwo, na które podmioty sektora publicznego mogą wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ z racji bycia jego właścicielem, posiadania w nim udziału finansowego lub na podstawie przepisów, które regulują działalność tego przedsiębiorstwa; do celów niniejszej definicji zakłada się istnienie dominującego wpływu ze strony podmiotów sektora publicznego w dowolnym z poniższych przypadków,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	gdy podmioty te bezpośrednio lub pośrednio: a) posiadają większość subskrybowanego kapitału przedsiębiorstwa; b) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez przedsiębiorstwo; c) mogą powoływać ponad połowę członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorstwa;				
Art. 2 pkt 20	20) „bezpieczne środowisko przetwarzania” oznacza środowisko fizyczne lub wirtualne oraz środki organizacyjne służące zapewnieniu przestrzegania prawa Unii, takiego jak rozporządzenie (UE) 2016/679, w szczególności pod względem praw osób, których dane dotyczą, praw własności intelektualnej oraz poufności informacji handlowych i statystycznych, integralności i dostępności, jak również mającego zastosowanie prawa krajowego oraz umożliwiające podmiotowi zapewniającemu bezpieczne środowisko przetwarzania określenie i nadzorowanie wszystkich działań związanych z przetwarzaniem danych, w tym wyświetlania, przechowywania, pobierania i eksportowania danych oraz	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	obliczania danych pochodnych za pomocą algorytmów obliczeniowych;				
Art. 2 pkt 21	21) „przedstawiciel prawny” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, wyznaczoną w wyraźny sposób do działania w imieniu niemających jednostki organizacyjnej w Unii dostawcy usług pośrednictwa danych lub podmiotu gromadzącego dane udostępniane do celów leżących w interesie ogólnym i na zasadzie altruizmu danych przez osoby fizyczne lub prawne; organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych mogą się zwracać jednocześnie do tej osoby oraz dostawcy usług pośrednictwa danych lub podmiotu albo do tej osoby zamiast do dostawcy usług pośrednictwa danych lub podmiotu w związku z obowiązkami ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym w związku ze wszczęciem postępowania egzekucyjnego przeciwko niespełniającym wymogów dostawcy usług pośrednictwa danych lub podmiotowi niemającym jednostki organizacyjnej w Unii.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 1	<i>ROZDZIAŁ II</i>	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	<i>Ponowne wykorzystywanie niektórych kategorii chronionych danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego</i> <i>Artykuł 3</i> Kategorie danych 1. Niniejszy rozdział stosuje się do danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, które są chronione ze względu na: a) poufność informacji handlowych, w tym tajemnicę handlową, zawodową i tajemnicę przedsiębiorstwa; b) poufność informacji statystycznych; c) ochronę praw własności intelektualnej osób trzecich; lub d) ochronę danych osobowych w zakresie, w jakim dane te wykraczają poza zakres stosowania dyrektywy (UE) 2019/1024.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 2	2. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do: a) danych będących w posiadaniu przedsiębiorstw publicznych; b) danych będących w posiadaniu publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych oraz ich jednostek zależnych, a także innych podmiotów lub ich jednostek zależnych realizujących misję nadawców publicznych; c) danych będących w posiadaniu instytucji kulturalnych i placówek edukacyjnych; d) danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, które są chronione ze względów bezpieczeństwa	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	publicznego, obronności lub bezpieczeństwa narodowego; lub e) danych, których dostarczanie jest działalnością wykraczającą poza zakres zadań publicznych zainteresowanych podmiotów sektora publicznego określonych przepisami ustawowymi lub innymi wiążącymi przepisami w danym państwie członkowskim lub, w przypadku braku takich przepisów, określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w tym państwie członkowskim, o ile zakres zadań publicznych jest przejrzysty i podlega przeglądowi.				
Art. 3 ust. 3	3. Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla: a) przepisów prawa Unii i prawa krajowego oraz postanowień umów międzynarodowych, których Unia lub państwa członkowskie są stronami, dotyczących ochrony kategorii danych, o których mowa w ust. 1; oraz b) przepisów prawa Unii i prawa krajowego dotyczących dostępu do dokumentów.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 1	<i>Artykuł 4</i> Zakaz uzgodnień dotyczących wyłączności 1. Nie jest dozwolone zawieranie umów lub stosowanie innych praktyk odnoszących się do ponownego wykorzystywania danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zawierających kategorie danych określone w art. 3 ust. 1, w ramach których przyznaje się prawa wyłączne lub których celem lub skutkiem jest przyznanie takich praw wyłącznych lub ograniczenie dostępności danych na potrzeby ponownego wykorzystywania przez podmioty niebędące stronami takich umów lub niestosujące innych tego typu praktyk.				
Art. 4 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, prawo wyłączne do ponownego wykorzystywania danych, o którym mowa w tym ustępie, może zostać przyznane w zakresie niezbędnym do świadczenia usługi lub dostarczania produktu w interesie ogólnym, które w przeciwnym razie nie byłyby możliwe.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 3	3. Prawo wyłączne, o którym mowa w ust. 2, jest przyznawane w drodze aktu administracyjnego lub uzgodnienia umownego zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub prawem krajowym oraz zgodnie z zasadami przejrzystości, równego traktowania i niedyskryminacji.	TAK	Art. 15	Art. 15. Prawo wyłączne, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/868, jest udzielane przez podmiot sektora publicznego w drodze umowy o udzielenie prawa wyłącznego.	Uregulowanie, w jakiej formie może zostać udzielone prawo wyłączne.
Art. 4 ust. 4	4. Prawo wyłączne do ponownego wykorzystywania danych nie może zostać przyznane na okres dłuższy niż 12 miesięcy. W przypadku zawarcia umowy okres obowiązywania zawartej umowy musi być taki sam jak okres, na który przyznano prawo wyłączne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 4 ust. 5	5. Przyznanie prawa wyłącznego zgodnie z ust. 2, 3 i 4, w tym uzasadnienie konieczności przyznania takiego prawa, musi być przejrzyste i podane do wiadomości publicznej w internecie, w formie zgodnej z odpowiednim prawem Unii dotyczącym zamówień publicznych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 6	6. Umowy lub inne praktyki objęte zakresem stosowania zakazu, o którym mowa w ust. 1, niespełniające warunków ustanowionych w ust. 2 i 3, a które zostały zawarte przed dniem 23 czerwca 2022 r. ulegają rozwiązaniu wraz z końcem okresu obowiązywania danej umowy, a w każdym razie do dnia 24 grudnia 2024 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 1	Artykuł 5 Warunki ponownego wykorzystywania 1. Podmioty sektora publicznego, które na mocy prawa krajowego są właściwe do udzielania lub odmowy udzielania dostępu do celów ponownego wykorzystywania co najmniej jednej kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, muszą udostępniać publicznie warunki, które muszą zostać spełnione w celu zezwolenia na takie ponowne wykorzystywanie, oraz procedurę występowania z wnioskiem o ponowne wykorzystywanie za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego, o którym mowa w art. 8. Podmiotom sektora publicznego mogą pomagać w udzielaniu lub odmowie udzielania dostępu do celów ponownego wykorzystania właściwe podmioty określone w art. 7 ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty sektora publicznego były wyposażone w niezbędne zasoby w celu przestrzegania niniejszego artykułu.				
Art. 5 ust. 2	2. W odniesieniu do kategorii danych i celów ponownego wykorzystywania oraz charakteru danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono, warunki ponownego wykorzystywania muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione. Warunki te nie mogą być stosowane do ograniczania konkurencji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 3	3. Podmioty sektora publicznego zapewniają, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby chroniony charakter danych został zachowany. Mogą one ustanawiać następujące wymagania: a) dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych udziela się wyłącznie pod warunkiem, że podmiot sektora publicznego lub właściwy podmiot po otrzymaniu wniosku o ponowne wykorzystywanie zapewniły, by dane te: (i) zostały zanonimizowane – w przypadku danych osobowych; oraz (ii) zostały zmodyfikowane, zagregowane lub przekształcone za pomocą innej metody zapobiegającej ujawnieniu – w przypadku poufnych informacji handlowych, w tym	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	tajemnic handlowych lub treści chronionych prawami własności intelektualnej; b) dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w sposób zdalny w bezpiecznym środowisku przetwarzania zapewnianym lub kontrolowanym przez podmiot sektora publicznego; c) jeżeli nie można zezwolić na dostęp zdalny bez stwarzania zagrożenia dla praw i interesów osób trzecich, dostęp do danych i ich ponowne wykorzystywanie odbywa się w obrębie obiektów fizycznych, w których panuje bezpieczne środowisko przetwarzania zgodnie z rygorystycznymi normami bezpieczeństwa.				
Art. 5 ust. 4	4. W przypadku ponownego wykorzystywania, na które zezwolono zgodnie z ust. 3 lit. b) i c), podmioty sektora publicznego nakładają warunki, które pozwalają zachować integralność funkcjonowania systemów technicznych wykorzystywanego bezpiecznego środowiska przetwarzania. Podmiot sektora publicznego zastrzega sobie prawo weryfikacji procesu, środków oraz wszelkich wyników przetwarzania danych przez ponownego użytkownika, aby zachować integralność ochrony danych oraz zastrzega sobie prawo do zakazania wykorzystywania takich wyników, które	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zawierają informacje zagrażające prawom i interesom osób trzecich. Decyzja o zakazie wykorzystywania wyników musi być zrozumiała i przejrzysta dla ponownego użytkownika.				
Art. 5 ust. 5	5. O ile w prawie krajowym nie ustanowiono szczególnych zabezpieczeń dotyczących mających zastosowanie obowiązków w zakresie zachowania poufności związanych z ponownym wykorzystywaniem danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, podmiot sektora publicznego uzależnia ponowne wykorzystywanie danych przekazanych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu od przestrzegania przez ponownego użytkownika obowiązku w zakresie zachowania poufności, zgodnie z którym zakazane jest ujawniania informacji, które stwarzają zagrożenie dla praw i interesów osób trzecich, a które pomimo wprowadzonych zabezpieczeń mogłyby się znaleźć w posiadaniu ponownego użytkownika. Ponowni użytkownicy mają zakaz deanonimizacji osób, których dane dotyczą, i podejmują środki techniczne i operacyjne w celu zapobieżenia deanonimizacji oraz zawiadomienia podmiotu sektora publicznego o wszelkich naruszeniach ochrony danych prowadzących do deanonimizacji osób zainteresowanych, których dane dotyczą. W przypadku niedozwolonego ponownego wykorzystywania danych nieosobowych ponowny użytkownik bez zwłoki i – w stosownych przypadkach – z pomocą podmiotu sektora publicznego informuje osoby	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	prawne, na których prawa i interesy może to mieć wpływ.				
Art. 5 ust. 6	6. W przypadku gdy nie można zezwolić na ponowne wykorzystywanie danych zgodnie z obowiązkami określonymi w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu i nie ma podstawy prawnej do przesłania danych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679, podmiot sektora publicznego dokłada wszelkich starań zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, by potencjalnym ponownym użytkownikom udzielić pomocy w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, lub pozwolenia posiadaczy danych – na których prawa i interesy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ – oraz – o ile jest to możliwe – bez powodowania nieproporcjonalnie dużego obciążenia dla danego podmiotu sektora publicznego. Podmiotowi sektora publicznego mogą pomagać w udzielaniu takiej pomocy właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 7	7. Na ponowne wykorzystywanie danych można zezwolić wyłącznie z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Prawo producenta bazy danych ustanowione w art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE nie może być wykonywane przez podmioty sektora publicznego w celu uniemożliwienia ponownego wykorzystywania danych lub ograniczenia ponownego wykorzystywania w zakresie wykraczającym	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	poza ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 5 ust. 8	8. W przypadku gdy dane, o które się zwrócono, są uznawane za poufne zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym dotyczącym poufności informacji handlowych lub statystycznych, podmioty sektora publicznego zapewniają, aby w wyniku zezwolenia na ponowne wykorzystywanie nie zostały ujawnione dane poufne, chyba że na takie ponowne wykorzystywanie zezwolono zgodnie z ust. 6.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 9	9. W przypadku gdy ponowny użytkownik zamierza przekazać do państwa trzeciego dane nieosobowe chronione ze względów określonych w art. 3 ust. 1, informuje o swoim zamiarze przekazania takich danych podmiot sektora publicznego, podając w momencie składania wniosku o ponowne wykorzystywanie takich danych również cel tego przekazania. W przypadku ponownego wykorzystywania zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu ponowny użytkownik, w stosownych przypadkach z pomocą podmiotu sektora publicznego, informuje osobę prawną, na której prawa i interesy może to mieć wpływ, o swoim zamiarze, celu oraz o odpowiednich zabezpieczeniach. Podmiot sektora publicznego nie zezwala na ponowne wykorzystywanie, o ile dana osoba prawna nie udzieli pozwolenia na przekazanie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 10	10. Podmioty sektora publicznego przesyłają poufne dane nieosobowe lub dane chronione	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	prawami własności intelektualnej ponownemu użytkownikowi, który zamierza przekazać te dane do państwa trzeciego innego niż państwo wyznaczone zgodnie z ust. 12 wyłącznie wtedy, gdy ponowny użytkownik zobowiąże się na podstawie umowy do: a) wypełniania obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 7 i 8 nawet po przekazaniu danych do państwa trzeciego; oraz b) uznania jurysdykcji sądów lub trybunałów państwa członkowskiego podmiotu sektora publicznego przesyłającego dane w odniesieniu do wszelkich sporów związanych z przestrzeganiem ust. 7 i 8.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 11	11. Podmioty sektora publicznego, w stosownych przypadkach i w miarę swoich zdolności, udzielają ponownym użytkownikom wskazówek oraz udzielają pomocy w wypełnianiu obowiązków, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu. Aby udzielać pomocy podmiotom sektora publicznego i ponownym użytkownikom, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające wzory klauzul umownych dotyczących wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 12	12. Jeżeli jest to uzasadnione ze względu na znaczącą liczbę wniosków składanych w całej Unii dotyczących ponownego wykorzystywania	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	danych nieosobowych w określonych państwach trzecich, Komisja może przyjąć akty wykonawcze, w których stwierdza, że stosowane przez dane państwo trzecie rozwiązania prawne, w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów: a) zapewniają ochronę własności intelektualnej i tajemnic przedsiębiorstwa w sposób zasadniczo równoważny z ochroną zapewnianą na podstawie prawa Unii; b) są skutecznie stosowane i egzekwowane; oraz c) zapewniają skuteczne sądowe środki zaskarżenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 3.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 13	13. Na podstawie szczególnych aktów ustawodawczych Unii można do celów niniejszego artykułu uznać niektóre kategorie danych nieosobowych będące w posiadaniu podmiotów sektora publicznego za szczególnie chronione w najwyższym stopniu, w przypadku gdy ich przekazanie do państw trzecich może zagrozić celom polityki publicznej Unii, takim jak bezpieczeństwo i zdrowie publiczne, lub może prowadzić do ryzyka deanonimizacji zanonimizowanych danych nieosobowych. W przypadku gdy taki akt zostanie przyjęty, Komisja przyjmuje zgodnie z art. 32 akty delegowane uzupełniające niniejsze	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	rozporządzenie poprzez ustanowienie warunków szczególnych mających zastosowanie do przekazywania takich danych do państw trzecich. Te warunki szczególne są ustalane w oparciu o charakter określonych w szczególnym akcie ustawodawczym Unii kategorii danych nieosobowych oraz w oparciu o powody uznania tych kategorii za szczególnie chronione w najwyższym stopniu, z uwzględnieniem ryzyka deanonimizacji zanonimizowanych danych nieosobowych. Te warunki szczególne muszą być niedyskryminujące i ograniczone do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów polityki publicznej Unii określonych w tym akcie, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Jeżeli wymagają tego szczególne akty ustawodawcze Unii, o których mowa w akapicie pierwszym, takie warunki szczególne mogą obejmować warunki mające zastosowanie do przekazywania lub uzgodnień technicznych w tym zakresie, ograniczenia dotyczące ponownego wykorzystywania danych w państwach trzecich lub kategorii osób, które są uprawnione do przekazywania takich danych do państw trzecich, lub, w wyjątkowych przypadkach, ograniczenia dotyczące przekazywania do państw trzecich.				
Art. 5 ust. 14	14. Osoba fizyczna lub prawna, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych nieosobowych, może przekazywać te dane tylko	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	do tych państw trzecich, w przypadku których spełnione są wymogi określone w ust. 10, 12 i 13,				
Art. 6 ust. 1	Artykuł 6 Oplaty 1. Podmioty sektora publicznego, które zezwalają na ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, mogą pobierać opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie takich danych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 2	2. Opłaty pobierane zgodnie z ust. 1 muszą być niedyskryminujące, przejrzyste, proporcjonalne i obiektywnie uzasadnione oraz nie mogą ograniczać konkurencji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 3	3. Podmioty sektora publicznego zapewniają możliwość uiszczania opłat także przez internet za pośrednictwem powszechnie dostępnej transgranicznej usługi płatniczej, bez dyskryminacji ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez dostawcę usług płatniczych, miejsce wydania instrumentu płatniczego lub lokalizację rachunku płatniczego w Unii.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 4	4. Jeżeli podmioty sektora publicznego pobierają opłaty, podejmują one działania mające na celu stwarzanie zachęt do ponownego wykorzystywania kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, do celów niekomercyjnych, takich jak cele badań naukowych, oraz przez MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up zgodnie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	z zasadami pomocy państwa. W związku z tym podmioty sektora publicznego mogą również udostępniać dane za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie, w szczególności MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up, społeczeństwu obywatelskiemu oraz placówkom edukacyjnym. W tym celu podmioty sektora publicznego mogą sporządzić wykaz kategorii ponownych użytkowników, którym udostępnia się dane do ponownego wykorzystywania za obniżoną opłatą lub nieodpłatnie. Wykaz ten wraz z kryteriami stosowanymi do jego sporządzenia podaje się do wiadomości publicznej.				
Art. 6 ust. 5	5. Opłaty muszą wynikać z kosztów związanych z prowadzeniem procedur dotyczących wniosków o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz ograniczać się do niezbędnych kosztów związanych z: a) powielaniem, dostarczaniem i rozpowszechnianiem danych; b) weryfikacją praw; c) anonimizacją lub innymi formami przygotowania danych osobowych i danych poufnych ze względów handlowych, jak przewidziano w art. 5 ust. 3; d) utrzymaniem bezpiecznego środowiska przetwarzania; e) nabywaniem przez osoby trzecie spoza sektora publicznego prawa do zezwalania	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	na ponowne wykorzystywanie zgodnie z niniejszym rozdziałem; oraz f) udzielaniem pomocy ponownym użytkownikom w uzyskiwaniu zgody osób, których dane dotyczą, oraz pozwolenia posiadaczy danych, w przypadku gdy takie ponowne wykorzystywanie może mieć wpływ na prawa i interesy tych osób i posiadaczy.				
Art. 6 ust. 6	6. Kryteria i metodyka obliczania opłat są określone przez państwa członkowskie i publikowane. Podmiot sektora publicznego publikuje opis głównych kategorii kosztów oraz zasad stosowanych przy ich rozdziale.	TAK	Art. 5	Art. 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określa kryteria i metodykę obliczania opłat, o których mowa w art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2022/868, oraz udostępnia je w punkcie informacyjnym.	Określenie miejsca i podmiotu odpowiedzialnego za publikowanie kryteriów i metodyki obliczania opłat.
Art. 7 ust. 1	<i>Artykuł 7</i> Właściwe podmioty 1. Na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w niniejszym artykule, każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy podmiot, którym może być podmiot właściwy w zakresie szczególnych sektorów, w celu udzielania pomocy podmiotom sektora publicznego udzielającym dostępu lub odmawiającym udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1. Państwa członkowskie mogą ustanowić jeden nowy właściwy podmiot lub większą ich liczbę albo opierać się na istniejących podmiotach sektora publicznego lub na wewnętrznych służbach	TAK	Art. 1 pkt 2 Art. 1 pkt 8 Art. 17 Art. 18 Art. 39	Art. 1. Ustawa określa: (...) 2) właściwy podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868; (...) 8) tryb rozpatrywania wniosków o udzielenie pomocy, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868; Art. 17. Właściwym podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”. Art. 18. 1. Podmiot sektora publicznego rozpatrując wniosek o ponowne	Określenie, który organ pełni funkcję właściwego podmiotu. Uregulowanie trybu udzielania pomocy przez właściwy podmiot. Dostosowanie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

	podmiotów sektora publicznego spełniających warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.		wykorzystywanie, może zwrócić się do Prezesa GUS z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanym dalej „wnioskiem o udzielenie pomocy”. 2. Podmiot sektora publicznego wskazuje we wniosku o udzielenie pomocy zakres tej pomocy. 3. Prezes GUS rozpatruje wniosek o udzielenie pomocy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 21 dni od dnia jego otrzymania. 4. Prezes GUS po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie pomocy: 1) przedstawia podmiotowi sektora publicznego informację o sposobie i zakresie udzielenia pomocy wraz ze wskazaniem wysokości kosztów, które poniesie Prezes GUS udzielając pomocy określonych zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2022/868 albo 2) informuje podmiot sektora publicznego o braku możliwości udzielenia pomocy w zakresie wskazanym we wniosku o udzielenie pomocy wraz z uzasadnieniem. 5. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 do wniosku o udzielenie pomocy stosuje się odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału	
--	---	--	---	--

				8 i 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Art. 39. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1799) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest właściwym podmiotem, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1).”.	
Art. 7 ust. 2	2. Właściwe podmioty mogą zostać upoważnione do udzielania dostępu do celów ponownego wykorzystywania kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, w którym przewidziano udzielenie takiego dostępu. W przypadku gdy takie właściwe podmioty udzielają lub odmawiają udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania, stosuje się do nich art. 4, 5, 6 i 9.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 3	3. Właściwym podmiotom należy zapewnić odpowiednie zasoby prawne, finansowe, techniczne i ludzkie do wykonywania powierzonych im zadań, w tym niezbędną wiedzę techniczną, aby były w stanie przestrzegać	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego dotyczących systemów dostępu do kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1.				
Art. 7 ust. 4	4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, obejmuje, w razie potrzeby: a) zapewnienie wsparcia technicznego poprzez udostępnienie bezpiecznego środowiska przetwarzania na potrzeby zapewnienia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych; b) udzielenie wskazówek i zapewnianie wsparcia technicznego w zakresie jak najlepszego ustrukturyzowania danych i ich przechowywania, tak by były one łatwo dostępne; c) zapewnienie wsparcia technicznego w zakresie pseudonimizacji oraz zapewnienie przetwarzania danych w sposób skutecznie chroniący prywatność, poufność, integralność i dostępność informacji zawartych w danych, na których ponowne wykorzystywanie zezwolono, w tym technik anonimizacji, uogólnienia, ukrywania i randomizacji danych osobowych lub innych najnowocześniejszych metod zachowania prywatności, oraz usuwania poufnych informacji handlowych, w tym tajemnic przedsiębiorstwa lub treści chronionych prawami własności intelektualnej;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	d) udzielanie pomocy, w stosownych przypadkach, podmiotom sektora publicznego w zapewnianiu wsparcia ponownym użytkownikom w występowaniu do osób, których dane dotyczą, o zgodę na ponowne wykorzystywanie danych oraz do posiadaczy danych – o pozwolenie, zgodnie z ich konkretnymi decyzjami, w tym odnośnie do jurysdykcji, w której ma się odbywać przetwarzanie danych, oraz – w sytuacji, gdy jest to wykonalne w praktyce – udzielanie pomocy podmiotom sektora publicznego w ustanawianiu mechanizmów technicznych umożliwiających przekazywanie wniosków ponownych użytkowników o wyrażenie zgody lub udzielenie pozwolenia. e) udzielenie pomocy podmiotom sektora publicznego w zakresie oceny adekwatności zobowiązań umownych zaciągniętych przez ponownego użytkownika zgodnie z art. 5 ust. 10.				
Art. 7 ust. 5	5. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o danych identyfikacyjnych właściwych podmiotów wyznaczonych na podstawie ust. 1 do dnia 24 września 2023 r. Każde państwo członkowskie powiadamia również Komisję o wszelkich późniejszych zmianach danych identyfikacyjnych tych właściwych podmiotów.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 8 ust. 1	<i>Artykuł 8</i> Pojedyncze punkty informacyjne 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie istotne informacje dotyczące stosowania art. 5 i 6 były łatwo dostępne za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego. Państwa członkowskie ustanawiają podmiot lub wyznaczają istniejący podmiot lub strukturę jako pojedynczy punkt informacyjny. Pojedynczy punkt kontaktowy może być powiązany z sektorowymi, regionalnymi lub lokalnymi punktami informacyjnymi. Funkcje danego pojedynczego punktu informacyjnego mogą być zautomatyzowane, pod warunkiem że podmiot sektora publicznego zapewnienia odpowiednie wsparcie.	TAK	Art. 1 pkt 1 Art. 3 Art. 4	Art. 1. Ustawa określa: 1) organ prowadzący pojedynczy punkt informacyjny, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/868”; (...) Art. 3. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi pojedynczy punkt informacyjny, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „punktem informacyjnym”, w portalu danych, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), zwanym dalej „portalem danych”. Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi wykaz zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „wykazem zasobów”, i udostępnia ten wykaz w portalu danych. 2. Podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „podmiotem sektora	Określenie, który organ prowadzi pojedynczy punkt informacyjny. Uregulowanie sposobu udostępniania wykazu zasobów.
--------------------------	--	------------	---	---	--

				publicznego”, udostępnia w portalu danych informacje gromadzone w wykazie zasobów, o których mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868, zgodnie z przepisami art. 32 i art. 34 ust. 4–6 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 7 tej ustawy.	
Art. 8 ust. 2	2. Pojedynczy punkt informacyjny jest właściwy do przyjmowania zapytań lub wniosków o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, i przekazuje je, jeśli jest to możliwe i odpowiednie za pomocą zautomatyzowanych środków, właściwym podmiotom sektora publicznego lub, w stosownych przypadkach, właściwym podmiotom, o których mowa w art. 7 ust. 1. Pojedynczy punkt informacyjny udostępnia za pomocą środków elektronicznych przeszukiwalny wykaz zasobów zawierający przegląd wszystkich dostępnych zasobów danych, w tym – w stosownych przypadkach – tych zasobów danych, które są dostępne w sektorowych, regionalnych lub lokalnych punktach informacyjnych, wraz z odpowiednimi informacjami opisującymi dostępne dane, w tym przynajmniej format i rozmiar danych oraz warunki ich ponownego wykorzystywania.	TAK	Art. 1 pkt 5 Art. 1 pkt 6 Art. 4 Art. 7	Art. 1. Ustawa określa: (...) 5) organ prowadzący wykaz zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868; 6) tryb udostępniania informacji gromadzonych w wykazie zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868; Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi wykaz zasobów, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „wykazem zasobów”, i udostępnia ten wykaz w portalu danych. 2. Podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „podmiotem sektora publicznego”, udostępnia w portalu danych informacje gromadzone w wykazie zasobów, o których mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 2022/868,	Określenie organu, który prowadzi wykaz zasobów. Uregulowanie sposobu udostępniania wykazu zasobów. Uregulowanie trybu przekazywania wniosku o ponowne wykorzystywanie z punktu informacyjnego do podmiotu sektora publicznego.

			zgodnie z przepisami art. 32 i art. 34 ust. 4–6 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 7 tej ustawy. Art. 7. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie składa się do podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji, zgodnie z art. 8 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/868. 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje wniosek o ponowne wykorzystywanie do wskazanego we wniosku podmiotu sektora publicznego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku. 3. W przypadku niewskazania we wniosku o ponowne wykorzystywanie podmiotu sektora publicznego minister właściwy do spraw informatyzacji zwraca wnioskodawcy wniosek o ponowne wykorzystywanie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.	
Art. 8 ust. 3	3. Pojedynczy punkt informacyjny może utworzyć odrębny, uproszczony i dobrze	NIE		Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	udokumentowany kanał informacyjny dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, odpowiadający ich potrzebom i zdolnościom w zakresie składania wniosków o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 4	4. Komisja ustanawia europejski pojedynczy punkt dostępu oferujący elektroniczny przeszukiwalny rejestr danych dostępnych w krajowych pojedynczych punktach informacyjnych oraz dalsze informacje na temat sposobu wnioskowania o dane za pośrednictwem tych krajowych pojedynczych punktów informacyjnych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 9 ust. 1	<i>Artykuł 9</i> Procedura składania wniosków o ponowne wykorzystywanie 1. O ile zgodnie z prawem krajowym nie zostały określone krótsze terminy, właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1, podejmują decyzję w sprawie wniosku o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku wyjątkowo obszernych i złożonych wniosków o ponowne wykorzystywanie, termin dwóch miesięcy może zostać przedłużony nie więcej niż o 30 dni. W takich przypadkach właściwe podmioty sektora publicznego lub właściwe podmioty, o których mowa w art. 7 ust.	TAK	Art. 1 pkt 7 Art. 6 Art. 8 Art. 9 Art. 10 Art. 11 Art. 12 Art. 13 Art. 14 Art. 16	Art. 1. Ustawa określa: (...) 7) tryb rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868; Art. 6. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej „wnioskiem o ponowne wykorzystywanie”, zawiera: 1) nazwę podmiotu sektora publicznego posiadającego dane, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868; 2) dane wnioskodawcy: a) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego przedstawiciela	Uregulowanie trybu rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych. Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań lub czynności związanych z rozpatrywaniem wniosków o ponowne wykorzystywanie chronionych danych.

	1, powiadają jak najszybciej wnioskodawcę o tym, że do przeprowadzenia procedury potrzeba więcej czasu, wraz z uzasadnieniem tego opóźnienia.		ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony, b) adres zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika; 3) wskazanie danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, do których ma zostać udzielony dostęp do celów ponownego wykorzystywania; 4) cel ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której dane wskazane we wniosku będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług; 5) informacje, o których mowa w art. 5 ust. 9 rozporządzenia 2022/868, dotyczące zamiaru przekazania do państwa trzeciego danych nieosobowych wskazanych we wniosku oraz cel takiego przekazania. 2. We wniosku o ponowne wykorzystywanie wnioskodawca może wskazać warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2022/868, które w opinii wnioskodawcy powinny zostać określone przez podmiot sektora publicznego przy udzielaniu dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych. Art. 8. 1. Podmiot sektora publicznego wzywa wnioskodawcę do złożenia na piśmie wyjaśnień lub do przesłania	
--	--	--	---	--

			dokumentów, jeżeli są one konieczne do rozpatrzenia wniosku o ponowne wykorzystywanie. 2. W wezwaniu podmiot sektora publicznego wskazuje termin, w jakim należy złożyć wyjaśnienia lub przesłać dokumenty, oraz skutki prawne niezastosowania się do wezwania. Art. 9. Podmiot sektora publicznego po rozpatrzeniu wniosku o ponowne wykorzystywanie: 1) informuje wnioskodawcę oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji, że nie posiada danych wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie; 2) składa wnioskodawcy ofertę dotyczącą udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, zwaną dalej „ofertą”, w przypadku gdy taki dostęp może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II rozporządzenia 2022/868; 3) odmawia, w drodze decyzji, udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, w przypadku, gdy taki dostęp nie może zostać udzielony zgodnie z przepisami rozdziału II rozporządzenia 2022/868. Art. 10. 1. Oferta zawiera: 1) warunki ponownego wykorzystywania danych, określone zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2022/868;	
--	--	--	---	--

			2) wysokość opłaty za zezwolenie na ponowne wykorzystywanie danych, zwanej dalej „opłatą”, określoną zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2022/868, oraz wskazanie rachunku bankowego, na który należy uiścić opłatę, wraz z terminem jej uiszczenia, nie krótszym niż 7 dni od dnia przyjęcia oferty, albo informację o braku takiej opłaty. 2. Podmiot sektora publicznego, ustalając wysokość opłaty, uwzględnia koszty, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 1. 3. Podmiot sektora publicznego, wskazując wysokość opłaty, zamieszcza w ofercie wykaz kosztów składających się na opłatę wraz z wysokością tych kosztów. Art. 11. 1. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, może złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy lub rozporządzenia 2022/868 albo zawiadomić podmiot sektora publicznego o przyjęciu oferty, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania. 2. Brak zawiadomienia podmiotu sektora publicznego przez wnioskodawcę o przyjęciu oferty, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, jest równoznaczny z wycofaniem przez wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie. Art. 12. W przypadku przyjęcia przez wnioskodawcę oferty zawierającej wysokość opłaty, wnioskodawca	
--	--	--	--	--

			przedkłada dowód uiszczenia opłaty w terminie wskazanym w ofercie. Dowód uiszczenia opłaty może mieć postać wydruku lub pliku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej, generowanego elektronicznie z systemu bankowego. Art. 13. Podmiot sektora publicznego udziela dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych po: 1) przyjęciu przez wnioskodawcę oferty; 2) uiszczeniu opłaty w terminie wskazanym w ofercie i przedłożeniu dowodu jej uiszczenia, w przypadku gdy w ofercie zawarto wysokość opłaty. Art. 14. 1. W przypadku złożenia sprzeciwu podmiot sektora publicznego, w drodze decyzji, odmawia udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych. 2. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o których mowa w art. 9 pkt 3 oraz ust. 1, jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Art. 16. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 w sprawach dotyczących: 1) wniosku o ponowne wykorzystywanie podmiotu sektora publicznego stosuje	
--	--	--	--	--

				się odpowiednio przepisy art. 14, art. 33, art. 63 i art. 64 oraz przepisy działu I rozdziału 8 i 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego; 2) do decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	
Art. 9 ust. 2	2. Każda osoba fizyczna lub prawna, której bezpośrednio dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 1, ma prawo do skutecznego środka zaskarżenia w państwie członkowskim, w którym znajduje się dany podmiot. Takie prawo do środka zaskarżenia musi zostać ustanowione w prawie krajowym i obejmować możliwość kontroli przez bezstronny podmiot posiadający odpowiednią wiedzę fachową – taki jak krajowy organ ochrony konkurencji, odpowiedni organ regulujący dostęp do dokumentów, organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 lub krajowy organ sądowy – którego decyzje są wiążące dla danego podmiotu sektora publicznego lub właściwego podmiotu.	TAK	Art. 14 ust. 2 Art. 16 pkt 2	Art. 14. (...) 2. Organem odwoławczym od decyzji o odmowie udzielenia dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o których mowa w art. 9 pkt 3 oraz ust. 1, jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Art. 16. W zakresie nieuregulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2022/868 w sprawach dotyczących: (...) 2) do decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	Określenie organu odwoławczego rozpatrującego odwołania od decyzji dotyczących ponownego wykorzystywania chronionych danych.
Art. 10	ROZDZIAŁ III Wymogi dotyczące usług pośrednictwa danych <i>Artykuł 10</i> Usługi pośrednictwa danych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Świadczenie następujących usług pośrednictwa danych musi być zgodne z art. 12 i podlega procedurze zgłaszania: a) usługi pośrednictwa między posiadaczami danych a potencjalnymi użytkownikami danych, w tym udostępnianie środków technicznych lub innych umożliwiających świadczenie takich usług; usługi te mogą obejmować dwustronną lub wielostronną wymianę danych lub tworzenie platform lub baz danych umożliwiających wymianę lub wspólne wykorzystywanie danych, jak również tworzenie innej specjalnej infrastruktury do stworzenia powiązań między posiadaczami danych a użytkownikami danych; b) usługi pośrednictwa między osobami, których dane dotyczą, zamierzającymi udostępnić swoje dane osobowe lub osobami fizycznymi zamierzającymi udostępnić dane nieosobowe a potencjalnymi użytkownikami danych, w tym udostępnianie środków technicznych lub innych umożliwiających świadczenie takich usług, w szczególności umożliwiających wykonywanie ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 praw osób, których dane dotyczą; c) usługi świadczone przez spółdzielnie danych.				
--	--	--	--	--	--

Art. 11 ust. 1	<i>Artykuł 11</i> Zgłoszenia dokonywane przez dostawców usług pośrednictwa danych 1. Każdy dostawca usług pośrednictwa danych, który zamierza świadczyć usługi pośrednictwa danych, o których mowa w art. 10, dokonuje zgłoszenia do organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 11 ust. 2	2. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że dostawca usług pośrednictwa danych posiadający jednostki organizacyjne w więcej niż jednym państwie członkowskim podlega jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym ma swoją główną jednostkę organizacyjną, bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii regulujących transgraniczne roszczenia odszkodowawcze i powiązane postępowania.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 11 ust. 3	3. Dostawca usług pośrednictwa danych, który nie ma w Unii jednostki organizacyjnej, ale oferuje w Unii usługi pośrednictwa danych, o których mowa w 10, wyznacza przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których usługi te są oferowane. Do celów zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia przedstawiciel prawny musi być upoważniony przez dostawcę usług pośrednictwa danych, by organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych lub osoby, których dane dotyczą, i posiadacze danych mogli się zwracać jednocześnie do przedstawiciela prawnego i dostawcy usług pośrednictwa danych albo do przedstawiciela prawnego zamiast do dostawcy usług pośrednictwa danych we wszystkich kwestiach dotyczących świadczonych usług pośrednictwa danych. Przedstawiciel prawny współpracuje z organami właściwymi do spraw usług pośrednictwa danych i na żądanie szczegółowo przedstawia im działania i przepisy wprowadzone przez dostawcę usług pośrednictwa danych w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia. Uznaje się, że dostawca usług pośrednictwa danych podlega jurysdykcji tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego przedstawiciel prawny. Wyznaczenie przedstawiciela prawnego przez dostawcę usług pośrednictwa danych pozostaje bez uszczerbku	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
-------------------	--	-----	--	--	--

	dla działań prawnych, które mogą zostać podjęte przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych.				
Art. 11 ust. 4	4. Po dokonaniu zgłoszenia zgodnie z ust. 1 dostawca usług pośrednictwa danych może rozpocząć działalność z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozdziale.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 5	5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, uprawnia dostawcę usług pośrednictwa danych do świadczenia usług pośrednictwa danych we wszystkich państwach członkowskich.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 6	6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać następujące informacje: a) nazwę dostawcy usług pośrednictwa danych; b) status prawny, formę prawną, strukturę własności oraz odpowiednie jednostki zależne dostawcy usług pośrednictwa danych, a w przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa danych jest zarejestrowany w rejestrze handlowym lub innym podobnym rejestrze publicznym – jego numer rejestracyjny; c) adres głównej jednostki organizacyjnej dostawcy usług pośrednictwa danych w Unii, o ile takowa istnieje, oraz, jeżeli ma to zastosowanie, drugorzędного oddziału w innym państwie członkowskim lub adres przedstawiciela prawnego; d) ogólnodostępną stronę internetową, na której można znaleźć kompletne i aktualne informacje na temat dostawcy usług	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	pośrednictwa danych oraz jego działalności, w tym co najmniej informacje, o których mowa w lit. a), b), c) i f); e) osoby wyznaczone do kontaktów przez dostawcę usług pośrednictwa danych i dane kontaktowe tych osób; f) opis usługi pośrednictwa danych, którą dostawca usług pośrednictwa danych zamierza świadczyć, oraz wskazanie kategorii wymienionych w art. 10, do których należą takie usługi pośrednictwa danych; g) planowaną datę rozpoczęcia działalności, jeżeli jest inna od daty zgłoszenia.			4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 11 ust. 7	7. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych zapewnia, by procedura zgłoszenia była niedyskryminująca i nie zakłócała konkurencji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 8	8. Na wniosek dostawcy usług pośrednictwa danych organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych wydaje w terminie jednego tygodnia od zgłoszenia wypełnionego w sposób należyty i całkowity standardowe oświadczenie, potwierdzające, że dostawca usług pośrednictwa danych dokonał zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, oraz że zgłoszenie zawiera informacje, o których mowa w ust. 6.	TAK	Art. 2 Art. 20	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 20. Prezes UODO wydaje na piśmie oświadczenie oraz potwierdzenie, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 8 i 9 rozporządzenia 2022/868.	
Art. 11 ust. 9	9. Na wniosek dostawcy usług pośrednictwa danych, organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych potwierdza, że dostawca usług pośrednictwa danych przestrzega niniejszego artykułu oraz art. 12. Po otrzymaniu takiego potwierdzenia dostawca usług pośrednictwa danych może w swojej komunikacji pisemnej i ustnej posługiwać się oznakowaniem „uznany w Unii dostawca usług pośrednictwa danych” oraz używać wspólnego logo. Aby zapewnić łatwą rozpoznawalność uznanych w Unii dostawców usług pośrednictwa danych w całej Unii, Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych projekt wspólnego logo. Uznani w Unii dostawcy usług pośrednictwa danych wyraźnie eksponują wspólne logo na każdej publikacji w internecie i poza nim, odnoszącej się	TAK	Art. 2 Art. 20	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	do ich działalności związanej z pośrednictwem danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 33 ust. 2.			zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 20. Prezes UODO wydaje na piśmie oświadczenie oraz potwierdzenie, o których mowa odpowiednio w art. 11 ust. 8 i 9 rozporządzenia 2022/868.	
Art. 11 ust. 10	10. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych niezwłocznie powiadamia drogą elektroniczną Komisję o każdym nowym zgłoszeniu. Komisja prowadzi i regularnie aktualizuje publiczny rejestr wszystkich dostawców usług pośrednictwa danych świadczących swoje usługi w Unii Informacje, o których mowa w ust. 6 lit. a), b), c), d), f) i g), są publikowane w publicznym rejestrze.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 11	11. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych może pobierać opłaty za zgłoszenie zgodnie z prawem krajowym. Opłaty te muszą być proporcjonalne i obiektywne oraz muszą opierać się na kosztach administracyjnych związanych z monitorowaniem spełniania wymogów i innymi działaniami związanymi z kontrolą rynku prowadzonymi przez organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi usług pośrednictwa danych. W przypadku MŚP i przedsiębiorstw typu start-up organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych może pobierać	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	obniżoną opłatę lub zrezygnować z pobrania opłaty.				
Art. 11 ust. 12	12. Dostawcy usług pośrednictwa danych powiadamiają organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych o wszelkich zmianach informacji przekazanych na podstawie ust. 6 w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 11 ust. 13	13. W przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa danych zaprzestaje swojej działalności, zgłasza ten fakt w terminie 15 dni odpowiedniemu organowi właściwemu do spraw pośrednictwa danych określonego zgodnie z ust. 1, 2 i 3.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				– Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 11 ust. 14	14. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych niezwłocznie powiadamia Komisję drogą elektroniczną o każdym zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 12 i 13. Komisja odpowiednio aktualizuje publiczny rejestr dostawców usług pośrednictwa danych w Unii.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12	<i>Artykuł 12</i> Warunki świadczenia usług pośrednictwa danych Świadczenie usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 10, podlega następującym warunkom: a) dostawca usług pośrednictwa danych nie może wykorzystywać danych będących przedmiotem świadczonych przez niego usług pośrednictwa danych do celów	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	innych niż oddanie ich do dyspozycji użytkownikom danych, a usługi pośrednictwa danych świadczy poprzez odrębną osobę prawną; b) warunki handlowe, w tym ceny, świadczenia usług pośrednictwa danych posiadaczowi danych lub użytkownikowi danych nie mogą być uzależnione od tego, czy posiadacz danych lub użytkownik danych korzysta z innych usług świadczonych przez tego samego dostawcę usług pośrednictwa danych powiązany podmiot, ani od tego w jakim zakresie posiadacz danych lub użytkownik danych korzysta z takich innych usług; c) dane zebrane w odniesieniu do działalności osoby fizycznej lub prawnej w celu świadczenia usługi pośrednictwa danych, w tym dane dotyczące daty, godziny i geolokalizacji, czasu trwania działalności oraz połączeń ustanowionych przez osobę korzystającą z usługi pośrednictwa danych z innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów rozwoju tej usługi pośrednictwa danych, co może obejmować wykorzystywanie danych do wykrywania oszustw lub na potrzeby cyberbezpieczeństwa; udostępnia się je na żądanie posiadaczom danych;				
--	---	--	--	--	--

	d) dostawca usług pośrednictwa danych ułatwia wymianę danych w formacie, w jakim otrzymuje je od osoby, której dane dotyczą, lub od posiadacza danych, konwertuje te dane do określonych formatów wyłącznie w celu zwiększenia interoperacyjności w obrębie sektorów i między sektorami lub na wniosek użytkownika danych lub w przypadku, gdy jest to wymagane przez prawo Unii, lub w celu zapewnienia harmonizacji z międzynarodowymi lub europejskimi standardami danych oraz oferuje osobom, których dane dotyczą, lub posiadaczom danych możliwość rezygnacji z tych konwersji, chyba że taka konwersja jest wymagana przez prawo Unii; e) usługi pośrednictwa danych mogą obejmować oferowanie posiadaczom danych lub osobom, których dane dotyczą, dodatkowych specjalnych narzędzi i usług ułatwiających wymianę danych, takich jak tymczasowe przechowywanie, kuratorstwo, konwersja, anonimizacja i pseudonimizacja; przy czym z tych narzędzi korzysta się wyłącznie na wyraźny wniosek lub za zgodą posiadacza danych lub osoby, której dane dotyczą, a narzędzia osób trzecich oferowane w tym kontekście nie mogą wykorzystywać danych do innych celów;				
--	--	--	--	--	--

	f) dostawca usług pośrednictwa danych zapewnia, aby procedura dostępu do usługi była sprawiedliwa, przejrzysta i niedyskryminująca zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i posiadaczy danych, a także użytkowników danych, w tym w odniesieniu do cen i warunków świadczenia usługi; g) dostawca usług pośrednictwa danych wprowadza procedury mające na celu zapobieganie praktykom stanowiącym oszustwo lub nadużycie w odniesieniu do podmiotów ubiegających się o dostęp za pośrednictwem jego usług pośrednictwa danych; h) dostawca usług pośrednictwa danych zapewnia w przypadku niewypłacalności odpowiednią ciągłość świadczenia swoich usług pośrednictwa danych, a w przypadku gdy takie usługi pośrednictwa danych zapewniają przechowywanie danych, wprowadza mechanizmy umożliwiające posiadaczom danych i użytkownikom danych uzyskanie dostępu do ich danych, ich przekazywanie lub pobieranie, zaś w przypadku świadczenia takich usług pośrednictwa danych między osobami, których dane dotyczą, a użytkownikami danych umożliwiające osobom, których dane dotyczą, wykonywanie przysługujących im praw;				
--	--	--	--	--	--

	i) dostawca usług pośrednictwa danych podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia interoperacyjności z innymi usługami pośrednictwa danych, między innymi za pomocą standardów otwartych, które są powszechnie stosowane w sektorze działalności danego dostawcy usług pośrednictwa danych; j) dostawca usług pośrednictwa danych wprowadza odpowiednie środki techniczne, prawne i organizacyjne w celu zapobiegania niezgodnemu z prawem Unii lub z prawem krajowym danego państwa członkowskiego przekazywaniu danych nieosobowych lub dostępowi do tych danych; k) dostawca usług pośrednictwa danych informuje niezwłocznie posiadaczy danych w przypadku gdy nastąpiły niedozwolone przekazanie, dostęp lub wykorzystanie danych nieosobowych, którymi się podzielił; l) dostawca usług pośrednictwa danych podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w zakresie przechowywania, przetwarzania i przesyłania danych nieosobowych; dostawca usług pośrednictwa danych zapewnia również najwyższy poziom bezpieczeństwa przy przechowywaniu				
--	--	--	--	--	--

	i przesyłaniu istotnych dla konkurencji szczególnie chronionych informacji; m) dostawca usług pośrednictwa danych oferujący usługi osobom, których dane dotyczą, działa w najlepszym interesie tych osób w przypadku gdy ułatwia wykonywanie przysługujących im praw, w szczególności zapewniając – zanim osoby, których dane dotyczą, wyrażą zgodę – informacje oraz, w stosownych przypadkach, doradztwo w zwięzły, przejrzysty, zrozumiały i łatwo dostępny sposób co do zamierzonego wykorzystywania danych przez użytkowników danych oraz co do standardowych warunków związanych z takim wykorzystywaniem; n) w przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa danych zapewnia narzędzia umożliwiające uzyskanie zgody od osób, których dane dotyczą, lub pozwoleń na przetwarzanie danych udostępnionych przez posiadaczy danych, określa on – w stosownych przypadkach – jurysdykcję państwa trzeciego, w których ma odbywać się wykorzystywanie danych, oraz dostarcza osobom, których dane dotyczą, narzędzia umożliwiające zarówno wyrażenie, jak i wycofanie zgody, a posiadaczom danych – narzędzia umożliwiające zarówno udzielenie, jak				
--	--	--	--	--	--

	i wycofanie pozwolenia na przetwarzanie danych; o) dostawca usług pośrednictwa danych prowadzi rejestr zdarzeń dotyczących działalności w zakresie pośrednictwa danych.				
Art. 13 ust. 1	<i>Artykuł 13</i> Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych 1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ właściwy do wykonywania zadań związanych z procedurą zgłaszania dotyczącą usług pośrednictwa danych i powiadamia Komisję o danych identyfikacyjnych tych właściwych organów do dnia 24 września 2023 r. Każde państwo członkowskie powiadamia również Komisję o wszelkich późniejszych zmianach danych identyfikacyjnych tych właściwych organów.	TAK	Art. 1 pkt 3 Art. 19 Art. 40	Art. 1. Ustawa określa: (...) 3) organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia 2022/868; Art. 19. Organem właściwym do spraw usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes UODO. Art. 40. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Prezes Urzędu jest organem właściwym do spraw: 1) usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/868”;	Określenie organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych. Dostosowanie przepisów ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

				2) rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868; 3) naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich.”.	
Art. 13 ust. 2	2. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych muszą spełniać wymogi określone art. 26.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 3	3. Uprawnienia organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych nie naruszają uprawnień organów ochrony danych, krajowych organów ochrony konkurencji, organów odpowiedzialnych za cyberbezpieczeństwo oraz innych odpowiednich organów sektorowych. Zgodnie z zakresem właściwości każdego z nich na podstawie prawa Unii i prawa krajowego organy te ustanawiają ścisłą współpracę i wymieniają się informacjami, które są niezbędne do wykonywania ich zadań w odniesieniu do dostawców usług pośrednictwa danych, oraz dbają o spójność w zakresie decyzji podejmowanych w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 1	<i>Artykuł 14</i> Monitorowanie spełniania wymogów	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań

	1. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych monitorują i nadzorują spełnianie przez dostawców usług pośrednictwa danych wymogów niniejszego rozdziału. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych mogą również monitorować i nadzorować spełnianie tych wymogów przez dostawców usług pośrednictwa danych na podstawie wniosków osób fizycznych lub prawnych.			dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 14 ust. 2	2. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych są uprawnione do zwracania się do dostawców usług pośrednictwa danych lub ich przedstawicieli prawnych z wnioskiem o wszelkie informacje niezbędne do zweryfikowania spełniania wymogów określonych w niniejszym rozdziale. Każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 14 ust. 3	3. W przypadku ustalenia przez organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, że dostawca usług pośrednictwa danych nie spełnia co najmniej jednego wymogu określonego w niniejszym rozdziale, organ ten powiadamia dostawcę usług pośrednictwa danych o swoich ustaleniach i daje mu możliwość przedstawienia swojego stanowiska w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 14 ust. 4	4. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych jest uprawniony do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 3, w rozsądnym terminie lub – w przypadku poważnego naruszenia – niezwłocznie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące spełnianiu wymogów. W związku z tym organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych są w stosownych przypadkach uprawnione do: a) nakładania, w drodze procedur administracyjnych, odstrasżających kar pieniężnych, które mogą obejmować kary okresowe i kary z mocą wsteczną, lub wszczynania postępowań sądowych w celu nałożenia grzywien; b) żądania przesunięcia rozpoczęcia lub zawieszenia świadczenia usługi pośrednictwa danych do czasu wprowadzenia zmian w warunkach, zgodnie z żądaniem organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych; lub c) żądania zaprzestania świadczenia usługi pośrednictwa danych w przypadku gdy poważne lub powtarzające się naruszenia nie zostały usunięte pomimo uprzedniego powiadomienia zgodnie z ust. 3. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych zwraca się do Komisji o usunięcie	TAK	Art. 1 pkt 9 Art. 2 Art. 21 ust. 1 ust. 3	Art. 1. Ustawa określa: (...) 9) tryb nakładania na dostawców usług pośrednictwa danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału III rozporządzenia; Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się.	Uregulowanie w jakiej formie Prezes UODO będzie nakładał na dostawców usług pośrednictwa danych środki nadzorcze przewidziane w DGA. Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	dostawcy usług pośrednictwa danych z rejestru dostawców usług pośrednictwa danych po nakazaniu zaprzestania świadczenia usługi pośrednictwa danych zgodnie z akapitem pierwszym lit. c). Jeżeli dostawca usług pośrednictwa danych usunie naruszenia, dokonuje do organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych ponownego zgłoszenia. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych powiadamia Komisję o każdym ponownym zgłoszeniu.			4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 21. 1. Prezes UODO nakłada, w drodze decyzji, środki o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b i c oraz ust. 5 rozporządzenia 2022/868. (...) 3. Prezes UODO uchyla lub zmienia z urzędu ostateczne decyzje o nałożeniu środków, o których mowa w art. 14: 1) ust. 4 lit. b rozporządzenia 2022/868, w przypadku wprowadzenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych zmian w warunkach zgodnie z żądaniem Prezesa UODO, o których mowa w tym przepisie; 2) w ust. 5 rozporządzenia 2022/868, w przypadku wyznaczenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych przedstawiciela prawnego lub dostarczenia niezbędnych informacji, o których mowa w tym przepisie.	
Art. 14 ust. 5	5. W przypadku gdy niemający jednostki organizacyjnej w Unii dostawca usług pośrednictwa danych nie wyznaczy przedstawiciela prawnego lub przedstawiciel prawny nie dostarczy na żądanie organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych niezbędnych informacji, które w pełni wykazują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych	TAK	Art. 1 pkt 9 Art. 2 Art. 21 ust. 1 ust. 3	Art. 1. Ustawa określa: (...) 9) tryb nakładania na dostawców usług pośrednictwa danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału III rozporządzenia; Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań	Uregulowanie w jakiej formie Prezes UODO będzie nakładał na dostawców usług pośrednictwa danych środki nadzorcze przewidziane w DGA. Zapewnienie przepisów proceduralnych dla

	jest uprawniony do przesunięcia rozpoczęcia lub zawieszenia świadczenia usługi pośrednictwa danych do czasu wyznaczenia przedstawiciela prawnego lub dostarczenia niezbędnych informacji.		administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 21. 1. Prezes UODO nakłada, w drodze decyzji, środki o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b i c oraz ust. 5 rozporządzenia 2022/868. (...) 3. Prezes UODO uchyla lub zmienia z urzędu ostateczne decyzje o nałożeniu środków, o których mowa w art. 14: 1) ust. 4 lit. b rozporządzenia 2022/868, w przypadku wprowadzenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych zmian w warunkach zgodnie z żądaniem	postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
--	--	--	---	---

				Prezesa UODO, o których mowa w tym przepisie; 2) w ust. 5 rozporządzenia 2022/868, w przypadku wyznaczenia przez dostawcę usług pośrednictwa danych przedstawiciela prawnego lub dostarczenia niezbędnych informacji, o których mowa w tym przepisie.	
Art. 14 ust. 6	6. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych niezwłocznie powiadamiają zainteresowanego dostawcę usług pośrednictwa danych o środkach nałożonych zgodnie z ust. 4 i 5 oraz o powodach ich nałożenia, jak również o niezbędnych środkach, jakie należy wprowadzić w celu usunięcia odpowiednich niedociągnięć, i wyznaczają rozsądny – ale nie dłuższy niż 30 dni – termin na zastosowanie tych środków.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

Art. 14 ust. 7	7. Jeżeli dostawca usług pośrednictwa danych ma swoją główną jednostkę organizacyjną lub swojego przedstawiciela prawnego w państwie członkowskim, ale świadczy usługi w innych państwach członkowskich, organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych państwa członkowskiego, w którym znajduje się główna jednostka organizacyjna lub przedstawiciel prawny, oraz organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych innych państw członkowskich, w których dostawca świadczy usługi, współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy. Taka pomoc i współpraca mogą obejmować wymianę między zainteresowanymi organami właściwymi do spraw usług pośrednictwa danych informacji do celów ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz uzasadnione wnioski o wprowadzenie środków, o których mowa w niniejszym artykule. W przypadku gdy organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych jednego państwa członkowskiego zwraca się o pomoc do organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych innego państwa członkowskiego, przedkłada przy tym uzasadniony wniosek. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych, do którego zwrócono się z takim wnioskiem, udziela odpowiedzi bez zbędnej zwłoki i w terminie proporcjonalnym do pilności wniosku. Wszelkie informacje wymieniane w ramach pomocy, o którą zwraca się i której udziela się na	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
-------------------	---	-----	--	--	--

	podstawie niniejszego ustępu, są wykorzystywane jedynie w odniesieniu do kwestii, w której o nie wnioskowano.				
Art. 15	<i>Artykuł 15</i> Wyjątki Niniejszego rozdziału nie stosuje się do uznanych organizacji altruizmu danych ani do innych podmiotów o charakterze niekomercyjnym w zakresie, w jakim ich działalność polega na gromadzeniu danych do celów leżących w interesie ogólnym, udostępnianych przez osoby fizyczne lub prawne w myśl altruizmu danych, chyba że te organizacje i podmioty mają na celu ustanowienie stosunków handlowych między nieokreśloną liczbą osób, których dane dotyczą, i posiadaczy danych z jednej strony oraz użytkownikami danych z drugiej strony.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16	ROZDZIAŁ IV <i>Altruizm danych</i> <i>Artykuł 16</i> Krajowe rozwiązania w zakresie altruizmu danych Państwa członkowskie mogą wprowadzić rozwiązania organizacyjne lub techniczne sprzyjające altruizmowi danych. W tym celu państwa członkowskie mogą określić krajowe polityki w zakresie altruizmu danych. Te krajowe polityki mogą w szczególności udzielać pomocy osobom, których dane dotyczą, w dobrowolnym udostępnianiu – do celów altruizmu danych –	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	dotyczących ich danych osobowych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, a także określać niezbędne informacje na temat ponownego wykorzystywania ich danych w interesie ogólnym, które to informacje muszą być przekazywane osobom, których dane dotyczą. Jeżeli państwo członkowskie opracowuje takie polityki krajowe, powiadamia o tym Komisję.				
Art. 17 ust. 1	<i>Artykuł 17</i> Publiczne rejestry uznanych organizacji altruizmu danych 1. Każdy organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych prowadzi i regularnie aktualizuje publiczny krajowy rejestr uznanych organizacji altruizmu danych.	TAK	Art. 24 ust. 1 ust. 4	Art. 24. 1. Prezes UODO prowadzi publiczny krajowy rejestr uznanych organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwany dalej: „publicznym krajowym rejestrem uznanych organizacji altruizmu danych” w postaci elektronicznej. (...) 4. Prezes UODO jest administratorem publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych.	Określenie administratora i organu prowadzącego publiczny krajowy rejestr uznanych organizacji altruizmu danych.
Art. 17 ust. 2	2. Komisja prowadzi do celów informacyjnych publiczny unijny rejestr uznanych organizacji altruizmu danych. Dany podmiot może w swojej komunikacji pisemnej i ustnej posługiwać się oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych” oraz używać wspólnego logo, pod warunkiem rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych zgodnie z art. 18.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Aby zapewnić łatwą rozpoznawalność uznanych organizacji altruizmu danych, Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych projekt wspólnego logo. Uznane organizacje altruizmu danych wyraźnie eksponują wspólne logo na każdej publikacji w internecie i poza nim, odnoszącej się do ich działalności w zakresie altruizmu danych. Wspólnemu logo towarzyszy kod QR z linkiem do publicznego unijnego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 33 ust. 2.				
Art. 18	<i>Artykuł 18</i> Ogólne wymogi dotyczące rejestracji Do zarejestrowania się w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych uprawniony jest podmiot, który: a) prowadzi działalność w zakresie altruizmu danych; b) jest osobą prawną ustanowioną zgodnie z prawem krajowym do realizacji celów leżących w interesie ogólnym określonych, w stosownych przypadkach, w prawie krajowym; c) prowadzi działalność o charakterze niekomercyjnym i jest prawnie niezależny od jakiegokolwiek podmiotu nastawionego na zysk; d) prowadzi działalność w zakresie altruizmu danych, wykorzystując przy tym strukturę	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	funkcjonalnie odrębną od pozostałej działalności tego podmiotu; e) przestrzega zbioru zasad, o którym mowa w art. 22 ust. 1, najpóźniej 18 miesięcy po dniu wejścia w życie aktów delegowanych, o których mowa w tym ustępie.				
Art. 19 ust. 1	<i>Artykuł 19</i> Rejestracja uznanych organizacji altruizmu danych 1. Podmiot, który spełnia wymogi art. 18, może złożyć wniosek o rejestrację w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w tym państwie członkowskim, w którym ma jednostkę organizacyjną.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 19 ust. 2	2. Podmiot, który spełnia wymogi art. 18 i ma swoje jednostki organizacyjne w więcej niż	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	jednym państwie członkowskim, może złożyć wnioski o rejestrację w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w tym państwie członkowskim, w którym znajduje się jego główna jednostka organizacyjna.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19 ust. 3	3. Podmiot, który spełnia wymogi art. 18, ale nie ma w Unii jednostki organizacyjnej, wyznacza przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których oferowane są usługi oparte na altruizmie danych. Do celów zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia przedstawiciel prawny musi być upoważniony przez podmiot, by organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych lub osoby, których dane dotyczą, i posiadacze danych mogli się zwracać jednocześnie do przedstawiciela prawnego i podmiotu albo do przedstawiciela prawnego zamiast do podmiotu we wszystkich kwestiach dotyczących tego podmiotu. Przedstawiciel prawny współpracuje z organami właściwymi do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych i na żądanie szczegółowo przedstawia im działania i przepisy wprowadzone przez dany podmiot w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia. Uznaje się, że podmiot podlega jurysdykcji tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	jego przedstawiciel prawny. Taki podmiot może złożyć wniosek o rejestrację w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w tym państwie członkowskim. Wyznaczenie przedstawiciela prawnego przez podmiot pozostaje bez uszczerbku dla działań prawnych, które mogą zostać podjęte przeciwko podmiotowi.				
Art. 19 ust. 4	4. Wnioski o rejestrację, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, zawierają następujące informacje: a) nazwę podmiotu; b) status prawny oraz formę prawną podmiotu, a w przypadku gdy podmiot jest zarejestrowany w publicznym rejestrze krajowym – jego numer rejestracyjny; c) statut podmiotu, stosownie do przypadku; d) źródła dochodu podmiotu; e) adres głównej jednostki organizacyjnej podmiotu w Unii, jeżeli ma to zastosowanie, oraz drugorzędnego oddziału w innym państwie członkowskim, o ile takowy istnieje, lub adres przedstawiciela prawnego; f) ogólnodostępną stronę internetową, na której można znaleźć kompletne i aktualne informacje o podmiocie oraz jego działalności, w tym co najmniej	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	informacje, o których mowa w lit. a), b), d), e) i h); g) osoby wyznaczone do kontaktów przez podmiot i dane kontaktowe tych osób; h) cele leżące w interesie ogólnym, które podmiot zamierza wspierać przy gromadzeniu danych; i) charakter danych, które podmiot zamierza kontrolować lub przetwarzać, a w przypadku danych osobowych – wskazanie ich kategorii; j) wszelkie inne dokumenty, które wykazują, że wymagania art. 18 zostały spełnione.				
Art. 19 ust. 5	5. W przypadku gdy podmiot przedłożył wszystkie niezbędne informacje zgodnie z ust. 4, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych – po przeprowadzeniu oceny wniosku o rejestrację i stwierdzeniu, że podmiot ten spełnia wymogi art. 18 – rejestruje ten podmiot w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych w terminie 12 tygodni od otrzymania wniosku o rejestrację. Rejestracja jest ważna we wszystkich państwach członkowskich. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych powiadamia Komisję o wszelkich rejestracjach. Komisja uwzględnia	TAK	Art. 2 Art. 25	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	rejestrację w publicznym unijnym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych.			postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 25. Prezes UODO odmawia, w drodze decyzji, rejestracji w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia 2022/868, w przypadku niespełniania przez podmiot wnioskujący o rejestrację wymogów, o których mowa w tym przepisie.	
Art. 19 ust. 6	6. Informacje, o których mowa w ust. 4 lit. a), b), f), g) i h), są publikowane w odpowiednim publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych.	TAK	Art. 24 ust. 2 i 3	Art. 24 (...) 2. Prezes UODO przetwarza w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych dane, o których mowa w art. 19 ust. 4 lit. a–i rozporządzenia 2022/868. 3. Prezes UODO udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informacje gromadzone w publicznym krajowym rejestrze uznanych organizacji altruizmu danych, o których mowa w art. 19 ust. 4 lit. a, b, f, g oraz h rozporządzenia 2022/868.	Określenie miejsca gromadzenia i publikowania informacji z publicznego rejestru krajowego uznanych organizacji altruizmu danych.
Art. 19 ust. 7	7. Uznana organizacja altruizmu danych powiadamia odpowiedni organ właściwy do spraw rejestracji uznanych organizacji altruizmu	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań

	danych o wszelkich zmianach informacji przekazanych zgodnie z ust. 4 w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych niezwłocznie powiadamia Komisję o każdym takim powiadomieniu drogą elektroniczną. Na podstawie takiego powiadomienia Komisja niezwłocznie aktualizuje publiczny unijny rejestr uznanych organizacji altruizmu danych.			Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 20 ust. 1	<i>Artykuł 20</i> Wymogi dotyczące przejrzystości 1. Uznana organizacja altruizmu danych prowadzi pełną i dokładną dokumentację dotyczącą: a) wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które otrzymały możliwość przetwarzania danych będących w posiadaniu tej uznanej organizacji altruizmu danych, oraz ich dane kontaktowe;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	b) daty lub czasu trwania przetwarzania danych osobowych lub wykorzystywania danych nieosobowych; c) celu przetwarzania zadeklarowanego przez osobę fizyczną lub prawną, która otrzymała możliwość przetwarzania; d) opłat uiszczonych przez osoby fizyczne lub prawne przetwarzające dane.				
Art. 20 ust. 2	2. Uznana organizacja altruizmu danych sporządza i przekazuje odpowiedniemu organowi właściwemu do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych roczne sprawozdanie z działalności, które zawiera co najmniej: a) informację o działalności uznanej organizacji altruizmu danych; b) opis sposobu, w jaki w ciągu danego roku obrotowego wspierano cele leżące w interesie ogólnym, dla których dane były gromadzone; c) wykaz wszystkich osób fizycznych i prawnych, którym zezwolono na przetwarzanie posiadanych danych, w tym skrócony opis celów leżących w interesie ogólnym, którym służy takie przetwarzanie danych, oraz opis zastosowanych do tego celu środków technicznych, wraz z opisem technik stosowanych w celu zachowania prywatności i ochrony danych;	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	d) w stosownych przypadkach podsumowanie wyników przetwarzania danych, na które zezwoliła uznana organizacja altruizmu danych; e) informacje o źródłach dochodów uznanej organizacji altruizmu danych, w szczególności o wszystkich dochodach z tytułu zezwolenia na dostęp do danych, oraz o wydatkach.				
Art. 21 ust. 1	<i>Artykuł 21</i> Szczególne wymogi dotyczące zabezpieczenia praw i interesów osób, których dane dotyczą, oraz posiadaczy danych w odniesieniu do ich danych 1. Uznana organizacja altruizmu danych informuje w jasny i łatwo zrozumiały sposób osoby, których dane dotyczą, lub posiadaczy danych, przed przetwarzaniem ich danych, o: a) celach leżących w interesie ogólnym oraz, w stosownych przypadkach, o konkretnym, wyraźnym i zgodnym z prawem celu przetwarzania danych osobowych, dla których uznana organizacja altruizmu danych pozwala na przetwarzanie danych osób, których dane dotyczą, lub posiadaczy danych przez użytkowników danych; b) miejscu przetwarzania oraz celach leżących w interesie ogólnym, dla których	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	uznana organizacja altruizmu danych pozwala na przetwarzanie w państwie trzecim, jeżeli przetwarzania dokonuje uznana organizacja altruizmu danych.				
Art. 21 ust. 2	2. Uznana organizacja altruizmu danych nie może wykorzystywać danych do celów innych niż cele leżące w interesie ogólnym, w odniesieniu do których osoba, której dane dotyczą, lub posiadacz danych zezwolili na przetwarzanie. Uznana organizacja altruizmu danych nie może stosować wprowadzających w błąd praktyk marketingowych, by nakłaniać do przekazywania danych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 3	3. Uznana organizacja altruizmu danych zapewnia narzędzia umożliwiające uzyskanie zgody od osób, których dane dotyczą, lub pozwoleń na przetwarzanie danych udostępnianych przez posiadaczy danych. Uznana organizacja altruizmu danych zapewnia także narzędzia umożliwiające łatwe wycofanie takiej zgody lub takiego pozwolenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 4	4. Uznana organizacja altruizmu danych podejmuje środki w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przechowywania i przetwarzania danych nieosobowych, które zgromadziła w ramach altruizmu danych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 21 ust. 5	5. Uznana organizacja altruizmu danych niezwłocznie informuje posiadaczy danych w przypadku gdy nastąpiły niedozwolone przekazanie, dostęp lub wykorzystanie danych nieosobowych, którymi się podzieliła.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 6	6. W przypadku gdy uznana organizacja altruizmu danych ułatwia osobom trzecim przetwarzanie danych, w tym poprzez zapewnianie narzędzi umożliwiających uzyskanie zgody od osób, których dane dotyczą, lub pozwoleń na przetwarzanie danych udostępnionych przez posiadaczy danych, określa – w stosownych przypadkach – jurysdykcję państwa trzeciego, w których ma się odbywać wykorzystywanie danych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 ust. 1	<i>Artykuł 22</i> Zbiór zasad 1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 32 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zbioru zasad określającego: a) odpowiednie wymogi informacyjne w celu zapewnienia, aby osoby, których dane dotyczą, i posiadacze danych otrzymali przed wyrażeniem zgody lub udzieleniem pozwolenia na altruizm danych wystarczająco szczegółowe, jasne i przejrzyste informacje dotyczące wykorzystywania danych, narzędzi	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wyrażania zgody lub udzielania pozwolenia i ich wycofywania oraz środków podejmowanych w celu uniknięcia nieprawidłowego wykorzystywania danych, którymi podzielono się z organizacją altruizmu danych; b) odpowiednie wymogi techniczne i wymogi bezpieczeństwa, by zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa przy przechowywaniu i przetwarzaniu danych, a także w odniesieniu do narzędzi wyrażania zgody lub udzielania pozwolenia i ich wycofywania; c) plany działania w zakresie komunikacji zakładające multidyscyplinarne podejście do budowania wśród odpowiednich interesariuszy – w szczególności posiadaczy danych i osób, których dane dotyczą, potencjalnie dzielących się swoimi danymi – świadomości na temat altruizmu danych, określania mianem „uznanej w Unii organizacji altruizmu danych” oraz na temat zbioru zasad; d) zalecenia dotyczące odpowiednich standardów interoperacyjności.				
Art. 22 ust. 2	2. Zbiór zasad, o którym mowa w ust. 1, jest przygotowywany w ścisłej współpracy z organizacjami altruizmu danych i odpowiednimi interesariuszami.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 23 ust. 1	<i>Artykuł 23</i> Organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych 1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za prowadzenie jego publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych. Organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych muszą spełniać wymogi określone w art. 26.	TAK	Art. 1 pkt 4 Art. 23 Art. 40	Art. 1. Ustawa określa: (...) 4) organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868; Art. 23. Organem właściwym do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868, jest Prezes UODO. Art. 40. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Prezes Urzędu jest organem właściwym do spraw: 1) usług pośrednictwa danych, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/868”; 2) rejestracji organizacji altruizmu danych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2022/868; 3) naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich.”.	Określenie organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych. Dostosowanie przepisów ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.
-------------------	--	-----	---------------------------------------	--	---

Art. 23 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o danych identyfikacyjnych swoich organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych do dnia 24 września 2023 r. Każde państwo członkowskie powiadamia również Komisję o wszelkich późniejszych zmianach danych identyfikacyjnych tych właściwych organów.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 23 ust. 3	3. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych w państwie członkowskim wykonuje swoje zadania we współpracy z odpowiednim organem ochrony danych, jeżeli zadania takie związane są z przetwarzaniem danych osobowych, oraz z odpowiednimi organami sektorowymi tego państwa członkowskiego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 1	<i>Artykuł 24</i> Monitorowanie spełniania wymogów 1. Organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych monitorują i nadzorują spełnianie przez uznane organizacje altruizmu danych wymogów określonych w niniejszym rozdziale. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych może również monitorować i nadzorować spełnianie tych wymogów przez takie uznane organizacje altruizmu danych na podstawie wniosków osób fizycznych lub prawnych.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 24 ust. 2	2. Organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych są uprawnione do zwracania się do uznanych organizacji altruizmu danych z wnioskiem o informacje niezbędne do zweryfikowania spełniania wymogów określonych w niniejszym rozdziale. Każdy wniosek o informacje musi być proporcjonalny do wykonywanego zadania i musi być uzasadniony.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

Art. 24 ust. 3	3. W przypadku ustalenia przez organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, że uznana organizacja altruizmu danych nie spełnia co najmniej jednego wymogu określonego w niniejszym rozdziale, organ ten powiadamia tę uznaną organizację altruizmu danych o swoich ustaleniach i daje jej możliwość przedstawienia swojego stanowiska w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 24 ust. 4	4. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych jest uprawniony do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 3, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu spełnianiu wymogów.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				(Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 24 ust. 5	5. Jeżeli uznana organizacja altruizmu danych nie spełnia co najmniej jednego wymogu określonego w niniejszym rozdziale, nawet po otrzymaniu od organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych powiadomienia zgodnie z ust. 3, ta uznana organizacja altruizmu danych: a) traci prawo do posługiwania się w swojej komunikacji pisemnej i ustnej oznakowaniem „uznana w Unii organizacji altruizmu danych”; b) zostaje usunięta z odpowiedniego publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych oraz z publicznego unijnego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych.	TAK	Art. 2 Art. 26 ust. 1	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO. Uregulowanie w jakiej formie Prezes UODO będzie nakładał na uznane organizacje altruizmu danych środek nadzorczy przewidziany w DGA.

	Decyzja o pozbawieniu prawa do posługiwania się oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych” podjęta na podstawie akapitu pierwszego lit. a) jest podawana do wiadomości publicznej przez organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych.			zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 26. 1. Prezes UODO, w drodze decyzji, nakłada środek, o którym mowa w art. 24 ust. 5 rozporządzenia 2022/868.	
Art. 24 ust. 6	6. Jeżeli uznana organizacja altruizmu danych ma swoją główną jednostkę organizacyjną lub swojego przedstawiciela prawnego w państwie członkowskim, ale prowadzi działalność w innych państwach członkowskich, organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych państwa członkowskiego, w którym znajdują się główna jednostka organizacyjna lub przedstawiciel prawny, oraz organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych innych państw członkowskich, w których podmiot prowadzi działalność, współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy. Taka pomoc i współpraca mogą obejmować wymianę między zainteresowanymi organami właściwymi do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych informacji do celów ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz uzasadnione wnioski o wprowadzenie środków, o których mowa w niniejszym artykule. W przypadku gdy organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych jednego państwa członkowskiego zwraca się o pomoc do	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych innego państwa członkowskiego, przedkłada przy tym uzasadniony wniosek. Organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, do którego zwrócono się z takim wnioskiem, udziela odpowiedzi bez zbędnej zwłoki i w terminie proporcjonalnym do pilności wniosku. Wszelkie informacje wymieniane w ramach pomocy, o którą zwraca się i której udziela się na podstawie niniejszego ustępu, są wykorzystywane jedynie w odniesieniu do kwestii, w której o nie wnioskowano.				
Art. 25 ust. 1	<i>Artykuł 25</i> Europejski formularz zgody do celów altruizmu danych 1. Aby ułatwić gromadzenie danych w ramach altruizmu danych, Komisja – po konsultacji z Europejską Radą Ochrony Danych, z uwzględnieniem stanowiska Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych i z należyty udziałem odpowiednich interesariuszy – przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia i opracowania europejskiego formularza zgody do celów altruizmu danych. Formularz umożliwia uzyskiwanie we wszystkich państwach członkowskich zgody lub pozwolenia w jednolitym formacie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 33 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 25 ust. 2	2. W europejskim formularzu zgody do celów altruizmu danych stosuje się podejście modułowe umożliwiające dostosowanie do potrzeb konkretnych sektorów i poszczególnych celów.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 3	3. W przypadku dostarczania danych osobowych europejski formularz zgody do celów altruizmu danych zapewnia osobom, których dane dotyczą, możliwość wyrażenia i wycofania zgody na konkretną operację przetwarzania danych zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2016/679.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 4	4. Formularz musi być udostępniony w sposób umożliwiający wydruk na papierze, być łatwo zrozumiały, jak również dostępny w formie elektronicznej, nadającej się do odczytu maszynowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 1	ROZDZIAŁ V Właściwe organy i przepisy proceduralne <i>Artykuł 26</i> Wymogi dotyczące właściwych organów 1. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych muszą być prawnie odrębne i funkcjonalnie niezależne od dostawców usług pośrednictwa danych lub uznanych organizacji altruizmu danych. Funkcje organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych może wykonywać ten sam organ. Państwa członkowskie mogą w tym celu ustanowić jeden nowy organ lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	większą ich liczbę albo opierać się na istniejących organach.				
Art. 26 ust. 2	2. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych wykonują swoje zadania w sposób bezstronny, przejrzysty, spójny, wiarygodny i terminowy. Przy wykonywaniu swoich zadań dbają one o ochronę uczciwej konkurencji i niedyskryminację.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 3	3. Członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla i personel odpowiedzialny za wykonywanie odpowiednich zadań organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani osobami odpowiedzialnymi za utrzymanie usług, które oceniają, nie mogą też być przedstawicielem upoważnionym przez którąkolwiek z tych osób. Nie wyklucza to korzystania z ocenianych usług, które są niezbędne do wykonywania działań organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych ani organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, lub korzystania z takich usług do celów osobistych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 4	4. Członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla i personel organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	nie angażują się w żadną działalność, która mogłaby zagrozić niezależności ich osądów lub uczciwości w odniesieniu do powierzonych im działań związanych z oceną.				
Art. 26 ust. 5	5. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych mają do dyspozycji odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie do wykonywania powierzonych im zadań, w tym niezbędną wiedzę techniczną i niezbędne zasoby techniczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 6	6. Organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych i organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych państwa członkowskiego dostarczają Komisji i organom właściwym do spraw usług pośrednictwa danych i organom właściwym do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych innych państw członkowskich, na uzasadniony wniosek i niezwłocznie, informacje niezbędne do wykonywania ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych uznają wnioskowane informacje za poufne zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego dotyczącymi tajemnicy handlowej i zawodowej, Komisja i wszelkie inne zainteresowane organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych lub organy właściwe do spraw rejestracji organizacji	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	altruizmu danych zapewniają poufność takich informacji.				
Art. 27 ust. 1	<i>Artykuł 27</i> Prawo do wniesienia skargi 1. Osoby fizyczne i prawne mają prawo, w odniesieniu do każdej sprawy wchodzącej w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, do wniesienia indywidualnej lub – w stosownym przypadkach – zbiorowej skargi do odpowiedniego organu właściwego do spraw usług pośrednictwa danych przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych lub do organu właściwego do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 27 ust. 2	2. Organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o: a) przebiegu postępowania i podjętej decyzji; oraz	TAK	Art. 2 Art. 22 Art. 27	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO. Uregulowanie procedury

	b) środkach ochrony prawnej przed sądem określonych w art. 28.		– Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 22. 1. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanej dalej „skargą przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych”. 2. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie mogą zostać przekazane w terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UODO zawiadamia skarżącego o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim przekaze informacje, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy od dnia wpływu skargi	rozpatrywania skarg przeciwko dostawcom usług pośrednictwa danych oraz uznanym organizacjom altruizmu danych.
--	---	--	--	--

				przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych. 3. Do skargi przeciwko dostawcy usług pośrednictwa danych nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Art. 27. 1. Prezes UODO przekazuje skarżącemu informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych, o której mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2022/868, zwanej dalej „skargą przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych”. 2. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, nie mogą zostać przekazane w terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UODO zawiadamia skarżącego o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim przekaże informacje, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy od dnia wpływu skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych. 3. Do skargi przeciwko uznanej organizacji altruizmu danych nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	
--	--	--	--	--	--

Art. 28 ust. 1	<i>Artykuł 28</i> Prawo do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem 1. Niezależnie od administracyjnych lub innych pozasądowych środków ochrony prawnej osoby fizyczne i prawne, których to dotyczy, mają prawo do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem przeciwko prawnie wiążącym decyzjom, o których mowa w art. 14, wydanych przez organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych, w ramach zarządzania systemem zgłaszania dostawców usług pośrednictwa danych, kontrolowania tego systemu i egzekwowania go, oraz przeciwko prawnie wiążącym decyzjom, o których mowa w art. 19 i 24, wydanych przez organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych w ramach monitorowania uznanych organizacji altruizmu danych.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.
Art. 28 ust. 2	2. Postępowanie wszczęte na podstawie niniejszego artykułu toczy się przed sądem lub trybunałem państwa członkowskiego, w którym znajduje się organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, przeciwko któremu wniesiony został indywidualnie lub – w stosownych przypadkach – wspólnie przez przedstawicieli osoby fizycznej	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

	lub prawnej lub kilku takich osób środek ochrony prawnej przed sądem.			(Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 28 ust. 3	3. W przypadku gdy organ właściwy do spraw usług pośrednictwa danych lub organ właściwy do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych pozostanie bezczynny w odniesieniu do skargi, osoba fizyczna i prawna, których to dotyczy, ma zgodnie z prawem krajowym prawo do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem albo możliwość skorzystania z kontroli przez bezstronny podmiot dysponujący odpowiednią wiedzą fachową.	TAK	Art. 2	Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowanie, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy	Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO.

				zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego.	
Art. 29 ust. 1	ROZDZIAŁ VI Europejska Rada ds. Innowacji w zakresie Danych Artykuł 29 Europejska Rada ds. Innowacji w zakresie Danych 1. Komisja ustanawia Europejską Radę ds. Innowacji w zakresie Danych w postaci grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych ze wszystkich państw członkowskich, Europejskiej Rady Ochrony Danych, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, ENISA, Komisji, pełnomocnika UE ds. MŚP lub przedstawiciela wyznaczonego przez sieć pełnomocników ds. MŚP i z innych przedstawicieli odpowiednich podmiotów w poszczególnych sektorach, a także podmiotów dysponujących szczególną wiedzą fachową. Przy powoływaniu poszczególnych ekspertów Komisja dąży do osiągnięcia wśród członków grupy ekspertów równowagi płci i równowagi geograficznej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 2	2. Europejska Rada ds. Innowacji w zakresie Danych składa się z co najmniej trzech podgrup:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	a) podgrupy organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, z myślą o wykonywaniu zadań zgodnie z art. 30 lit. a, c), j) i k); b) podgrupy ds. dyskusji technicznych dotyczących normalizacji, przenoszenia i interoperacyjności zgodnie z art. 30 lit. f) i g); c) podgrupy ds. zaangażowania interesariuszy składającej się z odpowiednich przedstawicieli przemysłu, środowisk naukowych i akademickich, społeczeństwa obywatelskiego, organizacji normalizacyjnych, odpowiednich wspólnych europejskich przestrzeni danych oraz innych odpowiednich interesariuszy i osób trzecich doradzających Europejskiej Radzie ds. Innowacji w zakresie Danych w zakresie zadań zgodnie z art. 30 lit. d), e), f), g) i h).				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 3	3. Posiedzeniom Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych przewodniczy Komisja.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 29 ust. 4	4. Europejską Radę ds. Innowacji w zakresie Danych wspiera sekretariat zapewniony przez Komisję.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 30	<i>Artykuł 30</i> Zadania Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych Europejska Rada ds. Innowacji w zakresie Danych ma następujące zadania: a) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do rozwijania spójnej praktyki podmiotów sektora publicznego i właściwych podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1, w zakresie rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1; b) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do rozwijania spójnej praktyki w zakresie altruizmu danych w całej Unii; c) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do rozwijania spójnej praktyki organów właściwych do spraw usług pośrednictwa danych i organów właściwych do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych w zakresie stosowania wymogów mających zastosowanie do dostawców usług pośrednictwa danych oraz uznanych organizacji altruizmu danych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	d) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do opracowywania spójnych wytycznych dotyczących sposobów zapewniania jak najlepszej ochrony w kontekście niniejszego rozporządzenia szczególnie chronionych danych handlowych o charakterze nieosobowym, w szczególności tajemnic handlowych, a także danych nieosobowych przedstawiających treści chronione prawami własności intelektualnej, przed niezgodnym z prawem dostępem, który może prowadzić do kradzieży własności intelektualnej lub szpiegostwa przemysłowego; e) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do opracowywania spójnych wytycznych dotyczących wymogów w zakresie cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do wymiany i przechowywania danych; f) doradzanie Komisji, w szczególności z uwzględnieniem wkładu organizacji normalizacyjnych, w zakresie ustalania priorytetów dotyczących norm międzysektorowych, które mają być stosowane i opracowywane do celów wykorzystywania danych i międzysektorowego dzielenia się danymi między powstającymi wspólnymi europejskimi przestrzeniami danych,				
--	---	--	--	--	--

	międzysektorowego porównywania i wymiany najlepszych praktyk w odniesieniu do wymogów sektorowych w zakresie bezpieczeństwa oraz procedur dostępu, z uwzględnieniem specyficznych dla danego sektora działań normalizacyjnych, w szczególności w zakresie wyjaśniania i rozróżniania, które normy i praktyki są międzysektorowe, a które sektorowe; g) udzielanie pomocy Komisji, w szczególności z uwzględnieniem wkładu organizacji normalizacyjnych, w rozwiązywaniu problemu fragmentacji rynku wewnętrznego i gospodarki danych na rynku wewnętrznym przez zwiększanie transgranicznej międzysektorowej interoperacyjności danych, jak również usług dzielenia się danymi między różnymi sektorami i w różnych dziedzinach, w oparciu o istniejące normy europejskie, międzynarodowe lub krajowe, między innymi w celu pobudzania tworzenia wspólnych europejskich przestrzeni danych; h) proponowanie wytycznych dotyczących wspólnych europejskich przestrzeni danych, oznaczających interoperacyjne ramy wspólnych norm i praktyk, specyficzne dla danego celu lub sektora bądź międzysektorowe, służących dzieleniu się danymi lub ich wspólnemu				
--	--	--	--	--	--

	przetwarzaniu na potrzeby między innymi opracowywania nowych produktów i usług, badań naukowych lub inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego; przy czym takie wspólne normy i praktyki uwzględniają istniejące normy, są zgodne z regułami konkurencji i zapewniają wszystkim uczestnikom niedyskryminacyjny dostęp w celu ułatwienia dzielenia się danymi w Unii i wykorzystania potencjału istniejących i przyszłych przestrzeni danych, obejmując między innymi: (i) normy międzysektorowe, które mają być stosowane i opracowywane do celów wykorzystywania danych i międzysektorowego dzielenia się danymi, międzysektorowego porównywania i wymiany najlepszych praktyk w odniesieniu do sektorowych wymogów bezpieczeństwa oraz procedur dostępu, z uwzględnieniem specyficznych dla danego sektora działań normalizacyjnych, w szczególności w zakresie wyjaśniania i rozróżniania, które normy i praktyki są międzysektorowe, a które sektorowe;				
--	---	--	--	--	--

	(ii) wymogi związane z usuwaniem barier utrudniających wejście na rynek i z zapobieganiem efektom lock-in, aby zapewnić uczciwą konkurencję i interoperacyjność; (iii) odpowiedni poziom ochrony zgodnego z prawem przekazywania danych do państw trzecich, w tym zabezpieczenia przed przekazywaniem zabronionym w prawie Unii; (iv) odpowiednią i niedyskryminacyjną reprezentację odpowiednich interesariuszy w zarządzaniu wspólnymi europejskimi przestrzeniami danych; (v) obowiązek stosowania się do wymogów w zakresie cyberbezpieczeństwa zgodnie z prawem Unii; i) ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi w zakresie ustalenia zharmonizowanych warunków pozwalających na ponowne wykorzystywanie kategorii danych, o których mowa w art. 3 ust. 1, będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego na całym rynku wewnętrznym; j) ułatwianie współpracy między organami właściwymi do spraw usług pośrednictwa				
--	--	--	--	--	--

	danych i organami właściwymi do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych, poprzez budowanie zdolności i wymianę informacji, w szczególności poprzez ustanowienie metod skutecznej wymiany informacji dotyczących procedury zgłaszania dostawców usług pośrednictwa danych oraz rejestracji i monitorowania uznanych organizacji altruizmu danych, w tym koordynacji w zakresie ustalania opłat lub kar, a także ułatwianie współpracy między organami właściwymi do spraw usług pośrednictwa danych i organami właściwymi do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych w zakresie międzynarodowego dostępu do danych i ich przekazywania; k) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do dokonywania oceny odnośnie do przyjmowania aktów wykonawczych, o których mowa w art. 5 ust. 11 i 12; l) doradzanie Komisji i udzielanie jej pomocy w odniesieniu do opracowywania europejskiego formularza zgody do celów altruizmu danych zgodnie z art. 25 ust. 1; m) doradzanie Komisji w zakresie poprawy międzynarodowego otoczenia regulacyjnego w zakresie danych nieosobowych, z uwzględnieniem normalizacji.				
--	---	--	--	--	--

Art. 31 ust. 1	ROZDZIAŁ VII <i>Dostęp międzynarodowy i przekazywanie międzynarodowe</i> <i>Artykuł 31</i> Dostęp międzynarodowy i przekazywanie międzynarodowe 1. Podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych wprowadzają wszelkie uzasadnione środki techniczne, prawne i organizacyjne, w tym uzgodnienia umowne, w celu zapobiegania międzynarodowemu przekazywaniu danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub międzynarodowemu dostępowi administracji rządowej do takich danych, w przypadku gdy takie przekazywanie lub dostęp pozostawały w sprzeczności z prawem Unii lub prawem krajowym danego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla ust. 2 lub 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 31 ust. 2	2. Orzeczenia lub wyroki sądu lub trybunału państwa trzeciego oraz decyzje organu administracyjnego państwa trzeciego nakazujące podmiotowi sektora publicznego, osobie fizycznej lub prawnej, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawcy usług pośrednictwa danych lub uznanej organizacji	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	altruizmu danych przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub udzielenie do nich dostępu uznaje się lub podlegać wykonuje wyłącznie wtedy, gdy są oparte na obowiązującej między wzywającym państwem trzecim a Unią umowie międzynarodowej, takiej jak umowa o wzajemnej pomocy prawnej, lub na umowie tego rodzaju między wzywającym państwem trzecim a państwem członkowskim.				
Art. 31 ust. 3	3. Przy braku umowy międzynarodowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych jest adresatem orzeczenia lub wyroku sądu lub trybunału państwa trzeciego lub decyzji organu administracyjnego państwa trzeciego nakazującej przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub udzielenia do nich dostępu, a zastosowanie się do takiej decyzji wiązałoby się dla adresata z ryzykiem pozostawania w sprzeczności z prawem Unii lub z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, przekazanie takich danych organowi państwa	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	trzeciego lub udzielenie mu dostępu do takich danych może mieć miejsce wyłącznie gdy: a) system państwa trzeciego wymaga, aby powody i proporcjonalność takiego orzeczenia, wyroku lub decyzji zostały określone oraz aby takie orzeczenie, wyrok lub decyzja miały szczególny charakter, na przykład poprzez ustanowienie wystarczającego związku z niektórymi osobami podejrzanymi lub naruszeniami; b) uzasadniony sprzeciw adresata podlega kontroli właściwego sądu lub trybunału państwa trzeciego; oraz c) właściwy sąd lub trybunał państwa trzeciego wydający orzeczenie lub wyrok lub dokonujący kontroli decyzji organu administracyjnego jest upoważniony na podstawie prawa tego państwa trzeciego do należytego uwzględnienia odpowiednich interesów prawnych dostawcy danych chronionych na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego danego państwa członkowskiego.				
Art. 31 ust. 4	4. Jeżeli warunki określone w ust. 2 lub 3 są spełnione, podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	altruizmu danych dostarczają minimalną ilość danych dozwoloną w odpowiedzi na wniosek, na podstawie racjonalnej interpretacji wniosku.				
Art. 31 ust. 5	5. Podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych oraz uznana organizacja altruizmu danych informują – przed zastosowaniem się do tego wniosku – posiadacza danych o istnieniu wniosku organu administracyjnego państwa trzeciego o dostęp do jego danych, z wyjątkiem gdy wniosek służy celom ścigania przestępstw, i tak długo, jak jest to konieczne do zachowania skuteczności działań w zakresie ścigania przestępstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 1	ROZDZIAŁ VIII Przekazanie uprawnień i procedura komitetowa Artykuł 32 Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 13 i art. 22 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 23 czerwca 2022 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 13 i art. 22 ust. 1, może zostać	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 13 lub art. 22 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 33 ust. 1	<i>Artykuł 33</i> Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 34 ust. 1	ROZDZIAŁ IX Przepisy końcowe i przejściowe <i>Artykuł 34</i> Kary 1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 14 i art. 31, obowiązku dostawców usług pośrednictwa danych dotyczącego zgłoszeń zgodnie z art. 11, warunków świadczenia usług pośrednictwa danych zgodnie z art. 12 oraz warunków rejestracji jako uznana organizacja altruizmu danych zgodnie z art. 18, 20, 21 i 22 oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane	TAK	Art. 1 pkt 9 Art. 1 pkt 10 Art. 1 pkt 11 Art. 1 pkt 12 Art. 2 Art. 28 Art. 29 Art. 30 Art. 31 Art. 32 Art. 33 Art. 34 Art. 35	Art. 1. Ustawa określa: (...) 9) tryb nakładania na dostawców usług pośrednictwa danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału III rozporządzenia; 10) tryb nakładania na uznane organizacje altruizmu danych środków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/868 w przypadku naruszeń przepisów rozdziału IV tego rozporządzenia; 11) tryb postępowania w sprawie naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 i art. 31 rozporządzenia 2022/868;	Określenie trybu postępowania w sprawie naruszeń obowiązków przez dostawców usług pośrednictwa danych. Określenie trybu postępowania w sprawie naruszeń obowiązków przez uznane organizacje altruizmu danych. Określenie trybu postępowania w sprawie naruszeń

	kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W przepisach dotyczących kar państwa członkowskie uwzględniają zalecenia Europejskiej Rady ds. Innowacji w zakresie Danych. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 24 września 2023 r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.		Art. 36 Art. 37 Art. 38 12) administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2022/868. Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwanym dalej „Prezesem UODO”, o których mowa w rozdziałach 3–6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769). 2. Postępowania, o których mowa w ust. 1 są postępowaniami jednoinstancyjnymi. 3. Do postanowień wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, na które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego służy zażalenie, przepisów o zażaleniu nie stosuje się. 4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 3, służy skarga do sądu administracyjnego. Art. 28. 1. Prezes UODO wszczyna postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich:	obowiązków dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich. Określenie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie przepisów DGA. Zapewnienie przepisów proceduralnych dla postępowań prowadzonych przed Prezesem UODO. Uregulowanie w jakiej formie będą nakładane administracyjne kary pieniężne. Uregulowanie procedury nakładania administracyjnych kar pieniężnych.
--	---	--	--	--

			1) z urzędu; 2) na wniosek podmiotu sektora publicznego, który udzielił dostępu do celów ponownego wykorzystywania danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2022/868. 2. Prezes UODO, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji: 1) stwierdza naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich i nakłada administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 31, albo 2) umarza postępowanie. Art. 29. 1. Prezes UODO może nałożyć na dostawcę usług pośrednictwa danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną, jeżeli dostawca : 1) naruszył obowiązek dotyczący zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 2022/868; 2) naruszył warunki świadczenia usług pośrednictwa danych, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2022/868. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1: 1) pkt 1 – wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi do 200 000 zł; 2) pkt 2 – wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi do 2 000 000 zł.	
--	--	--	---	--

			Art. 30. Prezes UODO może nałożyć na uznaną organizację altruizmu danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł, jeżeli organizacja ta naruszyła warunki rejestracji, o których mowa w art. 18 lub art. 20–22 rozporządzenia 2022/868. Art. 31. Prezes UODO może nałożyć na ponownego użytkownika, któremu przyznano prawo do ponownego wykorzystywania na podstawie rozdziału II rozporządzenia 2022/868, dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 14 lub art. 31 rozporządzenia 2022/868, dotyczących przekazywania danych nieosobowych do państw trzecich. Art. 32. Prezes UODO ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, nakładanych na dostawców usług pośrednictwa danych, uznane organizacje altruizmu danych oraz ponownych użytkowników, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania na podstawie rozdziału II rozporządzenia 2022/868, uwzględnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, a także	
--	--	--	---	--

			możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze. Art. 33. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 32, jest zobowiązany do dostarczenia Prezesowi UODO, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31. 2. W przypadku niedostarczenia danych lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub gdy dostarczone dane lub dokumenty nie pozwalają na ustalenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UODO może ustalić wysokość administracyjnej kary pieniężnej w sposób szacunkowy, uwzględniając wielkość podmiotu, specyfikę prowadzonej przez niego działalności lub ogólnie dostępne dane finansowe dotyczące podmiotu. Art. 34. Wniesienie przez stronę skargi do sądu administracyjnego wstrzymuje wykonanie decyzji, o których mowa w art. 29–31. Art. 35. Środki z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, stanowią dochód budżetu państwa. Art. 36. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 29–31, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu na wniesienie skargi do sądu	
--	--	--	--	--

				administracyjnego albo od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego. Art. 37. Przepisów art. 189d–189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się. Art. 38. Do egzekucji administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302).	
Art. 34 ust. 2	2. Przy nakładaniu na dostawców usług pośrednictwa danych i uznane organizacje altruizmu danych kar za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie – stosownie do przypadku – uwzględniają następujące niewyczerpujące i orientacyjne kryteria: a) charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia; b) działania podjęte przez dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych, aby złagodzić lub naprawić szkodę spowodowaną naruszeniem; c) wcześniejsze naruszenia ze strony dostawcy usług pośrednictwa danych lub uznanej organizacji altruizmu danych;	TAK	Art. 32	Art. 32. Prezes UODO ustalając wysokość administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 29–31, nakładanych na dostawców usług pośrednictwa danych, uznane organizacje altruizmu danych oraz ponownych użytkowników, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania na podstawie rozdziału II rozporządzenia 2022/868, uwzględnia przesłanki, o których mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2022/868, a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego karze.	Uregulowanie procedury nakładania administracyjnych kar pieniężnych.

	d) korzyści majątkowe uzyskane przez dostawcę usług pośrednictwa danych lub uznaną organizację altruizmu danych lub straty, których uniknęli, wskutek naruszenia, o ile takie korzyści lub straty można oszacować w sposób wiarygodny; e) inne czynniki obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w okolicznościach danej sprawy.				
Art. 35	<i>Artykuł 35</i> Ocena i przegląd Do dnia 24 września 2025 r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a także Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat głównych ustaleń. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą wnioski ustawodawcze. W sprawozdaniu ocenia się w szczególności: a) stosowanie i funkcjonowanie przepisów dotyczących kar ustanowionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34; b) poziom przestrzegania niniejszego rozporządzenia przez przedstawicieli prawnych niemających jednostki organizacyjnej w Unii dostawców usług pośrednictwa danych lub uznanych organizacji altruizmu danych oraz poziom egzekwowania kar nałożonych na tych dostawców i te organizacje;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	c) rodzaj organizacji altruizmu danych zarejestrowanych zgodnie z rozdziałem IV oraz przegląd celów leżących w interesie ogólnym, którym służy dzielenie się danymi, z myślą o ustanowieniu jasnych kryteriów w tym zakresie. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.										
Art. 36	Artykuł 36 Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1724 W tabeli w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1724 wpis „Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej” otrzymuje brzmienie: <table><tr><th>Zdarzenia życiowe</th><th>Procedury</th><th>Oczekiwany wynik z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, oceny wniosku właściwy organ zgodnie z prawem krajowym</th></tr><tr><td>Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej,</td><td>Powiadomienie o działalności gospodarczej, zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej,</td><td>Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia nazmiany działalności gospodarczej, wniosku o zezwolenie</td></tr></table>	Zdarzenia życiowe	Procedury	Oczekiwany wynik z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, oceny wniosku właściwy organ zgodnie z prawem krajowym	Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej,	Powiadomienie o działalności gospodarczej, zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej,	Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia nazmiany działalności gospodarczej, wniosku o zezwolenie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Zdarzenia życiowe	Procedury	Oczekiwany wynik z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, oceny wniosku właściwy organ zgodnie z prawem krajowym									
Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej,	Powiadomienie o działalności gospodarczej, zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej,	Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia nazmiany działalności gospodarczej, wniosku o zezwolenie									

	ości gospodarczej	zmiana działalności gospodarczej i zakończenie takiej działalności nieobejmujące procedur dotyczących niewypłacalności lub likwidacji, z wyłączeniem procedur dotyczących początkowej rejestracji działalności gospodarczej w rejestrze przedsiębiorców oraz z wyłączeniem procedur dotyczących zakładania spółek oraz późniejszego zgłaszania składania dokumentów przez spółki, w rozumieniu art. 54 akapit drugi TFUE	prowadzenie działalności gospodarczej				
		Rejestracja pracodawcy (osoby	Potwierdzenie rejestracji lub numer				

		fizycznej) w obowiązkowych systemach emerytalno- rentowych i ubezpieczeniowych	rejestracyjny ubezpieczenia społecznego			
		Rejestracja pracowników w obowiązkowych systemach emerytalno- rentowych i ubezpieczeniowych	Potwierdzenie rejestracji lub numer rejestracyjny ubezpieczenia społecznego			
		Złożenie deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od osób prawnych	Potwierdzenie przyjęcia deklaracji podatkowej			
		Zgłoszenie w systemach zabezpieczenia społecznego rozwiązania umowy z pracownikiem, z wyłączeniem procedur grupowego rozwiązywania	Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia			

	<table><tr><td>umów z pracownikami</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Płatność składek na ubezpieczenia społeczne pracowników</td><td>Pokwitowanie lub inna forma potwierdzenia płatności składek na ubezpieczenia społeczne pracowników</td><td></td></tr><tr><td>Zgłoszenie dostawcy usług pośrednictwa danych</td><td>Potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia</td><td></td></tr><tr><td>Rejestracja jako uznana w Unii organizacja altruizmu danych</td><td>Potwierdzenie rejestracji</td><td></td></tr></table>	umów z pracownikami			Płatność składek na ubezpieczenia społeczne pracowników	Pokwitowanie lub inna forma potwierdzenia płatności składek na ubezpieczenia społeczne pracowników		Zgłoszenie dostawcy usług pośrednictwa danych	Potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia		Rejestracja jako uznana w Unii organizacja altruizmu danych	Potwierdzenie rejestracji				
umów z pracownikami																
Płatność składek na ubezpieczenia społeczne pracowników	Pokwitowanie lub inna forma potwierdzenia płatności składek na ubezpieczenia społeczne pracowników															
Zgłoszenie dostawcy usług pośrednictwa danych	Potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia															
Rejestracja jako uznana w Unii organizacja altruizmu danych	Potwierdzenie rejestracji															
Art. 37	<i>Artykuł 37</i> Przepisy przejściowe Podmioty świadczące w dniu 23 czerwca 2022 r. usługi pośrednictwa danych, o których mowa w art. 10, muszą spełnić obowiązki określone w rozdziale III do dnia 24 września 2025 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.											
Art. 38	<i>Artykuł 38</i> Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.											

	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 24 września 2023 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				
--	--	--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zarządzaniu danymi (UC67)
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO, KTÓREGO STOSOWANIU SŁUŻY PROJEKT		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi) (Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 89 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90204 z 21.12.2023)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia – konieczny czas na przygotowanie organów/urzędów do nowych ról i zadań.
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU PROJEKTOWANEJ USTAWY	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU
Art. 21 ust. 2	Art. 21. (...) 2. Prezes UODO udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.	Art. 21 ust. 2 projektowanej ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydaniu decyzji o nałożeniu na dostawców usług pośrednictwa danych środków, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. b i c oraz ust. 5 DGA. Przedmiotowe środki nadzorcze to nakaz przesunięcia rozpoczęcia, zawieszenia lub zaprzestania świadczenia usługi pośrednictwa danych przez dostawcę. Obowiązek upublicznienia informacji o wydanych decyzjach nie wynika wprost z przepisów DGA, ale wynika z nich pośrednio. Obowiązek Prezesa UODO dotyczący publikacji informacji o wydaniu decyzji nadzorczych ma na celu zapewnienie obywatelom, przedsiębiorcom oraz innym organom publicznym aktualnych i łatwo dostępnych informacji na temat dostawców usług pośrednictwa danych funkcjonujących na rynku (np. informacji o nakazie zaprzestania działalności). Zgodnie z art. 26 ust. 2 DGA organy właściwe do spraw usług pośrednictwa danych powinny wykonywać swoje zadania m.in. w sposób przejrzysty i wiarygodny – zasada przejrzystego działania organu. Publikacja informacji o wydanych decyzjach stanowi realizację tej zasady.

		Dostępność takich informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO będzie korzystna dla przedsiębiorców i obywateli.
Art. 26 ust. 2	Art. 26. (...) 2. Prezes UODO udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa UODO informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.	Art. 26 ust. 2 projektowanej ustawy przewiduje, że Prezes UODO będzie udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydaniu decyzji o nałożeniu, na uznane organizacje altruizmu danych środka, o którym mowa w art. 24 ust. 5 DGA. Przedmiotowy środek nadzorczy to usunięcie z publicznego krajowego rejestru uznanych organizacji danych i z publicznego unijnego rejestru uznanych organizacji altruizmu danych oraz pozbawienie prawa do posługiwania się w komunikacji pisemnej i ustnej oznakowaniem „uznana w Unii organizacja altruizmu danych”. Zgodnie z art. 17 ust. 2 DGA wykreślenie organizacji z rejestru jest równoznaczne z utratą przez taką organizację prawa do posługiwania się przedmiotowym oznakowaniem. Obowiązek upublicznienia informacji o wydanych decyzjach nie wynika wprost z przepisów DGA, ale wynika z nich pośrednio. Obowiązek Prezesa UODO dotyczący publikacji informacji o wydaniu decyzji nadzorczych ma na celu zapewnienie obywatelom, przedsiębiorcom oraz innym organom publicznym aktualnych i łatwo dostępnych informacji na temat uznanych organizacji altruizmu danych funkcjonujących na rynku (np. informacji o wykreśleniu z rejestru). Zgodnie z art. 26 ust. 2 DGA organy właściwe do spraw rejestracji organizacji altruizmu danych powinny wykonywać swoje zadania m.in. w sposób przejrzysty i wiarygodny – zasada przejrzystego działania organu. Publikacja informacji o wydanych decyzjach stanowi realizację tej zasady. Dostępność takich informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa UODO będzie korzystna dla przedsiębiorców i obywateli.